

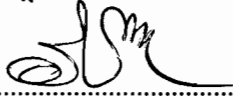
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

วนิดา สารระติ

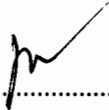
คู่มือฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กุมภาพันธ์ 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณวุฒิพนธ์ ได้พิจารณา
คุณวุฒิพนธ์ของ วนิดา สารระติ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒิพนธ์

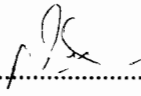

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

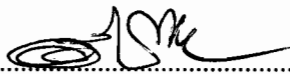

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร)

คณะกรรมการสอบคุณวุฒิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร บำเรอราช)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

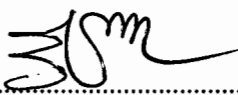

..... กรรมการ
(นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร)

..... กรรมการ
(ดร.ผลาดร สุวรรณโพธิ์)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับคุณวุฒิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 4 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558

กิตติกรรมประกาศ

คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและการให้คำแนะนำของ
รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย ประธานกรรมการที่ปรึกษาคุษฎีนิพนธ์ นาวาตรี
ดร.พงศ์เทพ จิระโร กรรมการที่ปรึกษาคุษฎีนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางใน
การศึกษาที่ถูกต้องและสมบูรณ์ ตลอดจน ตรวจแก้ไข ปรับปรุง เป็นอย่างดีตลอดเวลา ขอกราบ
ขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร บำเรอราช และ อาจารย์ ดร.ผลาคร สุวรรณโพธิ์
คณะกรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขจนทำให้คุษฎีนิพนธ์
ฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.ชาญชัย ยมคิษฐ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติคม คาวิรัตน์ รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์
สังข์รักษา และอาจารย์ปรีชา หมั่นคง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและ
ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และอดีตคู่สมรส Mr.Gareth Alun Phillips Griffiths
ผู้เป็นแรงบันดาลใจ ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดระยะเวลาในการศึกษา

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนรุ่น 6 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ดร.เขาวนาค อินทร์สำเภา และอาจารย์พาวา พงษ์พันธุ์ ผู้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกอย่างเต็มใจเสมอมา รวมถึงทุกท่านที่มีได้เอื้อนาม

ประโยชน์และคุณค่าของคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบบูชาแด่พระคุณบิดามารดา
ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

วนิดา สาระติ

54810113: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ค. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: หลักสูตรฝึกอบรม/ ความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน/ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง

วนิดา สารระติ: การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง (THE DEVELOPMENT OF PREPARATION TO
ASEAN COMMUNITY TRAINING CURRICULUM FOR MUBANCHOMBUENG
RAJABHAT UNIVERSITY STUDENTS) คณะกรรมการควบคุมคดียุติพันธุ์: วิจิต สุรัตน์เรืองชัย,
กศ.ค., พงศ์เทพ จิระโร, ก.ค. 345 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่
ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง 2) เพื่อประเมินประสิทธิผล
ของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึงซึ่งมีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
2) ขั้นพัฒนาหลักสูตร และ 3) ขั้นทดลองใช้และการประเมินผลหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ
วิจัยคือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ปี หมู่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1 ปี
การศึกษา 2557 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) หลักสูตรฝึกอบรมความ
พร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง 2) แบบวัดความรู้
เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน 3) แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียน 4) แบบวัดเจตคติต่อ
ประชาคมอาเซียน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ
การทดสอบค่าที (t -test)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ได้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่มีประสิทธิผล มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ เป็นหลักสูตร
ฝึกอบรม 30 ชั่วโมง หลักสูตรประกอบด้วย เหตุผลและความจำเป็นหลักการจูงมุงหมายเนื้อหา
สาระกิจกรรมและประสบการณ์สื่อการวัดและประเมินผล 2) ผลการประเมินประสิทธิผลของการ
ใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้าน
จอมบึง โดยการประเมิน 3 ด้าน ตามเกณฑ์ดังนี้ 2.1) ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน หลังการ
อบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) ด้านทักษะการสนทนาภาษา
ประชาคมอาเซียน หลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.3) ด้าน
เจตคติต่อประชาคมอาเซียน หลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

54810113: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; Ed.D.
(CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: TRAINING CURRICULUM/ PREPARATION TO ASEAN COMMUNITY/
MUBANCHOMBUENG RAJABHAT UNIVERSITY STUDENTS

WANIDA SARATI: THE DEVELOPMENT OF PREPARATION TO ASEAN
COMMUNITY TRAINING CURRICULUM FOR MUBANCHOMBUENG RAJABHAT
UNIVERSITY STUDENTS. ADVISORY COMMITTEE: VICHIT SURATREUNGCHAI,
Ed.D., PONGTHEP JIRARO, Ph.D. 345 P. 2015.

The purposes of this research were: 1) to develop an ASEAN community training curriculum for Mubanchombueng Rajabhat university students. 2) to evaluate the effectiveness of the developed training curriculum. The curriculum development was carried out in 3 stages: 1) studying related information 2) developing the curriculum and 3) implementing and evaluating the curriculum. The subjects for this research were 25 students fourth year student at the Department of elementary education, Faculty of Education, Muban Chombueng Rajabhat University 2. The research instruments were: 1) The ASEAN community training curriculum 2) The measurement instrument on knowledge ASEAN community. 3) The instrument on measurement of SEAN community languages skill. 4)The instrument on measurement of attitude toward ASEAN community. The statistics used in the study were mean, standard deviation, and *t-test*.

The research findings were:

1) The ASEAN community training curriculum for Mubanchombueng Rajabhat university students was found to be effective, suitable and appropriate. The curriculum consisted of for 30 hours training. It consisted of rational, principle, purposes, contents, activities and leaning experience, training media and measurement and evaluation. 2) The evaluation of the developed training curriculum revealed that: 2.1) the knowledge of the students who were trained with the curriculum at the post training was significantly higher than the pretraining at 0.05 level. 2.2) the students' ASEAN language conversation skills of the post training were significantly higher than the pretraining at 0.05 level. 2.3) the student attitude towards ASEAN of the post training was significantly higher than the pretraining at 0.05 level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ตัวแปรที่ศึกษา.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
หลักสูตร.....	11
ภาระงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร.....	14
การฝึกอบรม.....	30
ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความรู้ ทักษะและเจตคติ.....	35
แผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง 4 ปี (พ.ศ. 2552-2556).....	38
แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา.....	39
ประชาคมอาเซียน (ASEAN: สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้).....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	82
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	86
ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	86
ขั้นพัฒนาหลักสูตร.....	90
ขั้นทดลองใช้และประเมินหลักสูตร.....	93

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	100
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.....	100
ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อม สู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.....	105
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	108
สรุปผลการวิจัย.....	108
อภิปรายผล.....	110
ข้อเสนอแนะ.....	115
บรรณานุกรม.....	117
ภาคผนวก.....	123
ภาคผนวก ก.....	124
ภาคผนวก ข.....	132
ภาคผนวก ค.....	308
ภาคผนวก ง.....	338
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	345

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 รูปแบบการประเมินหลักสูตร Stufflebeam.....	21
2 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน.....	106
3 ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม.....	107
4 ผลการเปรียบเทียบเจตคติประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม.....	107
5 แสดงค่าความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม.....	309
6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความรู้.....	315
7 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียน.....	318
8 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติ.....	319
9 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์.....	321
10 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน.....	322
11 แสดงผลคะแนนกลุ่มสูง 27%.....	328
12 แสดงผลคะแนนกลุ่มต่ำ 27%.....	331
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากของแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	334
14 แสดงคะแนนสอบโดยใช้แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการฝึกอบรม.....	339
15 แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาประชาคมอาเซียน โดยใช้แบบวัดทักษะภาษา ประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม.....	341
16 แสดงคะแนนเจตคติโดยใช้แบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียนก่อนและ หลังการฝึกอบรม.....	343

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	6
2 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Beauchamp.....	16
3 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Saylor, Alexander and Lewis.....	17
4 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ สัจฉ อุทรานันท์.....	18
5 รูปแบบการประเมินของ โพรวิส.....	23
6 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Tyler.....	26

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ เป็นแรงผลักดันให้ประเทศต่าง ๆ มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาประเทศของตนเองให้ก้าวทันกับประเทศอื่น ๆ ในโลก แต่เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ไม่อาจอยู่เพียงลำพังได้ จึงต้องมีการรวมกันเป็นกลุ่มเพื่อการต่อรองอำนาจหรือการเพิ่มศักยภาพในการกระทำภารกิจต่าง ๆ ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในอาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN: The Association of South East Asian Nations) ใน 4 ทศวรรษที่ผ่านมาได้พัฒนาขึ้นโดยลำดับจนกลายเป็นองค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับและประสบความสำเร็จในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นบทบาทการเสริมสร้างบรรยากาศสันติภาพภายในและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในภูมิภาค สถานการณ์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เปลี่ยนผ่านจากสภาวะแห่งความตึงเครียดและการเผชิญหน้า มาสู่สภาวะที่มีเสถียรภาพ ความมั่นคงและความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจนกลายเป็นภูมิภาคที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว (กนกอร สว่างศรี, 2555, หน้า 27) สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations หรือ ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (The Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยการริเริ่มของสมาชิกผู้ก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ซึ่งผู้แทนทั้ง 5 ประเทศ ประกอบด้วย นายอาดัม มาลิก (รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย) นายตุน อับดุลราซัค บิน ฮุสเซน (รองนายกรัฐมนตรีรัฐมนตรีกลาโหมและรัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมาเลเซีย) นายนาซิโซ รามอส (รัฐมนตรีต่างประเทศฟิลิปปินส์) นายเอส ราซาร์ตันัม (รัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์) และพันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีต่างประเทศไทย) ในเวลาต่อมาได้มีประเทศต่าง ๆ เข้าเป็นสมาชิกเพิ่มเติม ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม (เป็นสมาชิกเมื่อ 7 มกราคม พ.ศ. 2527) เวียดนาม (วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538) ลาวและเมียนมาร์ (วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540) และกัมพูชา (เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542) ตามลำดับ จากการรับกัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกทำให้อาเซียนมีสมาชิก 10 ประเทศ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (กรมอาเซียน, 2552) ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ประชากรในกลุ่มประเทศสมาชิกในอาเซียนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มั่นคงปลอดภัย ในแต่ละประเทศมีการติดต่อสัมพันธ์กันอย่างสะดวกกว่าในอดีตที่

ผ่านมาและพลังสำคัญที่ผลักดันให้กลุ่มประเทศอาเซียนมีการรวมตัวกันก็คือความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม (วิทย์ บัญชิตกุล, 2554, หน้า 39)

ประชาชนของอาเซียนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของอาเซียน เราต้องทำให้แน่ใจว่าพวกเขามีช่องทางที่เท่าเทียมกัน ในการเข้าถึง โอกาสในการพัฒนาบุคคลและเราควรดำเนินการดังกล่าว โดยการส่งเสริมและลงทุนในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา และการเสริมสร้างศักยภาพในด้านอื่น ๆ นี่คือนโยบายที่เราเรียกว่า การลงทุนระยะยาวเพื่ออนาคตของประชาคม ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการสร้างประชาคมยั่งยืนต่อไป ในคำกล่าวในพิธีเปิดการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน โดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2553, หน้า 6) ในการส่งเสริมความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของชีวิตประชาชน โดยประชาชนเข้าถึงโอกาสอย่างเที่ยงธรรมในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมและลงทุนในด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถ ส่งเสริมนวัตกรรมและการประกอบการ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาศาสตร์เชิงประยุกต์และเทคโนโลยีในการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ (กรมอาเซียน, 2552, หน้า 3) อีกทั้งการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนในครั้งที่ 4 ได้มอบหมายให้สำนักงานเลขาธิการอาเซียนและ Southeast Asian Ministers of Education (SEAMEO) ซึ่งแผนดังกล่าวจะให้ความสำคัญ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ความตระหนักในเรื่องอาเซียน การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายและการสร้างระบบการศึกษาสากล การสนับสนุนภาคส่วนต่าง ๆ ด้วยการศึกษาเพื่อดำเนินแผนการดังกล่าวให้ไปสู่ความสำเร็จกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายสู่การสร้างประชาคมอาเซียน โดยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและเจตคติที่ดีต่ออาเซียนเพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของครู ศึกษานิเทศก์ บุคลากรทางการศึกษานักเรียน นักศึกษาและประชาชนเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2554, หน้า ๓)

สำหรับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนนั้น ประเทศไทยในฐานะที่เป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน มีศักยภาพในการเป็นแกนนำในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เข้มแข็ง จึงได้มีการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยจะมุ่งเน้นเรื่องการศึกษา ซึ่งจัดอยู่ในประชาคมสังคมสังคมและวัฒนธรรม ที่จะมียุทธศาสตร์สำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคมด้านอื่น ๆ ให้มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุก ๆ ด้านและจะมีการส่งเสริมให้เป็นประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านอาเซียนศึกษา เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา ด้วยการสร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน ความแตกต่างทาง

ด้านชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประชาคมอาเซียน (ถนอมศักดิ์ จิรายุสวัสดิ์, 2555, หน้า 26) ถ้านับจากตอนนี้ก็มีเวลาอีกเพียง 3 ปีเท่านั้นที่ประเทศไทยในฐานะผู้นำในการก่อตั้ง สมาคมอาเซียน จะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการ ซึ่งประชาชนในทุกภาค ส่วนทั้งรัฐบาลและเอกชน ต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะมาถึง ในไม่ช้านี้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของภาษา ที่สถาบันการศึกษาใน ทุกระดับต้องปรับหลักสูตรการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียน นักศึกษาไทย รวมไปถึง ความพร้อมด้านบุคลากรในส่วนงานต่าง ๆ ในด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลาง รวมไปถึงภาษาท้องถิ่นของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน เช่น ภาษาลาวหรือภาษา บายาข่า (อิน โคนีเซีย มาเลเซีย และบรูไน) ภาษาเวียดนาม ภาษาเมียนมาร์ ภาษาเขมรและภาษาจีน การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด เพราะประเทศไทย จะเป็นศูนย์กลางด้านอาเซียนศึกษา ที่จะสนับสนุนการเรียนรู้ด้านศาสนาและวัฒนธรรม สร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน เรียนรู้ความแตกต่างทางด้าน ชาติพันธุ์ สภาพสังคม สภาพแวดล้อมของประชาชนในประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงการทำ ความเข้าใจและศึกษาหาความรู้ในเรื่องของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คุณผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ทั้งในด้านบวกและด้านลบ เพื่อจะได้ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต (พนิดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 8)

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ได้จัดทำกรอบแผน อุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) โดยมีเป้าหมายสำคัญที่จะยกระดับคุณภาพ อุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสู่ตลาดแรงงานและพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษา ในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศใน โลกาภิวัตน์การกำหนดหลักสูตรขึ้นอยู่กับการปฏิรูปทางการศึกษาของแต่ละประเทศ ที่มีการสอด รับกันในกลุ่มอาเซียน คือ มีแนวทางในการกระจายโอกาสทางการศึกษา เน้นคุณภาพการศึกษาโดย ยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนสู่ระดับสากล การพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัย และการศึกษาเฉพาะ ทางให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานที่เป็นฐานกำลังที่มีความรู้หลากหลาย มีความ ยืดหยุ่นในการปรับตัว และเปิดเสรีทางการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2554, หน้า ๖) แผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง 4 ปี (พ.ศ. 2552-2556) สำหรับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนในปี พ.ศ. 2558 นั้นอุดมศึกษาไทยได้เตรียมความพร้อมโดยวางกลยุทธ์ไว้ใน 3 ยุทธศาสตร์ โดยยุทธศาสตร์ที่ 1 เป็นการเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล พัฒนสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้และ

พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียน ในสถาบันอุดมศึกษาพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล พัฒนาวิชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศและ พัฒนา ระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน ส่วนยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นการส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทย ในประชาคมอาเซียนโดยการส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้อง กับสามเสาหลักในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเสาด้านประชาคมสังคมและ วัฒนธรรมอาเซียนสร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและบทบาทของ อุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและลบ ส่งเสริมให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและพัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบัน อุดมศึกษาในอาเซียน (กองน โยบายและแผน, 2554, หน้า 6) อีกทั้งกรมอาเซียนได้ร่วมมือกับ กระทรวงศึกษาธิการในการจัดอบรมครูทั่วประเทศเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนและ การเตรียมพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ซึ่งเป็นการ Train the trainers เพื่อครูที่เข้าร่วมกิจกรรมกลับไปถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับครูใน โรงเรียนและ โรงเรียนเครือข่ายนักเรียนผู้ปกครองและชุมชนต่อไป (กรมอาเซียน, 2552)

จะเห็นได้ว่าสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษา ในการเข้าสู่อาเซียน เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาที่สามารถก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลัง จะเกิดขึ้น ซึ่งคุณลักษณะของเด็กไทยในประชาคมอาเซียนควรจะมีทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการและด้านเจตคติที่มีต่ออาเซียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน, 2554) นอกจากนี้ เอกราช อมะวะลีย์ (2554, หน้า 76) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการศึกษาของ โรงเรียนช่างฝีมือทหารในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการศึกษา โรงเรียนช่างฝีมือทหารใน การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรมุ่งสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 และเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการศึกษาของ โรงเรียนช่างฝีมือทหาร ในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรมุ่งสู่ ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนา การศึกษาต่อการเข้าเป็นประชาคมอาเซียน ได้แก่ ปัจจัยด้านความเข้าใจเพื่อสร้างความตระหนักและ เตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องและปัจจัยศักยภาพบุคลากรที่ต้องได้รับการพัฒนาให้มี ทักษะที่เหมาะสม มีความชำนาญการที่สอดคล้องกับการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม ได้รับการเพิ่ม โอกาสในการหางานทำ รวมทั้งมีการพิจารณาแผนผลิตกำลังคนสอดคล้องกับงานวิจัย

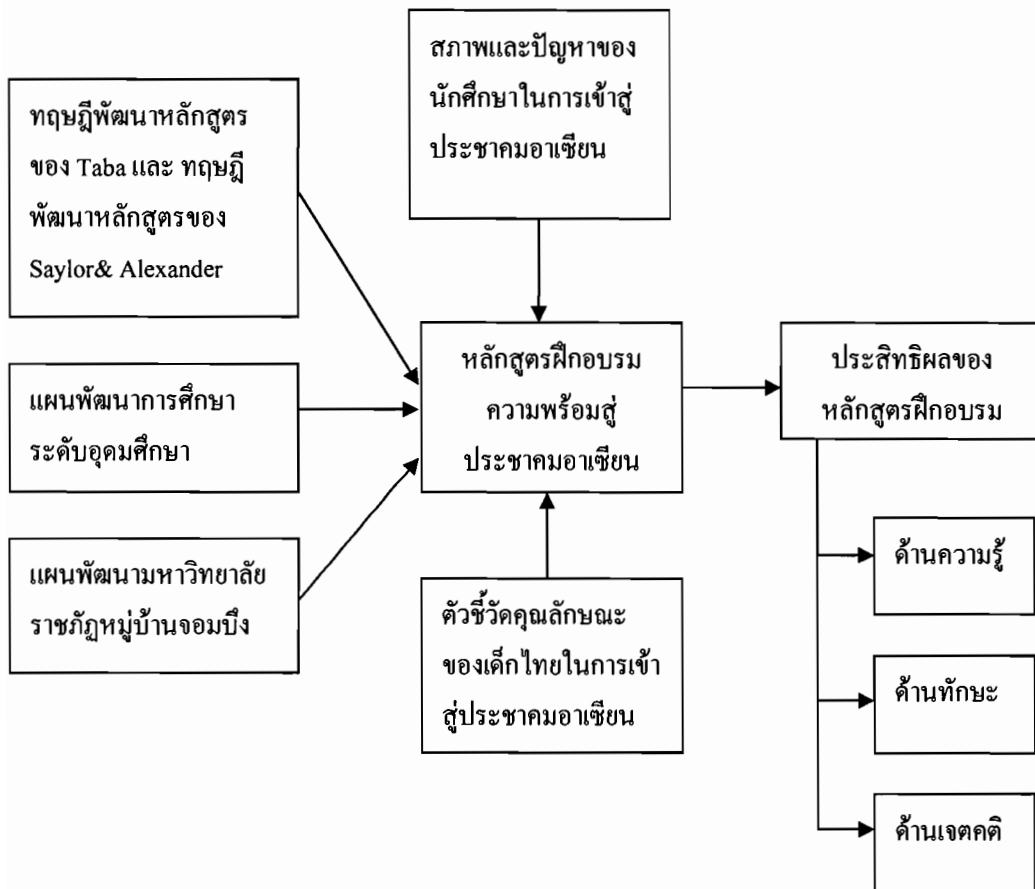
ของอรรถนิพนธ์ สีสวานิช (2554, หน้า 37) ที่ได้วิจัยเรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอาเซียนและการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัย ควรให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในระดับอาเซียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาอย่างชัดเจนและจริงจัง เพื่อนักศึกษาที่จะก้าวมาเป็นผู้นำของสังคมในอนาคต เพื่อจะได้มีความพร้อมรับทั้งผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้น นอกจากนี้แล้ว ปรีชา หมั่นคง (2554, หน้า 16) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรเนื้อหาสาระเกี่ยวกับอาเซียนระดับประถมศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ประเทศสิงคโปร์จะตื่นตัวกับการเรียนการสอนมากกว่าประเทศอื่น เช่น มีการสอนอาเซียน + 3 อาเซียน + 6 และกฎบัตรอาเซียน ในระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นรากฐานในการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาในส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้บรรจุวิชาอาเซียนศึกษาไว้ในแผนการเรียนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นแผนบังคับเฉพาะนักศึกษาในสาขาเท่านั้น ไม่ได้บรรจุไว้ในสาขาหรือคณะอื่น ๆ ทำให้นักศึกษาสาขาหรือคณะอื่น ไม่ได้เรียนในรายวิชานี้ และนักศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจ ข้อมูลพื้นฐาน ที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน รวมไปถึงขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนในระดับเบื้องต้น ซึ่งภาษาอังกฤษประชาคมอาเซียนจะใช้เป็นภาษาในการสื่อสาร การประชุม การทำกิจกรรมที่เป็นทางการอื่น ๆ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2556) ซึ่งถ้าหากขาดทักษะด้านนี้แล้วจะเป็นอุปสรรคและมีปัญหาในการอยู่ร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ติดต่อกัน ค่าขายและสื่อสารระหว่างกันได้ รวมทั้งภาษาของประเทศเพื่อนบ้านด้วยกันเองก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องเรียนรู้ให้สามารถสื่อสารได้ โดยเฉพาะประเทศที่มีขอบเขตประเทศติดต่อกัน (แพรวภัทร ยอดแก้ว, 2555, หน้า 223) สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553, หน้า 54) ที่กล่าวไว้ว่า คนไทยมีความรู้เกี่ยวกับชาติอื่นในอาเซียนน้อยมาก แต่เข้าใจว่ารู้ ในทางกลับกันประชากรประเทศอื่นในอาเซียนรู้จักประเทศไทยและประเทศสมาชิกอื่น ๆ มากกว่าคนไทย แต่ยังคงมีความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพิ่มขึ้น จะเห็นได้จากชาติอื่นในอาเซียน เช่น เวียดนาม กัมพูชา และอินโดนีเซีย ฯลฯ ที่มีการกระตุ้นให้จัดการเรียนการสอนภาษาไทยในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จำนวนไม่น้อย ในขณะที่ไม่มีการประชาสัมพันธ์หรือสนับสนุนให้คนไทยเรียนภาษาเพื่อนบ้านในสถาบันการศึกษาของไทยเลย นอกจากนี้จังหวัดราชบุรี เป็นจังหวัดที่ติดกับประเทศเมียนมาร์ ที่มีการหลั่งไหลเข้ามาประกอบอาชีพในเขตจังหวัดราชบุรี ชาวต่างชาติเหล่านี้สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ในระดับหนึ่ง แต่ชาวไทยเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาพม่าได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นเพื่อให้มีความพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถรู้เท่าทันประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในการวิจัย

1. ได้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่มีประสิทธิผล
2. เป็นแนวทางให้นักศึกษาเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้ นักศึกษาปรับตัวและยอมรับความแตกต่างในการนับถือเชื้อและศาสนาชาติรวมทั้งเป็นแนวทางในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษและใช้ภาษาประชาคมอาเซียนเบื้องต้นในการสื่อสาร
3. เป็นแนวทางให้อาจารย์ในการจัดการอบรมเพื่อพัฒนาและเตรียมความพร้อมสำหรับ นักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมถึงนำเนื้อหาหรือวิธีการจัดฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในการสอน สอดแทรกเรื่องประชาคมอาเซียนในรายวิชาต่าง ๆ
4. เป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยในการจัดฝึกอบรมเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง รวมถึงการจัดฝึกอบรมเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับบุคลากรในมหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ประกอบด้วย สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาการปฐมวัย สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาคการศึกษา 2557/ 1 จำนวน 380 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา ชั้นปีที่ 4 หมู่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ภาคการศึกษา 2557/ 1 จำนวน 25 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงใน 3 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
- 2.2 ทักษะการสื่อสารภาษาประชาคมอาเซียน
- 2.3 เจตคติต่อประชาคมอาเซียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนการพัฒนาเนื้อหาและการจัดมวลงประสพการณั้ด้านความรู้เพื่อใช้ในการฝึกอบรม โดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนาหลักสูตร การทดลองใช้และการประเมินผลหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง เอกสารหลักสูตรที่มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. เหตุผลและความจำเป็น
2. หลักการ
3. จุดมุ่งหมาย
4. เนื้อหาสาระ
5. กิจกรรมและประสพการณั้
6. สื่อ
7. การวัดและประเมินผล

ประสพการณั้ผลของหลักสูตร หมายถึง ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นแล้วทำให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน โดยพิจารณาจากคะแนนสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม
2. ทักษะการสื่อสารภาษาประชาคมอาเซียน โดยพิจารณาจากคะแนนทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ และใช้ภาษาของประชาคมอาเซียนเบื้องต้น โดยทักษะหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม
3. เจตคติต่อประชาคมอาเซียน โดยพิจารณาจากคะแนนเจตคติก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน หมายถึง ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของประชาคมอาเซียน ได้แก่ จุดกำเนิดอาเซียน กฎบัตรอาเซียนข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน

ทักษะการสื่อสารภาษาประชาคมอาเซียน หมายถึง ความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศสมาชิกอาเซียนในการสื่อสารเบื้องต้นได้อย่างเข้าใจ

เจตคติต่อประชาคมอาเซียน หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา วิถีการดำเนินชีวิต และประชากรของประเทศต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน หมายถึง การรวมตัวกันของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ได้แก่ ราชอาณาจักรไทย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ บรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า ราชอาณาจักรกัมพูชา เพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียวและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง หมายถึง นักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงภาคการศึกษา 2557/1 หมู่ 2 จำนวน 25 คน

ภาษาของประชาคมอาเซียน หมายถึง ภาษาของประเทศสมาชิกของประชาคมทั้ง 10 ประเทศ ที่ใช้เป็นภาษาราชการ เนื้อหาจะอยู่ในขอบข่ายของการสื่อสารเบื้องต้นในชีวิตประจำวันเท่านั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ราชอาณาจักรไทย ใช้ภาษาไทย

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ใช้ภาษามลายู

มาเลเซีย ใช้ภาษามลายู

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ใช้ภาษาฟิลิปปิน

สาธารณรัฐสิงคโปร์ ใช้ภาษาอังกฤษ

บรูไนดารุสซาลาม ใช้ภาษามลายู

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ใช้ภาษาเวียดนาม

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ใช้ภาษาลาว

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ใช้ภาษาพม่า

ราชอาณาจักรกัมพูชา ใช้ภาษาเขมร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร
 - 1.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร
 - 1.3 ชนิดของหลักสูตร
2. ภาระงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร
 - 2.1 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร
 - 2.2 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร
 - 2.3 การประเมินหลักสูตร
 - 2.3.1 รูปแบบการประเมินหลักสูตร
 - 2.3.2 เทคนิคและวิธีการประเมินผลระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร
3. การฝึกอบรม
 - 3.1 ความหมายของการฝึกอบรม
 - 3.2 จุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม
 - 3.3 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
 - 3.4 การประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม
4. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความรู้ ทักษะและเจตคติ
 - 4.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) หรือ ด้านความรู้
 - 4.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมด้านจิตพิสัย (Affective) หรือ ด้านเจตคติ
 - 4.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมด้านทักษะพิสัย (Psychomotor) หรือ ด้านทักษะ
5. แผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง 4 ปี (พ.ศ. 2552-2556)
6. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา
7. ประชาคมอาเซียน (ASEAN: สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้)
 - 7.1 จุดกำเนิดอาเซียน
 - 7.2 กฎบัตรอาเซียน
 - 7.3 เสาหลักประชาคมอาเซียน
 - 7.4 ข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกอาเซียน
 - 7.5 การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียน

- 7.6 ตัวชี้วัดคุณภาพผู้เรียนเพื่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
- 8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียน

หลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร และได้สรุปความหมายของหลักสูตรตามที่นักการศึกษาได้ให้ไว้ดังนี้

Saylor and Alexander (1966, p. 5) ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตรว่าเป็น การจัดการเรียนรู้โดยโรงเรียนซึ่งมีการวางแผน จัดเรียบเรียงประสบการณ์ ไว้สำหรับผู้เรียน

Oliva (1992, p. 10) กล่าวว่าหลักสูตร คือ แผนหรือโปรแกรมสำหรับมวลประสบการณ์ ทั้งหลายที่ผู้เรียนจะต้องได้ประสบภายใต้การจัดการของโรงเรียน

รุจิร ภู่อาระ (2545, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตรไว้ว่า แผนการเรียน ที่ประกอบด้วยเป้าหมายและจุดประสงค์เฉพาะที่จะนำเสนอและจัดการเนื้อหาซึ่งจะรวมถึง แบบของการเรียนการสอนตามจุดประสงค์และท้ายที่สุดจะต้องมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการเรียน

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2546, หน้า 69) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า รายวิชาหรือ เนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ ตามเกณฑ์ที่คาดหวัง และหมายถึงกระบวนวิชาที่ กำหนดไว้ในแผนการเรียน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งมวลประสบการณ์ที่ ผู้เรียนจะได้รับจาก โปรแกรมการศึกษาต่าง ๆ ตามช่วงระยะเวลาที่จัดเตรียมไว้สำหรับกิจกรรม หนึ่ง ๆ ตามที่สถานศึกษากำหนด

ฉันท ชาติทอง (2552, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตรไว้ว่า มวล ประสบการณ์ความรู้ต่าง ๆ ที่จัดให้ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นกิจกรรม โครงการหรือแผน ซึ่งประกอบด้วย ความมุ่งหมายของแผนเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียน การสอนให้ผู้เรียน ได้พัฒนาและมีคุณลักษณะตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

จากแนวคิดของนักการศึกษาสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง แผนการจัดประสบการณ์ ให้แก่ ผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายหรือจุดหมาย ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนเอง

องค์ประกอบของหลักสูตร

ทาบ (Taba, 1962, p. 12) กล่าวว่าไว้ว่า หลักสูตรควรประกอบด้วย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์รายวิชา
2. เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงที่สอน
3. กระบวนการเรียนการสอนหรือการนำหลักสูตรมาใช้
4. การประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

ธำรง บัวศรี (2542, หน้า 8) กล่าวว่าไว้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญ ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
6. การประเมินผล

สังัด อุทรานันท์ (2532, หน้า 224) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่

1. เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร
2. หลักการของหลักสูตร
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
4. เนื้อหาสาระ

บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 11) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่

1. จุดประสงค์
2. สาระความรู้ ประสบการณ์
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. การประเมินผล

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 17) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่

1. ความมุ่งหมาย
2. เนื้อหา
3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผล

ฉันท ชาติทอง (2552, หน้า 9) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่

1. ความมุ่งหมาย
2. เนื้อหาวิชา
3. การนำหลักสูตรไปใช้

4. การประเมินผล

องค์ประกอบของหลักสูตรจากนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาสรุปเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยมีเหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระ กิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรม สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม การวัดและประเมินผลการฝึกอบรม

ชนิดของหลักสูตร

หลักสูตร มีหลายชนิดหรือหลายประเภทด้วยกันซึ่งผู้นำหลักสูตรมาใช้จะเป็นผู้เลือกประเภทหรือชนิดของหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการหรือวัตถุประสงค์ของการศึกษา ประเภทของหลักสูตรตามแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านแตกต่างกันออกไปดังนี้

วิชัย ดิสสระ (2535, หน้า 20) กล่าวว่าไว้ว่า ประเภทของหลักสูตรมีดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรเนื้อหาวิชา
2. หลักสูตรหมวดวิชา
3. หลักสูตรสัมพันธ์
4. หลักสูตรสหสัมพันธ์
5. หลักสูตรแกนกลาง
6. หลักสูตรประสบการณ์
7. หลักสูตรบูรณาการ

ธำรง บัวศรี (2542, หน้า 147-169) กล่าวว่าไว้ว่า หลักสูตรมีหลายรูปแบบดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชา
2. หลักสูตรสัมพันธ์วิชา
3. หลักสูตรกว้าง
4. หลักสูตรแกน
5. หลักสูตรประสบการณ์
6. หลักสูตรเกณฑ์ความสามารถ
7. หลักสูตรกระบวนการ
8. หลักสูตรบูรณาการ

รุจิรี ภูสาระ (2545, หน้า 10) กล่าวว่าไว้ว่า รูปแบบของหลักสูตรหรือประเภทของหลักสูตรมีอยู่หลายแบบ แต่ละรูปแบบก็มีแนวความคิด จุดมุ่งหมาย โครงสร้างแตกต่างกันออกไป ซึ่งจำแนกกว้าง ๆ ได้ดังนี้

1. หลักสูตรแบบเน้นเนื้อหาวิชา
2. หลักสูตรแบบหมวดวิชา
3. หลักสูตรที่ยึดกระบวนการทางสังคมและการดำรงชีวิต
4. หลักสูตรแบบแกนกลาง
5. หลักสูตรที่ยึดกิจกรรมและประสบการณ์
6. หลักสูตรบูรณาการ
7. หลักสูตรสหสัมพันธ์
8. หลักสูตรแบบเอกัตบุคคล
9. หลักสูตรแบบส่วนบุคคล

บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 49) กล่าวไว้ว่า หลักสูตรทั้งหลายจะมีรูปแบบแตกต่างกันไป ทั้งนี้เนื่องจากมีอิทธิพลของความคิด ปรัชญาและทฤษฎีทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อาจจำแนกรูปแบบของหลักสูตรได้ 9 รูปแบบ ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชา
2. หลักสูตรสหสัมพันธ์
3. หลักสูตรผสมผสาน
4. หลักสูตรหมวดวิชา
5. หลักสูตรวิชาการ
6. หลักสูตรที่เน้นทักษะกระบวนการ
7. หลักสูตรที่เน้นสมรรถฐาน
8. หลักสูตรที่เน้นกิจกรรมและปัญหาสังคม
9. หลักสูตรที่เน้นความต้องการและความสนใจของแต่ละบุคคล

จากแนวคิดในการแบ่งประเภทหรือชนิดของหลักสูตรจากนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน พบว่า แต่ละแนวคิดแตกต่างกันออกไปตาม ปรัชญา ทฤษฎีทางการศึกษาที่มีการยึดถือปฏิบัติกันตามยุคสมัยซึ่งจะมีบางรูปแบบที่คล้ายกัน

ภาระงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

นักการศึกษาหลายท่านทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้ให้ความหมายแตกต่างกันออกไป

ดังนี้

Taba (1962, p. 82) ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชาการ เรียนการสอน การวัดและการประเมินผลและอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

Saylor and Alexander (1966, p. 7) ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า การทำหลักสูตรที่มีอยู่ก่อนแล้วให้ดีขึ้น หรือเป็นการจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมมาก่อนซึ่งอาจรวมถึงการสร้างเอกสารอื่น ๆ ด้วย

สังัด อุทรานันท์ (2532, หน้า 30) กล่าวว่าไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรมีความหมายอยู่สองลักษณะคือ การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือสมบูรณ์ขึ้น และการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐาน

วิชัย คิสสระ (2535, หน้า 31) กล่าวว่าไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรหมายถึง ขั้นตอนการตัดสินใจเลือกหาทางเลือกการเรียนการสอนที่เหมาะสมเข้าด้วยกันจนเป็นระบบที่สามารถปฏิบัติได้

ธำรง บัวศรี (2542, หน้า 151) ให้ความหมายการพัฒนาหลักสูตรว่า เป็นการจัดทำหลักสูตร แม่บทเพื่อไปใช้ โดยแพร่หลายทั้งระบบการศึกษา เป็นหลักสูตรที่ได้ทำการขร่าง และทำการทดลอง ทดสอบ แก้ไขจนได้หลักสูตรแม่บทนั้น เราเรียกว่า หลักสูตรต้นแบบ จึงเห็นได้ว่าก่อนจะได้ หลักสูตรแม่บทมาใช้จะต้องจัดทำหลักสูตรต้นแบบเสียก่อน

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาหลักสูตร จึงหมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนการพัฒนา เนื้อหาและการจัดมวลประสบการณ์ด้านความรู้ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนาหลักสูตร การใช้หลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร

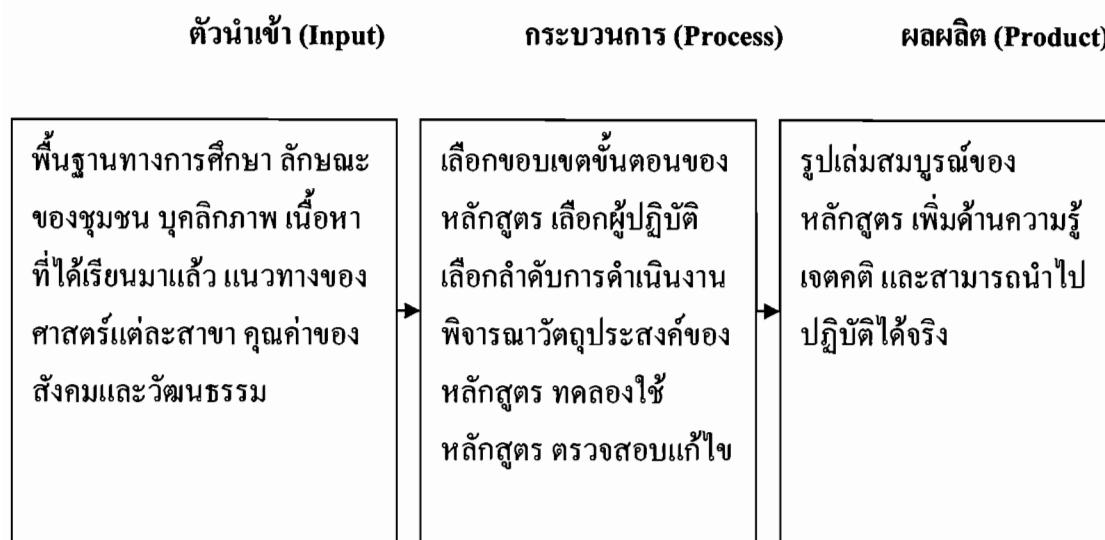
กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญในการสร้างหลักสูตร เป็นตัวกำหนดทิศทาง และถือเป็นแผนการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตร มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอกระบวนการสร้างหลักสูตรไว้ดังนี้

Taba (1962) ได้นำเสนอแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

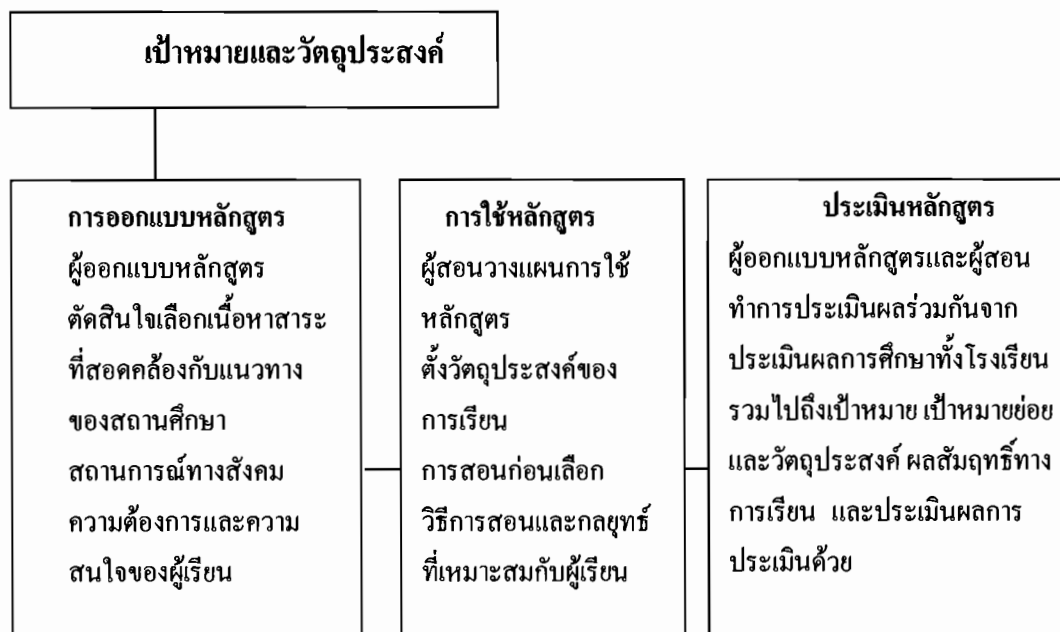
1. ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน รวมถึงความต้องการของสังคม
2. กำหนดจุดมุ่งหมาย
3. คัดเลือกเนื้อหา โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย
4. จัดรวบรวมและเรียบเรียงลำดับเนื้อหาสาระ
5. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้
6. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้
7. กำหนดสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมินว่าจะประเมินอะไรและด้วยวิธีใด

Beauchamp (1968, p. 45) ได้นำเสนอแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นระบบ ประกอบด้วย ตัวนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Beauchamp (1968, p. 45)

Saylor, Alexander and Lewis (1981, p. 30) ให้แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร โดยเริ่มจากการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ การออกแบบหลักสูตร การใช้หลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร ดังภาพที่ 3

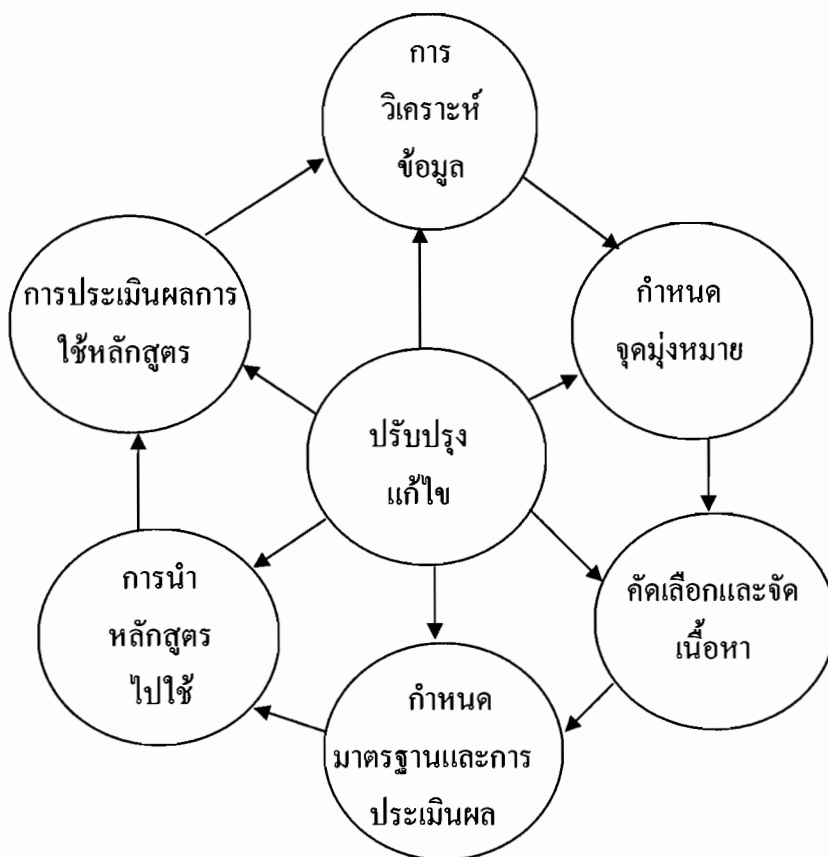
ภาพที่ 3 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Saylor, Alexander and Lewis (1981, p. 30)

สจ๊วด อุทรานันท์ (2532, หน้า 38-43) ได้เสนอกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนาหลักสูตร
2. การกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตร
3. การคัดเลือกและการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์เรียนรู้
4. การกำหนดมาตรฐานการวัดและประเมินผล
5. การนำหลักสูตรไปใช้
6. การประเมินผลการใช้หลักสูตร
7. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

ซึ่งกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของสจ๊วด อุทรานันท์ จะมีความต่อเนื่องกันอย่างเป็น

วัฏจักร ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของสจ๊วต อุทรานันท์ (2532, หน้า 38-43)

ชูศรี สุวรรณโชติ (2542, หน้า 90) จัดลำดับขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 9 ขั้นตอนได้แก่

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของสังคมและชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่มีความจำเป็นอันจะนำมาซึ่งการปรับปรุงหลักสูตร
3. สำรวจความต้องการและความจำเป็นของสังคม ชุมชน และผู้เรียน
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของการให้การศึกษาให้ตรงกับความต้องการของสังคม
5. เลือกเนื้อหาวิชาที่ต้องการนำมาให้ผู้เรียนได้ศึกษาตรงกับวัตถุประสงค์
6. เลือกบุคลากรที่มีความชำนาญในเนื้อหาวิชานั้น ๆ มาร่วมจัดทำหลักสูตร
7. จัดเรียงลำดับเนื้อหาความรู้ที่ได้มาจากขั้นที่แล้ว
8. สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้ตรงกับเนื้อหาวิชาเพื่อการจัดการเรียนการสอน

จากกระบวนการพัฒนาหลักสูตรหลาย ๆ รูปแบบ ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์เป็น กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งปรับให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนา หลักสูตร โดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนาหลักสูตร การทดลองใช้หลักสูตรและ การประเมินผลหลักสูตร

การประเมินหลักสูตร

Taba (1962, p. 310) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตร กระทำขึ้นเพื่อศึกษา กระบวนการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงใดบ้างที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ ทางการศึกษา ซึ่งการประเมินดังกล่าวจะครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของหลักสูตรและกระบวนการ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ จุดประสงค์ขอบเขตของเนื้อหาสาระ คุณภาพของผู้บริหารและผู้ใช้ หลักสูตร สมรรถภาพของผู้เรียน ความสัมพันธ์ของวิชาต่าง ๆ การใช้สื่อ และวัสดุการสอน ฯลฯ

Oliva (1992, p. 479) กล่าวไว้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการสำรวจดูว่า ได้กระทำ ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ถูกต้องหรือไม่ ใช้วิธีการสอนและสื่อการสอนที่ดี ที่สุดหรือไม่

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 249) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ว่า กระบวนการในการพิจารณาคัดสินคุณค่าของหลักสูตรว่าหลักสูตรนั้น ๆ มีประสิทธิภาพแค่ไหน และเมื่อนำไปใช้แล้วบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ มีอะไรที่ต้องแก้ไขเพื่อนำผลที่ได้มาใช้ ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจหาทางเลือกที่ดีกว่าต่อไป

วิชัย ดิสสระ (2535, หน้า 116) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ว่า การประเมินผลจะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. การประเมินผลก่อนการดำเนินการ เป็นการประเมินที่เหมือนกับแนวคิดการประเมิน หลักสูตรของ Tyler, Stufflebeam and Cronbach เป็นการประเมินหลักสูตรที่ยังไม่ได้นำไปใช้ใน โรงเรียน
2. การประเมินผลขณะดำเนินการ เป็นการประเมินหลักสูตรในช่วงเวลาที่กำลังนำ หลักสูตรที่ได้จากการวางแผนพัฒนาไปใช้ใน โรงเรียน ทั้งนี้ต้องยึดหลักการและเหตุผลในชั้น วางแผนพัฒนาหลักสูตรเป็นหลักแล้วพิจารณาวิเคราะห์หาค่าตัวหลักสูตรและกระบวนการเรียน การสอนที่กำลังปฏิบัติอยู่นั้นเป็นอย่างไร
3. การประเมินผลหลังการดำเนินการ เป็นการประเมินหลักสูตรในช่วงเวลาที่หลักสูตร ได้ดำเนินไปใช้แล้วหรือ เป็นการประเมินผลจบโครงการของหลักสูตรนั้น ๆ

บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 152) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง การพิจารณา เปรียบเทียบ และตัดสินใจเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบหลักสูตรว่า

มีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีความสอดคล้องระหว่างมาตรฐาน ความมุ่งหวัง และการปฏิบัติจริง เพียงใด รวมถึง การพิจารณาว่า หลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด มีผลกระทบอย่างไรบ้าง ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรนั้นให้ดียิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป การประเมินผลหลักสูตร เป็นกระบวนการในการประเมินหลักสูตร ที่สร้างขึ้นว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ หลักสูตรที่สร้างขึ้นมานั้น มีประสิทธิภาพหรือดีพอที่จะนำไปใช้หรือนำไปขยายเพิ่มเติมหรือไม่

รูปแบบการประเมินหลักสูตร

รูปแบบของการประเมินของ Stufflebeam (1971, p. 139) ทำการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการตัดสินใจ 4 ด้าน เพื่อตรวจสอบความสำเร็จหรือทบทวนหลักสูตร และได้เสนอรูปแบบ การประเมินแบบซีพี CIPP ซึ่งเป็นรูปแบบการประเมินเพื่อการตัดสินใจ โดยเฉพาะในด้าน เกี่ยวกับการวางแผน โครงการดำเนินการ และการตัดสินใจเมื่อสิ้นสุดโครงการ โดยประเมิน องค์ประกอบของหลักสูตร 4 ด้าน คือ

1. การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context evaluation) เป็นการประเมินสภาพ ความต้องการพื้นฐาน ปัญหา โอกาส และสภาพที่เป็นจริง โดยการอธิบายบริบท เปรียบเทียบปัจจัย นำเข้า ปัจจัยนำออก

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluation) เพื่อที่จะประเมินความสามารถ การใช้ กลยุทธ์ โดยการประเมินการวิเคราะห์ความสามารถของมนุษย์ ใช้ทรัพยากร เพื่อสำหรับการ วางแผนและการออกแบบการใช้หลักสูตร

3. การประเมินกระบวนการ (Process evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการต่าง ๆ ของการใช้หลักสูตร อยู่ในขั้นปฏิบัติการ สำหรับการตัดสินใจว่าจะดำเนินการด้วยวิธีใด จะแก้ไข อย่างไร

4. การประเมินผลผลิต (Product evaluation) เป็นการประเมินและตรวจสอบ องค์ประกอบที่เป็นผลผลิตของผลกระทบ ของการใช้หลักสูตรว่า เกิดผลตามวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรหรือไม่ และยังเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร หรือยกเลิกการใช้หลักสูตร และ ต้องมีเกณฑ์มาตรฐานที่ต้องกำหนดขึ้น ดังภาพที่ 5

ตารางที่ 1 รูปแบบการประเมินหลักสูตร Stufflebeam

	บริบท	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต
วัตถุประสงค์	เพื่อศึกษา ความต้องการ พื้นฐาน ปัญหา และโอกาส สภาพแวดล้อม	เพื่อตรวจสอบ ความสามารถ การออกแบบ เพื่อนำกลยุทธ์ มาใช้	เพื่อทำนาย ข้อบกพร่องใน การนำไปใช้ ให้ ข้อมูลในการ ตัดสินใจใน การวางแผน และเก็บไว้เป็น หลักฐาน	เพื่อเปรียบเทียบผล การประเมินกับ วัตถุประสงค์ บริบท ปัจจัย นำเข้าและ กระบวนการ
วิธีการ	โดยการวิเคราะห์ บริบท การเปรียบเทียบ และวิเคราะห์ ความเป็นไปได้ และสาเหตุ	โดยการอธิบาย และวิเคราะห์ ความสามารถ ของบุคคลากร และทรัพยากร	โดยควบคุม กิจกรรมต่าง ๆ ให้มีศักยภาพ	โดยการกำหนด วิธีการและเกณฑ์ การวัด โดยการ เปรียบเทียบวิธีการ วัดโดยการตี ตีความหมายจาก ผลผลิต
ประโยชน์ในการตัดสินใจ	เพื่อกำหนด จุดมุ่งหมายให้ สัมพันธ์กับ ความต้องการ พื้นฐาน	เพื่อเลือกแหล่ง สนับสนุน กลยุทธ์และ วิธีการ	เพื่อกำหนด ปรับปรุงแก้ไข ให้เป็นไปตาม กระบวนการ	เพื่อตัดสินใจว่าจะ ทำต่อ หยุด แก้ไข หรือเปลี่ยน เป้าหมายและ เพื่อเชื่อมโยง สายงานอื่น

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Provus (n.d. อ้างถึงใน สุนีย์ ภูพันธ์, 2546, หน้า 274-275) เป็นการประเมินผลความแตกต่างหรือประเมินผลความไม่สอดคล้อง (Discrepancy Evaluation) ซึ่งจะประเมินหลักสูตรทั้งหมด 5 ส่วน คือ

1. การออกแบบ (Design)
2. ทรัพยากรหรือสิ่งที่เริ่มตั้งไว้เมื่อใช้หลักสูตร (Installation)

3. กระบวนการ (Process)
4. ผลผลิตของหลักสูตร (Products)
5. ค่าใช้จ่ายหรือผลตอบแทน (Cost) ในแต่ละส่วนจะมีขั้นตอนการประเมินผล

เหมือนกันโดยจะดำเนินการเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

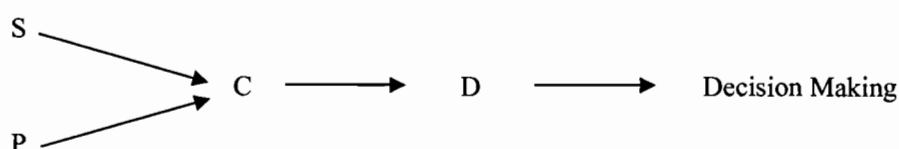
ขั้นที่ 1 ผู้ประเมินจะต้องกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน (Standards-S) ของสิ่งที่ต้องการวัดก่อน เช่นมาตรฐานด้านเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ผู้ประเมินต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือการปฏิบัติจริงของสิ่งที่ต้องการวัด (Performance-P)

ขั้นที่ 3 ผู้ประเมินนำข้อมูลที่รวบรวมได้ในขั้นที่ 2 มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ได้ตั้งไว้ในขั้นที่ 1 (Compare-C)

ขั้นที่ 4 ผู้ประเมินศึกษาความแตกต่าง หรือความไม่สอดคล้องระหว่างผลการปฏิบัติจริงกับเกณฑ์มาตรฐาน (Discrepancy-C)

ขั้นที่ 5 ผู้ประเมินส่งผลการประเมินไปให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรว่าจะยกเลิกการใช้หลักสูตรที่ประเมิน หรือปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติ หรือเกณฑ์มาตรฐานให้มีคุณภาพดีขึ้น (Decision making) ดังภาพที่ 5

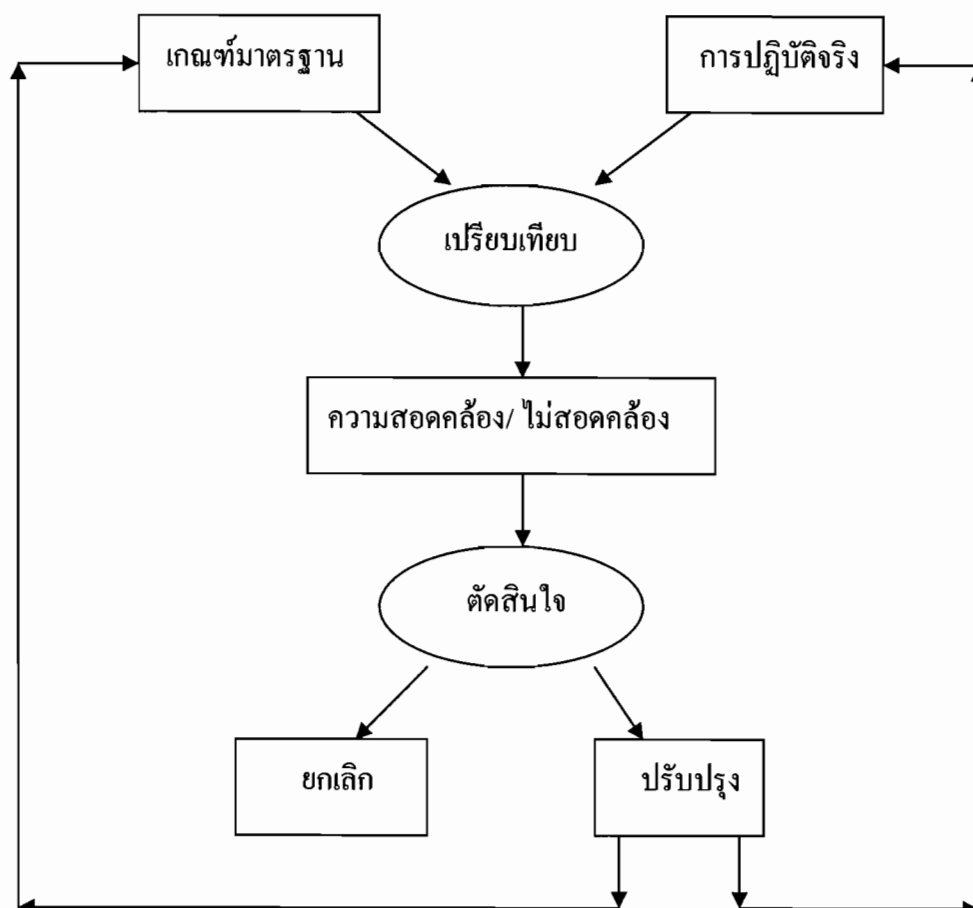
S = Standards เป็นขั้นแรกของการดำเนินการประเมินหลักสูตร คือ ผู้ประเมินผลต้องตั้งสิ่งมาตรฐานที่ต้องการวัดไว้ก่อน

P = Performance หลังจากดำเนินการขั้นแรกเรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินจะต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือการปฏิบัติจริง ในสิ่งที่ต้องการวัดมาให้เพียงพอ ข้อมูลที่รวบรวมควรเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ชัดเจน

C = Compare เมื่อตั้งมาตรฐานและรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ก็นำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

D = Discrepancy จากการเปรียบเทียบข้อมูลกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ ผู้ประเมินพบว่า มีช่องว่างอะไรที่เกิดขึ้นกับผลที่คาดหวัง

D = Decision Making ผู้ประเมินจะส่งผลประเมินไปให้ผู้ที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งขั้นตอนการประเมินดังกล่าวสามารถอธิบายเป็นรูปแบบได้ ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 5 รูปแบบการประเมินของ Provan (สุนีย์ ภูพันธ์, 2546, หน้า 274-275)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Hammond (ศักดิ์ศรี ปาณะกุล, 2543, หน้า 145) มีแนวคิดและจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าการปรับปรุงหลักสูตรมี ประสิทธิภาพบรรลุตาม วัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้หรือไม่ซึ่งแตกต่างจาก Tyler โดยมีโครงสร้างสำหรับการประเมิน หลักสูตรประกอบด้วย 3 มิติ คือ มิติด้านการเรียนการสอน (Instructional dimension) มิติด้าน สถาบัน (Institutional dimension) และมิติด้านพฤติกรรม (Behavioral dimension) มิติด้าน การเรียนการสอน (Instructional dimension) ประกอบด้วยตัวแปรสำคัญ 5 ตัว คือ

1. การจัดชั้นเรียนและตารางสอน เป็นเรื่องของการจัดครูและนักเรียนให้พบกัน และ ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งการจัดในส่วนนี้จะต้องคำนึงเวลาและสถานที่ กล่าวคือ

ในเรื่องเวลา หมายถึง การกำหนดช่วงสอน ซึ่งต้องคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน ลักษณะวิชาว่าควร จะจัดวิชาใดก่อนหลังในตารางสอน ส่วนสถานที่ หมายถึง ลักษณะการแบ่งกลุ่มนักเรียนและ ลักษณะการเลื่อนชั้นสูงขึ้น ไป ซึ่งอาจจัดเป็นระดับชั้นเรียงลำดับตามความยากง่าย หรือการไม่แบ่ง ชั้นหรือแบบผสมผสานทั้งสองแบบ

2. เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาวิชาที่จะนำมาจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างของความรู้ ความคิดรวบยอด และวิธีการแสวงหาความรู้ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละ วิชา การจัดลำดับเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะของผู้เรียนและชั้นเรียนแต่ละระดับ

3. วิธีการ หมายถึง หลักการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้ง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน หลักการเรียนรู้ควรคำนึงถึงองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

3.1 การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

3.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับทันที

3.3 การให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จ

3.4 การแบ่งและจัดลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ทีละน้อย

4. สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ หมายถึง สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ และอุปกรณ์พิเศษ ห้องปฏิบัติการและวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ รวมถึงสิ่งที่มีผลต่อการใช้หลักสูตรและการสอนด้านอื่น ๆ

5. งบประมาณ หมายถึงเงินที่ใช้เพื่ออำนวยความสะดวก การจัดการเรียนการสอน การซ่อมแซม เงินเดือนครู ค่าจ้างบุคลากร มิติด้านสถาบัน (Institutional dimension) ประกอบด้วย ตัวแปรที่ควรคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร 5 ตัวแปร คือ

5.1 นักเรียน มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ อายุ เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ความสนใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพอนามัยและสุขภาพจิต ภูมิหลัง ทางครอบครัว

5.2 ครู มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ อายุ เพศ วุฒิสูงสุดทางการศึกษา ประสบการณ์ทางการสอน เงินเดือน กิจกรรมที่ทำเวลาว่าง การฝึกอบรม เพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในช่วงระยะเวลา 1-3 ปี ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้าน วิชาการ

5.3 ผู้บริหาร มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ อายุ เพศ วุฒิสูงสุดทางการศึกษา ประสบการณ์ทางการบริหาร เงินเดือน ลักษณะทางบุคลิกภาพ การฝึกอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในช่วงระยะเวลา 1-3 ปี ความพึงพอใจใน การปฏิบัติงานด้านวิชาการ

5.4 ผู้เชี่ยวชาญ มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ อายุ เพศ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ลักษณะของการให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือ ลักษณะทางบุคลิกภาพ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

5.5 ครอบครั้ว มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ สถานภาพสมรส ขนาดของครอบครั้ว รายได้ สถานที่อยู่ การศึกษา การเป็นสมาชิกของสมาคม การโยกย้าย จำนวนลูกที่อยู่ในโรงเรียนนี้ จำนวนญาติที่อยู่ร่วมโรงเรียน

5.6 ชุมชน มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ สภาพชุมชน จำนวนประชากร การกระจายของอายุประชากร ความเชื่อ (ค่านิยม ประเพณี ศาสนา) ลักษณะทางเศรษฐกิจ สภาพการให้บริการทางสุขภาพอนามัย การรับวัฒนธรรมเทคโนโลยี มิติด้านพฤติกรรม (Behavioral dimension) มีองค์ประกอบของพฤติกรรม 3 ด้าน คือ พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive domain) พฤติกรรมด้านทักษะ (Psychomotor domain) และพฤติกรรมด้านเจตคติ (Affective domain)

ขั้นตอนการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนด์ เป็นไปดังต่อไปนี้

1. ประเมินหลักสูตรที่กำลังดำเนินการอยู่ควรทำการประเมินส่วนย่อย ๆ ของหลักสูตร เช่น เริ่มทำ การประเมินเพียงรายวิชาใดวิชาหนึ่งของหลักสูตร

2. นิยามลักษณะต่าง ๆ ของตัวแปร โดยอธิบายถึงตัวแปรต่าง ๆ ในมิติด้านการเรียน การสอน มิติด้าน สถาบัน ควรบรรยายให้ชัดเจน

3. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยระบุถึง

3.1 พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงว่าประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์

3.2 เงื่อนไขพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

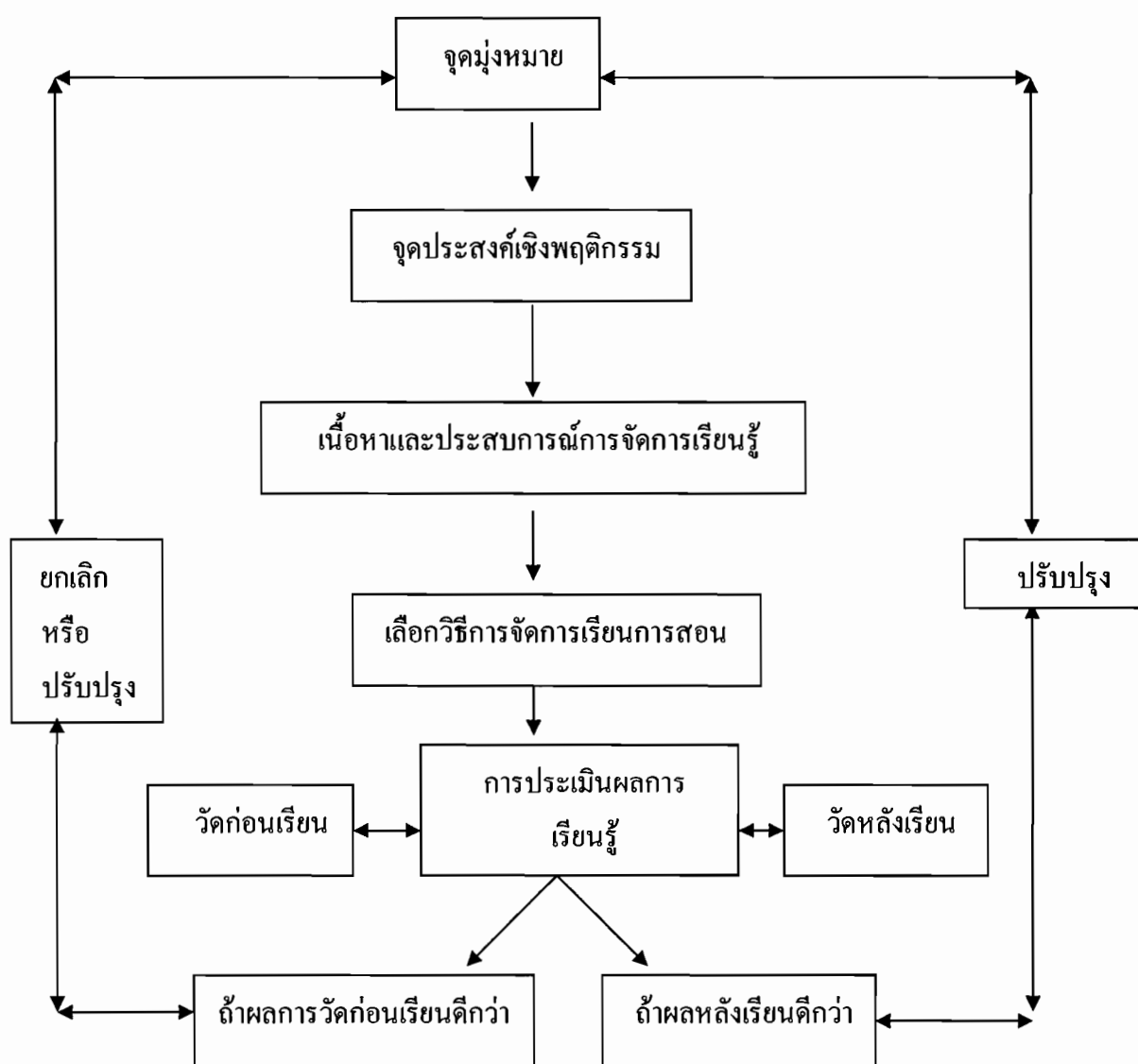
3.3 เกณฑ์ของพฤติกรรมที่บอกให้รู้ว่ามีนักเรียนได้ประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ มากน้อยเท่าใด

3.4 ประเมินผลพฤติกรรมที่ระบุไว้ในจุดประสงค์ ผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นตัวกำหนดพิจารณาหลักสูตรที่กำลังดำเนินการใช้อยู่ เพื่อตัดสินใจ รวมทั้งการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

3.5 วิเคราะห์ผลภายในองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมแท้จริงที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นผลสะท้อนกลับไปสู่พฤติกรรมที่ตั้งจุดประสงค์ไว้ และเป็นการตัดสินใจว่าหลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด

3.6 พิจารณาสິงที่ควรเปลี่ยนแปลงปรับปรุง

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Tyler (1950) ซึ่งได้ให้คำนิยามว่า การศึกษาคือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้นการประเมินคือ การเปรียบเทียบว่าพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปนั้น เป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ รูปแบบการประเมินหลักสูตร เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลต่อกันของ องค์ประกอบหลักสูตร 3 ส่วน คือ วัตถุประสงค์ทางการศึกษา ประสบการณ์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ของการเรียน หลักในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร โดยพิจารณาตัดสินจากการบรรลุผลสำเร็จ ของวัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่ตั้งไว้ ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Tyler (1950)

จากการแผนภูมิแสดงขั้นตอนการประเมินหลักสูตรตามแบบ Tyler ผู้วิจัยนำมาสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายหลักของการประเมินหลักสูตร โดยการกำหนดอย่างกว้าง ๆ และครอบคลุม จากการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ เช่น ผู้เรียน สังคม เนื้อหา ปรัชญาการศึกษา
2. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่สามารถวัดได้ หลังจากการใช้หลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน
3. เลือกสรรเนื้อหาสาระให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุผลตามที่วางไว้
4. เลือกวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับเนื้อหา ผู้เรียน รวมไปถึงเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ
5. ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้หลักสูตรที่สร้างขึ้นด้วยแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพ
6. ทำการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่วางไว้
7. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม
8. ทำการประเมินผลการเรียนรู้ โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่
9. นำหลักสูตรมาปรับปรุงให้เป็นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพต่อไป

เทคนิคและวิธีการประเมินผลระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2543, หน้า 77-81) กล่าวว่าไว้ว่า เทคนิคและวิธีการประเมินหลักสูตรขณะดำเนินการ ได้แก่ การทดลอง (Experiment) และการวิเคราะห์หลักสูตร แต่ในที่นี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะประเมินหลักสูตร โดยการทดลองการทดลอง (Experiment) เป็นการจัดการกระทำบางสิ่งบางอย่างขึ้น โดยมุ่งหวังให้เป็นสาเหตุ เพื่อที่จะก่อให้เกิดผลเปลี่ยนแปลงในสิ่งนั้น ๆ ในการประเมินผลหลักสูตรในขณะดำเนินการนั้น เมื่อใช้เทคนิคการทดลองแล้ว หลักสูตรหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในหลักสูตรที่จัดทำขึ้นก็คือสาเหตุหรือสิ่งที่เราจัดการกระทำ ในขณะที่ผลที่เกิดขึ้นจากหลักสูตร หรือการดำเนินกิจกรรมตามหลักสูตรที่มีต่อกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มข้างเคียงก็คือผล ซึ่งการใช้การทดลองเพื่อประเมินผลหลักสูตรก็มีรูปแบบหรือแบบแผนการทดลอง (Experimental design) ที่อาจนำมาใช้ดังนี้

1. สองกลุ่มทดสอบก่อน-หลัง (Randomized two group pretest-posttest design)

	เวลาที่ทดสอบ			
	ก่อน		หลัง	
กลุ่มทดลอง	R	O ₁	X	O ₂
กลุ่มควบคุม	R	O ₁		O ₂

รูปแบบนี้จัดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธีสุ่ม (R) หน่วยการสุ่มอาจเป็นนักเรียน ห้องเรียนหรือ โรงเรียน ก็ได้แล้วแต่ความประสงค์ในการประเมิน ทั้งสองกลุ่มได้รับการทดสอบก่อน (O₁) แล้วกลุ่มทดลองก็ได้รับการทดลองหรือเรียนตามหลักสูตร กลุ่มควบคุมไม่ได้รับ และหลังจากนั้นเมื่อทดลองเสร็จแล้ว มีการสอบวัดหลังจากการทดลอง (O₂) อีกครั้งหนึ่ง โดยวัดทั้งสองกลุ่มแล้ว เปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้น

2. สองกลุ่มทดสอบเฉพาะหลังทดลอง (Randomized two posttest only design)

	เวลาที่ทดสอบ		
	ก่อน	หลัง	
กลุ่มทดลอง	R	X	O
กลุ่มควบคุม	R		O

รูปแบบนี้กลุ่มนักเรียนหรือชั้นเรียนหรือโรงเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีสุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองเข้ารับหลักสูตร อีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้รับ ไม่มีการทดสอบทั้งสองกลุ่มก่อนการทดลอง มีการทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองเท่านั้น

3. สองกลุ่มเปรียบเทียบทดสอบก่อนและหลัง (Two group pretest-posttest design)

	เวลาที่ทดสอบ		
	ก่อน	หลัง	
กลุ่มทดลอง	O	X	O
กลุ่มควบคุม	O		O

รูปแบบนี้อาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า รูปแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental design) กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมิได้จัดโดยวิธีการสุ่ม ดังนั้นจะต้องจัดกลุ่มควบคุมให้มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มทดลองให้มากที่สุด

4. กลุ่มเดียวอนุกรมเวลา (One group time series design)

	เวลาที่ทดสอบ					
	1	2	3	4	5	6
กลุ่มทดลอง	0	0	0	X	0	0

รูปแบบนี้ใช้กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มควบคุมภายในตัวของมันเอง การวัดกลุ่มทดลองก็กระทำตามช่วงเวลาปกติเป็นระยะ ๆ ทั้งก่อนและหลังการทดลอง

5. สองกลุ่มอนุกรมเวลา (Control group time series design)

	เวลาที่วัด					
	1	2	3	4	5	6
กลุ่มทดลอง	0	0	0	X	0	0
กลุ่มควบคุม	0	0	0		0	0

รูปแบบนี้ จัดกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่รับหลักสูตรอีกกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้จัดให้คล้ายคลึงกัน โดยมีได้ใช้วิธีการสุ่มมีลักษณะคล้ายคลึงกับแบบที่ 4 เพียงแต่เพิ่มกลุ่มควบคุมเท่านั้น

6. กลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลัง (One group pretest posttest design)

	เวลาที่วัด	
	ก่อน	หลัง
กลุ่มทดลอง	0	X

รูปแบบนี้ เริ่มจากการทดสอบกลุ่มตัวอย่างทุกคน และให้กลุ่มตัวอย่างรับหลักสูตรทดลอง เป็นรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายหนึ่งเป็นการเฉพาะ โดยกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวนั้น ไม่อาจจะทำการเลือกกลุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อเข้ารับหลักสูตรได้ และแบบแผนการทดลองนี้ยังเหมาะสำหรับหลักสูตรที่มีระยะเวลาดำเนินการสั้น ข้อดีอีกข้อหนึ่งของรูปแบบนี้คือ ช่วยให้เห็นการเปรียบเทียบผลระหว่างก่อนดำเนินการหลักสูตรและหลังดำเนินการหลักสูตร

ผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรกลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลัง (One group pretest posttest design) เพราะเป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่อาเซียนสำหรับนักศึกษาามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ซึ่งถือเป็นหลักสูตรที่มีระยะเวลาดำเนินการเป็นเวลาดั้ง ๆ และมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

การฝึกอบรม

ความหมายของการฝึกอบรม

Beach (1980, p. 193) กล่าวถึงการฝึกอบรมว่าเป็นกระบวนการที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนในวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บุคคลที่เรียนรู้เรื่องนั้นมีพฤติกรรมตามที่ต้องการ

Irwin (1993, p. 3) ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า การฝึกอบรมเป็นการวางแผนให้ได้มาซึ่งทักษะ กฎ หลักการ ทักษะ ทักษะที่สามารถพัฒนาให้บุคคลอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ได้

สมชาติ กิจยรรยง (2537, หน้า 10) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการในการเรียนการสอน เพื่อเกิดการเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะและแลกเปลี่ยนตามความมุ่งหวังที่กำหนดไว้ อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งอาจจะเป็นการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในสถานที่ทำงานได้

สมคิด บางโม (2544, หน้า 14) กล่าวว่า การฝึกอบรมหมายถึงกระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเฉพาะด้านของบุคคล โดยมุ่งเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) อันจะนำไปสู่การยกมาตรฐานการทำงานให้สูงขึ้นทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและองค์การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ชูชัย สมितिไกร (2544, หน้า 5-6) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นโครงการที่ถูกจัดขึ้นมาเพื่อช่วยให้พนักงานมีคุณสมบัติในการทำงานสูงขึ้น เช่น เป็นหัวหน้างานที่สามารถบริหารงานและบริหารผู้ใต้บังคับบัญชาได้ดีขึ้น คือกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) อันจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

กล่าวโดยสรุป การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ไม่สามารถจัดขึ้นได้โดยปกติ เพื่อเพิ่ม ความรู้ ทักษะ ความสามารถ โดยมีการวางแผนอย่างเป็นระบบและดำเนินการฝึกอบรมตามแผนที่วางไว้

จุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการฝึกอบรมดังนี้

Wexley and Latham (1991) ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมดังนี้

1. เพื่อความตื่นตัวหรือตระหนักรู้
2. เพื่อเพิ่มทักษะในการทำงาน
3. เพื่อเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติงานอันจะทำให้เกิดผลดี

สมคิด บางโม (2544, หน้า 14) กล่าวว่าไว้ว่า การฝึกอบรมเป็นการเพิ่มพูนความรู้

ความสามารถในการทำงานเฉพาะอย่าง อาจจำแนกวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม ได้ 4 ประการ ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ให้มีความรู้หลักการ ทฤษฎี แนวคิด ในเรื่องที่ต้องนำมาไปใช้ในการทำงาน

2. เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจ เป็นลักษณะที่ต่อเนื่องจากความรู้ กล่าวคือ เมื่อรู้ในหลักการ และทฤษฎีแล้วสามารถตีความ แปลความ ขยายความและอธิบายให้คนอื่นทราบได้รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ได้

3. เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ทักษะ คือ ความชำนาญหรือความคล่องแคล่วในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งได้โดยอัตโนมัติ เช่น การใช้เครื่องมือต่าง ๆ การขับรถ การจักรเย็บผ้า เป็นต้น

4. เพื่อเปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือทัศนคติ คือ ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งต่าง ๆ การฝึกอบรมมุ่งให้เกิดหรือเพิ่มความรู้สึกที่ดี ๆ ต่อองค์กร ต่อผู้บังคับบัญชา ต่อเพื่อนร่วมงานและต่องานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ

พัฒนา สุขประเสริฐ (2541, หน้า 5) กล่าวว่าไว้ว่า การฝึกอบรมโดยทั่วไปแล้วมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. เพิ่มพูนความรู้
2. พัฒนาทักษะ
3. เปลี่ยนแปลงเจตคติ

สมชาติ กิจบรรจง (2537, หน้า 14) กล่าวว่าไว้ว่า เหตุผลที่ต้องจัดให้มีการอบรมก็เพื่อให้บุคคลในองค์กรสามารถทำประโยชน์ให้แก่องค์กร หน่วยงาน ทีมงาน ได้เต็มที่เพราะการฝึกอบรมช่วยทำให้

1. ได้รับความรู้ ความเข้าใจจากหลักการและวิธีการทำงานที่ดีขึ้น
2. ได้รับทักษะและความชำนาญจากการเรียนรู้ตัวอย่างและประสบการณ์ของคนอื่น
3. มีทัศนคติที่ถูกต้อง เข้าใจธรรมชาติของทีมงาน เข้าใจพฤติกรรมคนและสังคม
4. มีจิตสำนึกที่ดีในหน้าที่การงานและความรับผิดชอบตามบทบาทของตนเอง

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม คือ การเพิ่มพูน ความรู้ทักษะ และแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เข้าอบรมเกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมหลังจากได้รับการฝึกอบรม ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ตั้งจุดประสงค์ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและด้านจิตพิสัย

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

สมชาติ กิจยรรยง (2537, หน้า 18) กล่าวว่า วัฏจักรกระบวนการฝึกอบรมจะต้องประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การมองปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการค้นหาปัญหา 2 วิธี คือ
 - 1.1 มองชี้เฉพาะเจาะจงปัญหาที่พบเห็นหรือเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว
 - 1.2 สืบหาเพื่อหาปัญหาคือ คาดว่าจะเกิดปัญหาในการปฏิบัติงานอย่างไรบ้างใน อนาคต จากสภาวะการณ์ในปัจจุบันในขั้นนี้คือ หาปัญหาก่อนที่จะเกิด

2. หาทางแก้ไข ซึ่งมี 2 วิธี คือ

- 2.1 แก้ไขโดยการปรับปรุงนโยบาย โครงสร้างหรือวิธีอื่น ๆ
- 2.2 แก้ไขโดยการฝึกอบรม

3. การดำเนินการจัดโครงการฝึกอบรม โดยการ

- 3.1 ค้นหาความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม
- 3.2 วางแผนการฝึกอบรมโดยการจัดโครงการฝึกอบรม
- 3.3 การบริหาร โครงการฝึกอบรมและการอำนวยความสะดวก
- 3.4 การประเมินการฝึกอบรมและวิเคราะห์ผล
- 3.5 ค้นหาความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมใหม่

ชูชัย สมितिไกร (2544, หน้า 29-34) ได้กำหนดขั้นตอนในกระบวนการฝึกอบรมไว้ ดังนี้

1. วิเคราะห์ความต้องการในการฝึกอบรม เพื่อให้การฝึกอบรมสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรและเกิดประโยชน์สูงสุด
2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ควรเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. คัดเลือกและออกแบบโครงการฝึกอบรม ซึ่งต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น หัวข้อวิชา เนื้อหา รูปแบบและวิธีการอบรม สื่อการสอน วิทยากรและเวลาสำหรับการฝึกอบรม
4. การสร้างเกณฑ์สำหรับการประเมินผล โดยเกณฑ์ที่สร้างขึ้นจะต้องอิงหรือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมที่กำหนดไว้
5. จัดการฝึกอบรม เป็นการดำเนินการฝึกอบรมตามแผนที่ได้กำหนดไว้

6. ประเมินผลการฝึกอบรม ประกอบด้วยกระบวนการ 2 ชนิด คือ การสร้างเกณฑ์ สำหรับการประเมินผลและการวัดผลโดยใช้วิธีการทดลอง เพื่อตรวจสอบว่ามีความเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกิดขึ้นหรือไม่ภายหลังการฝึกอบรม

สมคิด บางโม (2545, หน้า 19) กล่าวถึงขั้นตอนในการฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. การหาความจำเป็นในการฝึกอบรม
2. การสร้างหลักสูตรการฝึกอบรม
3. การออกแบบโครงการฝึกอบรม
4. การดำเนินการฝึกอบรม
5. การประเมินผลการฝึกอบรม

พัฒนา สุขประเสริฐ (2541, หน้า 27) ได้เสนอกระบวนการจัดฝึกอบรมไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสำรวจความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม
2. การจัดหลักสูตรฝึกอบรม
3. การวางแผนโครงการฝึกอบรม
4. การดำเนินการฝึกอบรม
5. การประเมินและติดตามผลการฝึกอบรม
6. การจัดทำรายงานสรุปผล

สรุปได้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรอบรมจะมีวิธีการที่ใกล้เคียงกัน โดยเริ่มจากการสำรวจความต้องการจำเป็น การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม การดำเนินการฝึกอบรมและการประเมินผลโครงการฝึกอบรม

การประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม

ชูชัย สมितिไกร (2544, หน้า 208-216) กล่าวถึงเกณฑ์ในการประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมไว้ 3 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ คือการวัดเกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ วิธีการและกระบวนการทำงาน กระทำ โดยใช้แบบทดสอบความรู้ ซึ่งมีอยู่ 4 แบบ คือ แบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบ แบบเติมคำ แบบทดสอบถูก/ ผิด แบบทดสอบหลายตัวเลือก

2. ทักษะ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาด้านทักษะเพิ่มขึ้นหรือไม่ ซึ่งวิธีที่ดีที่สุดคือ การให้ผู้เรียนแสดงหรือกระทำทักษะนั้น ๆ ออกมา โดยผู้ฝึกอบรมจะคอยสังเกตและให้คะแนน เรียกว่าการทดสอบการปฏิบัติงานหรือการทดสอบความสามารถ

3. ทักษะคิด เป็นการวัดความเปลี่ยนแปลงด้านความรู้สึกรของผู้อบรมที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยใช้แบบประเมินทักษะคิดที่มีอยู่หลายแบบ ได้แก่ มาตรฐานจัดประเภท มาตรฐานจัดอันดับ มาตรฐานอันตรายภาค

สมชาติ กิจยรรยง (2537, หน้า 174) กล่าวว่าไว้ว่า การประเมินคุณลักษณะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
2. การเปลี่ยนแปลงในด้านทักษะของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
3. การเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
4. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงาน

พัฒนา สุขประเสริฐ (2541, หน้า 57) กล่าวว่า การประเมินผลการฝึกอบรมแบ่งได้

2 ลักษณะ คือ

1. ประเมินในขณะที่ฝึกอบรม
 - 1.1 ประเมินปฏิกิริยา หรือทัศนคติของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อโครงการ
 - 1.2 ประเมินการเรียนรู้ หรือวิชาการและความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมในชั้นเรียน
2. ประเมินหลังฝึกอบรม
 - 2.1 ประเมินพฤติกรรม หรือปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละบุคคล
 - 2.2 ผลลัพธ์ หรือผลกระทบจากการฝึกอบรมที่มีต่อหน่วยงานและสภาพแวดล้อม

ของงาน

นงลักษณ์ สีนีบผล (2542, หน้า 135-136) กล่าวถึงการประเมินผลเพื่อวัดประสิทธิผลของการฝึกอบรมนั้นจะวัดตัวแปร 4 ตัว ดังนี้

1. ปฏิกิริยาของผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อประเมินว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรม ชอบ/ไม่ชอบ พอใจ/ไม่พอใจ ของ โครงการนั้น ๆ เพียงใด
2. การเรียนรู้ หลักหรือข้อเท็จจริงซึ่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความเข้าใจและสามารถรับไว้ได้
3. พฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานนั้น
4. ผลของการฝึกอบรม ผลประโยชน์ที่องค์กรและหน่วยงานได้รับซึ่งสืบเนื่องมาจากการฝึกอบรม

จากการศึกษาแนวคิดในการประเมินผลหลักสูตรการอบรม ผู้วิจัยได้สรุปและนำมาเป็นแนวทางในการประเมินหลักสูตร โดยประเมินจากตัวแปร 3 ตัว คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านทัศนคติ โดยการเปรียบเทียบจากคะแนนก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความรู้ ทักษะ และเจตคติ

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) หรือ ด้านความรู้

ทิสนา แจมณี (2545, หน้า 223-230) ได้เสนอรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาสาระอาจจะอยู่ในรูปของข้อมูล ข้อเท็จจริง มโนทัศน์ หรือความคิดรวบยอด

Gagne (1985, pp. 70-90) ได้พัฒนาทฤษฎีเงื่อนไขการเรียนรู้ (Condition of learning) ซึ่งมี 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ทฤษฎีการเรียนรู้และทฤษฎีการจัดการเรียนการสอน ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Gagne อธิบายว่า ปรากฏการณ์เรียนรู้มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ

1. ผลการเรียนรู้หรือความสามารถด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ ซึ่งมีอยู่ 5 ประเภท คือ
 - 1.1 ทักษะทางปัญญา (Intellectual skill) ซึ่งประกอบด้วยการจำแนกแยกแยะ การสร้างความคิดรวบยอด การสร้างกฎ การสร้างกระบวนการหรือกฎขั้นสูง
 - 1.2 กลวิธีในการเรียนรู้ (Cognitive strategy)
 - 1.3 ภาษาหรือคำพูด (Verbal information)
 - 1.4 ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor skills)
 - 1.5 เจตคติ (Attitude)
2. กระบวนการเรียนรู้และจดจำของมนุษย์ มนุษย์มีกระบวนการจัดกระทำข้อมูลในสมอง ซึ่งมนุษย์จะอาศัยข้อมูลที่สะสมไว้มาพิจารณาเลือกจัดกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และในขณะที่กระบวนการจัดกระทำข้อมูลภายในสมองกำลังเกิดขึ้น เหตุการณ์ภายนอกในร่างกายมนุษย์มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมหรือการยับยั้งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายในได้ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน Gagne จึงได้เสนอแนะว่า ควรมีการจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้แต่ละประเภท ซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภายในสมอง โดยการจัดสภาพภายนอกให้เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ภายในของผู้เรียน

Bloom (1956) ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมด้านความรู้ (Cognitive domain) ว่าเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับด้านความรู้และพัฒนาสติปัญญา ซึ่งมีทั้งหมด 6 ระดับ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. การนำไปใช้ (Application)
4. การวิเคราะห์ (Analysis)
5. การสังเคราะห์ (Synthesis)
6. การประเมินค่า (Evaluation)

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมด้านจิตพิสัย (Cognitive) หรือ ด้านเจตคติ

ทิสนา แจมณี (2545, หน้า 235-241) ได้เสนอรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากแก่การพัฒนาหรือปลูกฝัง การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่เพียงช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มักไม่เพียงพอต่อการช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีได้ จำต้องอาศัยหลักการและวิธีการอื่น ๆ เพิ่มเติม

Bloom (1956) ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมด้านจิตพิสัย (Cognitive) หรือ ด้านเจตคติ ว่าเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การรับรู้ (Receiving phenomena)
2. การตอบสนอง (Responding to phenomena)
3. การเห็นคุณค่า (Valuing)
4. การจัดระบบ (Organization)
5. การสร้างลักษณะนิสัย (Internalizing values)

Joyce & Weil (1996, pp. 209-231) ได้พัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัยขึ้นโดยอาศัยหลัก 6 ประการเกี่ยวกับ

1. การตระหนักรู้ (Awareness) ซึ่งกล่าวว่า การที่บุคคลจะจดจำสิ่งใดได้ดีนั้นจะต้องเริ่มจากการรับรู้สิ่งนั้น หรือการสังเกตสิ่งนั้นอย่างตั้งใจ และ

2. การเชื่อมโยง (Assosiation) กับสิ่งที่รู้แล้วหรือจำได้

3. ระบบการเชื่อมโยง (Link system) คือ ระบบในการเชื่อมความคิดหลายความคิดเข้าด้วยกันในลักษณะที่ความคิดหนึ่งจะไปกระตุ้นให้จำอีกความคิดหนึ่งได้

4. การเชื่อมโยงที่น่าขบขัน (Ridiculous assosiation) การเชื่อมโยงที่จะช่วยให้บุคคลจดจำได้ดีนั้น มักจะเป็นสิ่งที่แปลกไปจากปกติธรรมดา การเชื่อมโยงในลักษณะที่แปลก เป็นไปไม่ได้ ขวนให้ขบขัน มักจะประทับในความทรงจำของบุคคลเป็นเวลานาน

5. ระบบการใช้คำทดแทน

6. การใช้คำสำคัญ (Key word) ได้แก่ การใช้คำ อักษรหรือพยางค์เพียงตัวเดียว เพื่อช่วยกระตุ้นให้จำสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันได้

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมด้านทักษะพิสัย (Psychomotor domain) หรือ ด้านทักษะ

Harrow (1972) ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมด้านทักษะ (Psychomotor domain) ว่าเป็นพฤติกรรมทางการด้านการเคลื่อนไหว (Movement) เช่น การวิ่ง การกระโดด

การเดิน การขับรถ การเดินร่ำ การเปิดประตู เป็นต้น โดยได้แบ่งระดับของจุดมุ่งหมาย ทางด้านทักษะ โดยเรียงจาก ระดับต่ำสุดถึงระดับสูงสุด 6 ระดับ ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวเชิงกิริยาสะท้อนกลับ (Reflex movements)
2. การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน (Basic-fundamental movements)
3. ความสามารถในการรับรู้ (Perceptual abilities)
4. สมรรถภาพทางกาย (Physical abilities)
5. การเคลื่อนไหวที่ต้องอาศัยทักษะ (Skilled movements)
6. การสื่อสารที่ต้องใช้ทักษะระดับสูงในการแสดงออก (Non-discursive

Communication)

Simpson (1972) ได้จำแนกทักษะ (Psychomotor domain) ออกเป็น 7 ระดับ ดังนี้

1. การรับรู้ (Perception)
2. การเตรียมความพร้อม (Set)
3. การตอบสนองภายใต้การควบคุม (Guided response)
4. การลงมือทำ (Mechanism)
5. การทำอย่างชำนาญ (Complex overt response)
6. ขั้นปรับปรุงและประยุกต์ใช้ (Adaptation)
7. ขั้นคิดริเริ่ม (Origination)

Dave (1975) ได้จำแนกทักษะ (Psychomotor domain) ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. การเลียนแบบ (Imitation)
2. การทำตามคำสั่ง (Manipulation)
3. การทำอย่างถูกต้องแม่นยำ (Precision)
4. การผนวกทักษะ (Articulation)
5. ขั้นทำอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization)

ผู้วิจัยได้ศึกษา ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความรู้ ทักษะ และเจตคติ จากนักการศึกษาหลายท่านโดยนำไปวางเป้าหมายในการอบรมซึ่งจะครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยหรือด้านความรู้ทั้ง 6 ระดับ ตามแนวคิดของ Bloom (1956) คือ ความรู้ความจำ (Knowledge) ความเข้าใจ (Comprehension) การนำไปใช้ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) การสังเคราะห์ (Synthesis) และการประเมินค่า (Evaluation) พฤติกรรมด้านทักษะพิสัยครอบคลุมทั้ง 5 ระดับของ Dave (1975) ได้แก่ การเลียนแบบ (Imitation) การทำตามคำสั่ง (Manipulation) การทำอย่างถูกต้องแม่นยำ

(Precision) การผนวกทักษะ (Articulation) ขึ้นทำอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) และพฤติกรรมด้านจิตพิสัยของ Bloom (1956) 5 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ (Receiving phenomena) การตอบสนอง (Responding to phenomena) การเห็นคุณค่า (Valuing) การจัดระบบ (Organization) และการสร้างลักษณะนิสัย (Internalizing values)

แผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง 4 ปี (พ.ศ. 2552-2556)

เมื่อครั้งการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงครั้งที่ 7/ 2552 (วันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2552) สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติแผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง 4 ปี (พ.ศ. 2552-2556) ซึ่งสาระของแผนดังกล่าวมีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ อธิการบดี ปรีชญา คำปนิธาน วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย รวมถึงความสอดคล้องกับแผนอุดมศึกษาระยะยาวฉบับที่ 2 (2551-2565) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 10 (2551-2554) สำหรับประเด็นกลยุทธ์ที่กำหนดในแผนก็มีความครอบคลุมพันธกิจหลักทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ ผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ และทานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งหลักในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยที่ผ่านมานั้นเป็นไปตามเป้าประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ คือ การให้ความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะมาตรฐานคุณภาพการศึกษาที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาซึ่งเป็นองค์กรมหาชน (สมศ.) สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัด (สกอ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการซึ่งทุกหน่วยงานราชการต้องปฏิบัติตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (ก.พ.ร.) นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังได้กำหนดตัวชี้วัดคุณภาพเป็นการเฉพาะขึ้นมาเองอีกด้วย การที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับตัวบ่งชี้คุณภาพนั้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยเห็นว่า โจทย์ที่เป็นตัวบ่งชี้คุณภาพทั้งหลายนั้น จะช่วยกำหนดทิศทางพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับของสังคมได้อย่างแท้จริง สำหรับเป้าประสงค์ข้ออื่น อีก 5 ข้อ คือ มุ่งตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น สังคม และสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มุ่งบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มุ่งให้ทุกหน่วยงานทำงานแบบมีส่วนร่วม มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และผู้รับบริการมีความพึงพอใจ มุ่งกระจายอำนาจอย่างเหมาะสมไปสู่หน่วยงาน เพื่อให้มีพลังในการขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมาย และมุ่งสร้างเอกลักษณ์ที่โดดเด่น และดำรงรักษาไว้ซึ่งอัตลักษณ์อันเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้น ล้วนแฝงอยู่ตามตัวบ่งชี้คุณภาพต่าง ๆ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญอยู่แล้ว ตามที่มหาวิทยาลัยได้ใช้แผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มาเป็นเวลา 2 ปีการศึกษา (ปีการศึกษา 2552-2553) แม้ว่า มหาวิทยาลัยจะมียุทธศาสตร์ในการพัฒนาที่ค่อนข้างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ไรก็ดี ยังมีบางกลยุทธ์ที่โครงการ/ กิจกรรมยังตอบสนองในประเด็นยุทธศาสตร์ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของแผน

ได้ไม่คืนัก อาจด้วยปัญหาเรื่องการถ่ายถอดยังทำได้ไม่ดี หรือการบริหารความเปลี่ยนแปลงใน บริบทหรือสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับบุคลากร ซึ่งคงต้องใช้ระยะเวลาและ กลไกที่เหมาะสมช่วย ประกอบกับ ในช่วงปลายปีการศึกษา 2553 หน่วยงานที่กำกับดูแลด้าน คุณภาพการศึกษาทั้ง สมศ. และ สกอ. ได้ปรับตัวบังคับคุณภาพและเกณฑ์การประเมินใหม่ ด้วยเหตุ ปัจจัย ดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงจึงดำเนินการปรับแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงขึ้น โดยใช้กระบวนการ PDCA เป็นฐานหลักในการดำเนินงาน โดยแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย ฉบับปรับปรุงนี้จะมีความสอดคล้องกับร่างยุทธศาสตร์ของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ทิศทางแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) รวมถึงการ เตรียมรับกับทิศทางของประเทศชาติ ในการก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนด้วย (กองนโยบาย และแผน, 2554)

จากการศึกษาพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง 4 ปี (พ.ศ. 2552-2556) เห็นได้ว่า มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตัวนักศึกษา เพื่อเตรียม ความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 เพื่อความเป็นสากลและก้าวทันประเทศสมาชิก ทั้ง 9 ประเทศ

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ในระดับอุดมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดทำกรอบแผน อุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) โดยมีเป้าหมายสำคัญที่จะยกระดับคุณภาพ อุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสู่ตลาดแรงงาน และพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาใน การสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศใน โลกาภิวัตน์ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับ มาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลายและ เอกภาพเชิงระบบ จึงกำหนดกรอบนโยบายไว้ 9 ข้อ ดังนี้

1. รอยต่อกับการศึกษาระดับอื่น โดยมุ่งเน้น ปรับปรุงทบทวนกระบวนการผลิตครู สนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเต็มความสามารถ ส่งเสริมการสร้าง โรงเรียนเฉพาะหรือ ห้องเรียนเฉพาะใน โรงเรียนทั่วไป ส่งเสริมการศึกษาของผู้มีความสามารถพิเศษ ระบบการเรียน ล่วงหน้า การเป็นพี่เลี้ยงในการทำโครงการ ผู้จบอาชีวฯ เข้าศึกษาต่อด้วยความยืดหยุ่น Credit bank และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. การแก้ไขปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน ปัญหาหลักคือ การไร้ทิศทาง ความซ้ำซ้อน การขาดคุณธรรม ขาดประสิทธิภาพ แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดย

2.1 สร้างกลไกการกำกับเพื่อลดเลิกหลักสูตรที่ไม่เป็นที่ต้องการ ลดเลิกคณะและสถาบันที่มีปัญหาคุณภาพอย่างรุนแรง จัดกลไกการตรวจสอบ และศูนย์ข้อมูลสถิติ

2.2 ปรับปรุงกลไกการประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษา นำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์ ระบบการรับรองวิทยฐานะ

2.3 จัดสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาลัยชุมชน กลุ่มมหาวิทยาลัย 4 ปี กลุ่มมหาวิทยาลัยเฉพาะทางและสมบูรณแบบ และกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยและบัณฑิตศึกษา โดยจะแตกต่างกันตามพื้นที่บริการและจุดเน้นตามพันธกิจ และต้องมีกลไกประกันคุณภาพ นโยบายและแผนแตกต่างกัน โดยต้องอาศัยกลไก ดังนี้ สมศ. การจัดสรรงบประมาณ เงินกู้ กยศ. คณะกรรมการการอุดมศึกษากำกับนโยบาย Pre-post audit ทุนพัฒนาอาจารย์ ทุนวิจัยอื่น ๆ

3. ธรรมเนียมและการบริหารจัดการอุดมศึกษา มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับ “สภามหาวิทยาลัย” จัดตั้งองค์กรกลไกการพัฒนาผู้กำกับนโยบายและผู้บริหารในลักษณะ Institute of directors (IOD) องค์กรดังกล่าวให้ความรู้ เชื่อมชม เปิดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ปรับโครงสร้างการบริหารธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัย การได้มาซึ่งนายกสภา อธิการบดี การจัดตั้งสำนักงานสภามหาวิทยาลัย และการปรับโครงสร้าง คณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้เป็นกรมการ

4. บทบาทของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการเชื่อมต่อกับภาคการผลิต สร้างความรู้ และนวัตกรรม พัฒนาระบบการประเมิน “การวิจัย” เพื่อการจัดสรรทรัพยากร และวางตำแหน่งของมหาวิทยาลัย เสริมศูนย์แห่งความเป็นเลิศ ให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย กลุ่มมหาวิทยาลัย ภาคอุตสาหกรรม ภาคสังคม และชุมชน ผลักดันให้เกิด “ระบบวิจัยแห่งชาติ”

5. การเงินอุดมศึกษา มุ่งเน้นการปรับปรุงระบบการจัดสรรงบประมาณ โดยยังคง Supply-side financing ตาม performance based และสอดคล้องเป้าหมายการพัฒนาประเทศ ยังคงกองทุน กยศ. ตามความจำเป็น เพิ่มกองทุนประเภท Contribution scheme จัดตั้งกองทุนพัฒนาอุดมศึกษา พัฒนาอาจารย์ การวิจัย ร่วมมือภาคการผลิต จัดตั้ง Buffer organization ให้อิสระในการบริหารการเงินแก่มหาวิทยาลัย

6. การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา โดยการปรับระบบการพัฒนาอาจารย์ให้มีความหลากหลาย ทั้งเชิงวิชาการ ความเป็นครูตามช่วงวัย จัดให้มีกระบวนการ Mentoring เน้นการพัฒนาจากการทำงานจริง พัฒนาโดยมหาวิทยาลัยในประเทศ มหาวิทยาลัยต่างประเทศหรือทั้ง 2 ระบบ ตามความจำเป็นร่วมลงทุนในการพัฒนาอาจารย์ให้มีความสำคัญกับมหาวิทยาลัยใหม่

7. การพัฒนาอุดมศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องมองหลายมิติ และมุ่งแก้ปัญหาหลายระดับหลายระยะ การพัฒนาเด็กและเยาวชน การพัฒนาครู สร้างความเข้มแข็งให้สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่พัฒนาเชื่อมโยงสู่ ASEAN

8. เครือข่ายอุดมศึกษา โดยการส่งเสริมการทำงานในลักษณะเครือข่ายของสถาบันอุดมศึกษา ตามพื้นที่นำไปสู่การควมรวมในมิติต่าง ๆ ช่วยยกระดับคุณภาพ สร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาชุมชน เครือข่ายวิชาการ

9. โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับ “ศิลปวิทยาศาสตร์” การใช้ศักยภาพ ICT เพื่อการเรียนรู้การสร้างฐานข้อมูลอุดมศึกษาที่ทันสมัย สร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในสถาบันอุดมศึกษา Open courseware พัฒนาเครือข่ายห้องสมุดและการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ไว้ 9 ประเด็นเชิงนโยบาย ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษา

1. พัฒนาอุดมศึกษาไทยให้มีคุณภาพมาตรฐาน สากล เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN community)

2. จัดทำตัวชี้วัดเพื่อการแบ่งกลุ่มมหาวิทยาลัย เป็น 4 กลุ่ม

3. จัดทำกลไกการถ่ายโอนหน่วยกิตในกลุ่มสถาบันเดียวกันและระหว่างกลุ่มสถาบัน

4. จัดทำมาตรฐานรายสาขาวิชาต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

5. แสวงหาบทเรียนที่ดี (Best practice) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษา

6. จัดทำฐานข้อมูล แนวทางและเกณฑ์เพื่อส่งเสริมมาตรฐานการจัดการศึกษานอกที่ตั้งให้ได้มาตรฐานเดียวกับสถาบันแม่

7. ขกระดับมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและศักยภาพด้านการวิจัยเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และนำไปสู่ World Class University

8. ส่งเสริมให้มีองค์กรกลางทำหน้าที่ในการพัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต

(Credit bank)

ประเด็นที่ 2 การปฏิรูประบบการผลิตครู

1. จัดทำกรอบแนวทางการผลิตและพัฒนาครู เพื่อแก้ปัญหาคุณภาพการศึกษา และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการจัดทำแผนการผลิตและพัฒนาครูให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้

2. พัฒนาระบบการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่งและรักวิชาชีพครูมาเรียน (เฟ้นหานักศึกษาเชิงรุก)

3. สร้างกลไกการสนับสนุน จูงใจให้คนเก่งคนดีอยากเรียนครู

4. ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบวิธีการผลิตครู หลักสูตร 5 ปี และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู 1 ปี (รับผู้สำเร็จการศึกษา ป.ตรีทุกสาขา) เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับหลักสูตรและกระบวนการผลิตครู

ประเด็นที่ 3 การผลิตและพัฒนากำลังคน

1. จัดทำแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนที่ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ

2. พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตตามรายสาขา

3. สนับสนุนให้ ม/ ส จัดการศึกษาตลอดชีวิต

4. ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้บนฐานการทำงานในภาคการผลิต และปรับปรุงกฎหมาย

ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องที่เป็นอุปสรรคในส่วนที่สามารถทำได้

5. ติดตามผลการประกอบอาชีพของบัณฑิตอย่างเป็นระบบ และนำผลการประเมินมาประกอบการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและการวางแผนการศึกษา

6. เน้นการศึกษา Liberal arts education ใน ม/ ส เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีรอบรู้ มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะภาษาและการสื่อสาร สามารถประมวลความรู้ ความคิด และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

7. พัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษใน ม/ ส ให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

ประเด็นที่ 4 โครงสร้างและการบริหารจัดการอุดมศึกษา

1. แยก สกอ. ออกจาก ศธ. เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ

2. พัฒนาระบบอุดมศึกษาให้เป็นองค์กรที่รับผิดชอบต่อสังคม (Social responsibility)

3. ปรับระบบธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการใน ม/ ส ให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

4. เร่งรัดการจัดทำร่าง พ.ร.บ. อุดมศึกษาที่สามารถกำกับดูแล ม/ ส ในการดำเนินการตามนโยบายและทิศทางของรัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ

5. สร้างวัฒนธรรมอุดมศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organization)

6. สนับสนุนให้ ม/ ส ร่วมกันทำงานในลักษณะเครือข่ายวิจัยเชิงระบบ รวมทั้งปรับโครงสร้างที่ทำให้นักวิชาการใน ม/ ส สามารถทำงานเชิงระบบและมีความก้าวหน้าในอาชีพ

7. เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น

ประเด็นที่ 5 การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรอุดมศึกษา

1. เรียงระดับคุณวุฒิของอาจารย์อุดมศึกษาให้มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสัดส่วนของแต่ละกลุ่มมหาวิทยาลัย
2. จัดทำแผนการผลิตและพัฒนาอาจารย์และบุคลากรอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงอัตราเกษียณ และความต้องการอาจารย์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในแต่ละกลุ่มมหาวิทยาลัย
3. ดึงดูดคนดี คนเก่งมาเป็นอาจารย์ใน ม/ ส และสร้างแรงจูงใจให้ผู้จบปริญญาเอกเข้ามาเป็นอาจารย์ใน ม/ส รวมทั้งกำหนดแนวทางในการดึงดูดนักวิชาการ ไทยในต่างประเทศ และนักวิชาการชาวต่างประเทศเข้ามาเป็นอาจารย์ใน ม/ ส
4. กำหนดให้ใช้ความดีเป็นเกณฑ์หนึ่งในการคัดเลือกคนเข้ามาเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
5. เร่งพัฒนาอาจารย์ที่อยู่ในระบบอุดมศึกษา อยู่แล้วให้มีความสามารถเพิ่มขึ้น โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของช่วงวัยในการทำงาน
6. ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

ประเด็นที่ 6 การพัฒนาระบบการเงินอุดมศึกษา

1. พัฒนาระบบการประเมินผล ม/ ส เพื่อใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับความต้องการในการพัฒนา ความเชี่ยวชาญและศักยภาพของ ม/ ส 4 กลุ่ม
2. เสนอแนะระบบการจัดสรรงบประมาณสำหรับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพื่อเป็นการนำร่องไปสู่การจัดสรรงบประมาณของ ม/ ส ของรัฐทุกแห่ง
3. สร้างกลไกเพื่อให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณด้านอุดมศึกษาให้ ม/ส ดำเนินภารกิจได้อย่างมีคุณภาพและแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ
4. ลดบทบาทของภาครัฐในการเป็นผู้ลงมือจัดการศึกษาเป็นหลักมาเป็นผู้กำกับดูแล กำหนดนโยบาย และสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
5. ปรับระบบการจัดสรรงบประมาณจากการสนับสนุนด้านอุปทาน (Supply side financing) เป็นด้านอุปสงค์ (Demand side financing)

ประเด็นที่ 7 การวิจัยและพัฒนา

1. กำหนดกรอบทิศทางการวิจัยอุดมศึกษาของประเทศในระยะยาว
2. ใช้ระบบ Research assessment exercise (RAE) ในการประเมินความสามารถในการวิจัย และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการวิจัยสำหรับ ม/ ส
3. เร่งสร้างนักวิจัยและนักนวัตกรรมมีอาชีพใน ม/ ส

4. สร้างกลไกส่งเสริม สนับสนุนให้ ม.รัฐ และ ม.เอกชนงานวิจัย และร่วมมือกับภาคเอกชน ในการทำการวิจัย เพื่อสร้างและพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ

5. สนับสนุนการวิจัยสถาบันหรือการวิจัยเชิงระบบ และนำผลการวิจัยมาใช้ในการกำหนดนโยบาย/ ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาที่เหมาะสม

ประเด็นที่ 8 การเชื่อมรอยต่อกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. ส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือระหว่าง ม/ ส โรงเรียน และหน่วยงานต่าง ๆ ในการส่งเสริมนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษทั้งระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

2. ส่งเสริมให้ ม/ ส มีบทบาทช่วยเหลือ โรงเรียนในพื้นที่ที่ ม/ ส ตั้งอยู่

3. ส่งเสริมให้ ม/ ส ให้บริการแนะแนวศึกษาต่อแนะแนวอาชีพ และเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ ให้ข้อมูลแก่นักเรียนมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเพื่อประกอบการเลือกสาขาวิชาและอาชีพ

4. ร่วมกับโรงเรียน เขตพื้นที่ ก.ศ. และ สพฐ. ในการใช้ความดีเป็นเกณฑ์หนึ่งในการคัดเลือกเด็กเข้าเรียนต่อใน ม/ ส

5. ปฏิรูประบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาใน ม/ ส

ประเด็นที่ 9 การพัฒนาข้อมูลสารสนเทศอุดมศึกษา

1. จัดตั้งศูนย์สถิติข้อมูลอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานกลางในการจัดเก็บข้อมูลอุดมศึกษา

2. สร้างแรงจูงใจให้ ม/ ส ให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลของตนเองให้ทันสมัย

ตลอดเวลา

3. ใช้ระบบการให้บริการข้อมูลสารสนเทศสู่ครอบครัว

สำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 นั้นอุดมศึกษาไทยได้เตรียมความพร้อมโดยวางกลยุทธ์ไว้ใน 3 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล

1. พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้

2. พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน

1. พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล

2. ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษา
3. พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล
5. พัฒนาวิชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ
6. พัฒนาระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน

1. ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้องกับสามเสาหลักในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเสาด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
2. สร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและบทบาทของอุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและลบ
3. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
4. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556)

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียนของนักศึกษา และได้กำหนดคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษาโดยให้ พัฒนาอุดมศึกษาไทยให้มีคุณภาพมาตรฐาน สากล เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

ประชาคมอาเซียน (ASEAN: สหประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้)

ในขณะที่กระบวนการพัฒนาองค์การในระดับทั้งโลกแบบสากลหรือแบบครอบจักรวาล เช่น ระบบสหประชาชาติดำเนินไป ก็ได้มีวิวัฒนาการของความร่วมมือและองค์การฯในระดับเฉพาะเขตภูมิศาสตร์ที่เรียกว่า “ภูมิภาค” อยู่ด้วย ทวีปเอเชีย เป็นทวีปที่มีขนาดกว้างใหญ่ไพศาลและหลากหลาย แบ่งออกได้เป็นหลายภูมิภาคและมีประเทศต่าง ๆ ตั้งอยู่มากที่สุด ประเทศเหล่านี้มีความขัดแย้งและความร่วมมือระหว่างกันตามเจตนาของแต่ละภูมิภาค องค์การและความร่วมมือระหว่างประเทศระดับภูมิภาคในเอเชียนั้นมีอยู่ไม่มากและไม่เข้มข้นนักเมื่อเทียบกับทวีปยุโรป ในบรรดาภูมิภาคต่าง ๆ ของทวีปเอเชียนั้น เอเชียตะวันออกเฉียงใต้นับว่ามีองค์การระหว่างประเทศระดับภูมิภาคของตนเองตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 อยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งก่อตั้งด้วยเหตุผลทางการเมืองระหว่างประเทศในขณะนั้นเป็นสำคัญ แต่องค์การฯ ที่เกิดขึ้นก็ประสบความล้มเหลวและยุติบทบาทไปเกือบทั้งหมดคงเหลือเพียงองค์การเดียวเท่านั้นที่มีบทบาทมาจนปัจจุบันคือ สหประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (ASEAN) อันเป็นองค์การฯระดับภูมิภาคที่มี

ภารกิจหลากหลายทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งครอบคลุมสมาชิกทุกประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มานับแต่ปี ค.ศ. 1999 (ขจิต จิตตเสวี, 2553, หน้า 231)

จุดกำเนิดอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The association of south east asian nations: ASEAN) ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok declaration) เมื่อ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยมีประเทศผู้ก่อตั้งแรกเริ่ม 5 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2527 บรูไน ก็ได้เข้าเป็นสมาชิก ตามด้วยปี พ.ศ. 2538 เวียดนาม ก็เข้าร่วมเป็นสมาชิก ต่อมาปี พ.ศ. 2540 ลาวและเมียนมาร์ เข้าร่วม และปี พ.ศ. 2542 กัมพูชา ก็ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนเป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ มีประชากร รวมกันเกือบ 500 ล้านคน จากนั้นในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่อินโดนีเซีย เมื่อ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
3. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน

คำขวัญของอาเซียน คือ “ One vision, one identity, one community.” หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม

เดิมกำหนดเป้าหมายที่จะตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงกันเลื่อนกำหนดให้เร็วขึ้นเป็นปี พ.ศ. 2558 และก้าวสำคัญต่อมาคือการจัดทำปฏิญญาอาเซียน (ASEAN charter) ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2552 นับเป็นการยกระดับความร่วมมือของอาเซียนเข้าสู่มิติใหม่ในการสร้างประชาคม โดยมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งทางกฎหมายและมีองค์กรรองรับการดำเนินการเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในปี 2558 ปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียน รวม 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย เมียนมาร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา บรูไน (กรมอาเซียน, 2552)

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN charter)

กฎบัตรอาเซียน เปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียนที่จะทำให้อาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรให้กับอาเซียน โดยนอกจากจะประมวลสิ่งที่ถือเป็นค่านิยม หลักการ และแนวปฏิบัติในอดีตของอาเซียนมาประกอบกันเป็นข้อปฏิบัติอย่างเป็นทางการของประเทศสมาชิกแล้ว ยังมีการปรับปรุงแก้ไขและสร้างกลไกใหม่ขึ้นพร้อมกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรที่สำคัญในอาเซียนตลอดจนความสัมพันธ์

ในการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนให้สามารถดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวของประชาคมอาเซียน ให้ได้ภายในปี พ.ศ. 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ ทั้งนี้ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียน ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์ ในโอกาสครบรอบ 40 ของการก่อตั้งอาเซียน แสดงให้เห็นว่าอาเซียนกำลังแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของอาเซียนที่กำลังจะก้าวเดินไปด้วยกันอย่างมั่นใจระหว่างประเทศสมาชิกต่าง ๆ ทั้ง 10 ประเทศ และถือเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ชิ้นสำคัญที่จะปรับเปลี่ยนอาเซียนให้เป็นองค์กรที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล ประเทศสมาชิกได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียนครบทั้ง 10 ประเทศ แล้วเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 กฎบัตรอาเซียนจึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน คือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียน จะให้สถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental organization)

โครงสร้างและสาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน ประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 หมวด 55 ข้อ ได้แก่

หมวดที่ 1 ความมุ่งประสงค์และหลักการของอาเซียน

หมวดที่ 2 สถาปนาบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน

หมวดที่ 3 สมาชิกภาพ (รัฐสมาชิก สิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิก และการรับสมาชิก

ใหม่

หมวดที่ 4 โครงสร้างองค์กรของอาเซียน

หมวดที่ 5 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

หมวดที่ 6 การคุ้มกันและเอกสิทธิ์

หมวดที่ 7 กระบวนการตัดสินใจ

หมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท

หมวดที่ 9 งบประมาณและการเงิน

หมวดที่ 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

หมวดที่ 11 อัครราชทูตและสถานทูตของอาเซียน

หมวดที่ 12 ความสัมพันธ์กับภายนอก

หมวดที่ 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เสริมสร้างกลไกการติดตามความตกลงต่าง ๆ ให้มีผลเป็นรูปธรรม และผลักดันอาเซียนให้เป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้อย่างไร มีข้อกำหนดใหม่ ๆ ที่ช่วยปรับปรุงโครงสร้างการทำงานและกลไกต่าง ๆ ของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพิ่มความยืดหยุ่นในการแก้ไขปัญหา เช่น

1. กำหนดให้เพิ่มการประชุมสุดยอดอาเซียนจากเดิมปีละ 1 ครั้ง เป็นปีละ 2 ครั้ง เพื่อให้ผู้นำมีโอกาสหารือกันมากขึ้น พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงทางการเมืองที่จะผลักดันอาเซียนไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมในอนาคต

2. มีการตั้งคณะมนตรีประจำประชาคมอาเซียนตามเสาหลักทั้ง 3 ด้าน คือ การเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

3. กำหนดให้ประเทศสมาชิกแต่งตั้งเอกอัครราชทูตประจำอาเซียนไปประจำที่กรุงจาการ์ตา ซึ่งไม่เพียงแต่จะแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจแน่วแน่ของอาเซียนที่จะทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อมุ่งไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคต และยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมประชุมและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประสานงานระหว่างประเทศสมาชิก

4. หากประเทศสมาชิกไม่สามารถตกลงกันได้โดยหลักฉันทามติ ให้ใช้การตัดสินใจรูปแบบอื่น ๆ ได้ตามที่ผู้นำกำหนด

5. เพิ่มความยืดหยุ่นในการตีความหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายใน โดยมีข้อกำหนดว่าหากเกิดปัญหาที่กระทบต่อผลประโยชน์ส่วนร่วมของอาเซียน หรือเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ประเทศสมาชิกต้องหารือกันเพื่อแก้ไขปัญหา และกำหนดให้ประธานอาเซียนเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

กฎบัตรอาเซียนสร้างกลไกตรวจสอบและติดตามการดำเนินการตามความตกลงต่าง ๆ ของประเทศสมาชิกในหลากหลายรูปแบบ เช่น

1. ให้อำนาจเลขานุการอาเซียนดูแลการปฏิบัติตามพันธกรณีและคำตัดสินขององค์กรระงับข้อพิพาท

2. หากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ทำให้เกิดข้อพิพาทระหว่างรัฐสมาชิกสามารถใช้กลไกและขั้นตอนระงับข้อพิพาททั้งที่มีอยู่แล้ว และที่จะตั้งขึ้นใหม่เพื่อแก้ไขข้อพิพาทที่เกิดขึ้นโดยสันติวิธี

3. หากมีการละเมิดพันธกรณีในกฎบัตรฯ อย่างร้ายแรง ผู้นำอาเซียนสามารถกำหนดมาตรการใด ๆ ที่เหมาะสมว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณีกฎบัตรอาเซียน ช่วยให้

อาเซียนเป็นประชาคมเพื่อประชาชนได้อย่างไร ข้อบทต่าง ๆ ในกฎบัตรอาเซียนแสดงให้เห็นว่าอาเซียนกำลังผลักดันองค์กรให้เป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง จึงกำหนดให้การลดความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนาเป็นเป้าหมายหนึ่งของอาเซียน กฎบัตรอาเซียนเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในอาเซียนผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่าง ๆ ของอาเซียนมากขึ้น ทั้งยังกำหนดให้มีความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับสมัชชารัฐสภาอาเซียน ซึ่งเป็นองค์กรความร่วมมือระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิกกำหนดให้มีการจัดตั้งกลไกสิทธิมนุษยชนของอาเซียน เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน

ความสำคัญของกฎบัตรอาเซียนต่อประเทศไทย

กฎบัตรอาเซียน ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามพันธกรณีต่าง ๆ ของประเทศสมาชิก ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมหลักประกันให้กับไทยว่า จะสามารถได้รับผลประโยชน์ตามที่ตกลงกันได้ อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย นอกจากนี้ การปรับปรุงการดำเนินงานและ โครงสร้างองค์กรของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการเสริมสร้างความร่วมมือในทั้ง 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน จะเป็นฐานสำคัญที่จะทำให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อความต้องการและผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก รวมทั้งยกสถานะและอำนาจต่อรอง และภาพลักษณ์ของประเทศสมาชิกในเวทีระหว่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเอื้อให้ไทยสามารถผลักดันและได้รับผลประโยชน์ด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ด้วย ตัวอย่างเช่น

1. อาเซียนขยายตลาดให้กับสินค้าไทยจากประชาชนไทย 60 ล้านคน เป็นประชาชนอาเซียนกว่า 550 ล้านคน ประกอบกับการขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคม ระบบไฟฟ้า โครงข่ายอินเทอร์เน็ต ฯลฯ จะช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับไทยนอกจากนี้ อาเซียนยังเป็นทั้งแหล่งเงินทุนและเป้าหมายการลงทุนของไทย และไทยได้เปรียบประเทศสมาชิกอื่น ๆ ที่มีที่ตั้งอยู่ใจกลางอาเซียน สามารถเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและขนส่งของประชาคม ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และบุคคล ระหว่างประเทศสมาชิกที่สะดวกขึ้น
2. อาเซียนช่วยส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อเผชิญกับภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เช่น SARs ไข้หวัดนก การค้ามนุษย์ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หมอกควัน ยาเสพติด ปัญหาโลกร้อน และปัญหาความยากจน เป็นต้น
3. อาเซียนจะช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองของไทยในเวทีโลก และเป็นเวทีที่ไทยสามารถใช้ในการผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาของเพื่อนบ้านที่กระทบมาถึงไทยด้วย เช่น ปัญหาเมียนมาร์

ในขณะที่เดียวกันความสัมพันธ์พหุภาคีในกรอบอาเซียนจะเกื้อหนุนความสัมพันธ์ของไทยในกรอบทวิภาคี เช่น ความร่วมมือกับมาเลเซียในการแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนใต้ด้วย (กรมอาเซียน, 2552)

เสาหลักประชาคมอาเซียน

องค์การระหว่างประเทศบางองค์การ จะมีวัตถุประสงค์กว้างขวางครอบคลุมหลายเรื่อง บางองค์การก็มีวัตถุประสงค์จำกัดหรือเฉพาะเรื่อง องค์การที่มีวัตถุประสงค์กว้างขวางก็คือ มีวัตถุประสงค์หลายเรื่องในเวลาเดียวกัน คือ ทั้งวัตถุประสงค์ทางการเมือง การทหาร วัฒนธรรม สังคม วิชาการ กฎหมาย รวมทั้งด้านการพัฒนาและอื่น ๆ อีกตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายแม่บทขององค์การนั้น ๆ

ประชาคมอาเซียนแบ่งออกเป็น 3 ประชาคมย่อย ๆ เปรียบเสมือนสามเสาหลักซึ่งเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กัน ได้แก่

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN political and security community-APSC)

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ถือเป็นเสาหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยมีเป้าหมายคือทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนนั้น เป็นสังคมที่มีความไว้เนื้อเชื่อใจซึ่งกันและกัน มีเสถียรภาพ มีสันติภาพ และมีความปลอดภัยมากขึ้นในชีวิตและทรัพย์สิน อันเป็นพื้นฐานที่จะส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ

1. สร้างค่านิยมและแนวปฏิบัติร่วมกันของอาเซียนในด้านต่าง ๆ ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะร่วมกันทำเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หลักการประชาธิปไตย การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การต่อต้านการทุจริต การส่งเสริมหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล การไม่ใช้อาวุธนิวเคลียร์ เป็นต้น

2. ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกัน ในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมในทุกด้านครอบคลุมความร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในรูปแบบเดิมและมาตรการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกัน โดยสงบสุข โดยไม่มีความหวาดระแวง อีกทั้งเป็นการขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ อาทิ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ตลอดจนการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ

3. ส่งเสริมให้ประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลก โดยให้อาเซียนมีบทบาทนำในภูมิภาค มีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบอาเซียน +3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ตลอดจนความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community-AEC)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) คือ เป้าหมายการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ประกอบด้วย ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และบรูไน เพื่อก่อให้เกิดความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้ เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน นอกจากนี้ ยังสามารถอำนาจต่อรองด้านต่าง ๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว) ส่วนแต่ละประเทศอาเซียนก็จะมีจุดเด่นในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC แตกต่างกันไป อาทิ ประเทศเมียนมาร์ เคนเรื่องการเกษตรและประมง, ประเทศมาเลเซีย เคนเรื่องผลิตภัณฑ์ยาง และผ้าทอ, ประเทศอินโดนีเซีย เคนเรื่องการผลิตภาพยนตร์ และผลิตภัณฑ์ไม้, ประเทศฟิลิปปินส์ เคนเรื่องอิเล็กทรอนิกส์, ประเทศสิงคโปร์ เคนเรื่องเทคโนโลยี และสุขภาพ ส่วนประเทศไทย เคนเรื่องการท่องเที่ยว และสายการบิน โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ตรงกลางอาเซียนพอดี สำหรับการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยที่คาดว่าจะเห็นได้ชัดเจน หลังจากเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ยกตัวอย่าง เช่น การลงทุนจะเสรีมาก ประเทศใดจะลงทุนที่ไหนก็ได้ ฉะนั้นประเทศไทยที่มีระบบการศึกษาดี ๆ หากมาเปิดโรงเรียนในประเทศไทย ก็ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้เรียน โรงเรียนที่มีคุณภาพมากขึ้น ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว และศูนย์กลางการบิน เนื่องจากประเทศของเราอยู่ตรงกลางอาเซียนพอดี และประเทศไทยยังเอนเรื่องการจัดประชุมต่าง ๆ การแสดงนิทรรศการ ศูนย์กระจายสินค้า รวมถึงยังเอนเรื่องการคมนาคมอีกด้วย นอกจากนี้ ยังคาดว่าจะการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขจะเติบโตมากขึ้น เนื่องจากมีช่องทางที่จะผสมผสานส่งเสริมกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และค่าบริการทางการแพทย์ของประเทศอื่น ๆ ยังมีราคาสูงมาก การค้าขายจะขยายตัวอย่างน้อย 25% ในส่วนของอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น รถยนต์, การท่องเที่ยว, การคมนาคม แต่ทั้งนี้ อุตสาหกรรมที่น่าเป็นห่วงของไทยนั้น ได้แก่ อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก เช่น ภาคการเกษตร ก่อสร้าง อุตสาหกรรม สิ่งทอ อาจจะได้รับผลกระทบ เนื่องจากฐานการผลิตอาจย้ายไปประเทศที่ผลิตสินค้าทดแทนได้ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยผู้ลงทุนอาจย้าย

ฐานการผลิตจากประเทศไทยไปยังประเทศที่มีค่าแรงถูกกว่า เนื่องด้วยบางธุรกิจไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะมากนัก เพราะฉะนั้นค่าแรงจึงถูก เรื่องภาษาอังกฤษจะเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก เนื่องจากจะมีคนอาเซียน เข้ามาอยู่ในไทยเป็นจำนวนมาก และมักจะพูดภาษาไทยไม่ค่อยได้ แต่จะใช้ภาษาอังกฤษ (AEC มีมาตรฐานแจ้งว่าจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางใน AEC) ส่วนสิ่งแวดล้อมนั้น ป้ายต่าง ๆ หนังสือพิมพ์ สื่อต่าง ๆ จะมีภาษาอังกฤษมากขึ้น และจะมีโรงเรียนสอนภาษามากมาย หลากหลายหลักสูตร การค้าขายบริเวณชายแดนจะคึกคักอย่างมาก เนื่องจากด่านศุลกากรชายแดนอาจมีบทบาทน้อยลงมาก แต่จะมีปัญหาเรื่องยาเสพติด และปัญหาสังคมตามมาด้วย ประเทศไทยจะไม่ขาดแรงงานต่างชาติ อาทิ แรงงานชาวเมียนมาร์ ลาว กัมพูชา แต่ทั้งนี้แรงงานต่างชาติดังกล่าวอาจจะส่งผลกระทบต่อแรงงานไทย โดยการแย่งงานคนไทยบางส่วน และอาจจะมีปัญหาเรื่องสังคม อาชญากรรม ตามมาด้วย ทางรัฐบาลควรมีมาตรการรองรับปัญหาดังกล่าว อุตสาหกรรม โรงแรม การท่องเที่ยว ร้านอาหาร รถเช่า บริเวณชายแดนจะคึกคักมากขึ้น เนื่องจากจะมีการสัญจรมากขึ้น และเมืองตามชายแดนจะพัฒนามากขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากเป็นจุดขนส่ง กรุงเทพฯ จะแออัดเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีตำแหน่งเป็นตรงกลางของอาเซียนและเป็นเมืองหลวงของไทย โดยเมืองหลวง ที่อาจจะมีสำนักงานของต่างชาติมาตั้งมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การจราจรติดขัดมากขึ้น และสนามบินสุวรรณภูมิจะแออัดมากขึ้นเช่นกัน ไทยจะเป็นศูนย์กลางอาหารโลกในการผลิตอาหาร เนื่องจากบริษัทอาหารในไทยนั้นมีชื่อเสียง และแข็งแกร่ง ทำเลที่ตั้งเหมาะสมอย่างมาก ซึ่งก็ถือเป็นธุรกิจของคนไทยที่ชำนาญอยู่แล้ว

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Asean socio-cultural community-ASCC)

กลุ่มอาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเพื่อให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยเน้นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจระหว่างประเทศสมาชิกในด้านความเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์ มรดกทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระดับภูมิภาคร่วมกัน ทั้งนี้ การเสริมสร้างรากฐานและความเชื่อมโยงระหว่างกันที่แข็งแกร่งนำไปสู่ความเข้าใจของการเป็นเพื่อนบ้านที่ดี การรู้เขารู้เรา และมีความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกภายใต้สังคมที่เอื้ออาทร โดยแผนปฏิบัติการเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยได้กำหนดกิจกรรมความร่วมมือที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยเน้นความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human development)
2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social welfare and protection)
3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social justice and rights)

4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Ensuring environmental sustainability)
5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building ASEAN identity)
6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the development gap)

นอกจากนี้ ยังจะเน้นการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเขียน นักคิดและศิลปินในภูมิภาค ตลอดจนการเสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนในภูมิภาคโดยเฉพาะในระดับประชาชน (กรมอาเซียน, 2552)

ข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกอาเซียน

ประเทศสมาชิกของอาเซียนมีทั้งหมด 10 ประเทศ ซึ่งมีข้อมูลพื้นฐานแยกเป็นรายประเทศดังนี้

บรูไน ดารุสซาลาม (BRUNEI DARUSSALAM)

ประวัติความเป็นมา

ประเทศบรูไนเป็นประเทศที่มีอำนาจและเป็นที่ยึดอย่างกว้างขวางในช่วง ค.ศ. 14-16 โดยมีอาณาเขตครอบครองส่วนใหญ่ของเกาะบอร์เนียว (หรือเกาะกาลิมันตันซึ่งเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก) และยังเป็นส่วนหนึ่งของหมู่เกาะซูลู ต่อมาในปี ค.ศ. 1929 บรูไนได้สำรวจพบก๊าซธรรมชาติและน้ำมันที่เมืองเซรีอา ทำให้บรูไนเป็นประเทศที่มีฐานะร่ำรวยขึ้นมา

ต่อมาในปี ค.ศ. 1962 บรูไนได้มีการจัดการเลือกตั้งขึ้น ซึ่งพรรคประชาชนบอร์เนียว (Borneo people's party) ได้รับชัยชนะอย่างมาก แต่กลับถูกกีดกันไม่ให้จัดตั้งรัฐบาล ทางพรรคฯ จึงได้ยึดอำนาจจากสุลต่านแต่สุลต่านทรงได้รับความช่วยเหลือจากทหารของอังกฤษ และมีการประกาศภาวะฉุกเฉินในประเทศขึ้น หลังจากที่อยู่ภายใต้อารักขาของอังกฤษ มาถึง 95 ปี บรูไนก็ได้รับเอกราชเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2527 (ค.ศ. 1984)

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้งทางตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะบอร์เนียว โดยแบ่งเป็น 4 เขต คือ เขต Brunei - Muara, เขต Belait, เขต Temburong และเขต Tutting มีพื้นที่ 5,765 ตารางกิโลเมตร โดยพื้นที่ร้อยละ 70 เป็นป่าไม้เขตร้อน เมืองหลวงคือบันดาร์ เซรี เบกาวัน (Bandar Seri Begawan) ประชากร 408,146 คน (ข้อมูลประชากร โลกปี พ.ศ. 2554) ภูมิอากาศ ร้อนชื้น ฝนตกชุก อุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส

ภาษาและศาสนา

ภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาจีน ศาสนาประจำชาติคือ ศาสนาอิสลาม (67%) ศาสนาพุทธ (13%) ศาสนาคริสต์ (10%) และฮินดู

อาหารประจำชาติ

อัมบูยัต (Ambuyat) เป็นอาหารที่ทำมาจากแป้งสาลีเป็นส่วนผสมหลัก คล้ายข้าวต้มหรือโจ๊ก ซึ่งต้องกินกับเครื่องเคียง เช่น เนื้อทอด ปลาทอด ผักลวก และต้องทานคู่กับซอสเปรี้ยว (Cacah)

วัฒนธรรมประเพณี

การทักทายกันของชาวบรูไนจะเป็นจับมือกันเบา ๆ สำหรับผู้หญิงนั้นก็จะต้องไม่ยื่นมือให้ผู้ชายจับก่อน และเนื่องจากเป็นประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม การแต่งกายของผู้หญิงบรูไนจะแต่งกายมิดชิดเป็นหลัก โดยสวมเสื้อแขนยาวกระโปรงยาว และมีผ้าโพกศีรษะตามหลักของศาสนาอิสลาม และควรหลีกเลี่ยงเสื้อผ้าสีเหลือง เพราะถือเป็นสีของพระมหากษัตริย์ รวมไปถึงการรับประทานอาหาร ควรหลีกเลี่ยงอาหารที่ทำมาจากเนื้อหมูและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย

การแต่งกาย

ชุดผู้ชาย เรียกว่า Baju Melayu ผู้ชายจะแต่งกายด้วยเสื้อแขนยาว กางเกงยาว แล้วยุ่งโสร่ง ชุดผู้หญิงเรียกว่า Baju kurung ผู้หญิงบรูไนจะแต่งกายมิดชิด โดยจะใส่ผ้าคลุมศีรษะ ในที่สาธารณะและสถานที่ราชการ ใส่เสื้อแขนยาวกระโปรงยาว

การเดินทางและวีซ่า

ทางเครื่องบิน บินตรงจากสนามบินสุวรรณภูมิ-ท่าอากาศยานสนามบินนานาชาติบรูไน กรุงบันดาร์ เสรี เบกาวัน ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยสามารถเดินทางเข้าประเทศบรูไนได้โดยไม่ต้องขอวีซ่า สามารถอยู่ได้ 14 วัน หากต้องการอยู่นานกว่านั้นจึงต้องขอวีซ่า

สกุลเงินและเศรษฐกิจ

ดอลลาร์บรูไน (Brunei dollar: BND) อัตราแลกเปลี่ยนประมาณ (ซื้อ) 22.9 บาท/ 1 ดอลลาร์บรูไน (ขาย) 23.5 บาท/ 1 ดอลลาร์บรูไน

บรูไนมีนโยบายการค้าเสรีที่ส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศ และเป็นประเทศที่ส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติเป็นหลัก และมีปริมาณสำรองน้ำมัน อันดับ 4 ของประเทศในกลุ่มอาเซียน

ระบอบการเมืองการปกครอง

ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยมีสมเด็จพระราชาธิบดีฮัจญี ฮัสซานัล โบลเกียห์ มูอิซซัดดิน วัดเดาละห์ (His majesty sultan haji hassanal bolkiah Mu'izzaddin waddaulah) ทรงเป็นสมเด็จพระราชาฯ องค์ที่ 29 และทรงเป็นองค์พระประมุขของประเทศตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2510 แบ่งการปกครองออกเป็น 4 เขต คือ (Districtsdaerah) บรูไนและมูอารา, เบเลต, ตูตง และเตมบุง (พินดา อนันต์รัตน์สุข, 2555, หน้า 31-39)

ราชอาณาจักรกัมพูชา (KINGDOM OF CAMBODIA)

ประวัติความเป็นมา

แต่เดิมนั้นกัมพูชามีชื่อเรียกว่า “ขอม” เป็นชื่อของชนชาติที่เก่าแก่ ต่อมาเปลี่ยนชื่อเรียกเป็นเขมร และกลายเป็นกัมพูชาในปัจจุบัน กัมพูชาเป็นประเทศเพื่อนบ้านของไทยที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของแหลมทองในส่วนที่เรียกว่า “อินโดจีน”

ในปี พ.ศ. 2536 กัมพูชาซึ่งได้รับความเสียหายจากสงคราม ก็ได้รวมเข้าด้วยกันอีกครั้งภายใต้ระบอบราชาธิปไตย ใช้เวลาการบูรณะฟื้นฟูประเทศหลังสงครามกลางเมืองนานหลายทศวรรษ กัมพูชามีความคืบหน้าอย่างรวดเร็วในด้านเศรษฐกิจและทรัพยากรมนุษย์ จนเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีความเติบโตทางเศรษฐกิจและทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างรวดเร็วมาก

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง กัมพูชาตั้งอยู่กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนทิศเหนือติดกับประเทศไทย (จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ และบุรีรัมย์) และลาว ทิศตะวันออกติดเวียดนาม ทิศตะวันตกติดประเทศไทย (จังหวัดสระแก้ว จันทบุรี และตราด) และทิศใต้ติดอ่าวไทย พื้นที่ 181,035 ตารางกิโลเมตร เมืองหลวงกรุงพนมเปญ (Phnom penh) ประชากร 14,805,000 คน (ข้อมูลประชากร โลกปี พ.ศ. 2554) เป็นชาวเขมรร้อยละ 94 ชาวจีนร้อยละ 4 และอื่น ๆ อีกร้อยละ 2 ภูมิประเทศร้อนชื้น มีฝนตกยาวนาน อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 20-36 องศาเซลเซียส

ภาษาและศาสนา

ภาษาเขมรเป็นภาษาราชการ ส่วนภาษาที่ใช้โดยทั่วไป ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เวียดนาม จีน และไทย ศาสนาประจำชาติ คือ ศาสนาพุทธนิกายเถรวาท (แยกเป็น 2 นิกายย่อย คือ มหานิกาย และธรรมยุตินิกาย) และศาสนาอื่น ๆ คือ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์

อาหารประจำชาติ

อาม็อก (Amok) มีลักษณะคล้ายห่อหมกของไทย ทำมาจากเนื้อปลาฉลาม ผสมกับพริกแกงและกะทิ บางสูตรก็ใช้เนื้อไก่หรือหอย

วัฒนธรรมประเพณี

ประเพณีของกัมพูชาจะคล้ายกับของไทย เนื่องจากมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติเหมือนกัน เช่น งานวันลอยกระทง ซึ่งในกัมพูชาจะเรียกว่างานบุญอมตูก จะเป็นวันที่มีการจัดการแข่งขันเรือ จากจังหวัดต่าง ๆ ที่หน้าพระบรมมหาราชวัง นอกจากนี้กัมพูชายังมีระบำอัสปรา (Apsara dance) ซึ่งเป็นการแสดงที่นำมาจากท่าทาง การรำรำต่าง ๆ ของนางอัปสราที่อยู่บนปราสาทหินรอบ ๆ นครวัดในกัมพูชา

การแต่งกาย

การแต่งกายของชาวกัมพูชาจะนุ่งผ้าซั่มปอด (Sompoot) หรือผ้านุ่งกัมพูชาเป็นผ้าทอมือ มีทั้งแบบหลวมและแบบพอดี คาดทับเสื้อบริเวณเอว ผ้าที่ใช้มักทำจากไหมหรือฝ้าย หรือทั้งสองอย่างรวมกันซั่มปอดสำหรับผู้หญิงจะคล้ายกับผ้านุ่งของประเทศลาวและไทย โดยผู้ชายจะนุ่งผ้าโจงกระเบน มีสไบเฉียงไหล่ ใส่เสื้อคอปิด และผู้หญิงใส่เสื้อลูกไม้แขนยาวหรือแขนกุด ห่มสไบเฉียง ใส่เครื่องประดับทอง

การเดินทางและวีซ่า

ทางเครื่องบิน บินตรงจากสนามบินสุวรรณภูมิ-สนามบินนานาชาติไปเซนตง ณ กรุงพนมเปญ และสนามบินนานาชาติเสียมราฐ ประเทศกัมพูชา ทางรถโดยสาร สามารถเข้าสู่ประเทศกัมพูชาได้ทาง อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว ผ่านทางสะพานมิตรภาพไทยกัมพูชา ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยสามารถขอวีซ่าเข้ากัมพูชาได้จากสถานเอกอัครราชทูตกัมพูชาในประเทศไทย หรือขอตรวจลงตรานักท่องเที่ยว หรือผู้เดินทางผ่าน (Transit) ได้เมื่อเดินทางถึงท่าอากาศยานกรุงพนมเปญ สกุดเงินและเศรษฐกิจ

เงินเรียล (Riel: KHR) อัตราการแลกเปลี่ยน 4,000 เรียล เท่ากับ 1 ดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 100 เรียล เท่ากับ 1 บาท

หลังจากที่ประเทศกัมพูชาได้เปลี่ยนระบบการปกครองจากสังคมนิยมมาเป็นประชาธิปไตย สภาพเศรษฐกิจโดยรวมก็เริ่มฟื้นตัวขึ้น มีการเปิดประเทศเพื่อทำการค้าขายกับต่างชาติ สนับสนุนการลงทุนและมีมาตรการของรัฐต่าง ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมสภาพเศรษฐกิจให้ดีขึ้น โดยสินค้าส่งออกของกัมพูชา ได้แก่ สินค้าเกษตรกรรม เช่น ข้าว ปลา ยางพารา และไม้

ระบอบการเมืองการปกครอง

ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยมีฝ่ายบริหารหรือนายกรัฐมนตรีคือ สมเด็จฮุน เซน (Samdech hun sen) ซึ่งยังคงดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงปัจจุบัน (พนิดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 41-49)

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (REPUBLIC OF INDONESIA)

ประวัติความเป็นมา

เกาะชาวของอินโดนีเซียในสมัยโบราณเคยเป็นที่ตั้งของอาณาจักรศรีวิชัย ประมาณปี ค.ศ. 1800 โดยมีอาณาเขตรอบคลุมทั่วแหลมมลายู ช่องแคบมะละกา เกาะสุมาตรา รวมไปถึงภาคใต้ของไทยในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชในปัจจุบัน มีเมืองหลวงคือเมืองปาเลมบังของอินโดนีเซียในปัจจุบัน อาณาจักรศรีวิชัยยังได้อิทธิพลของภาษาสันสกฤต ศาสนาพราหมณ์ฮินดู และศาสนาพุทธจากอินเดียด้วย (มิสเตอร์ อาเซียน, 2556, หน้า 73)

ข้อมูลทั่วไป

อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยตั้งอยู่บนเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย พื้นที่ 1,890,754 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะทั้งใหญ่และเล็กจำนวน 17,508 เกาะรวมอยู่ในพื้นที่ 4 ส่วน คือ

หมู่เกาะซุนดาใหญ่ ประกอบด้วย เกาะชวา สุมาตรา บอร์เนียว และสุลาเวสี

หมู่เกาะซุนดาน้อย ประกอบด้วย เกาะเล็ก ๆ ที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกของซาวชวา มีเกาะบาห์ลี ลอมบอก ซุมบาวา ซุมบา ฟลอเรส และติมอร์

หมู่เกาะมาลุก หรือหมู่เกาะเครื่องเทศ ตั้งอยู่ระหว่างสุลาเวสี กับอิเรียนจาฮาเกาะนิวกินี อิเรียนจาฮาอยู่ทางทิศตะวันตกของปาปัวนิวกินี เมืองหลวง จาการ์ตา (Jakarta) ประชากร 231,369,500 คน (ข้อมูลประชากรปี พ.ศ. 2554) ประกอบด้วยชนพื้นเมืองหลากหลายกลุ่ม ซึ่งพูดภาษาต่างกันกว่า 583 ภาษา โดยสวนใหญ่อาศัยอยู่เกาะชวา ภูมิภาค มีอากาศร้อนชื้นแบบศูนย์สูตร ประกอบด้วย 2 ฤดู คือ ฤดูแล้ง (พฤษภาคม-ตุลาคม) และฤดูฝน (พฤศจิกายน-เมษายน)

ภาษาและศาสนา

ภาษาราชการและภาษาประจำชาติ ได้แก่ ภาษาอินโดนีเซีย หรือ Bahasa Indonesia

ชาวอินโดนีเซียร้อยละ 87% นับถือศาสนาอิสลาม, ร้อยละ 6 นับถือ ศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ร้อยละ 3.5 นับถือศาสนาคริสต์นิกายแคทอลิก, ร้อยละ 1.8 นับถือศาสนาฮินดู และร้อยละ 1.3 นับถือศาสนาพุทธ

อาหารประจำชาติ

กาโด กาโด (Gado gado) เป็นอาหารที่มีส่วนประกอบหลัก คือ ผักและธัญพืชต่าง ๆ เช่น ถั่วงอก เต้าหู้ ถั่วเขียว มันฝรั่ง กะหล่ำปลี ไข่ต้มสุก ทานคู่กับซอสถั่วที่คล้ายกับซอสสะเต๊ะ

วัฒนธรรมประเพณี

วัฒนธรรมและประเพณีของชาวอินโดนีเซียจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามแหล่งที่อยู่อาศัย เช่น ชาวชนบทจะยังมีขนบธรรมเนียมที่ยึดมั่นกับประเพณีเดิมอยู่มาก ต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเมืองซึ่งจะมีวิถีชีวิตแบบตะวันตกมากกว่า

การแต่งกาย

ผู้ชายจะสวมใส่เสื้อแบบบาติกและนุ่งกางเกงขาวหรือเตลุกเบสคาพ (Teluk beskap) สวมเสื้อคอปิด แขนยาว สวมหมวกรูปกลม หรือหมวกหนีบ นุ่งโสร่งทับกางเกงประมาณครึ่งตัว ปัจจุบันผู้ชายอินโดนีเซียส่วนใหญ่นิยมแต่งกายแบบสากลมากขึ้น แต่ยังคงสวมหมวกแบบเดิมอยู่

ผู้หญิงสวมเสื้อเคบาย่า (Kebaya) เป็นเสื้อแขนยาวรัดคอกับตัวผ่าหน้า สีสดใส มีการปักลวดลายแบบฉลุ สำหรับผ้าถุงจะเป็นผ้าบาติกซึ่งจะต้องมีความยาวกรอมเท้า สำหรับผู้หญิงที่นับถือศาสนาอิสลามจะใช้ผ้าคลุมศีรษะแต่ไม่ปิดหน้า

การเดินทางและวีซ่า

ทางเครื่องบิน บินตรงจากสนามบินสุวรรณภูมิ-สนามบินโซการ์โน กรุงจาการ์ตา, สนามบินเคนบาชาร์เกาะบาห์ลี และสนามบินนานาชาติโพโลเนีย กรุงเมดาน ประเทศอินโดนีเซีย ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยจะได้รับวีซ่าท่องเที่ยวเป็นเวลา 2 เดือน โดยไม่ต้องทำเรื่องขอวีซ่า

สกุลเงินและเศรษฐกิจ

ในปัจจุบันเศรษฐกิจของอินโดนีเซียกำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยมีสินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ รวมไปถึงสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรต่าง ๆ เช่น ยางพารา กาแฟ โกโก้ ข้าว มันสำปะหลัง เป็นต้น

ระบอบการเมืองการปกครอง

ระบอบประชาธิปไตยที่มีประธานาธิบดีเป็นประมุข และหัวหน้าฝ่ายบริหารรัฐธรรมนูญ โดยมีประธานาธิบดี คร. ซูซีโล บัมบัง ยูโดโยโน (Susilo Bambang Yudhoyono) ดำรงตำแหน่งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบัน (พนิดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 51-61)

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) (LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC)

ประวัติความเป็นมา

ประวัติศาสตร์ยุคแรก ๆ ของลาวนั้น จากที่มีการบันทึกกล่าวไว้ว่า ลาวอยู่ภายใต้การครอบครองของอาณาจักรน่านเจ้า โดยมีขุนบรมและขุนลอเป็นผู้ปกครอง และมีลูกสืบหลานต่อ ๆ กันมา จนถึงรัชสมัยพระเจ้าฟ้างุ้ม ได้รวบรวมอาณาจักรล้านช้างได้สำเร็จ และเป็นกษัตริย์องค์แรกของอาณาจักรล้านช้าง ตั้งแต่ช่วงสมัยพุทธศตวรรษที่ 19 มีกษัตริย์ปกครองสืบทอดต่อกันมาหลายพระองค์

สถานการณ์ในลาวทั้งเรื่องของการปกครองและเศรษฐกิจเริ่มดีขึ้น เมื่อเจ้าสุภานุวงศ์สละตำแหน่งจากประธานผู้ดำรงตำแหน่งประธานประเทศต่อคืน ท่านไกสอน พรหมวิหารซึ่งเป็นผู้ปกครองที่ยึดมั่นในระบอบคอมมิวนิสต์ และต่อมาถึงแก่อสัญกรรมลง ทำให้นายหนุฮัก พุมสะหวัน ขึ้นดำรงตำแหน่งแทน การกำจัดเสรีภาพค่อย ๆ ถูกยกเลิกไป ชาวลาวที่ลี้ภัยไปอยู่ที่ประเทศอื่นก็เริ่มทยอยกลับเข้าสู่ประเทศบ้านเกิดได้ และลาวได้เริ่มฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย เริ่มตั้งแต่การเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาวในปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา

ข้อมูลทั่วไปที่ตั้ง

ทิศตะวันออกเฉียงเหนือมีพรมแดนติดจีนและพม่า ทิศตะวันออกติดต่อกับเวียดนาม ทิศใต้ติดกับกัมพูชา ทิศตะวันตกติดต่อกับประเทศไทย และเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล พื้นที่ 236,800 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็น 16 แขวง และ 1 เขตปกครองพิเศษ (นครเวียงจันทน์) เมืองหลวง นครเวียงจันทน์ (Vientiane) ประชากร 6,835,345 คน (ข้อมูลประชากรปี พ.ศ. 2554) ประกอบด้วยลาวลุ่ม ร้อยละ 68% ลาวเทิง ร้อยละ 22 ลาวสูง 9 รวมประมาณ 68 ชนเผ่า ภูมิอากาศร้อนชื้น มีฝนตกบ้างประปราย อุณหภูมิเฉลี่ย 29-33 องศา

ภาษาและศาสนา

ภาษาลาวเป็นภาษาราชการ ร้อยละ 75 นับถือศาสนาพุทธ ที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์ และอิสลาม

อาหารประจำชาติ

ซूपไก่ (Chicken soup) เป็นซूपที่ดื่มโดยมีส่วนผสมหลัก คือ ตะไคร้ หอมแดง ใบสะระแหน่ กระเทียม พริก มะนาว ที่ทำให้ซूपมีรสชาติเผ็ดหอมเปรี้ยว ทานคู่กันกับข้าวเหนียว

วัฒนธรรมประเพณี

เนื่องด้วยไทยและลาวเป็นประเทศที่อยู่ใกล้กัน วัฒนธรรมประเพณีจึงมีความคล้ายคลึงกับคนไทยในภาคอีสาน นอกจากนี้ยังนับถือศาสนาพุทธเช่นเดียวกับไทย วันสำคัญและประเพณีต่าง ๆ ทางศาสนาจึงไม่แตกต่างกันมากนัก ลาวมีแคนเป็นเครื่องดนตรีประจำชาติ และมีวงหมอลำ ซึ่งเป็นรูปแบบของเพลงลาวโบราณในประเทศลาว และภาคอีสานของประเทศไทยเป็นวงดนตรีที่ร้องเพลงในจังหวะสนุกสนาน มักมีในงานรื่นเริงเฉลิมฉลองในโอกาสต่าง ๆ

การแต่งกาย

ผู้หญิงลาวนุ่งผ้าซิ่น (ผ้าถุง) เป็นลายทาง พาดสไบเฉียง และใส่เสื้อแขนยาวทรงกระบอก สำหรับผู้ชายมักแต่งกายแบบสากลหรือนุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อชั้นนอกกระดุมเจ็ดเม็ด คล้ายเสื้อพระราชทานของไทย

การเดินทางและวีซ่า

ทางเครื่องบิน บินตรงสนามบินสุวรรณภูมิ, เชียงใหม่, อุดรธานี-สนามบินนานาชาติ หลวงพระบาง หรือสนามบินนานาชาติวัดไต เมืองเวียงจันทน์ ประเทศลาว ทางรถทัวร์ สามารถนั่งรถทัวร์จากกรุงเทพฯ ไปยังจังหวัดอุดรธานี แล้วแต่รถโดยสารระหว่างประเทศ อุดรธานี-เวียงจันทน์ เพื่อเข้าสู่ประเทศลาว หรือนั่งรถทัวร์จากกรุงเทพฯ ไปยังจังหวัดหนองคาย แล้วต่อรถโดยสารเพื่อข้ามไปยังเวียงจันทน์ โดยผ่านสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ทางรถยนต์ส่วนตัว สามารถขับรถยนต์ส่วนตัว จากประเทศไทย โดยผ่านเข้าสู่ประเทศลาวได้ด้วยเส้นทาง โดยต้องผ่านด่าน

1. ค่านสะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งที่ 1 บ้านจอมมณี ต.มีชัย จ.หนองคาย อยู่ตรงข้ามกับนครหลวงเวียงจันทน์
2. ค่านสะพานมิตรภาพน้ำเหือง อยู่บ้านนากระเซิง ต.อาฮี อ.ท่าลี่ จ.เลย อยู่ตรงข้ามกับบ้านเมืองหมอใต้ เมืองแก่นท้าวซึ่งอยู่ทางใต้ของเมืองไซยะบุรีของประเทศลาว
3. ค่าน อ.เชียงของ จังหวัดเชียงราย อยู่ตรงข้ามกับบ้านห้วยทรายแขวงบ่อแก้ว ประเทศลาว

ทางรถไฟ โดยนั่งรถไฟจากกรุงเทพฯ สถานีหัวลำโพง-จังหวัดหนองคายจากนั้นข้ามสะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งที่ 1 ไปลงสถานีท่านาแล้ง บ้านโคกโพธิ์ เมืองหาดทรายฟอง นครเวียงจันทน์ สำหรับคนไทยที่ถือพาสปอร์ตไทยทุกคน หากต้องการไปที่ประเทศลาวไม่ต้องทำวีซ่าเพื่อผ่านเข้าประเทศลาว แต่พาสปอร์ตต้องมีอายุเหลือไม่น้อยกว่า 6 เดือน และสามารถอยู่ในประเทศลาวได้ไม่เกิน 30 วัน

สกุลเงินและเศรษฐกิจ

กีบ (Kip) อัตราแลกเปลี่ยน 1 บาท: 276 กีบ (พฤษภาคม พ.ศ. 2551) เศรษฐกิจของประเทศลาวค่อย ๆ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจจากแบบสังคมนิยมมาเป็นระบบเศรษฐกิจเสรีการค้าเมื่อปี พ.ศ. 2529 โดยมีสินค้าส่งออก ได้แก่ ผลไม้ ไม้ เช่น ไม้แปรรูป ไม้ซุง หนังกีบและฟอก ข้าวโพด กาแฟ ไบยาสูบ ถ่านหิน

ระบอบการเมืองการปกครอง

ระบบการปกครองแบบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์โดยพรรคการเมืองเดียว (ทางการลาวใช้คำว่า ระบอบประชาธิปไตยประชาชน) คือ พรรคประชาชนปฏิวัติลาว ซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดตั้งแต่ลาวเริ่มปกครองในระบอบสังคมนิยม โดยมีประธานประเทศ (ประธานาธิบดี) คือ พลโท จูม มะลี ไชยะสอน ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 จนถึงปัจจุบัน (พนิดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 63-77)

ประเทศมาเลเซีย (MALAYSIA)

ประวัติความเป็นมา

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชนเผ่าที่รวมกันอยู่ในประเทศ นอกจากชาวมลายูและกลุ่มชนชาวพื้นเมืองแล้ว ยังมีผู้อพยพต่างเชื้อชาติอีกหลายหลายไม่ว่าจะเป็นอินเดีย จีน ทำให้มาเลเซียได้รับอิทธิพลจากสองประเทศนี้เป็นอย่างมากในส่วนของวัฒนธรรมในสมัยต้นและศาสนา มาเลเซียได้รับอิทธิพลอย่างมากจากอินเดีย

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ในเขตเส้นศูนย์สูตร ประกอบด้วยดินแดน 2 ส่วน โดยมีทะเลจีนใต้กั้น ส่วนแรกคือ มาเลเซียตะวันตก ตั้งอยู่บนคาบสมุทรมลายู มีพรมแดนทิศเหนือติดประเทศไทย และทิศใต้ติดกับสิงคโปร์ ส่วนที่สองคือ มาเลเซียตะวันออก ตั้งอยู่ทางเหนือของเกาะบอร์เนียว (กาลิมันตัน) มีพรมแดนทิศใต้ติดอินโดนีเซีย และมีพรมแดนล้อมรอบประเทศบรูไน เขตการปกครอง ภายใต้สหพันธรัฐอีก 3 เขต คือ กรุงกัวลาลัมเปอร์ (เมืองหลวง) เมืองปูตราจายา (เมืองราชการ) และ เกาะลาบวนพื้นที่ 330,257 ตารางกิโลเมตร เมืองหลวงกรุงกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur) ประชากร 27,468,000 คน (ข้อมูลประชากรโลกปี 2554) ประกอบด้วย ชาวมาเลย์ 40% ชาวจีน 33% ชาวอินเดีย 10% ชนพื้นเมืองบนเกาะบอร์เนียวอีก 5% เป็นชาวไทย และชาติอื่น ๆ อีก 2% ภูมิอากาศร้อนชื้น อุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส ภาษามาเลย์ (เป็นภาษาราชการ) อังกฤษ จีน ทมิฬ ศาสนาอิสลาม (ศาสนาประจำชาติ ร้อยละ 60.4) พุทธ (ร้อยละ 19.2) คริสต์ (ร้อยละ 11.6) ฮินดู (ร้อยละ 6.3) อื่น ๆ (ร้อยละ 2.5)

อาหารประจำชาติ

นาซี เลอแมก (Nasi lemak) เป็นข้าวที่หุงด้วยใบเตยและกะทิ ทานคู่กับเครื่องเคียง 4 ชนิด ได้แก่ แดงกวาหั่น ปลากระตักทอด ไข่ต้ม และถั่วอบ

วัฒนธรรมประเพณี

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่มีคนหลายเชื้อชาติมาอาศัยกันจึงเป็นประเทศที่มี วัฒนธรรมประเพณีที่หลากหลายกันไปตามเชื้อชาติ ทั้งมลายู จีน และอินเดีย มีระบำชาป็น เป็นการแสดงฟ้อนรำหมู่ ซึ่งเป็นศิลปะพื้นเมืองของชาวมาเลเซียโบราณ แบ่งเป็นชาย 6 คน หญิง 6 คน จับคู่เต้นด้วยกันตามเพลงที่มีจังหวะช้าและค่อย ๆ เร็วขึ้น

การแต่งกาย

ชุดประจำชาติมาเลเซียของผู้ชายเรียกว่า บาจู มลายู (Baju melayu) มีความหมายว่า “เสื้อ มาเลย์” เป็นเสื้อแขนยาวและกางเกงขายาวที่ทำจากผ้าไหม หรือผ้าฝ้าย และชุดของผู้หญิงเรียกว่า บาจูกูรุง (Baju kurung) เป็นเสื้อคลุมแขนยาว และนุ่งผ้าซิ่น กระโปรงยาว สำหรับคนที่เป็นมุสลิม จะแต่งกายด้วยชุดยาว แขนยาว กระโปรงยาวกรอมเท้า และต้องคลุมผมมิดชิด

การเดินทางและวีซ่า

ทางเครื่องบิน บินตรงจากสนามบินสุวรรณภูมิ-สนามบินนานาชาติกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ทางรถทัวร์ จากกรุงเทพฯ-หาดใหญ่ จ.สงขลา แล้วต่อรถบัสหรือรถตู้เข้าสู่กรุง กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซียคนไทยที่จะเดินทางไปประเทศมาเลเซีย สามารถอยู่ในมาเลเซียได้ นาน 30 วัน โดยไม่ต้องขอวีซ่า แต่ถ้าต้องการอยู่ในมาเลเซียมากกว่านั้นต้องขอวีซ่า ซึ่งสามารถ

ติดต่อบริษัทได้ที่สถานเอกอัครราชทูตมาเลเซียประจำประเทศไทย หรือสถานกงสุลใหญ่
มาเลเซีย จังหวัดสงขลา

สกุลเงินและเศรษฐกิจ

ริงกิตมาเลเซีย (Malaysian ringgit: MYR) อัตราแลกเปลี่ยนประมาณ (ซื้อ) 9.25 บาท/ 1
ริงกิต (ขาย) 10 บาท/ ริงกิต มาเลเซียเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม แต่ธุรกิจหลัก
ใหญ่ ๆ จะยังอยู่ในการควบคุมของรัฐบาลอยู่ สินค้าส่งออกที่สำคัญของมาเลเซีย ได้แก่ อุปกรณ์
อิเล็กทรอนิกส์ รวมไปถึงชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ น้ำมันปาล์ม และยางพารา

ระบอบการเมืองการปกครอง

ประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา (Parliamentary democracy) โดยมีสมเด็จพระราชาธิบดี
สุลต่าน अबดุล มูอัคซัม ซาห์ เป็นพระประมุข พระองค์ที่ 14 ของมาเลเซีย ซึ่งเป็นการครองราชย์
ครั้งที่ 2 ของพระองค์ (พินิตา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 79-88)

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (REPUBLIC OF THE PHILIPPINES)

ประวัติความเป็นมา

ในอดีตพื้นที่ของประเทศฟิลิปปินส์ ชนเผ่าที่เข้ามาตั้งรกรากในฟิลิปปินส์ในตอนแรกนั้น
คือมนุษย์โฮโมเซเปียนส์ และชนเผ่าที่พูดภาษาในตระกูลออสโตรนีเซีย และได้จัดตั้งเส้นทาง
เรือขายการค้ากับเอเชียอาคเนย์ ต่อมาในปี ค.ศ. 1512 นักสำรวจของชาวสเปน ได้เดินทางเข้ามา
ยังฟิลิปปินส์ มีเกล โลเปซ เด เลกัสปี ได้เดินทางมาถึงฟิลิปปินส์ในปี ค.ศ. 1565 และตั้งชุมชนชาว
สเปนขึ้นพร้อมกับเผยแพร่คริสต์ศาสนาให้กับชาวพื้นเมืองและหลังจากนั้นก็มีการเข้ามาของ
นักบวชคริสต์ศาสนาในหลาย ๆ นิกาย และมีการจัดตั้งโบสถ์ขึ้น และนิกายโรมันคาทอลิกก็ได้
กลายเป็นศาสนาหลักของฟิลิปปินส์ในตอนนั้นและในปี ค.ศ. 1781 ฟิลิปปินส์กลายเป็นจังหวัดหนึ่ง
ของสเปนในที่สุด

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง เป็นประเทศหมู่เกาะที่ประกอบด้วย เกาะจำนวนทั้งสิ้น 7,101 เกาะ ตั้งอยู่ใน
มหาสมุทรแปซิฟิก และมีลักษณะพิเศษ เป็นประเทศเดียวที่มีพรมแดนทางทะเลที่ติดต่อกัน
ยาวมากที่สุดในโลกโดย ทิศตะวันตกและทิศเหนือติดกับทะเลจีนใต้ ทิศตะวันออกและทิศใต้ติดกับ
มหาสมุทรแปซิฟิก อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 1,800 กิโลเมตร พื้นที่ 298,170 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวงคือกรุงมะนิลา (Manila) ประชากร 92,222,660 คน (ข้อมูลประชากรปี พ.ศ. 2554
ภูมิอากาศมรสุมเขตร้อน ได้รับความชุ่มชื้นจากลมมรสุมทั้ง 2 ฤดู ถือเป็นเมืองที่ฝนตกมากที่สุดใน
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ภาษาและศาสนา

ภาษาฟิลิปปิโน (Filipino) และภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ และมีภาษาประจำชาติคือ ภาษาดากาล็อก ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่ใช้กันมากในประเทศฟิลิปปินส์มีทั้งหมด 8 ภาษา ได้แก่ ภาษาสเปน ภาษาจีนฮกเกี้ยน ภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาซินด์ ภาษาปัญจาบ ภาษาเกาหลี และภาษาอาหรับ ร้อยละ 92 ของชาวฟิลิปปินส์ทั้งหมดนับถือศาสนาคริสต์โดยร้อยละ 83 นับถือนิกายโรมันคาทอลิก และร้อยละ 9 เป็นนิกายโปรเตสแตนต์ มุสลิมร้อยละ 5 พุทธและอื่น ๆ ร้อยละ 3

อาหารประจำชาติ

อะโดโบ้ (Adobo) เป็นอาหารที่ทำมาจากเนื้อหมูหรือเนื้อไก่ที่หมักปรุงด้วยน้ำส้มสายชู ซีอิ๊วขาว กระเทียมสับ ใบกระวาน พริกไทย จากนั้นนำไปอบหรือทอดทานพร้อมข้าวสวย

วัฒนธรรมประเพณี

วัฒนธรรมของฟิลิปปินส์เป็นลักษณะวัฒนธรรมลูกประสมที่ได้รับอิทธิพลจากสเปน จีน เม็กซิกัน อเมริกา อาหรับ และมาเลเซีย ในปัจจุบันอิทธิพลหลัก ๆ ของฟิลิปปินส์น่าจะมีด้วยกันอย่างน้อย 3 สาย คือ พวกสเปน จีน และอเมริกัน การละเล่นพื้นบ้านของชาวฟิลิปปินส์คือ การเต้นรำที่เรียกว่า “Tinikling” ซึ่งคล้ายกับลาวกระทบไม้ของไทย โดยจะเป็นการกระโดดข้ามไม้ไผ่ที่เกาะเป็นจังหวะ และมีชายและหญิงเต้นตามจังหวะเพลงที่เป็นจังหวะของการเกาะไม้ไปเรื่อย ๆ ซึ่งมักเล่นกันในงานรื่นเริงต่าง ๆ

การแต่งกาย

ผู้ชายจะนุ่งกางเกงขาสั้นและสวมเสื้อที่เรียกว่า บารอง ดากาล็อก (Barong tagalog) ซึ่งตัดเย็บด้วยผ้าใยสับปะรด มีบัว คอตั้ง แขนยาว มีลายปักหรือลายตกแต่งรอบ ๆ แถบกระดุมที่ปลายแขนเสื้อที่ข้อมือจะปักลวดลาย ส่วนผู้หญิงนุ่งกระโปรงยาวทรงบาน เข้ารูป หรือทรงสู่มีลวดลาย เสื้อแขนสั้นจับจีบยกตั้งขึ้นเหนือไหล่เรียกว่า บาลินตาวัก (Balintawak)

การเดินทางและวีซ่า

ทางเครื่องบิน บินตรงจากสนามบินสุวรรณภูมิ-สนามบินนานาชาติ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ สำหรับคนไทยสามารถเข้าประเทศได้โดยไม่ต้องขอวีซ่า หรือเรียกว่า Visa on arrival (VOA) โดยสามารถอาศัยอยู่ในฟิลิปปินส์ได้เป็นเวลา 21 วัน

สกุลเงินและเศรษฐกิจ

เปโซ (Peso: PHP) อัตราการแลกเปลี่ยนประมาณ (ซื้อ) 0.72 บาท/ 1 เปโซ (ขาย) 0.75 บาท/ 1 เปโซ เศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ได้ขยายตัวเป็นอย่างมากในช่วงสองปีก่อน โดยมาจากการลงทุนภายในประเทศ และการขยายตัวของอุตสาหกรรม ภาคบริการต่าง ๆ สินค้าส่งออก

ที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ทองแดง น้ำมันมะพร้าว น้ำตาล

ระบอบการเมืองการปกครอง

ประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร (วาระ 6 ปี)

ประธานาธิบดีคนปัจจุบันคือนายเบนโย ไชมอน นอยนอย อาควิโน ประธานาธิบดีคนที่ 15 ของประเทศฟิลิปปินส์ และเป็นนายกรัฐมนตรีตั้งแต่ พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบัน (พนิดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 91-99)

สาธารณรัฐสิงคโปร์ (THE REPUBLIC OF SINGAPORE)

ประวัติความเป็นมา

แต่เริ่มนั้นสิงคโปร์เริ่มเป็นที่รู้จักในช่วงสมัยศตวรรษที่ 3 ของชาวจีนโดยมีชื่อเรียกสิงคโปร์ว่า “พู เลา ซุง” ซึ่งหมายถึง เกาะปลายคาบสมุทร จนในศตวรรษที่ 14 สิงคโปร์ถูกผนวกเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรศรีวิชัย และรู้จักกันในชื่อของเทมาเซ็ค (เมืองแห่งทะเล) โดยภูมิศาสตร์ของสิงคโปร์ที่ตั้งอยู่ตรงปลายแหลมมลายู จึงกลายเป็นจุดผ่านและแวะพักของเรือเดินมหาสมุทรมากมายจากหลายประเทศ ทั้งจีน อินเดีย โปรตุเกส และอาหรับ

ข้อมูลทั่วไป

เป็นนครรัฐที่ตั้งอยู่บนเกาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยอยู่ทางใต้สุดของคาบสมุทรมาเลย์ อยู่ทางใต้ของรัฐยะโฮร์ของประเทศมาเลเซีย และอยู่ทางเหนือของเกาะรีเยาของประเทศอินโดนีเซีย พื้นที่ ประกอบด้วย เกาะสิงคโปร์และเกาะอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียง 63 เกาะ มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 697 ตารางกิโลเมตร เมืองหลวงคือ สิงคโปร์ ประชากร 5,076,700 คน (ข้อมูลประชากรปี พ.ศ. 2554) ประกอบด้วยชาวจีน 76.5% ชาวมาเลย์ 13.8% ชาวอินเดีย 8.1% และอื่น ๆ 1.6% ภูมิอากาศร้อนชื้น มีฝนตกชุกตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ย 26.8 องศาเซลเซียส

ภาษาและศาสนา

ภาษาทางราชการคือ ภาษามาเลย์ (ภาษาประจำชาติ) จีนกลาง (แมนดาริน) และอังกฤษ แต่เน้นให้ประชาชนสื่อสารด้วย 2 ภาษาหลักคือ ภาษาจีนกลาง และภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ การติดต่อกันและในชีวิตประจำวัน นับถือศาสนาพุทธ 42.5% อิสลาม 14.9% คริสต์ 14.5% ฮินดู 4%

อาหารประจำชาติ

ลักซา (Laksa) เป็นก๋วยเตี๋ยวต้มยำที่มีกะทิเป็นส่วนผสมของน้ำแกงรสเข้มข้นที่ใส่กุ้งแห้ง หอยแครง พริก คล้ายข้าวซอยของไทย

วัฒนธรรมประเพณี

สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมหลากหลายเพราะมีคนหลายเชื้อชาติอาศัยอยู่ แต่ส่วนมากนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับศาสนาเป็นหลัก เช่น เทศกาลตรุษจีน (Chinese new year) ในเดือนกุมภาพันธ์ ที่จะมีการไหว้เจ้าขึ้นตามศาลเจ้าต่าง ๆ, เทศกาล Good Friday ในเดือนเมษายน ที่ชาวคริสต์จัดขึ้นเพื่อระลึกพระเยซู และเทศกาลวิสาขบูชาของชาวพุทธจัดขึ้นเดือนพฤษภาคม เป็นต้น

การแต่งกาย

เนื่องจากในสิงคโปร์นั้นมีประชากรที่หลากหลายเชื้อชาติอาศัย ร่วมกันทั้งมาเลย์ จีน อินเดีย และยุโรป การแต่งกายจึงไม่มีชุดประจำชาติของตนเองแต่จะเป็นชุดที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกันไปตามแต่ละเชื้อชาติ เช่น ผู้หญิงเชื้อสายมลายูจะใส่ชุดเกบาย่า (Kebaya) โดยเสื้อจะมีสีสันสดสีมีลวดลายต่าง ๆ ปักฉลุเป็นลายไม้หากเป็นชาวจีนก็จะสวมเสื้อแขนยาว คอจีน เสื้อผ้าหน้าซ่อนกระดุม สวมกางเกงขายาว

การเดินทางและวีซ่า

ทางเครื่องบิน บินตรงจากสนามบินสุวรรณภูมิ-สนามบินนานาชาติชางอี (Changi) ประเทศสิงคโปร์ คนไทยที่จะเดินทางไปประเทศสิงคโปร์ หากอยู่ไม่เกิน 14 วัน จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอวีซ่า ถ้าต้องการอยู่นานกว่านั้นต้องทำเรื่องขอวีซ่าที่สถานทูตสิงคโปร์ในประเทศไทย

สกุลเงินและเศรษฐกิจ

ดอลลาร์สิงคโปร์ (Singapore dollar: SGD) อัตราแลกเปลี่ยน (ซื้อ) 23 บาท / 1 ดอลลาร์สิงคโปร์ (ขาย) 23.5 บาท / 1 ดอลลาร์สิงคโปร์ แม้ว่าเศรษฐกิจจะเป็นประเทศที่มีพื้นที่ไม่มากจึงทำให้ไม่มีทรัพยากรธรรมชาติเยอะเหมือนประเทศอื่น ๆ แต่เศรษฐกิจของสิงคโปร์จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี เพราะใช้ประโยชน์จากการเป็นเมืองมีท่าเรือปลอดภาษี ใช้ขนส่งสินค้าต่าง ๆ ได้อย่างดีโดยมีสินค้าส่งออก ได้แก่ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ คอมพิวเตอร์ และเครื่องจักร

ระบอบการเมืองการปกครอง

สาธารณรัฐ (ประชาธิปไตยแบบรัฐสภาเดี่ยว) โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข และนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร โดยมีประธานาธิบดี โทนี ดัน เค็ง ชัม ดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน (พินดา อนันต์รัตน์สุข, 2555, หน้า 101-109)

ราชอาณาจักรไทย (KINGDOM OF THAILAND)

ประวัติศาสตร์ความเป็นมา

ประวัติศาสตร์ของไทยนั้นเริ่มต้นที่สมัยอาณาจักรสุโขทัยตั้งแต่ พ.ศ. 1781 ซึ่งมีพ่อขุนรามคำแหงมหาราชเป็นผู้ปกครองและถือเป็นช่วงรุ่งเรืองที่สุด แต่ก็เริ่มเสื่อมถอยลงเมื่อพระองค์สวรรคตจากนั้นในปี พ.ศ. 1893 พระเจ้าอู่ทองทรงก่อตั้งอาณาจักรอยุธยาขึ้น และ

มีการปกครองในแบบทวารวษา มีการปรับปรุงและปฏิรูปบ้านเมืองในหลาย ๆ ด้าน ทั้งการปกครอง การทหาร วัฒนธรรม และเริ่มมีการติดต่อกับชาวต่างชาติ ในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยคณะราษฎร คือ กลุ่มบุคคลที่ได้ทำการปฏิวัติขึ้นซึ่งตรงกับสมัยของรัชกาลที่ 7 และได้เข้ามามีบทบาททางการเมืองเป็นอย่างมาก และในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็ได้เปลี่ยนชื่อประเทศจากสยามมาเป็นประเทศไทย และเป็นชื่อที่ใช้มาจนถึงปัจจุบัน

ข้อมูลทั่วไป

ตั้งอยู่บนคาบสมุทรอินโดจีน ทิศตะวันออกติดกับประเทศลาวและประเทศกัมพูชา ทิศใต้ติดอ่าวไทยและประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันตกติดทะเลอันดามันและประเทศพม่า และทิศเหนือติดกับประเทศพม่าและประเทศลาว พื้นที่ 513,115.02 ตารางกิโลเมตร เมืองหลวง คือ กรุงเทพมหานคร (Bangkok) ประชากร 67,354,820 คน (ข้อมูลประชากรปี 2554) ภูมิอากาศ พื้นที่ส่วนใหญ่มีอากาศค่อนข้างร้อนสลับฝนตกตามฤดูกาล

ภาษาศาสนา

ภาษาไทยเป็นภาษาราชการ นับถือศาสนาพุทธประมาณร้อยละ 95 ศาสนาอิสลามประมาณร้อยละ 4 ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยทางภาคใต้ตอนล่าง ศาสนาคริสต์และศาสนาอื่นประมาณร้อยละ 1

อาหารประจำชาติ

ต้มยำกุ้งเป็นแกงที่มีรสเผ็ดและเปรี้ยวเป็นหลัก ใส่กุ้ง ใบมะกรูด ข่า ตะไคร้ เห็ดฟาง มะเขือเทศ ทานคู่กันกับข้าวสวยร้อน ๆ

วัฒนธรรมประเพณี

วัฒนธรรมไทยมีจุดที่โดดเด่นอยู่หลายด้าน เช่น การไหว้ ซึ่งเป็นการทักทาย การขอบคุณ การขอโทษ และเป็นการแสดงออกถึงความเคารพซึ่งกันและกันของคนไทย นอกจากนี้ไทยยังมีนาฏศิลป์เป็นศิลปะ เช่น ฟ้อน ระบำ โขน ซึ่งจะมีความแตกต่างกันไปแต่ละท้องถิ่น ทั้งทำทางการร่ายรำ เพลงประกอบ เช่น ภาคเหนือจะมีการร่ายรำที่มีจังหวะช้าทำรำนุ่มนวล, ภาคอีสานมักจะเป็นเพลงที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีแคนหรือโปงลางเนื้อเพลงแฝงไปด้วยความเศร้าที่ต้องจากบ้านมาทำงานไกล, ภาคใต้จะมีการรำที่เร็วไปตามจังหวะเพลงที่คึกคัก และภาคกลางจะเน้นการรำที่ใช้มือ แขน และลำตัว เช่น โขน เป็นต้น

การแต่งกาย

ประเทศไทยมีชุดประจำชาติอย่างเป็นทางการเรียกว่า “ชุดไทยพระราชนิยม” โดยชุดประจำชาติสำหรับผู้ชายจะเรียกว่า “เสื้อพระราชทาน” สำหรับผู้หญิงจะเป็นชุดไทยที่มีสไบเฉียง

ใช้ผ้ายกมีเชิงหรือยกทั้งตัวขึ้นมีจีบยกข้างหน้า มีชายพกใช้เข็มขัดไทยคาด ส่วนท่อนบนเป็นสไบ จะเย็บให้ติดกับชั้นเป็นท่อนเดียวกัน หรือจะมีผ้าสไบหมัดต่างหากก็ได้

สกุลเงินและเศรษฐกิจ

บาท (Bath: THB) เศรษฐกิจของคนไทยเป็นเศรษฐกิจแบบเปิด ซึ่งมีการค้าขายและเปลี่ยนสินค้าและบริการกับประเทศต่าง ๆ โดยมีสินค้าเกษตรกรรมเป็นสินค้าส่งออกหลักของประเทศ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ยางพารา ไม้สัก มันสำปะหลัง และผลไม้ต่าง ๆ เช่น ทูเรียน มังคุด

ระบอบการเมืองการปกครอง

ระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญในแบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นพระมหากษัตริย์ องค์ปัจจุบันของประเทศไทย (พนิศา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 111-118)

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM)

ประวัติความเป็นมา

ประวัติศาสตร์ของเวียดนามนั้น ในตอนต้นเป็นการถูกรุกราน และยึดครองดินแดนจากชนเผ่าของจีนและถูกปกครองโดยจีนมาหลายราชวงศ์ จากการที่อยู่ใต้การปกครองโดยจีนมาหลายราชวงศ์ ทำให้ชาวจีนเผยแพร่วัฒนธรรมต่าง ๆ ของจีนให้แก่ชาวเวียดนาม และใช้ประโยชน์ต่าง ๆ จากชาวพื้นเมือง ทำให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างชาวเวียดนามกับชาวจีนอยู่บ่อยครั้ง ประกอบกับการปกครองของจีนในเวียดนามนั้นไม่ต่อเนื่องตามสถานการณ์ของประเทศจีนเอง ทำให้ชาวเวียดนามได้เริ่มตั้งตนเป็นอิสระ

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง เป็นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนติดกับประเทศจีน ประเทศลาว และประเทศกัมพูชาพื้นที่ 331,689 ตารางกิโลเมตร เมืองหลวงคือ กรุงฮานอย (Hanoi) ประชากร 90,549,390 คน (ข้อมูลประชากร โลกปี พ.ศ. 2554) เป็นชาวเวียดนาม 90%, จีน 3%, อื่น ๆ เช่น เขมร 7% ภูมิอากาศ เป็นแบบมรสุมเขตร้อน มีฝนตกชุกในฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ย 33 องศาเซลเซียส

ภาษาและศาสนา

ภาษาเวียดนาม (Vietnamese) เป็นภาษาราชการ โดยใช้ตัวอักษร โรมัน (Quoc ngu) แทนตัวอักษรจีน (Chu nom) ในการเขียนภาษาเวียดนาม ส่วนใหญ่ชาวเวียดนามนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 70 นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 15 นอกนั้นนับถือลัทธิขงจื้อ และมุสลิม

อาหารประจำชาติ

ปอเปี๊ยะเวียดนาม เป็นอาหารที่ทำมาจากแป้งข้าวเจ้าที่ทำให้เป็นแผ่นแล้วนำไปห่อไส้หมู ไก่ หมูยอ และผักอีกหลายชนิด เช่น ผักกาดหอม สาระแหน่ ทานคู่กับน้ำจิ้มรสหวาน

วัฒนธรรมประเพณี

วัฒนธรรมของเวียดนามได้รับอิทธิพลมาจากจีนและฝรั่งเศสเนื่องจากเคยอยู่ภายใต้การปกครองของสองประเทศนี้มาก่อน การละเล่นหนึ่งซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติของเวียดนาม นั่นก็คือหุ่นกระบอกน้ำ มีเฉพาะที่ฮานอยโดยหุ่นกระบอกน้ำนั้นจะมีคนเชิดอยู่หลังมู่ลี่ที่จะช่วยพรางคนเชิดไว้ ทำให้หุ่นที่ขยับได้นั้นดูเหมือนเหมือนขยับได้เอง

การแต่งกาย

เวียดนามมีชุดอ่าวหญ่ย (Ao dai) เป็นชุดประจำชาติ เป็นชุดผ้าไหมที่ตัดเย็บอย่างพอดีตัวสวมทับกางเกงขาวยาวคล้ายชุดกิ๊พ้าของจีน สำหรับผู้หญิงชาวเวียดนามมักสวมกางเกงแพรยาว เสื้อแขนยาวคอตั้ง ตัวเสื้อยาวลงมาจรดข้อเท้า สวมรองเท้าด้วยโบลานทรงรูปฝ่าชีหรือใช้ผ้าสามเหลี่ยมคลุมศีรษะและใช้ชายผ้าผูกไว้ได้คาง สวมรองเท้าเกี้ยวสูง มีสีสวยงาม

ส่วนผู้ชายเวียดนามจะสวมใส่ชุดอ่าวหญ่ยในพิธีแต่งงาน หรือพิธีศพ สำหรับการแต่งกายโดยทั่วไปในชีวิตประจำวันจะสวมเสื้อกุยเฮง ซึ่งเป็นเสื้อแบบจีนชนิดหนึ่ง คอกกลม มีแขนผ่าอกตลอด คัดกระดุม มีกระเป๋าล่าง 2 ข้าง สวมหมวกสีดำเย็บผ้า ไม่มีปีก

การเดินทางและวีซ่า

ทางเครื่องบิน บินตรงจากสนามบินสุวรรณภูมิ - ท่าอากาศยานนานาชาติโนยบาย (Noi bai) ในกรุงฮานอย, ท่าอากาศยานนานาชาติเตินเซินญี๊ต (Tan son nhut) นครโฮจิมินห์ และท่าอากาศยานนานาชาติดานัง (Danang) นครดานัง ประเทศเวียดนาม ผู้ที่ถือหนังสือเดินทางประเทศไทย ไม่จำเป็นต้องขอวีซ่าเข้าประเทศเวียดนาม และสามารถอยู่ในเวียดนามได้สูงสุดนานถึง 30 วัน

สกุลเงินและเศรษฐกิจ

ดอง (Dong: VND) อัตราการแลกเปลี่ยนประมาณ 461 ดอง/ 1 บาทเศรษฐกิจของเวียดนาม จัดได้ว่ามีอัตราการเติบโตและขยายตัวที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ในรอบสิบปีที่ผ่านมา โดยมีสินค้าส่งออกที่สำคัญคือ ยางพารา กาแฟ พริกไทย ยาสูบ ข้าวเจ้า เสื้อผ้า

ระบอบการเมืองการปกครอง

ระบอบสังคมนิยม โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามเป็นพรรคการเมืองเดียวในเวียดนาม โดยแบ่งการปกครอง 53 เขตการปกครอง มีเมืองใหญ่ 3 เมือง คือ ฮานอย กรุงโฮจิมินห์ และไฮฟอง และ 50 มณฑล มีนาย เหงียน เติน สุง เป็นนายกรัฐมนตรี (พินดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 121-131)

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR)

ประวัติและความเป็นมา

ประวัติศาสตร์ของเมียนมาร์ได้เริ่มขึ้นโดยชนชาติที่เข้ามาเป็นกลุ่มแรกคือ มอญ ซึ่งในช่วงพุทธศตวรรษที่ 13 ก็ได้อพยพย้ายถิ่นฐานมาอยู่ที่ราบลุ่มแม่น้ำอิระวดี ได้รับอิทธิพลของศาสนาพุทธ และก่อให้เกิดวัฒนธรรมของตนเองที่มีส่วนผสมจากอินเดียมาด้วย ในราวพุทธศตวรรษที่ 14 ชาวมอญได้เข้าครอบครองและมีอิทธิพลในดินแดนตอนใต้ของเมียนมาร์ ต่อมาชาวพม่าจากทางตอนเหนือก็เดินทางอพยพเข้ามาในประเทศเมียนมาร์เรื่อยๆ ในปี พ.ศ. 2553 รัฐบาลทหารของเมียนมาร์เปลี่ยนธงชาติ เพลงชาติ และชื่ออย่างเป็นทางการโดยชื่อใหม่ของเมียนมาร์ คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ หรือในภาษาอังกฤษว่า REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR และเปลี่ยนธงชาติใหม่ของประเทศเมียนมาร์ โดยเป็นธงมีลายทางตามขวาง สีเหลือง เขียว แดง และมีดาวสีขาวอยู่ตรงกลาง

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้งภูมิประเทศตั้งอยู่ตามแนวอ่าวเบงกอลและทะเลอันดามัน ทางตะวันออกเฉียงเหนือ ติดกับทิเบตและจีน, ทางตะวันออกติดกับลาว, ทางตะวันออกเฉียงใต้ติดกับไทย, ทางตะวันตกเฉียงเหนือติดกับบังกลาเทศและอินเดีย, ทางตะวันตกเฉียงใต้และทางใต้ติดกับทะเลอันดามันและอ่าวเบงกอลพื้นที่ 676,557 ตารางกิโลเมตร เมืองหลวงคือ เนปีดอ (Naypyidaw) (ภาษาเมียนมาร์) หรือเนปีตอ (Nay pyi tau) มีประชากร 50,020,000 คน (ข้อมูลประชากรปี พ.ศ. 2554) โดยมีเชื้อชาติหลักคือ เมียนมาร์ (ร้อยละ 60) รองลงมาคือ ไทยใหญ่, กะเหรี่ยง และชนเผ่าอื่น ๆ ภูมิอากาศร้อนชื้น ฝนตกชุก โดยรวมมีอากาศคล้ายประเทศไทย

ภาษาศาสนา

ภาษาพม่าเป็นภาษาราชการ ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ

อาหารประจำชาติ

หล่าเพ็ด (Lahpet) เป็นอาหารที่ทำมาจากใบชาหมัก โดยกินคู่กับเครื่องเคียง เช่น ถั่วชนิดต่าง ๆ กระเทียมเจียว งาคั่ว จิง กุ้งแห้ง มะพร้าวคั่ว คล้ายกับยำเมืองของไทย

วัฒนธรรมประเพณี

วัฒนธรรมของชาวพม่าได้รับอิทธิพลทั้งจากจีน อินเดีย และไทย ประกอบกับเป็นประเทศที่มีประชาชนนับถือศาสนาพุทธเป็นจำนวนมากและเป็นศาสนาประจำชาติ ชาวพม่าจึงมีประเพณีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของศาสนา เช่น ประเพณีปอยส่าลอง ซึ่งเป็นคำภาษาไทยใหญ่ คำว่าปอย หมายถึง งานหรือพิธี ส่วนคำว่า ส่าลอง หมายถึง ผู้ที่จะบรรพชาเป็นสามเณรหรือ ส่าง

ซึ่งหมายความว่า พิธีบรรพชาสามเณร ทางเมียนมาร์มีความเชื่อว่า หากให้ลูกชายในครอบครัวได้ผ่านการบวชนี้ จะได้อานิสงส์ผลบุญอย่างมาก

การแต่งกาย

ชุดประจำชาติของชาวพม่าเรียกว่า ลองยี (Longyi) เป็นผ้าโสร่งที่สามารถใส่ได้ทั้งชายและหญิง ซึ่งมีทั้งผ้าฝ้ายหรือผ้าไหมที่มีสีสันสวยงามสำหรับลองยีของผู้หญิงนั้นจะมีลวดลายที่แตกต่างไปในแต่ละท้องถิ่น ในโอกาสพิเศษผู้ชายพม่าจะใส่เสื้อเชิ้ตคอปกจีนแมนดาริน และเสื้อคลุมไม่มีปก บางครั้งจะใส่ผ้าโพกศีรษะที่เรียกว่า กองบอง (Guang baung) ด้วย นุ่งโสร่งสีเขียวเป็นลายตาราง หรือทางลาย โดยทั่วไปใส่เสื้อขาว เมื่อเป็นงานพิธีการจะสวมเสื้อคล้ายเสื้อจีนแขนยาวถึงข้อมือ เรียกว่า “กวยตั้ง” เป็นเสื้อชายสั้น ๆ ติดกระดุมถักแบบจีนป้ายมาข้าง ๆ อีกแบบเรียกว่า “กวยเฮง” เป็นเสื้อตัวยาวถึงสะโพก ติดกระดุมตั้งแต่คอจนถึงชายเสื้อด้านล่าง โดยเสื้อกวยเฮงจะเน้นสีสุภาพ เช่น ขาว ดำ สำหรับผู้หญิงพม่าจะใส่เสื้อยีนซี (Yinzi) เป็นเสื้อติดกระดุมข้าง และใส่ผ้าคลุมไหล่ทับหรือสวมเสื้อตัวสั้น คอกกลม ผ่าอก จรดข้อมือ หรือเป็นเสื้อแขนสั้น

การเดินทางและวีซ่า

ทางเครื่องบิน บินตรงจากสนามบินสุวรรณภูมิ-สนามบินนานาชาติย่างกุ้งประเทศเมียนมาร์หากเดินทาง โดยเครื่องบินต้องขอวีซ่าก่อนเดินทางที่สถานทูตเมียนมาร์ ทางรถ สามารถเข้าประเทศเมียนมาร์ได้โดยผ่านทางอำเภอแม่สาย ซึ่งอยู่ห่างจากเชียงรายประมาณ 61 กิโลเมตร เป็นอำเภอเหนือสุดของประเทศไทยติดกับจังหวัดท่าขี้เหล็ก สำหรับการเดินทางโดยรถยนต์ หากมีหนังสือเดินทาง (Passport) สำหรับประชาชนทุกสัญชาติที่มีวีซ่า สปป.ลาว-ประเทศเมียนมาร์ สามารถเดินทางท่องเที่ยวทั่วประเทศทั้งสองได้เป็นเวลา 15-30 วันหรือสามารถทำหนังสือเดินทางแดนชั่วคราว (สีเขียว) สำหรับประชาชนสัญชาติไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย โดยหนังสือนี้ใช้ผ่านแดนได้เพียงครั้งเดียว โดยอนุญาตให้อยู่ในพื้นที่ประเทศเมียนมาร์ได้ 7 วัน (เข้าจุดไหนต้องออกจุดนั้น และหากเดินทางออกนอกพื้นที่ชายแดนตามที่ได้ระบุไว้นี้จะต้องได้รับโทษตามกฎหมายของ สปป. ลาวและประเทศเมียนมาร์) โดยสามารถทำหนังสือผ่านแดนชั่วคราวนี้ได้ที่ ที่ว่าการอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

สกุลเงินและเศรษฐกิจ

จ๊าด (Kyat: MMK) อัตราการแลกเปลี่ยนประมาณ 25 จ๊าดต่อ 1 บาท หรือประมาณ 1,300 จ๊าดต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ เศรษฐกิจของประเทศเมียนมาร์ถือว่ากำลังอยู่ในช่วงกำลังพัฒนา เนื่องจากด้วยสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมือง จึงทำให้การลงทุนและการขยายตัวทางเศรษฐกิจยังเป็นไปไม่เต็มที่นัก แต่พม่าก็เริ่มที่จะเปิดประเทศให้มีการลงทุน และมีการค้าขายกับต่างชาติมากขึ้น โดยสินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์ไม้ ข้าว ปลา เมล็ดพืช

ระบอบการเมืองการปกครอง

แต่เดิมนั้นการปกครองของเมียนมาร์อยู่ในระบอบเผด็จการทหารมาตลอดซึ่งเมื่อปี ค.ศ. 1990 เมียนมาร์ได้จัดการเลือกตั้ง ทำให้พรรค NLD (National league for democracy) นำ โดย นางออง ซาน ซูจี ซึ่งถูกกักขังอยู่ในบ้านพัก โดยทหาร ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งรัฐบาลทหารเมียนมาร์ไม่ยอมถ่ายโอนอำนาจให้กับพรรค NLD แต่อย่างใด หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 2010 เมียนมาร์ได้จัดการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นอีกครั้งในรอบ 20 ปี ซึ่งพรรคสหสามัคคีและการพัฒนาได้รับชัยชนะ และมีพลเอก เต็ง เส่ง เป็นประธานาธิบดีจนถึงปัจจุบัน (พนิดา อนันต์รัตน์สุข, 2555, หน้า 133-148)

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียน

จากการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนในครั้งที่ 4 ได้มอบหมายให้สำนักงานเลขาธิการอาเซียนและ Southeast asian ministers of education organization (SEAMEO) จัดทำแผนปฏิบัติการทางการศึกษา 5 ปี (Work plan on education 2011-2015: WEP) ซึ่งแผนดังกล่าวจะให้ความสำคัญใน 2 ด้าน อันได้แก่ 1) ความตระหนักในเรื่องอาเซียน(ASEAN awareness) 2) การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ (Access to quality education inputs) เพื่อดำเนินแผนการดังกล่าวให้ไปสู่ความสำเร็จ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายสู่การสร้างประชาคมอาเซียน ดังนี้

1. การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษาและประชาชนเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558
 2. การพัฒนาศักยภาพของนักเรียนนักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสม เพื่อเตรียมความพร้อม
 3. การพัฒนามาตรฐานการศึกษา เพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ในอาเซียน รวมทั้งเพื่อให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกันในอาเซียน
 4. การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียน โดยจัดทำข้อตกลงความร่วมมือทางการศึกษา และการพัฒนาความสามารถ ประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่าง ๆ
 5. การพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
- นอกจากนี้แล้วเพื่อให้การดำเนินงานมีรูปธรรมมากขึ้น หน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำโครงการต่าง ๆ อาทิ โครงการ Spirit of ASEAN หรือ การจัดทำยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทย ในการเตรียมพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 เป็นต้น อีกทั้งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ยังได้ร่วมมือกับผู้ประกอบการเพื่อจัดทำโครงการนำร่องการพัฒนา

ศักยภาพของแรงงานด้านภาษาและวัฒนธรรม โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นแรงงานที่ทำงานแล้ว และ
 แรงงานใหม่ที่จะเข้าสู่ระบบ เพื่อฝึกภาษาที่เน้นถึงการสื่อสารเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ภายใต้นโยบาย
 หน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้มีการตื่นตัวในการเตรียมความพร้อมที่จะรองรับการเป็น
 ประชาคมอาเซียนมากขึ้น โดยรูปแบบในการเตรียมพร้อมเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นประชาคม
 อาเซียนนั้นส่วนใหญ่อยู่ในรูปการจัดสัมมนาให้ความรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555,
 หน้า ฐ-ท) สอดคล้องกับ กรมอาเซียน (2555) ที่กล่าวถึงการเตรียมพร้อมของประเทศไทย ดังนี้

1. ภาพรวม

1.1 ไทยต้องสร้างความพร้อมและความเข้มแข็ง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและ
 วัฒนธรรม และการเมืองและความมั่นคง รวมทั้งเร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็น
 ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ตลอดจนการเชื่อมโยง
 เส้นทางคมนาคมขนส่งภายในและภายนอกภูมิภาค ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกประเทศในอาเซียนตกลงกัน
 ไว้แล้ว เพื่อรักษาความน่าเชื่อถือและส่งเสริมบทบาทของไทยในอาเซียนต่อไป

1.2 ไทยควรดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคมอีกหลายประการเพื่อรองรับ
 การเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนเป็นเรื่องที่
 เกี่ยวข้องกับทุกส่วนราชการและทุกภาคส่วน รวมทั้งภาคประชาชน

1.3 ไทยได้จัดตั้งกลไกในระดับชาติเพื่อรองรับการดำเนินการในการก้าวสู่ประชาคม
 อาเซียน ได้แก่

1.3.1 คณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
 ต่างประเทศเป็นประธาน เป็นกลไกประสานงานระดับนโยบาย เพื่อบริหารการดำเนินการของ
 หน่วยงานไทยและเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 อย่างเป็น
 เอกภาพและมีประสิทธิภาพ และกระทรวงการต่างประเทศได้รวบรวมแผนงานสำหรับการเตรียม
 ความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558 ของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อให้รัฐบาลเห็นภาพรวม
 ของสิ่งที่ต้องดำเนินการเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งครอบคลุมถึงการ
 ดำเนินการตามพันธกรณีของไทยตามแผนการจัดตั้งประชาคมของแต่ละเสา (Blueprint) การสร้าง
 ความตระหนักรู้แก่ภาคส่วนต่าง ๆ ฯลฯ

1.3.2 คณะอนุกรรมการว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกัน ในอาเซียน จัดตั้งขึ้น
 ภายใต้คณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ โดยมีรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน
 เพื่อประสานงานและติดตามให้มีการดำเนินการตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกัน
 ในอาเซียนที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของไทย

1.3.3 คณะอนุกรรมการด้านการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียน จัดตั้งขึ้นภายใต้ คณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ โดยมีอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นประธาน เพื่อบูรณาการงาน การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและการสร้างความตระหนักรู้เรื่องอาเซียนแก่ทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้ประชาชนไทยมีส่วนร่วมกับการสร้างประชาคมอาเซียนและสามารถใช้โอกาสจาก ประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มที่

1.3.4 คณะกรรมการ/ อนุกรรมการสำหรับการดำเนินการตามแผนงานการจัดตั้ง ประชาคมอาเซียนในแต่ละเสา โดยหน่วยงานที่เป็นผู้ประสานงานหลักของแต่ละเสาเป็นประธาน เสาการเมืองและความมั่นคง ได้แก่ คณะกรรมการดำเนินการเพื่อจัดตั้งประชาคมการเมืองและ ความมั่นคง โดยมีปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน เสาเศรษฐกิจ ได้แก่ คณะอนุกรรมการดำเนินการตามแผนงานไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมี ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน และสำหรับเสาสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ คณะกรรมการ แห่งชาติด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธาน

2. การดำเนินการของกรมอาเซียนในการเตรียมความพร้อมของภาคส่วนต่าง ๆ

2.1 การเตรียมความพร้อมของภาครัฐ

ในการเตรียมความพร้อมของภาครัฐ กรมอาเซียนให้ความสำคัญกับการดำเนินการ ในหลายมิติทั้งการปรับส่วนราชการให้รองรับการเป็นประชาคมอาเซียน การพัฒนาบุคลากรและ การสร้างศักยภาพแก่ข้าราชการ และการส่งเสริมการปฏิบัติตามแผนงานการจัดตั้งประชาคม อาเซียน ในทั้งสามเสา โดยที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการในประเด็นต่าง ๆ อาทิ

2.1.1 ผลักดันให้มีการจัดตั้งกลุ่มงานหรือส่วนงานที่รับผิดชอบประเด็นเกี่ยวกับ อาเซียนโดยตรง (ASEAN unit) ในแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้สามารถดำเนินการและเตรียม ความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.2 ประสานกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการพลเรือน เพื่อให้มี การจัดโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนแก่ข้าราชการ พัฒนาทักษะการทำงาน และเจรจาระหว่างประเทศ รวมทั้งทักษะภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านให้แก่ข้าราชการ

2.1.3 จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมอาเซียนร่วมกับสถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ เพื่อฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ให้แก่ข้าราชการหรือพนักงาน หน่วยงานของรัฐ (ระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการ) หรือหน่วยงานภาคเอกชน (ระดับไม่ต่ำกว่าผู้จัดการ) ซึ่งปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนและประเทศเพื่อนบ้าน โดยกำหนดจัดฝึกอบรมรุ่นแรกระหว่าง วันที่ 13-26 สิงหาคม พ.ศ. 2555 ทั้งนี้ การฝึกอบรมจะประกอบด้วยการบรรยายความรู้เกี่ยวกับ

อาเซียนจากผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาคุณภาพภายในประเทศ โดยเฉพาะ จังหวัดที่เป็นจุดเชื่อมโยงหรือเป็นจุดยุทธศาสตร์ของไทยต่ออาเซียนในด้านต่าง ๆ และการดำเนินงานใน ต่างประเทศ ได้แก่ สำนักเลขาธิการอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา

2.1.4 ประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในเรื่องการแก้ไขและปรับปรุง กฎหมายให้สอดคล้องกับพันธกรณีของไทยภายใต้ประชาคมอาเซียนในทั้งสามเสา เพื่อให้กฎหมาย มีความทันสมัยและเอื้อให้ไทยสามารถแข่งขันและใช้โอกาสจากประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มที่

2.2 การเตรียมความพร้อมของภาคเอกชน

เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถใช้ประโยชน์จากการเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการที่อาเซียนมุ่งสู่การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันและเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก กรมอาเซียนได้มีบทบาทในการประสานกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ ดำเนินการในประเด็นสำคัญต่าง ๆ อาทิ

2.2.1 การพัฒนาศักยภาพของภาคเอกชนและแรงงานไทยให้ตอบสนอง ความต้องการ และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดอาเซียน

2.2.2 การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความตกลงเขตการค้าเสรีทั้งระหว่าง ประเทศสมาชิกอาเซียน และระหว่างอาเซียนกับประเทศนอกภูมิภาค (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์)

2.2.3 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการกำหนดนโยบายและ การเจรจาความตกลงต่าง ๆ ของภาครัฐ โดยในปัจจุบัน มีผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย ในองค์ประกอบคณะกรรมการอาเซียน แห่งชาติ

2.2.4 การรักษาคุณภาพสินค้าให้ได้ตามความต้องการของตลาดและผ่านเกณฑ์ มาตรฐานระหว่างประเทศที่กำหนด

2.2.5 การส่งเสริมการสร้างและใช้ประโยชน์จากเครือข่ายนักธุรกิจและ ผู้ประกอบการในอาเซียน

2.2.6 การจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อลดทอนผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อภาคธุรกิจไทย โดยเฉพาะกับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม

2.3 การเตรียมความพร้อมของภาคประชาชน

ในการเตรียมความพร้อมของภาคประชาชน กรมอาเซียนให้ความสำคัญกับการสร้าง ความตระหนักรู้และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียน และได้ร่วมมือ อย่างใกล้ชิดกับจากหน่วยราชการทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อ ประชาสัมพันธ์และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนในประชาชนทุกภาคส่วนและ

ในทุกระดับ โดยที่ผ่านมา ได้มีการดำเนินการที่สำคัญหลายประการ อาทิ

2.3.1 กิจกรรมอาเซียนสัญจร กรมอาเซียน ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมอาเซียนสัญจร ไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อเผยแพร่ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน รวมทั้ง สร้างความตระหนักถึงประโยชน์และโอกาสที่คนไทย จะได้รับจากการเป็นประชาคมอาเซียน โดยการจัดการบรรยายความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนให้แก่บุคลากรของสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนผู้สนใจและมีการพบปะกับภาคประชาชนเพื่อ แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและรับฟังข้อเสนอแนะของสาธารณชนที่ผ่านมา กรมอาเซียน ได้จัดกิจกรรม อาเซียนสัญจรแล้วทั้งสิ้น 7 ครั้ง ในปีงบประมาณ 2555 โดยมีผู้เข้าร่วมครั้งละประมาณ 1,000 คน ครอบคลุมหน่วยงานและผู้สนใจจากจังหวัดต่าง ๆ ทั้งสิ้น 13 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ภูเก็ต ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก จันทบุรี กาญจนบุรี สมุทรสาคร ตพบุรี ชลบุรี ระยอง ตาก และ เชียงราย นอกจากนี้ กรมอาเซียนยังมีแผนการจัดกิจกรรมอาเซียนสัญจรในปีงบประมาณ 2555 ต่อไปอีกหลายแห่ง เพื่อให้ครอบคลุมถึงทุกภาคของประเทศ

2.3.2 งานวันอาเซียน ในวันที่ 8 สิงหาคม ของทุกปี กรมอาเซียนกำหนดจัด กิจกรรมเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสครบรอบการก่อตั้งอาเซียน ที่กระทรวงการต่างประเทศ เป็นประจำทุกปี (ปี พ.ศ. 2554 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่กระทรวงการต่างประเทศจัดขึ้น ประมาณ 1,000 คน และมีนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ กว่า 60 แห่งทั่วประเทศเข้าร่วม) สำหรับปี พ.ศ. 2555 นี้ จะมีกิจกรรมสำหรับเยาวชนทั่วประเทศ อาทิ การแข่งขันตอบปัญหาเกี่ยวกับอาเซียน การประกวด เรียงความหรือวาดภาพเกี่ยวกับอาเซียน การจัดนิทรรศการภาพถ่ายสถานที่ท่องเที่ยวอาเซียน และ จะมีการเสวนาโดยวิทยากรจากผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อที่เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558 โดยเชิญผู้สนใจเข้าร่วมรับฟังโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

2.3.3 การจัดทำสื่อเผยแพร่

2.3.3.1 สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือแผนงานการจัดตั้งประชาคม 3 เสาหลัก โปสเตอร์ แผ่นพับ แผ่นป้ายนิทรรศการเคลื่อนที่ โดยตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2554 มีนาคม พ.ศ. 2555 กรมอาเซียนได้ส่งเอกสารหนังสือไปตามคำขอของหน่วยงานและผู้สนใจต่าง ๆ กว่า 3,000 ราย

2.3.3.2 รายการวิทยุ “เราคืออาเซียน” คลื่น A.M. 1575 KHz ออกอากาศทุกวัน อังคาร เวลา 17.30-18.00 น. เพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาเซียน ทั้งข้อมูลพื้นฐานของอาเซียน กิจกรรมอาเซียนสัญจร อาเซียนกับประเทศคู่เจรจา ผลการประชุม ของอาเซียนที่สำคัญ ๆ รวมทั้งการถามคำถามชิงรางวัลอาเซียน

2.3.3.3 เว็บไซต์กรมอาเซียน www.mfa.go.th/asean เป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของอาเซียน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของกรมอาเซียน รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสา สื่อมัลติมีเดีย อาทิ ASEAN e-book วิดีโอการ์ตูนท่องเที่ยวโลกอาเซียน เพลง ASEAN way เป็นต้น

2.3.3.4 Facebook “เราคือ อาเซียน” เป็นอีกช่องทางการติดต่อ สื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลหรือความคิดเห็นเรื่องราวเกี่ยวกับอาเซียน

2.3.3.5 อื่น ๆ เช่น จัดทำ CD Rom รวบรวมสื่อความรู้เกี่ยวกับอาเซียน จัดทำการ์ตูนเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน จัดทำสปอร์ตโฆษณาการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

2.3.4 การจัดอบรมครู กรมอาเซียนได้ร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการในการจัดอบรมครูทั่วประเทศเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และการเตรียมพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นการ Train the trainers เพื่อครูที่เข้าร่วมกิจกรรมกลับไปถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับครูใน โรงเรียนและ โรงเรียนเครือข่าย นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนต่อไป

2.3.5 การเป็นวิทยากรอบรม สัมมนา กรมอาเซียนได้รับเชิญจากหน่วยราชการ สถาบันการศึกษาและภาคเอกชนให้เป็น วิทยากรบรรยายให้ความรู้และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนเป็นจำนวนมาก โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 มีจำนวนถึง 148 ครั้ง และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 จนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2555 กรมอาเซียนได้ส่งวิทยากรไปแล้ว 212 ครั้ง และยังมีคำเชิญตลอดทั้งปีที่กรมอาเซียนได้รับแล้วอีกเป็นจำนวนมาก

ถนอมศักดิ์ จิรายุวัฒน์ (2555, หน้า 26-31) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียนไว้ดังนี้

สำหรับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนนั้น ประเทศไทยในฐานะที่เป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน มีศักยภาพในการเป็นแกนนำในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เข้มแข็ง จึงได้มีการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยจะมุ่งเน้นเรื่องการศึกษา ซึ่งจัดอยู่ในประชาคมสังคมสังคมและวัฒนธรรม ที่จะมียุทธศาสตร์สำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคม ด้านอื่น ๆ ให้มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุก ๆ ด้านและจะมีการส่งเสริมให้เป็นประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านอาเซียนศึกษา เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา ด้วยการสร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน ความแตกต่างทางด้าน

ชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประชาคมอาเซียน

ที่ผ่านมา ได้มีสาระสำคัญของปฏิญญาชะอำหัวหิน ว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน เน้นย้ำถึงบทบาทของการศึกษาในด้านการสร้างประชาคมอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2558 อันประกอบด้วย 3 เสาหลัก ดังนี้

1. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาการเมืองและความมั่นคง

สนับสนุนความเข้าใจและความตระหนักรับรู้เรื่องกฎบัตรอาเซียนให้มากขึ้น โดยผ่านหลักสูตรอาเซียนใน โรงเรียน และเผยแพร่กฎบัตรอาเซียนที่แปรเป็นภาษาต่าง ๆ ของชาติในอาเซียน ให้เน้นในหลักการแห่งประชาธิปไตยให้มากขึ้น เคารพในสิทธิมนุษยชนและค่านิยมในเรื่องแนวทางที่สันติภาพในหลักสูตรของโรงเรียนสนับสนุนความเข้าใจและความตระหนักรับรู้ในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อในภูมิภาคในหมู่หม่ออาจารย์ผ่านการฝึกอบรม โครงการแลกเปลี่ยนและการจัดตั้งข้อมูลพื้นฐานออนไลน์ เกี่ยวกับเรื่องนี้จัดให้มีการประชุมผู้นำโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในฐานะที่เป็นพื้นฐานสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นในภูมิภาคอาเซียนที่หลากหลายการสร้างศักยภาพและเครือข่าย รวมทั้งยอมรับการดำรงอยู่ของเวทีโรงเรียนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาเศรษฐกิจ

พัฒนารอบทักษะภายในประเทศแต่ละประเทศสมาชิกเพื่อช่วยสนับสนุนการมุ่งไปสู่การจัดทำการยอมรับทักษะในอาเซียน สนับสนุนการขับเคลื่อนของนักเรียนนักศึกษาให้ดีขึ้น โดยการพัฒนาบัญชีรายการระดับภูมิภาคของอุปกรณ์สารนิเทศด้านการศึกษาที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจัดหาได้สนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือในภูมิภาคอาเซียน โดยผ่านกลไกความร่วมมือในระดับภูมิภาคระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งจะต้องดำเนินควบคู่ไปกับความพยายามในการป้องกันและปรับปรุงมาตรฐานด้านอาชีพบนพื้นฐานของความสามารถในภูมิภาคอาเซียน โดยมุ่งไปที่การสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ทั้งในระดับภูมิภาคอุตสาหกรรม โดยประสานกับกระบวนการประกอบการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านแรงงาน

3. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาสังคมและวัฒนธรรม

พัฒนาเนื้อหาสาระร่วมมือในเรื่องอาเซียนสำหรับโรงเรียนเพื่อใช้เป็นตัวอย่างสำหรับการฝึกอบรมและการสอนของครูอาจารย์เสนอให้มีหลักสูตรปริญญาด้านศิลปวัฒนธรรมอาเซียนในมหาวิทยาลัยเสนอให้มีภาษาประจำชาติอาเซียนให้เป็นภาษาต่างประเทศ วิชาเลือกในโรงเรียนสนับสนุน โครงการระดับภูมิภาคที่มุ่งเน้นที่ส่งเสริม การตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนให้แก่เยาวชน รับรองการมีอยู่ของโครงการอื่น เช่น การนำเที่ยวโรงเรียนอาเซียน โครงการแลกเปลี่ยน

นักเรียนนักศึกษาอาเซียน การประชุมเยาวชนอาเซียนด้านวัฒนธรรม การประชุมสุดยอดเยาวชน นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอาเซียน และการประกวดสุนทรพจน์ระดับเยาวชน สนับสนุน การเรียนรู้ตลอดชีวิตในประเทศสมาชิกอาเซียน โดยการสนับสนุนการศึกษาสำหรับทุกคนจัดให้ มีการประชุมวิจัยทางด้านการศึกษาอาเซียนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางการวิจัยและพัฒนาใน ภูมิภาคให้เป็นเวทีสำหรับนักวิจัยจากประเทศสมาชิกเพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองในประเด็นและเรื่อง ที่เกี่ยวข้องของภูมิภาค สนับสนุนความเข้าใจและการตระหนักรู้ในประเด็นและเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในภูมิภาคอาเซียนโดยการบูรณาการให้อยู่ในหลักสูตรใน โรงเรียน และการ มอบรางวัล โรงเรียนสีเขียวอาเซียน เฉลิมฉลองวันอาเซียน (วันที่ 8 สิงหาคมของ ทุกปี) ในโรงเรียน โดยเฉพาะในเดือนสิงหาคมผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การร้องเพลงชาติอาเซียน การจัด แข่งขันเรื่องประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาเซียน การจัดแสดงเครื่องหมาย และสัญลักษณ์อื่น ๆ ของอาเซียน การจัดค่ายเยาวชนอาเซียนเทศกาลเยาวชนอาเซียนและวันเด็กอาเซียน เห็นชอบที่จะ เสนอในรัฐสมาชิกอาเซียน แบ่งปันทรัพยากรแก่กัน และพิจารณาการจัดตั้งกองทุนพัฒนาด้านการ ศึกษาของภูมิภาคเพื่อให้มันว่าจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินอย่างเพียงพอในการปฏิบัติการ ต่าง ๆ ได้ตามที่ได้รับการเสนอแนะมาอบหมายให้องค์กรระดับรัฐมนตรีรายสาขาของอาเซียนที่ เกี่ยวข้องและเลขาธิการอาเซียนดำเนินการปฏิบัติตามปฏิญญานี้ โดยการให้แนวทางและสนับสนุน แผน 5 ปีของอาเซียนว่าด้วยเรื่องการศึกษา รวมทั้งข้อตกลงในการควบคุมดูแลที่ได้รับการ สนับสนุน โดยคณะกรรมการผู้แทนถาวรและรายงานต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเป็นประจำผ่าน คณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนทราบผลการคืบหน้าของการดำเนินการปฏิญาณ ว่าความมุ่งมั่นและข้อผูกพันของผู้นำอาเซียนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการศึกษาเพื่อให้ เกิดประชาคมอาเซียนที่มีการเคลื่อนไหว ประชาคมที่มีความเชื่อมโยงกันและประชาคมของ ประชาชนอาเซียนและเพื่อประชาชนอาเซียน

การเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในประเทศไทย กำลังได้รับ การตอบสนองอย่างเข้มข้น ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นด้านการเมืองความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้าน การศึกษาทุกฝ่ายมีความเห็นตรงกันว่าจะต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนนักศึกษาของ ไทยที่ในอนาคตจะต้องต่อสู้และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ

ตัวชี้วัดคุณภาพผู้เรียนเพื่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียน

แพรรักษ์ ยอดแก้ว (2555, หน้า 222) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของพลเมือง อาเซียนไว้ว่า คุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียน ควรมีดังนี้

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน คุณลักษณะประการแรกที่เป็นประตูสำคัญสู่ ความเป็นพลเมืองอาเซียนที่ดีคือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน โดยเฉพาะการรับรู้ จนเกิด ความเข้าใจในประเด็นต่อไปนี้

1.1 จุดกำเนิดอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกเล่าถึงความเป็นมา ความจำเป็น ที่ต้องมีประชาคมอาเซียนและการเกิดประชาคมอาเซียนได้

1.2 กฎบัตรอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกสาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน ที่ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญของอาเซียนซึ่งรับรองโดยผู้นำประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ โดยเฉพาะ วัตถุประสงค์และหลักการสำคัญของกฎบัตรอาเซียนได้

1.3 สัญลักษณ์อาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องรู้จักสัญลักษณ์อาเซียนและสามารถ อธิบายได้ว่าสัญลักษณ์นั้นคืออะไร หมายถึงอะไร สะท้อนความเป็นอย่างไรของอาเซียน

1.4 ประชาคมอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกเล่าถึงประเทศสมาชิกและ องค์ประกอบของประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน คือ ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม อาเซียน

1.5 ความสัมพันธ์กับภายนอกอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกได้ว่าอาเซียน มีความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ และประชาคมอื่น ๆ ภายนอกอาเซียนอย่างไร เช่น มีความรู้ ความเข้าใจว่า นอกจากความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกันแล้ว อาเซียนยังได้มีความ ร่วมมือและสถาปนาความสัมพันธ์ในฐานะคู่เจรจา กับ 10 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย แคนาดา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ อินเดีย จีน รัสเซีย

2. มีทักษะในการสื่อสาร เนื่องจากความเป็นภูมิภาคอันหนึ่งอันเดียวกันของอาเซียน ย่อมนำไปสู่ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดไร้พรมแดนมากขึ้น โอกาสที่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ไม่ช่องทางใดก็ทางหนึ่งก็มีมากขึ้น เพราะฉะนั้นความพร้อมด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษากลางของโลกและภาษาอาเซียนจึงมีความสำคัญมากพลเมืองของอาเซียนทุกคนต้อง มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้

3. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง ความรู้ ในผลิตภัณฑ์หรือในกระบวนการดำเนินงานใด ๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ การติดต่อ การบริหาร และการดำเนินงาน รวมทั้งเพื่อการศึกษาและการ เรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อความได้เปรียบทางด้านเศรษฐกิจการค้า และการพัฒนาคุณภาพชีวิต คุณภาพของประชาชนในสังคม เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพใน การพัฒนาประเทศ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ สังคม ช่วยทำ ให้มนุษย์สามารถมองเห็นสิ่งโลกที่อยู่รอบตัวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลและทำให้ มนุษย์เข้าใจในข้อมูลเหล่านั้น ช่วยส่งผลให้มนุษย์สามารถสร้างสรรค์วิธีในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

ที่เกิดขึ้นได้ รวมถึงสามารถจัดการและควบคุมชีวิตสภาพแวดล้อมและงานของตัวเองหรือแม้แต่สังคมและเศรษฐกิจของโลกได้

4. มีความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองอาเซียน ความภาคภูมิใจ (Dignity) หมายถึง ความรู้สึกว่ามีเกียรติยศหรือความรู้สึกพึงใจ เป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่จะนำไปสู่การกระทำที่เกิดสัมฤทธิ์ผลในทุกด้าน หากพลเมืองอาเซียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง ตระหนักว่าการเป็นพลเมืองอาเซียนมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี เพราะมีความมุ่งมั่นที่จะร่วมพลังสร้างความเข้มแข็งในภูมิภาคอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานความเอื้ออาทรระหว่างกัน ความรู้สึกเช่นนี้ ย่อมมีแนวโน้มไปสู่พฤติกรรมที่สร้างสรรค์ ต่อองค์กรหรือในฐานะเป็นพลเมืองอาเซียนอย่างแน่นอน ความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองอาเซียนที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรสร้างสรรค์ให้เกิดมีและเป็นพลังทางสังคม นำไปสู่การสร้างสรรค์ภูมิภาคให้เกิดสันติสุขและความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ร่วมกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, หน้า 5-6) ได้กล่าวถึงการเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียนไว้ว่า การพัฒนาการเรียนรู้อุทิศประชาคมอาเซียน จะประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงใด ต้องมีตัวชี้วัดความสำเร็จทั้งคุณภาพเด็ก คุณภาพครู และคุณภาพผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อใช้ประเมินความสำเร็จการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาการเรียนรู้อุทิศของเด็กไทยสู่ประชาคมอาเซียนให้ประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้องกำหนดเป้าหมาย ได้แก่ คุณลักษณะของเด็กไทยที่จะพัฒนาสู่การเป็นประชาคมอาเซียนให้ชัดเจน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ/ กระบวนการ และเจตคติ

1. ด้านความรู้

1.1 มีความรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียนในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

1.1.1 ด้านการเมือง ได้แก่

1.1.1.1 ระบอบการปกครอง

1.1.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

1.1.1.3 สิทธิเด็ก/ สิทธิมนุษยชน

1.1.1.4 กฎหมายระหว่างประเทศ

1.1.2 ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

1.1.2.1 ระบบเงินตราของประเทศในกลุ่มอาเซียน

1.1.2.2 ระบบเศรษฐกิจ

1.1.2.3 ปัจจัยการผลิต

1.1.2.4 แรงงาน

1.1.2.5 การค้าเสรี ข้อตกลงทางการค้า ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

1.1.3 ด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่

- 1.1.3.1 ชาติพันธุ์
- 1.1.3.2 ภาษา
- 1.1.3.3 ศาสนา
- 1.1.3.4 การแต่งกาย
- 1.1.3.5 สาธารณสุข
- 1.1.3.6 สภาพทางภูมิศาสตร์
- 1.1.3.7 เอกลักษณ์
- 1.1.3.8 บุคคลสำคัญ
- 1.1.3.9 ประวัติศาสตร์

1.2 มีความรู้เกี่ยวกับอาเซียน

- 1.2.1 จุดกำเนิดอาเซียน
- 1.2.2 กฎบัตรอาเซียน
- 1.2.3 ประชาคมอาเซียน
- 1.2.4 ความสัมพันธ์กับภายนอกอาเซียน

2. ด้านทักษะ/ กระบวนการ

2.1 ทักษะพื้นฐาน

2.1.1 สื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ และภาษาประเทศเพื่อนบ้านอีกอย่างน้อย 1 ภาษา)

- 2.1.2 มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์
- 2.1.3 มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสันติวิธี
- 2.1.4 มีความสามารถในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น

2.2 ทักษะพลเมือง/ ความรับผิดชอบทางสังคม

- 2.2.1 เคารพและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- 2.2.2 มีภาวะผู้นำ
- 2.2.3 เห็นปัญหาสังคมและลงมือทำเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง

2.3 ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน

- 2.3.1 เห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน
- 2.3.2 มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 2.3.3 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีวิธีคิดอย่างถูกต้อง

2.3.4 มีความสามารถในการจัดการ/ ควบคุมตนเอง

3. ด้านเจตคติ

- 3.1 มีความภูมิใจในความเป็นไทย/ ความเป็นอาเซียน
- 3.2 ร่วมกันรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน
- 3.3 มีความตระหนักในความเป็นอาเซียน
- 3.4 มีวิถีชีวิตประชาธิปไตย ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี/ สันติธรรม
- 3.5 ยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา
- 3.6 ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวชี้วัดดังกล่าวอย่างละเอียดและได้นำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ในการจัดอบรมและ นำมาเป็นแนวทางในการคัดสรรค้เนื้อหาที่นำมาใช้ในการฝึกอบรม เพื่อให้ได้มาตรฐานตามตัวชี้วัด ในการกำหนดคุณลักษณะของเด็กไทยต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะไว้ 3 ประการ คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

สุนันทา แชมเพชร (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม เรื่องแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพ สำหรับครูประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ครู ผู้เชี่ยวชาญ และผู้เกี่ยวข้องต้องการให้หลักสูตรฝึกอบรมเรื่องแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพ เน้นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และต้องการให้ ครูเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพ ได้แก่ น้ำตาลมะพร้าว เกลือสมุทร และ ถ่านไม้โกงกาง ครูได้รับความรู้จากการศึกษาดูงานแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้ ครูมีคะแนนความรู้ ความเข้าใจเรื่องแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพ หลังการฝึกอบรมสูงกว่า ก่อนการฝึกอบรม ครูมีความคิดเห็นที่ดีต่อหลักสูตรการฝึกอบรมและสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพ ได้อยู่ในระดับปานกลาง

อารีย์ พรหมเล็ก (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาความสามารถการจัดประสบการณ์ที่เสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์สำหรับเด็กปฐมวัย โดยการวิจัยพัฒนามี 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อเป็นแนวทางนิยามความสามารถ พฤติกรรมบ่งชี้และแนวทางการพัฒนาความสามารถนักศึกษาวิชาชีพครูในการจัดประสบการณ์ที่เสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์สำหรับเด็กปฐมวัย ระยะที่ 2

ออกแบบและพัฒนาหลักสูตร เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการสร้างหลักสูตรและเครื่องมือประเมินคุณภาพหลักสูตรจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง หนึ่งกลุ่มสอบก่อนหลัง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีความสำคัญอย่างมากที่จะส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจสำหรับเด็กปฐมวัย องค์ประกอบของหลักสูตรที่สร้างขึ้นประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ ความรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ที่เสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่าสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุรางค์ รูปบุษการ (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการทำ School mapping โดยใช้ระเบียบวิธีทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ขั้นตอนดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การสร้างองค์ความรู้ School mapping ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม School mapping ขั้นตอนที่ 3 การหาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรม School mapping ผลการวิจัยพบว่า องค์ความรู้ School mapping ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษา 2) การคาดคะเนและประมาณการความต้องการวางแผนการศึกษา 3) การจัดทำข้อเสนอแนะการวางแผนทางการศึกษา ในด้านประสิทธิผลของหลักสูตร มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากและผลสัมฤทธิ์หลักสูตรเกิดจากกระบวนการฝึกอบรมที่แท้จริง

อมรศรี แสงส่องฟ้า (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างและการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อการเสริมสร้างความรู้และทักษะปฏิบัติการทดสอบและการวัดผลภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยดำเนินงานตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาบริบทและเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง 2) การออกแบบและสร้างหลักสูตรฝึกอบรม 3) การทดลองใช้และหาประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรม 4) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรม ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียน

เอกราช อมะวัลย์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาต่อการเข้าเป็นประชาคมอาเซียน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านความเข้าใจ เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 2) ปัจจัยศักยภาพบุคลากรที่ต้องได้รับการพัฒนาให้มีทักษะที่เหมาะสม มีความชำนาญ การที่สอดคล้องกับการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม ได้รับการเพิ่มโอกาสในการหา

งานทำ รวมทั้งมีการพิจารณาแผนผลิตกำลังคน 3) ปัจจัยคุณภาพมาตรฐาน เพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ในอาเซียน ให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกัน ตลอดจนส่งเสริมและเพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน และ 4) ปัจจัยการเปิดเสรีการศึกษา ประกอบด้วย การจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านการศึกษาก่อนพัฒนาความสามารถ ประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่าง ๆ เพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษา ควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน สดุดทำงานวิจัยยัง ได้ให้ข้อเสนอแนะเป็นแนวทางการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งประกอบไปด้วย การพัฒนาองค์ความรู้ การพัฒนานวัตกรรม และการพัฒนาความร่วมมือ

พรศ ทิวารัชชัย (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมการบริหารจัดการในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดหีบเขตฐานทัพเรือและเขตกองเรือยุทธการ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสู่ประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า การเตรียมความพร้อมของการบริหารจัดการในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดหีบเขตฐานทัพเรือและเขตกองเรือยุทธการ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ องค์ประกอบทางกายภาพ องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ องค์ประกอบด้านสติปัญญาและองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ผลการเปรียบเทียบการเตรียมพร้อมของการบริหารจัดการในชั้นเรียนของครูจำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

อรวรรณ สิวานิช (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับความรู้ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอาเซียนและการเตรียมพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุ โดยเฉลี่ย 20 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อได้นำเสนอต่อสาธารณชนอยู่อย่างสม่ำเสมอ ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงานและข้อตกลงที่อาเซียน ได้จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในปี พ.ศ. 2558 ได้ถูกต้องนัก

ชัชอนันต์ หาญจิต (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการบริหารสถานศึกษาดำเนินการปฏิรูปเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับแนวทางการขับเคลื่อนการศึกษาในประชาคมอาเซียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ของการบริหารสถานศึกษาดำเนินการปฏิรูปเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีความ

สอดคล้องกับการขับเคลื่อนการศึกษาในประชาคมอาเซียนของ โรงเรียนเมืองพัทยา 3 (วัดสว่างฟ้า พุฒาราม) สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) การบริหาร สถานศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความเหมาะสมกับการขับเคลื่อนการศึกษาใน ประชาคมอาเซียน ทั้งบนเงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม ทั้ง โดยรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก 2) แนวทางการขับเคลื่อนการศึกษาของประชาคมอาเซียนมีความเหมาะสมกับปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในทุกแนวทาง ทั้ง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 3) การบริหารสถานศึกษา ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแนวทางการขับเคลื่อนการศึกษาใน ประชาคมอาเซียนในทุกด้าน โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ซึ่งมีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

1. **ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐาน** ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากโครงสร้างหลักสูตรแผนการสอนตลอดปีของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) แผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง 4 ปี (พ.ศ. 2552-2556) คุณลักษณะของเด็กไทยในประชาคมอาเซียนและตัวชี้วัดความสำเร็จ รวมถึงทฤษฎีพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมและการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่อาเซียนของประเทศไทยในด้านการศึกษา และด้านอื่น ๆ และการศึกษาปัญหาและความต้องการพื้นฐานของนักศึกษา
2. **ขั้นพัฒนาหลักสูตร** ผู้วิจัยพัฒนาหลักสูตร โดยการนำข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งมีขั้นตอน 3 ขั้น เริ่มจากขั้นที่ 1 ร่างเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรม ขั้นที่ 2 ตรวจสอบเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรม และขั้นที่ 3 ปรับปรุงเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรม
3. **ขั้นทดลองใช้และประเมินหลักสูตร** ผู้วิจัยทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์สาขาวิชาการประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ปี หมู่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 25 คน และทำการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อหาประสิทธิภาพ โดยใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบ การทดลอง (Experimental: One group pretest-posttest design) ขั้นตอนในการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การศึกษาเอกสาร ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตร แผนการสอนตลอดปีของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) แผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง 4 ปี (พ.ศ. 2552-2556) คุณลักษณะของเด็กไทยในประชาคมอาเซียนและตัวชี้วัดความสำเร็จทฤษฎีพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรม และประชาคมอาเซียน

2. การศึกษาปัญหาและความต้องการพื้นฐานของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์

2.1.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

2.1.2 เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานและความพร้อมในการเข้าสู่อาเซียนของนักศึกษา

2.1.3 เพื่อศึกษาความต้องการในการเข้ารับการศึกษาเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียน ทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการของนักศึกษา

2.2 เครื่องมือที่ใช้

แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งมีส่วนประกอบสามส่วนหลักคือ ส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ส่วนที่ 2 คือ ความรู้พื้นฐานและการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่อาเซียน และส่วนที่ 3 คือ ความต้องการในการเข้ารับการศึกษาเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่อาเซียน ทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการของนักศึกษา วิธีการสร้างเครื่องมือมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือ และคุณลักษณะของเด็กไทยในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2.2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2.2.3 นำเสนอที่ปรึกษาคุณวุฒิในพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไข

2.2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวกหน้า 125) พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสม (IOC) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ และได้แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่จำเป็นตามที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 แนะนำ เช่น การตั้งคำถามให้รัดกุมและตรงประเด็นมากที่สุด ไม่ใช่คำฟุ่มเฟือย ตั้งคำถามให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะภาษาและเจตคติต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (รายละเอียดในภาคผนวกหน้า 277)

ดัชนีความสอดคล้อง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 117) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ ΣR คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยจะนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาให้คะแนนดังนี้

ข้อใดมีความเห็นว่าสอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น 1

ข้อใดมีความเห็นว่าไม่แน่ใจ กำหนดคะแนนเป็น 0

ข้อใดมีความเห็นว่าไม่สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น -1

จากการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่า แบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 117) (รายละเอียดในภาคผนวกหน้า 319)

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง เป็นรายบุคคล ซึ่งมีนักศึกษาทั้งหมด 5 สาขา คือ สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาการปฐมวัย สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภายในภาคการศึกษา 2556/2 ซึ่งจะมีนักศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 เข้ามาเรียน ทำกิจกรรมและติดต่อกันที่สำนักงานคณะ ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักศึกษารายบุคคล ในเวลาพักเที่ยงของนักศึกษาโดยทำการสัมภาษณ์นักศึกษารวมทั้งหมด 30 คน โดยสุ่มแบบ Accidental sampling จากนักศึกษาที่เข้ามาติดต่อกันที่สำนักงานคณะครุศาสตร์ ได้นักศึกษาจากสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 6 คน สาขาวิชาการปฐมวัย จำนวน 2 คน สาขาวิชาการประถมศึกษา จำนวน 7 คน สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 7 คน และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 8 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์เองทั้งหมดและเก็บข้อมูลไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

2.4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา จากการสัมภาษณ์นักศึกษา คณะครุศาสตร์ได้ผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.4.1 นักศึกษาส่วนมากไม่สามารถบอกชื่อประเทศสมาชิกของประชาคมอาเซียนได้ครบทั้ง 10 ประเทศ นักศึกษาทราบเพียงว่ามีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศเท่านั้น โดยนักศึกษาทราบเฉพาะประเทศที่อยู่ติดอาณาเขตประเทศไทยเท่านั้น เช่น กัมพูชา ลาว เป็นต้น

2.4.2 นักศึกษาส่วนมากไม่ได้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน เพราะเห็นว่าไม่มีความสำคัญกับตนเอง และส่วนมากจะได้รับข่าวสารเรื่องประชาคมอาเซียนจากการจัดนิทรรศการในมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานภายนอก

2.4.3 นักศึกษาทั้งหมดที่เข้ารับการสัมภาษณ์ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการไม่ว่าจะเป็นภายในมหาวิทยาลัยหรือภายนอกมหาวิทยาลัย

2.4.4 นักศึกษาส่วนมากต้องการที่จะเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และสิ่งที่คุณศึกษาต้องการมากที่สุด คือ ต้องการเรียนรู้เรื่องภาษาประชาคมอาเซียนในการสนทนาระดับเบื้องต้น รองลงมา คือ เรื่องการเตรียมตัวในขณะที่ยังเป็นนักศึกษาอยู่ และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแล้ว

2.4.5 นักศึกษาทั้งหมดที่เข้ารับการสัมภาษณ์ไม่เคยเรียนวิชาอาเซียนศึกษาหรือวิชาที่เกี่ยวข้องมาก่อน

2.4.6 นักศึกษาส่วนมากคิดว่าตนเองยังไม่พร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพราะยังขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ประวัติความเป็นมา รวมไปถึงการสื่อสารภาษาประชาคมอาเซียนและภาษาอังกฤษ

2.4.7 นักศึกษาส่วนมากเห็นว่าการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญสำหรับนักศึกษาแต่นักศึกษายังขาดแรงกระตุ้นในการชวนชวนหาความรู้เพิ่มเติม

2.4.8 นักศึกษาส่วนมากไม่ทราบข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับภาษา ศาสนา วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิต ของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน ส่วนมากจะทราบรายละเอียดของประเทศสมาชิกที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยเท่านั้น เช่น ประเทศลาว เพราะมีภาษาและศิลปวัฒนธรรมคล้ายกับประเทศไทยมาก ส่วนประเทศอื่น ๆ เช่น บรูไน สิงคโปร์ นักศึกษาจะไม่สามารถบอกรายละเอียดได้

2.4.9 นักศึกษาส่วนมากยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ เพราะขาดความมั่นใจ ไม่กล้าพูด และนักศึกษามุ่งเน้นไปที่การอ่านการเขียนและไวยากรณ์ทำให้นักศึกษาไม่สามารถสนทนาภาษาอังกฤษได้ แม้กระทั่งในระดับเบื้องต้น

2.4.10 นักศึกษาส่วนมากไม่สามารถสื่อสารภาษาของประเทศสมาชิกในระดับเบื้องต้นได้ แต่มีนักศึกษาบางคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถที่จะสื่อสารภาษาลาวได้ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาทางภาคใต้สามารถที่จะสื่อสารภาษามลายูได้

2.4.11 นักศึกษาส่วนมากให้ความเห็นว่าประเทศไทยควรถูกจัดลำดับความมั่นคง ความเจริญก้าวหน้า ด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมวัฒนธรรมในลำดับต้น ๆ และสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง เช่น ลาว เมียนมาร์ กัมพูชา

2.4.12 นักศึกษาส่วนมากเห็นว่าประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง เช่น ลาว พม่า กัมพูชา ยังล้าหลังและยังด้อยกว่าประเทศไทยในทุก ๆ ด้าน

2.4.13 นักศึกษาส่วนมากคิดว่าประเทศที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุดคือประเทศสิงคโปร์ ส่วนประเทศไทยยังคงเป็นประเทศที่ยังไม่มีคุณภาพชีวิตที่ดีพอ

ขั้นพัฒนาหลักสูตร

ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบและขั้นตอนจากนักพัฒนาหลักสูตรหลายท่าน และได้ดำเนินการสร้างหลักสูตรตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ร่างเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษางานวิจัยและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาและการศึกษาจากงานวิจัยและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ

2.1 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

2.2 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะการสื่อสารระหว่างประชาคมอาเซียน

2.3 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีเจตคติที่ดีต่อประชาคมอาเซียน

3. กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีทั้งหมด 10 หน่วย ดังนี้

หน่วยที่ 1 ประชาคมอาเซียน กล่าวถึง ข้อมูลเบื้องต้นของประชาคม จุดเริ่มต้นประชาคม อาเซียน สัญลักษณ์ประชาคมอาเซียน เพลงอาเซียน 3 เสาหลักประชาคมอาเซียน การประกอบ อาชีพในประชาคมอาเซียน

หน่วยที่ 2 เอกลักษ์ณ์ ประวัติศาสตร์ สกุลเงิน สินค้าส่งออก สินค้านำเข้า แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ การเมืองการปกครอง ธงประจำชาติ ภาษา ศาสนา ประชากร ดอกไม้ประจำชาติ ชุดประจำชาติ อาหารประจำชาติ ของประชาคมอาเซียน

หน่วยที่ 3 เตรียมพร้อมเข้าสู่อาเซียน การเตรียมความพร้อมของภาครัฐ การเตรียมความพร้อมของภาคเอกชน การเตรียมความพร้อมของภาคประชาชน และการเตรียมพร้อมสำหรับนักศึกษา

หน่วยที่ 4 สนทนาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัว การเดินทาง และสถานที่ ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 5 สนทนาภาษาแม่ ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัว การเดินทาง และสถานที่ ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 6 สนทนาภาษาฟิลิปปินส์ ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัว การเดินทาง และสถานที่ ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 7 สนทนาภาษาเวียดนาม ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัว การเดินทาง และสถานที่ ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 8 สนทนาภาษาลาว ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัว การเดินทาง และสถานที่ ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 9 สนทนาภาษาเมียนมาร์ ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัว การเดินทาง และสถานที่ ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 10 สนทนาภาษาเขมร ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัว การเดินทาง และสถานที่ ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

4. กำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรม

4.1 ติดต่อประสานงานกับผู้เข้ารับการอบรม เพื่อชี้แจงเวลาและสถานที่ พร้อมทั้งรายละเอียดในการเข้ารับการอบรมทั้งหมด

4.2 ให้ผู้เข้ารับการอบรมทำแบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียน แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและทำการวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียนโดยใช้แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษ และภาษาของประชาคมอาเซียน เป็นการทดสอบภาคปฏิบัติ

4.3 ทำการฝึกอบรมจนครบตามจำนวนแผนการฝึกอบรมทั้งหมด โดยหน่วยที่ 1 หน่วยที่ 2 หน่วยที่ 3 หน่วยที่ 4 และหน่วยที่ 8 ทำการฝึกอบรมโดยผู้วิจัย ในส่วนที่เป็นภาษาของประชาคมอาเซียนที่เหลือ ได้แก่ หน่วยที่ 5 หน่วยที่ 6 หน่วยที่ 7 หน่วยที่ 9 และหน่วยที่ 10 ทำการอบรมโดยใช้วิทยากรที่เป็นเจ้าของภาษา และทำการวัดทักษะด้านภาษาของประชาคมอาเซียนอีกครั้งหลังจากอบรมแต่ละแผน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

4.4 ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียนและแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน อีกหนึ่งครั้ง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

4.5 ทำการสัมภาษณ์ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลังจากการฝึกอบรมเสร็จสิ้น

5. กำหนดสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมเช่น เอกสารประกอบการอบรม วิดีโอบทสนทนา ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน อุปกรณ์ประกอบเครื่องฉาย แบบวัดความรู้ แบบวัดทักษะและแบบวัดเจตคติ

6. กำหนดการวัดและประเมินผลการฝึกอบรมโดยใช้การประเมิน 3 ด้าน ตามเกณฑ์ ดังนี้

6.1. ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

6.2 ด้านทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียน

6.3 ด้านเจตคติต่อประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้แบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียน

ขั้นที่ 2 ตรวจสอบเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรม

นำเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านการจัดการเรียนรู้แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม เป็นแบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนตามน้ำหนักคำตอบให้คะแนน เป็น 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ

เกณฑ์การตัดสินระดับความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	ประเด็นการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	ประเด็นการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมาก
2.51-3.50	ประเด็นการประเมินมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51-2.50	ประเด็นการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00-1.50	ประเด็นการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

จากการตรวจสอบคุณภาพของเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรม แยกตามองค์ประกอบของหลักสูตรได้ดังนี้ 1) เหตุผลและความจำเป็น ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.80 2) หลักการ ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.85 3) จุดมุ่งหมาย ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 5.00 4) เนื้อหาสาระ ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.80 5) กิจกรรมและประสบการณ์ ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.89 6) สื่อ ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.93 7) การวัดและประเมินผล ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.90 คุณภาพของเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรมโดยรวมได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 ซึ่งอยู่ระหว่าง 4.51-5.00 แสดงว่าเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (รายละเอียดในภาคผนวกหน้า 309)

ขั้นที่ 3 ปรับปรุงเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรม

นำเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้รับการตรวจสอบ ไปแก้ไข เพิ่มเติมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพัฒนาเป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการต่อไป

ขั้นตอนการใช้และประเมินหลักสูตร

หลังจากได้หลักสูตรที่สมบูรณ์แล้วผู้วิจัยทำการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการทดลองใช้หลักสูตร

เพื่อให้นักศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. รูปแบบการทดลอง

ผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรกลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลัง (One group pretest posttest design) (Kerlinger, 1986, p. 295) เพราะเป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่อาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ซึ่งถือเป็นหลักสูตรที่มีระยะเวลาดำเนินการเป็นเวลานาน ๆ และมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

O_1	X	O_2
-------	-----	-------

หมายเหตุ: สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

O_1	หมายถึง	คะแนนการทดสอบก่อนการทดลองใช้หลักสูตร
X	หมายถึง	การฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตร
O_2	หมายถึง	คะแนนการทดสอบหลังการทดลองใช้หลักสูตร

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ภาคการศึกษา 2557/ 1 จำนวน 380 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง หมู่ 2 ภาคการศึกษา 2557/ 1 จำนวน 25 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

4.1 หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง รายละเอียดดังได้กล่าวไว้แล้วในขั้นตอนที่ 2

4.2 แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.2.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่ครอบคลุมกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

4.2.2 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย หนังสือ ที่เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่อาเซียน พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยและวิธีการสร้างแบบเพื่อวัดความรู้ ที่ครอบคลุมทั้ง 6 ระดับตามแนวคิดของ Bloom (1956) คือ ความรู้ความจำ (Knowledge) ความเข้าใจ (Comprehension) การนำไปใช้ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) การสังเคราะห์ (Synthesis) และการประเมินค่า (Evaluation)

4.2.3 สร้างแบบวัดความรู้ ขึ้น 1 ชุด แบบเลือกตอบ (Multiple choices) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน

4.2.4 นำแบบวัดความรู้ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสมถูกต้อง

4.2.5 การหาคุณภาพแบบวัดความรู้

ค่าความสอดคล้องเหมาะสม (*IOC*) โดยนำแบบวัดความรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้อง ความเหมาะสม โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (*IOC*) จากการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความรู้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่า แบบวัดความรู้มีความสอดคล้องเหมาะสม (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 117) รายละเอียดในภาคผนวกหน้า 315 หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้ กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เพื่อตรวจสอบและหาคุณภาพของแบบวัดความรู้

หาค่าความยากง่าย (*Difficulty*)

ตรวจสอบความยากง่ายเป็นรายข้อดังสูตรต่อไปนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 129)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน	ค่าความยากของคำถามแต่ละข้อ
R แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
N แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

เกณฑ์ค่าความยากง่ายของแบบวัดความรู้กำหนดไว้อยู่ระหว่าง 0.20-0.80
 ข้อสอบที่มีค่า P เท่ากับ 0.50 แสดงว่า ข้อสอบนั้นมีค่าความยากปานกลาง
 ข้อสอบที่มีค่า P ต่ำกว่า 0.50 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นค่อนข้างไปทางยาก
 ข้อสอบที่มีค่า P สูงกว่า 0.50 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นค่อนข้างไปทางง่าย
 ข้อสอบที่มีค่า P ต่ำกว่า 0.20 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นยากเกินไป
 ข้อสอบที่มีค่า P สูงกว่า 0.80 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นง่ายเกินไป

จากการตรวจสอบความยาก (P) จากการทดลองทำแบบวัดความรู้ของนักศึกษาที่ไม่ใช่
 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน พบว่า แบบทดสอบทั้ง 60 ข้อมีค่าความยาก (P) ระหว่าง 0.20-0.80
 แสดงว่าสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้ทุกข้อ รายละเอียดในภาคผนวกหน้า 334

หาค่าอำนาจจำแนก

หาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้สูตรในการคำนวณ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 130)

$$r = \frac{R_u - R_c}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ r แทน	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
R_u แทน	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มสูง
R_c แทน	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
N แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบถูก ทั้งหมด

จากการหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% พบว่ามีข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.20
 ขึ้นไปทั้ง 60 ข้อ สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้ รายละเอียดในภาคผนวกหน้า 334

หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความรู้ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ
 Kuder-Richardson สูตรที่ 20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 123)

$$r_u = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s_i^2} \right)$$

เมื่อ	r_u	แทน ความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้
	n	แทน จำนวนข้อสอบในแบบวัดความรู้
	p	แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูก (จำนวนคนที่ตอบถูก/จำนวนคนทั้งหมด)
	q	แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิด $q=1-p$
	s_t^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ
	\sum_{pq}	แทน ผลรวมความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ

จากการหาค่าความเชื่อมั่น (r_u) ทั้งฉบับของแบบวัดความรู้ พบว่า ข้อคำถามของแบบวัดความรู้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 แสดงว่า แบบวัดความรู้มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการวัดและประเมินผลได้ รายละเอียดในภาคผนวกหน้า 322

4.2.6 นำแบบวัดความรู้ที่ผ่านการหาคุณภาพแล้ว ไปพิมพ์เป็นแบบวัดความรู้ฉบับจริง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3 แบบวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียน ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.3.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย หนังสือ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยและวิธีการสร้างแบบวัดทักษะ ที่ครอบคลุมทั้ง 5 ระดับของ Dave (1970) ได้แก่ การเลียนแบบ (Imitation) การทำตามคำสั่ง (Manipulation) การทำอย่างถูกต้องแม่นยำ (Precision) การผนวกทักษะ (Articulation) ขึ้นทำอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization)

4.3.2 สร้างแบบวัดทักษะ เป็นการทดสอบภาคปฏิบัติ มีทั้งหมด 7 ชุด
7 ทักษะ ได้แก่

ชุดที่ 1 ทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ

ชุดที่ 2 ทักษะการสนทนาภาษามาลายู

ชุดที่ 3 ทักษะการสนทนาภาษาฟิลิปปิน โน

ชุดที่ 4 ทักษะการสนทนาภาษาเวียดนาม

ชุดที่ 5 ทักษะสนทนาพม่าภาษาลาว

ชุดที่ 6 ทักษะการสนทนาภาษาเมียนมาร์

ชุดที่ 7 ทักษะการสนทนาภาษาเขมร

โดยใช้เกณฑ์ทักษะพฤติกรรมทางด้านภาษา ซึ่งเป็นความสามารถที่แสดงออกทางด้านภาษาด้วย 4 วิธี ดังนี้ การออกเสียง การสร้างเสียงและคำ การเปล่งเสียง การประสานระหว่างเสียงและท่าทาง (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2552, หน้า 42) เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังโดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน โดยมีการกำหนดคะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ดีมาก	=	5	คะแนน
ดี	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
ไม่ดี	=	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	=	1	คะแนน

4.3.3 นำแบบวัดทักษะ ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสม
ถูกต้อง

4.3.4 การหาคุณภาพแบบวัดทักษะ

นำแบบวัดทักษะ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณา
ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการ
ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งมีค่ามากกว่า
0.50 แสดงว่า แบบทดสอบมีความสอดคล้องเหมาะสม (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 117)
รายละเอียดในภาคผนวกหน้า 318

4.4 แบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียน ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.4.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย หนังสือที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านจิตพิสัย และวิธีการ
สร้างแบบวัดทางด้านจิตพิสัยของ Bloom (1956) ที่ครอบคลุมทั้ง 5 ระดับ ดังนี้ การรับรู้ (Receiving
phenomena) การตอบสนอง (Responding to phenomena) การเห็นคุณค่า (Valuing) การจัดระบบ
(Organization) และการสร้างลักษณะนิสัย (Internalizing values) ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบ
วัดเจตคติ

4.4.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียน แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ
ของ Likert (Likert, 1993, p. 247) โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ เจตคติต่อเชื้อชาติ เจตคติต่อศาสนา
เจตคติต่อภาษา เจตคติต่อวิถีการดำเนินชีวิต และเจตคติต่อประชากรของประชาคมอาเซียน จำนวน
ทั้งหมด 30 ข้อ และการกำหนดคะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	มาก
คะแนน	3	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	น้อย
คะแนน	1	หมายถึง	น้อยที่สุด

เพื่อใช้วัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้แบบวัด
เจตคติชุดเดียวกัน

4.4.3 นำแบบเจดคติต่อประชาคมอาเซียน ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณา
แก้ไขให้เหมาะสมถูกต้อง

4.4.4 การหาคุณภาพแบบวัดเจดคติ

นำแบบวัดเจดคติต่อประชาคมอาเซียน ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้
ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง
(IOC) จากการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจดคติ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00
ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่า แบบวัดเจดคติมีความสอดคล้องเหมาะสม (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540,
หน้า 117) รายละเอียดในภาคผนวกหน้า 319

5. การดำเนินการทดลอง การดำเนินการทดลองมีขั้นตอนดังนี้

5.1 ติดต่อประสานงานกับผู้เข้ารับการอบรม เพื่อชี้แจงเวลาและสถานที่ พร้อมทั้ง
รายละเอียดในการเข้ารับการอบรมทั้งหมด

5.2 ให้ผู้เข้ารับการอบรมทำแบบวัดเจดคติต่อประชาคมอาเซียน

5.3 ให้ผู้เข้าอบรมทำแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

5.4 ทำการวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียน โดยใช้แบบวัดทักษะ เป็นการทดสอบ
ภาคปฏิบัติ

5.5 ทำการฝึกอบรมจนครบตามจำนวนแผนการฝึกอบรมทั้งหมด และทำการวัด
ทักษะด้านภาษาของประชาคมอาเซียนอีกหนึ่งครั้งหลังจากอบรมแต่ละแผน โดยใช้แบบวัดทักษะ
ชุดเดิมสอบชุดเดิม

5.6 ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบวัดเจดคติต่อประชาคมอาเซียน แบบวัดความรู้
เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน อีกหนึ่งครั้ง โดยใช้แบบวัดชุดเดิม

6. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองการดำเนินการฝึกอบรม โดยใช้หลักสูตรฝึกอบรม เป็นระยะเวลา
5 วัน วันละ 6 ชั่วโมง โดยจัดการฝึกอบรมที่ห้อง 417 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้าน
จอมบึง

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 วิเคราะห์ข้อมูลผลการวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ก่อน-หลังการฝึกอบรม
โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อน
และหลัง โดยใช้สถิติ t -test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2 วิเคราะห์ข้อมูลผลการวัดทักษะภาษาของประชาคมอาเซียน ก่อน-หลังการฝึกอบรม โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลัง โดยใช้สถิติ *t-test* โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.3 วิเคราะห์ข้อมูลผลการวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียน ก่อน - หลังการฝึกอบรม โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลัง โดยใช้สถิติ *t-test* โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ผลการวิจัยผู้วิจัยนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง โดยประเมินครูผู้เข้าอบรม 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
2. ด้านทักษะการสื่อสารระหว่างประชาคมอาเซียน
3. ด้านเจตคติต่อประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

การวิจัยในครั้งนี้ได้หลักสูตรฝึกอบรมโดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนาหลักสูตร การใช้และการประเมินผลหลักสูตรซึ่งเอกสารหลักสูตรมีองค์ประกอบดังนี้ 1) เหตุผลและความจำเป็น 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) เนื้อหาสาระ 5) กิจกรรมและประสบการณ์การ 6) สื่อที่ 7) การวัดและประเมินผลจากการตรวจสอบคุณภาพของเค้าโครงหลักสูตรฝึกอบรมแยกตามองค์ประกอบของหลักสูตรได้ดังนี้ 1) เหตุผลและความจำเป็น ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.80 2) หลักการ ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.85 3) จุดมุ่งหมาย ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 5.00 4) เนื้อหาสาระได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.80 5) กิจกรรมและประสบการณ์ ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.89 6) สื่อ ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.93 7) การวัดและประเมินผล ได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.90 คุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมโดยรวมได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.89 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยแต่ละองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 4.51-5.00 หมายความว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าหลักสูตรอบรมมีประสิทธิภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

หลักสูตรฝึกอบรมความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

เหตุผลและความจำเป็น

ประเทศไทยคือประเทศหนึ่งใน 5 ประเทศ สมาชิกประชาคมอาเซียนที่เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งประชาคมอาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN: The Association of South East Asian Nations) ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ ประชากรในกลุ่มประเทศสมาชิกในอาเซียนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มั่นคงปลอดภัย ในแต่ละประเทศมีการติดต่อสัมพันธ์กันอย่างสะดวกกว่าในอดีตที่ผ่านมาและพลังสำคัญที่ผลักดันให้กลุ่มประเทศอาเซียนมีการรวมตัวกันก็คือ ความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม (วิทย์ บัณฑิตกุล, 2554, หน้า 39) ณ ปัจจุบันประชาคมอาเซียนได้มีสมาชิกถึง 10 ประเทศด้วยกัน ซึ่งแต่ละประเทศมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน โดยได้ตัวอย่างจากการรวมตัวของประเทศหลายประเทศในยุโรปจนกลายเป็นสหภาพยุโรปเพื่อทำให้เกิดความร่วมมือกันในด้านธุรกิจ การค้า ทำให้ประเทศในสหภาพยุโรปมีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีการเดินทางติดต่อสื่อสารกันอย่างเสรี ไม่มีการแบ่งเชื้อชาติศาสนา และมีการกำหนดให้ใช้เงินสกุลเดียวกันในบางประเทศ ประชาคมอาเซียนก็กำลังก้าวไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อประเทศไทยเป็นหนึ่งในประชาคมอาเซียน ประชากรทุกภาคส่วนในประเทศจึงควรที่จะมีความกระตือรือร้นที่จะปรับตัว เตรียมตัวเพื่อให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น สำหรับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนนั้น ประเทศไทยในฐานะที่เป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน มีศักยภาพในการเป็นแกนนำในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เข้มแข็ง จึงได้มีการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยจะมุ่งเน้นเรื่องการศึกษา ซึ่งจัดอยู่ในประชาคมสังคมสังคมและวัฒนธรรม ที่จะมียุทธศาสตร์สำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคม ด้านอื่น ๆ ให้มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน และจะมีการส่งเสริมให้เป็นประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านอาเซียนศึกษา เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา ด้วยการสร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียนความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประเทศอาเซียน (ถนอมศักดิ์ จิรายุสวัสดิ์, 2555, หน้า 26)

จากการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน ทำให้ประชากรแต่ละประเทศสามารถไปประกอบอาชีพในประเทศสมาชิกได้อย่างเสรีโดยมีการกำหนดอาชีพ 7 อาชีพ ตามข้อตกลงให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานได้อย่างเสรี ได้แก่ วิศวกร พยาบาล สถาปนิก การสำรวจ นักบัญชี ทันตแพทย์ และแพทย์ การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในกลุ่ม

7 อาชีพ นั้นมีผลดีต่อประเทศไทยไม่น้อยเพราะในภาพรวม สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในไทยมีศักยภาพในการผลิตด้านบุคลากรในสายวิชาชีพทั้ง 7 ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งทำให้ผู้จบการศึกษาในสายวิชาชีพทั้ง 7 ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอกมีตลาดงานที่เปิดกว้างมากขึ้น (ฝ่ายวิชาการปัญญาชน, 2556, หน้า 152) เพราะฉะนั้นประเทศไทยจึงควรที่จะใส่ใจในการเตรียมความพร้อมให้ประชาชนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพราะ ประชาชนของอาเซียนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของอาเซียน เราต้องทำให้แน่ใจว่าพวกเขามีช่องทางที่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาบุคคลและเราควรดำเนินการดังกล่าว โดยการส่งเสริมและลงทุนในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา และการเสริมสร้างศักยภาพในด้านอื่น ๆ นี่คือนโยบายที่เราเรียกว่า การลงทุนระยะยาวเพื่ออนาคตของประชาคม ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการสร้างประชาคมยั่งยืนต่อไป ในคำกล่าวในพิธีเปิดการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเมื่อ โดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 (ฟาฏินา วงศ์เสงา, 2553, หน้า 6)

ประเทศไทยในทุกภาคส่วนได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่ว่าจะเป็นบุคคลผู้ประกอบการอาชีพใด ๆ ก็ตาม การเตรียมตัวเพื่อความร่วมมือในประชาคมอาเซียนที่สำคัญจริง ๆ มีอยู่ด้วยกัน 2 ประการ คือ การเตรียมตัวในเรื่องของภาษา เพราะภาษาเป็นเรื่องมือสำหรับการสื่อความเข้าใจซึ่งกันและกันอีกทั้งภาษาเป็นกุญแจสำหรับไขเข้าไปสู่ความรู้จักและความเข้าใจที่ถ่องแท้ระหว่างกันเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการของประชาคมอาเซียน ดังนั้นประชากรอาเซียนจึงสมควรที่จะต้องรู้ภาษาอังกฤษและฝึกฝนให้ใช้งานเป็นอย่างดี นอกจากภาษาอังกฤษแล้ว การมีความรู้ในภาษาที่เป็นทางการของประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น ภาษามลายู ภาษาเวียดนาม ภาษาเมียนมาร์ ภาษาไทยและภาษาเขมร ก็จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่จะต้องติดต่อกับชาวเมืองนั้น ๆ (วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร, 2556, หน้า 198) ในส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้บรรจุวิชาอาเซียนศึกษาไว้ในแผนการเรียนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นแผนบังคับเฉพาะนักศึกษาในสาขาเท่านั้น ไม่ได้บรรจุไว้ในสาขาหรือคณะอื่น ๆ ทำให้นักศึกษาสาขาอื่นไม่ได้เรียนในรายวิชานี้ และนักศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจ ข้อมูลพื้นฐาน ที่เกี่ยวกับอาเซียน รวมไปถึงขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาสมาชิกอาเซียนเบื้องต้น ซึ่งภาษาอังกฤษประชาคมอาเซียนจะใช้เป็นภาษาในการสื่อสาร การประชุม การทำกิจกรรมที่เป็นทางการอื่น ๆ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2556) ซึ่งถ้าหากขาดทักษะด้านนี้แล้วจะเป็นอุปสรรคและมีปัญหาในการอยู่ร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ติดต่อกัน ขาดความเข้าใจและสื่อสารระหว่างกันได้ รวมทั้งภาษาของประเทศเพื่อนบ้านด้วยตนเองก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ที่ควรเรียนรู้ให้สามารถสื่อสารได้โดยเฉพาะประเทศที่มีขอบเขตประเทศติดต่อกัน (แพรวภัทร ยอดแก้ว, 2555, หน้า 223) สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553, หน้า 54)

ที่กล่าวไว้ว่า คนไทยมีความรู้เกี่ยวกับชาติอื่นในอาเซียนน้อยมากแต่เข้าใจว่ารู้ ในทางกลับกัน ประชากรประเทศอื่นในอาเซียนรู้จักประเทศไทยและประเทศสมาชิกอื่น ๆ มากกว่าคนไทยแต่ยังคงมีความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพิ่มขึ้น จะเห็นได้จากชาติอื่นในอาเซียน เช่น เวียดนาม กัมพูชา และอินโดนีเซีย ฯลฯ ที่มีการกระตุ้นให้จัดการเรียนการสอนภาษาไทยในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จำนวนไม่น้อย ในขณะที่ไม่มีการประชาสัมพันธ์หรือสนับสนุนให้คนไทยใช้ภาษาเพื่อนบ้านในสถาบันการศึกษาของไทยเลย นอกจากนี้จังหวัดราชบุรี เป็นจังหวัดที่ติดกับประเทศเมียนมาร์ ที่มีการหลั่งไหลเข้ามาประกอบอาชีพในเขตจังหวัดราชบุรี ชาวต่างชาติเหล่านี้สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ในระดับหนึ่ง แต่ชาวไทยเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาพม่าได้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นและให้มีความพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถรู้เท่าทันประเทศสมาชิกอาเซียนจึงต้องมีการเตรียมพร้อมนักศึกษาทั้งด้านความรู้ ทักษะภาษาและเจตคติที่ดีต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

หลักการ

หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคม อาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีหลักการดังนี้

1. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่มุ่งเน้นด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
2. เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการ สภาพและปัญหาของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. เป็นหลักสูตรที่พัฒนามาจากกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Tabá, Saylor Alexander and Lewis
4. เป็นหลักสูตรพัฒนามาจากตัวชี้วัดคุณลักษณะของเด็กไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะการสื่อสารระหว่างประชาคมอาเซียน
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีเจตคติที่ดีต่อประชาคมอาเซียน

เนื้อหาสาระ

เนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีทั้งหมด 10 หน่วย ดังนี้ (รายละเอียดในภาคผนวกหน้า 133)

หน่วยที่ 1 ประชาคมอาเซียนกล่าวถึง ข้อมูลเบื้องต้นของประชาคมอาเซียน จุดเริ่มต้นประชาคมอาเซียน สัญลักษณ์ประชาคมอาเซียนเพลงอาเซียน 3 เสาหลัก ประชาคมอาเซียน การประกอบอาชีพในประชาคมอาเซียน

หน่วยที่ 2 เอกลักษณะชาติอาเซียน ประวัติศาสตร์ชาติอาเซียน สกุลเงิน สินค้าส่งออกสินค้านำเข้าแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ การเมืองการปกครองชาติอาเซียนธงประจำชาติอาเซียนภาษาศาสนา ประชากรดอกไม้ประจำชาติอาเซียน ชุดประจำชาติอาหารประจำชาติ

หน่วยที่ 3 เตรียมพร้อมเข้าสู่อาเซียน การเตรียมความพร้อมของภาครัฐการเตรียมความพร้อมของภาคเอกชนการเตรียมความพร้อมของภาคประชาชนและการเตรียมพร้อมสำหรับนักศึกษา

หน่วยที่ 4 สนทนาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัว การเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซื่อปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 5 สนทนาภาษามาลายู ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัว การเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซื่อปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 6 สนทนาภาษาฟิลิปปิน โน ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซื่อปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 7 สนทนาภาษาเวียดนาม ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซื่อปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 8 สนทนาภาษาลาว ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซื่อปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 9 สนทนาภาษาพม่า ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซื่อปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 10 สนทนาภาษาเขมร ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซื่อปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

กิจกรรมและประสบการณ์

1. ติดต่อประสานงานกับผู้เข้ารับการอบรม เพื่อชี้แจงเวลาและสถานที่พร้อมทั้งรายละเอียดในการเข้ารับการอบรมทั้งหมด
2. ให้ผู้เข้ารับการอบรมทำแบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียนแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและทำการวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียน โดยใช้แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษและภาษาของประชาคมอาเซียน เป็นการทดสอบภาคปฏิบัติ

3. ทำการฝึกอบรมจนครบตามจำนวนแผนการฝึกอบรมทั้งหมด โดยหน่วยที่ 1 หน่วยที่ 2 หน่วยที่ 3 หน่วยที่ 4 และหน่วยที่ 8 ทำการฝึกอบรมโดยผู้วิจัย ในส่วนที่เป็นภาษาของประชาคมอาเซียนที่เหลือได้แก่ หน่วยที่ 5 หน่วยที่ 6 หน่วยที่ 7 หน่วยที่ 9 และหน่วยที่ 10 ทำการอบรมโดยใช้วิทยากรที่เป็นเจ้าของภาษาและทำการวัดทักษะด้านภาษาของประชาคมอาเซียนอีกหนึ่งครั้ง หลังจากอบรมแต่ละแผน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

4. ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียนและแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอีกหนึ่งครั้ง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

สื่อ

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบการฉายภาพ
3. แบบวัดความรู้แบบวัดทักษะและแบบวัดเจตคติ

การวัดและประเมินผล

การวัดและการประเมินผลการฝึกอบรมตาม โดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ใช้การประเมิน 3 ด้านตามเกณฑ์ดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

2. ด้านทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียน

3. ด้านเจตคติต่อประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียน

(รายละเอียดหลักสูตรฉบับสมบูรณ์ปรากฏในภาคผนวก ข)

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยทดสอบค่าที (*t-test*) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

Group	n	Total score	\bar{X}	SD	t	Sig.
Pretest	25	60	25.16	4.06	22.56*	.00
Posttest	25	60	52.12	5.67		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ก่อนการอบรมคะแนนความรู้ของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.06 หลังการอบรมคะแนนความรู้ของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.67 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการอบรม พบว่า ผลการประเมินหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทักษะภาษาประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม

การวิเคราะห์ข้อมูลทักษะภาษาประชาคมอาเซียนโดยใช้เกณฑ์ทักษะพฤติกรรมทางด้านภาษา ซึ่งเป็นความสามารถที่แสดงออกทางด้านภาษาด้วย 4 วิธี ดังนี้ การออกเสียง การสร้างเสียง และคำ การเปล่งเสียง การประสานระหว่างเสียงและท่าทาง โดยทำการวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียนทั้ง 7 ทักษะภาษา แต่ละภาษาแยกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การทักทายแนะนำตัว การเดินทาง สถานที่ ร้านอาหารและช้อปปิ้งนำข้อมูลที่ได้จากการวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียนมาแปลความหมาย ตามเกณฑ์ของค่าคะแนนและเกณฑ์กับระดับคะแนน (Rating scale) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นค่าคะแนนดังนี้ ทักษะการสนทนาภาษาอาเซียน ระดับดีมาก ได้ 5 คะแนน ระดับดีได้ 4 คะแนน ระดับปานกลาง ได้ 3 คะแนน ระดับไม่ดีได้ 2 คะแนน ระดับต้องปรับปรุงได้ 1 คะแนน

จากการวัดทักษะด้วย 4 วิธี จำนวนทั้งสิ้น 7 ทักษะ ทักษะละ 4 ด้าน แปลเป็นค่าคะแนนได้คะแนนเต็ม 560 คะแนน หลังจากนั้นจึงวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทักษะภาษาประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยทดสอบค่าที่ (*t-test*) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม

Group	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	t	Sig.
Pretest	25	560	196.92	21.95	46.34*	.00
Posttest	25	560	446.96	31.48		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงก่อนการอบรมคะแนนทักษะภาษาประชาคมอาเซียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 196.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 21.95 หลังการอบรมคะแนนทักษะภาษาประชาคมอาเซียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 446.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 446.96 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะภาษาประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการอบรม พบว่าผลการประเมินหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเจตคติต่อประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบเจตคติประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม

Group	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	t	Sig.
Pretest	25	150	107.92	8.07	18.46*	.00
Posttest	25	150	144.60	4.13		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงก่อนการอบรมคะแนนเจตคติของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 107.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.07 หลังการอบรมคะแนนเจตคติของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 144.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.13 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อประชาคมอาเซียนของนักศึกษาก่อนและหลังการอบรม พบว่าผลการวัดหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง โดยการประเมิน 3 ด้าน ตามเกณฑ์ดังนี้

2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

2.2 ด้านทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียน

2.3 ด้านเจตคติต่อประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียน

โดยผู้วิจัยได้พัฒนามาจากทฤษฎีพัฒนาหลักสูตรของ Taba และทฤษฎีพัฒนาหลักสูตรของ Saylor and Alexander โดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนาหลักสูตร และการใช้และการประเมินผลหลักสูตร

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ตามขั้นตอนการวิจัยที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ได้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีองค์ประกอบดังนี้ เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตรหลักการของหลักสูตรจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเนื้อหาสาระกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรมสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมการวัดและประเมินผลการฝึกอบรมผลการประเมินคุณภาพ ของหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้จาก

การพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ผลการประเมินพบว่า คุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม โดยรวมได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.89 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยแต่ละองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 4.51-5.00 หมายความว่า หลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดแสดงว่าหลักสูตรอบรมมีประสิทธิภาพ สรุปได้ว่า หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีองค์ประกอบของหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้

2. ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง โดยการประเมิน 3 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยการทดสอบค่าที (*t-test*) ผลปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงก่อนการอบรม คะแนนความรู้ของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.16 หลังการอบรมคะแนนความรู้ของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.12 คะแนนหลังการอบรม ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่หลักสูตรกำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการอบรม พบว่า ผลการประเมินหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ด้านทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยการทดสอบค่าที (*t-test*) ผลปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ก่อนการอบรมคะแนนทักษะภาษาประชาคมอาเซียนของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 196.92 หลังการอบรมคะแนนความรู้ของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 446.96 คะแนนหลังการอบรม ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่หลักสูตรกำหนดไว้คือ ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะภาษาประชาคมอาเซียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการอบรม พบว่า ผลการประเมินหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ด้านเจตคติต่อประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยการทดสอบค่าที (*t-test*) ผลปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ก่อนการอบรมคะแนนเจตคติต่อประชาคมอาเซียนของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 107.92 หลังการอบรมคะแนนเจตคติต่อประชาคมอาเซียนของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 144.60 หลังการอบรม ผ่านเกณฑ์การประเมินตาม

ที่หลักสูตรกำหนดไว้คือ ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาก่อนและหลังการอบรม พบว่า ผลการประเมินหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ผู้วิจัยนำผลการวิจัย มาอภิปรายผลดังนี้

1. อภิปรายผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ซึ่งมีองค์ประกอบของหลักสูตรดังนี้เหตุผลและ ความจำเป็นของหลักสูตรหลักการของหลักสูตรจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเนื้อหาสาระกิจกรรม และประสบการณ์การฝึกอบรมสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมการวัดและประเมินผลการฝึกอบรมผลการ ประเมินคุณภาพ ของหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ได้จากการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ผลการประเมินพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.89 พิจารณาตามเกณฑ์ ที่กำหนดควมมีคุณภาพ ของหลักสูตร แสดงว่า หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้ โดยผู้วิจัยได้พัฒนาจาก ทฤษฎีพัฒนาหลักสูตรของ Taba และทฤษฎีพัฒนาหลักสูตรของ Saylor, Alexander and Lewis (1981) โดยการเริ่มจากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน รวมถึงความต้องการ ของสังคมต่อมาเป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายคัดเลือกเนื้อหา โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายจัดรวบรวม และเรียบเรียงลำดับเนื้อหาสาระคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมิน (Taba, 1962) สอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนา หลักสูตรของ Saylor, Alexander and Lewis (1981, p. 30) ที่ได้ให้แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร โดยเริ่มจากการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ การออกแบบหลักสูตร การใช้หลักสูตร และการประเมินผลผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นกรอบในการพัฒนาหลักสูตรทำให้ได้ กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นลำดับ 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนา หลักสูตร และ 3) การใช้และการประเมินผลหลักสูตรเพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพและผู้เข้ารับ การฝึกอบรมได้รับประโยชน์จากการฝึกอบรมอย่างเต็มที่ ตรงกับความต้องการของตนเอง สามารถ ปฏิบัติตามและเรียนรู้ได้อย่างเป็นกระบวนการ สอดคล้องกับสุรางค์ ฐปบุษากร (2553, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการทำ School mapping โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทั้ง ในเชิงปริมาณและคุณภาพ ขั้นตอนดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การสร้างองค์ความรู้

School mapping ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม School mapping ขั้นตอนที่ 3 การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม School mapping และยังสอดคล้องกับวิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา (2549, บทคัดย่อ) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นที่ 2 จัดทำโครงร่างหลักสูตร และขั้นที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับอมรศรี แสงส่องฟ้า (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างและการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อการเสริมสร้างความรู้และทักษะปฏิบัติการทดสอบและการวัดผลภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยดำเนินงานตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาบริบทและเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง 2) การออกแบบและสร้างหลักสูตรฝึกอบรม 3) การทดลองใช้และหาประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรม 4) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมนอกจากนี้การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยังเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับการพัฒนาครบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ด้านทักษะภาษาประชาคมอาเซียนและเจตคติต่อประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับแนวคิดของ สมคิด บางโม (2544, หน้า 14) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเฉพาะด้านของบุคคลโดยมุ่งเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) อันจะนำไปสู่การยกมาตรฐานการทำงานให้สูงขึ้นทำให้นุคคลมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและองค์การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของชูชัยสมิทธิไกร (2544, หน้า 5-6) ที่ได้กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นโครงการที่ถูกจัดขึ้นมาเพื่อช่วยให้พนักงานมีคุณสมบัติในการทำงานสูงขึ้น เช่น เป็นหัวหน้างานที่สามารถบริหารงานและบริหารผู้ใต้บังคับบัญชาได้ดีขึ้นคือกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) อันจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2. อภิปรายผลการประเมินประสิทธิภาพของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง โดยการประเมิน 3 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนผลการประเมินหลังการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพ โดยเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาใช้เป็นหน่วยฝึกอบรม เป็นเนื้อหาที่ครอบคลุม มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาและประชาชนชาวไทยทุกคนต้องทราบและทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของประชาคมอาเซียนซึ่งในการศึกษาในเรื่องของ

ความรู้นั้นเป็นการศึกษาในทางด้านพุทธินิยม (Cognitive domain) เกี่ยวข้องกับด้านความรู้และ
 พัฒนาสติปัญญาซึ่งมีทั้งหมด 6 ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ความรู้ (Knowledge) ระดับที่ 2 ความเข้าใจ
 (Comprehension) ระดับที่ 3 การนำไปใช้ (Application) ระดับที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis)
 ระดับที่ 5 การสังเคราะห์ (Synthesis) และระดับที่ 6 การประเมินค่า (Evaluation) (Bloom, 1956)
 สำหรับเนื้อหาที่ผู้วิจัยคัดเลือกมานั้น ได้แก่ หน่วยที่ 1 ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย จุดเริ่มต้น
 ประชาคมอาเซียนสัญลักษณ์ประชาคมอาเซียนเพลงอาเซียน 3 เสาหลัก ประชาคมอาเซียนการ
 ประกอบอาชีพในประชาคมอาเซียนหน่วยที่ 2 ประกอบด้วย เอกลักษณะชาติอาเซียนประวัติศาสตร์
 ชาติอาเซียน สกุลเงิน สินค้าส่งออกสินค้านำเข้าแหล่งท่องเที่ยวสำคัญการเมืองการปกครองชาติ
 อาเซียนธงประจำชาติอาเซียนภาษา ศาสนา ประชากรดอกไม้ประจำชาติอาเซียน ชุดประจำชาติ
 อาหารประจำชาติและหน่วยที่ 3 เตรียมพร้อมเข้าสู่อาเซียน ซึ่งเนื้อหาและความรู้เหล่านี้เป็น
 สิ่งจำเป็นมากสำหรับการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับ
 แนวคิดของฝ่ายวิชาการหนังสือเด็กและเยาวชน (2556, หน้า 14) ที่ให้ความสำคัญกับการเตรียมความ
 พร้อมกับตัวประชาชนทุกคนที่ต้องรู้จักตนเองและเรียนรู้เพื่อนบ้าน โดยเฉพาะภูมิหลังและวัฒนธรรม
 ของแต่ละประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมรับมือกับสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นเมื่อเข้าสู่
 ประชาคมอาเซียนและยังสอดคล้องกับแนวคิดของวิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร (2556, หน้า 47) ซึ่งได้ให้
 ความเห็นว่า การเตรียมตัวที่สำคัญสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนคือ การมีความรู้ความเข้าใจ
 ประเทศสมาชิกของประชาคมอาเซียนอย่างถูกต้อง่องแท้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านประวัติศาสตร์
 ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมนอกจากนี้ อรรวรรณ สีลาวณิช (2554, บทคัดย่อ)
 ได้ศึกษาความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคม
 อาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับความรู้ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
 เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอาเซียนและการเตรียมพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคม
 อาเซียนผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุโดยเฉลี่ย 20 ปี และมีภูมิลำเนา
 อยู่ที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อได้นำเสนอ
 ต่อสาธารณชนได้อย่างสม่ำเสมอ ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับ
 รายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงานและข้อตกลงที่อาเซียน ได้จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมสำหรับ
 การเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในปี พ.ศ. 2558 ได้ถูกต้องนัก รวมถึงเอกราช อมะวัลย์ (2554,
 บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารในการเตรียมความพร้อม
 ด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อ
 การพัฒนาการศึกษาต่อการเข้าเป็นประชาคมอาเซียน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านความเข้าใจเพื่อสร้าง

ความตระหนักและเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 2) ปัจจัยศักยภาพบุคลากรที่ต้องได้รับการพัฒนาให้มีทักษะที่เหมาะสมมีความชำนาญการที่สอดคล้องกับการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรมได้รับการเพิ่มโอกาสในการหางานทำรวมทั้งมีการพิจารณาแผนผลิตกำลังคน 3) ปัจจัยคุณภาพมาตรฐานเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ในอาเซียนให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกันตลอดจนส่งเสริมและเพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียนและ 4) ปัจจัยการเปิดเสรีการศึกษา

2.2 ด้านทักษะการสนทนาภาษาประชาชนอาเซียนผลการประเมินหลังการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพ เนื่องจากสมาชิกประชาชนอาเซียนมีทั้งหมด 10 ประเทศ แต่ละประเทศส่วนมากมีภาษาประจำชาติของตนเอง ดังเช่น ราชอาณาจักรไทย ใช้ภาษาไทย สาธารณรัฐอินโดนีเซียใช้ภาษามาเลย์ มาเลเซียใช้ภาษามาเลย์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ใช้ภาษาฟิลิปปิน สาธารณรัฐ สิงคโปร์ใช้ภาษาอังกฤษ บรูไนดารุสซาลามใช้ภาษามาเลย์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามใช้ภาษาเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวใช้ภาษาลาว สหภาพพม่าใช้ภาษาพม่า ราชอาณาจักรกัมพูชาใช้ภาษาเขมร จะเห็นได้ว่า ภาษาประชาชนอาเซียนมีความแตกต่างกันมาก เป็นการยากที่จะศึกษาภาษาทั้ง 7 ภาษา ที่แตกต่างกันได้ทั้งหมด ผู้วิจัยจึงเลือกทักษะภาษาที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเป็นพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้าและฝึกฝนเองต่อไป โดยเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวกับการนับจำนวน การตกทายแนะนำตัว การเดินทางสถานที่ ร้านอาหาร และข้อป้ียงจากผลการทำการฝึกอบรมพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีพื้นฐานในภาษาประเทศเพื่อนบ้าน ยกเว้นภาษาลาว เพราะมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำให้มีพื้นฐานในการพูด ฟัง และสามารถสื่อสารภาษาลาวได้ในระดับหนึ่ง จากการศึกษาเรื่องดังกล่าวจึงควรที่จะให้ความสำคัญกับการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน (กรมอาเซียน, 2556, หน้า 99) เนื่องจากอาเซียนได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการของอาเซียนเพื่อรองรับนโยบายด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ ที่เปิดโอกาสให้เคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน การลงทุนและแรงงานได้อย่างเสรีทำให้มีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติมากขึ้น ประชาชนทุกคนจึงต้องพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จิตพงษ์ กวีรรุฒิ, 2557, หน้า 22) สอดคล้องกับแนวคิดของสุรรัตน์ ทองอินทร์ (2556, หน้า 5) ที่มีความเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาของทุกคนในอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของอาเซียน มีเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานจากกลุ่มประเทศอาเซียน จะเดินทางไปทำงานหรือศึกษาต่อ หรือการท่องเที่ยวก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร เพราะฉะนั้นทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย

ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ได้เมื่อถึงเวลาเปิดประชาคมอาเซียน เป็นที่รู้กันดีว่าภาษาสากลในการสื่อสารคือภาษาอังกฤษ แต่จะเป็นการดีกว่าหากสามารถสื่อสารภาษาประจำชาติได้บ้าง ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนต่างก็มีภาษาประจำชาติที่แตกต่างกันออกไป (ฝ่ายวิชาการ เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2556, หน้า 9) สอดคล้องกับแนวคิดของแพรภัทร ยอดแก้ว (2555, หน้า 223) ที่กล่าวว่า ใ่ว่าควรจะศึกษาภาษาของประเทศเพื่อนบ้านด้วยตนเองก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องเรียนรู้ให้สามารถสื่อสารได้โดยเฉพาะประเทศที่มีขอบเขตประเทศติดต่อกันเพื่อการสื่อสารติดต่อกับชาวระหว่างกันได้

2.3 ด้านเจตคติต่อประชาคมอาเซียนผลการประเมินหลังการอบรมโดยใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพเนื่องจากประเทศไทยกำลังตื่นตัวและให้การยอมรับกับการเข้าร่วมเป็นประเทศสมาชิกของประชาคมอาเซียนอย่างเต็มที่ มีการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนในประเทศให้มีการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งในด้านการเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ เมื่อหลังจากการเปิดประชาคมอาเซียนแล้วจะทำให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงาน ทำให้ประชาชนทุกคนในประเทศไทยได้ใช้ชีวิตประจำวันหรือการทำงานร่วมกันหรือแม้แต่การเรียนในมหาวิทยาลัยร่วมกันกับประชากรของประเทศสมาชิกอาเซียน จึงต้องเตรียมรับและทำความเข้าใจกับความแตกต่างที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นจำนวนประชากรที่จะเพิ่มขึ้น ความแตกต่างหลากหลายในเชื้อชาติ เพราะแม้แต่ประเทศไทยเองยังมีหลายเชื้อชาติ เช่น ไทยแท้ จีน มอญ แต่เนื่องจากอาเซียนเป็นการรวมตัวของประเทศที่อยู่ใต้อาณัติเดียวกันแต่ละประเทศอาจมาจากเชื้อสายเดียวกันทำให้ง่ายแก่การปฏิบัติตนเข้าหากัน ความแตกต่างด้านศาสนาก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ประชากรไทยต้องปรับตัวและให้เกียรติกับการนับถือศาสนาที่แตกต่างกันเพราะแต่ละประเทศมีการนับถือศาสนาที่แตกต่างกันออกไป เช่น สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประชากรส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ บรูไนดารุสซาลามประชากรส่วนมากนับถือศาสนาอิสลาม นอกจากนี้ในเรื่องของความแตกต่างในด้านภาษาก็เป็นเรื่องสำคัญประชาชนชาวไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาราชการแต่ต้องทำความเข้าใจและพยายามศึกษาภาษาของประเทศเพื่อนบ้านและศึกษาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารในประชาคมอาเซียน การศึกษาและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมประเทศสมาชิกก็เป็นสิ่งสำคัญเพราะแต่ละประเทศมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไปเช่น การรับประทานอาหาร การแต่งกาย การแสดงความเคารพ หรือหากไปทำงานที่ประเทศอื่นก็ต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านภาษา ต้องเข้าใจภาษา รู้กฎหมายทั่วไปและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียนที่เราจะไปทำงาน (ฝ่ายวิชาการหนังสือเด็กและเยาวชน, 2556, หน้า 14) ประชากรไทยจำเป็นต้องเร่งปรับตัวเพื่อรองรับกับการที่ประชาชนจะมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การสร้างอัตลักษณ์ร่วมกันของอาเซียน นอกจากนี้ควรมีการเน้นการพัฒนาบุคลากร

การเปลี่ยนกรอบความคิดให้ข้ามแดน การหล่อหลอมอนาคตของอาเซียน การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเป็นทั้งประชาชนของประเทศและประชาชนของอาเซียน การส่งเสริมการเตรียมทักษะ การปรับทัศนคติและเพิ่มสมรรถนะ การเตรียมพร้อมด้านทักษะภาษา ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน การเรียนรู้เรื่องการอยู่ร่วมกันบนความแตกต่าง การเปิดโลกทัศน์ เป็นต้น กรมอาเซียน (2555, หน้า 75) สอดคล้องกับแนวคิดของสุรินทร์ พิศสุวรรณ (2555, หน้า 18) ที่กล่าวไว้ว่า แต่ละประเทศต้องส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมของกันและกันด้วย เช่น ต้องสร้างบรรยากาศให้พลเมืองรู้จักยอมรับความแตกต่างหลากหลายของกันและกัน ไม่ว่าจะอัตลักษณ์ของแต่ละประเทศจะเป็นอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นคนชาติใด นับถือศาสนาใด พูดภาษาใด ก็จะได้รับ ความนับถือ ได้รับสิทธิเท่ากับคนอื่น ๆ และมีอิสระในการแสดงจุดยืนของตัวเอง

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้

1.1 ผู้นำหลักสูตร ไปใช้ควรศึกษาและทำความเข้าใจกับหลักสูตรอย่างละเอียด รวมไปถึง การศึกษาคู่มือการใช้หลักสูตร ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเนื้อหาสาระกิจกรรมและ ประสิทธิภาพการฝึกอบรมสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม เพื่อให้ การนำหลักสูตร ไปใช้นั้นตรงตามวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

1.2 ผู้นำหลักสูตร ไปใช้ควร ทำการอบรมอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามลำดับของหน่วย การฝึกอบรม เพราะเป็นหลักสูตรระยะสั้นที่เมื่อผู้เข้ารับการอบรมเสร็จผู้อบรมจะสามารถนำไปใช้ได้ทันทีผู้นำไปใช้ควรศึกษาเนื้อหาที่เป็นข้อมูลพื้นฐานจากประเทศต่าง ๆ อย่างละเอียดเพราะเนื้อหา มีจำนวนมากและจะต้องติดตามข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่เสมอ รวมถึงการปรับเปลี่ยน ข้อมูลให้ทันสมัยเพราะข้อมูลบางอย่างถูกเปลี่ยนไปตามกาลเวลา

1.3 ผู้นำหลักสูตร ไปใช้ควร เลือกริทยากรที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรงจึงจะเกิด ประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะหลักสูตรเน้นด้านทักษะภาษาต่างประเทศ การที่จะให้นักศึกษาหรือ ผู้เข้าร่วมอบรมนั้น ได้ฝึกฝนการออกเสียง การสนทนา ภาษาของแต่ละประเทศอย่างถูกต้อง มีความจำเป็นต้องใช้วิทยากรที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง

1.4 ผู้นำหลักสูตร ไปใช้ ควรทำการประเมินให้ครบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับ ประชาคมอาเซียน ด้านทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียน และด้านเจตคติต่อประชาคมอาเซียน

เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด และควรทำการทดสอบทั้ง 3 อีกรอบหลังจากจบกระบวนการฝึกอบรมเพื่อศึกษาความคงทนของการเรียนรู้

1.5 ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนนำไปใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก่อนทำการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาเป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและแก้ปัญหาได้ตรงจุดมากที่สุด

2.2 ควรปรับเนื้อหาของหลักสูตรประเภทข้อมูลต่าง ๆ ให้ทันสมัยอยู่เสมอและเป็นปัจจุบันมากที่สุดเพราะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียนจะมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา เช่น ผู้นำของประเทศ รายได้ต่อหัวประชากร สินค้านำเข้า สินค้าส่งออก เป็นต้น

2.3 ควรปรับเปลี่ยนหน่วยฝึกอบรมหน่วยที่เป็นเรื่องของทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียน โดยการเพิ่มบทสนทนาและคำศัพท์ ให้มากขึ้นกว่าเดิม และคัดเลือกบทสนทนาที่มีความจำเป็นต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น บทสนทนาในการจองห้องพักของโรงแรม บทสนทนาในการรับโทรศัพท์ บทสนทนาในการเข้าเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ

2.4 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงกับกลุ่มตัวอย่างอื่นเช่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย หรือครู อาจารย์จากสถาบันการศึกษาอื่น

2.5 มีการติดตามผลหลังจากที่ใช้หลักสูตรครบตามกระบวนการแล้ว เพื่อศึกษาความคงทนของการเรียนรู้

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). *ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมอาเซียน. (2552). *แผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: คาร์ตมา มีเดีย.
- กรมอาเซียน. (2555). *ความเป็นมาของอาเซียน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th/asean/th/other.html>.
- กนกอร สว่างศรี. (2555). *อาเซียนศึกษา*. นครปฐม: โปรแกรมวิชาสังคมศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- กนกอร สว่างศรี. (2556). *ASEAN Mini book*. กรุงเทพฯ: Page Maker.
- กองนโยบายและแผน. (2554). *แผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง (2552-2556) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1*. ราชบุรี: สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ขจิต จิตตเสวี. (2553). *องค์การระหว่างประเทศ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ฉันท ชาติทอง. (2552). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- ชิตพงษ์ กวีรวุฒิ. (2557). *ก้าวทันอาเซียน*. กรุงเทพฯ: เอ็มไอเอส.
- ชัยอนันต์ หาญจิต. (2555). *การศึกษาความสัมพันธ์ของการบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับแนวทางการขับเคลื่อนการศึกษาในประชาคมอาเซียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูชัย สมितिไกร. (2544). *การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี สุวรรณโชติ. (2542). *หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- ถนอมศักดิ์ จิรายุสสวัสดิ์. (2555). *ACE THAILAND*. กรุงเทพฯ: ประชาชน.
- ทิสนา เขมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธารง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

- นงลักษณ์ สิ้นสืผล. (2542). การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรีชา หมั่นคง. (2554). การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรเนื้อหาสาระเกี่ยวกับอาเซียนระดับ
 ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการ
 และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- พรศ ทิวารัตย์. (2555). การเตรียมความพร้อมการบริหารจัดการในชั้นเรียนของครู โรงเรียน
 สัตหีบเขตฐานทัพเรือและเขตกองเรือยุทธการ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
 การศึกษาเอกชนสู่ประชาคมอาเซียน. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหาร
 การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 6).
 กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- พัฒนา สุขประเสริฐ. (2541). กลยุทธ์ในการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พนิดา อนันต์รัตนสุข. (2555). เรียนรู้เรื่องอาเซียน. นนทบุรี: ชิงค์ บีคอนด์บุคส์.
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2552). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ:
 เฮาส์ ออฟเคอร์มิสท์.
- แพรภัทร ยอดแก้ว. (2555). อาเซียนศึกษา. นครปฐม: โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ฟ้าภูษา วงศ์เสงา. (2553, 2 มีนาคม). กลไกขับเคลื่อนการศึกษาก้าวสู่ประชาคมอาเซียน.
 เคลลินิวส์, หน้า 6.
- ฝ่ายวิชาการปัญญาชน. (2556). ทำมาหากินอย่างไรเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน AEC 2558.
 กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพรส.
- ฝ่ายวิชาการหนังสือเด็กและเยาวชน. (2556). Welcome to ASEAN เรียนรู้เพื่อนบ้านอาเซียน.
 กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ฝ่ายวิชาการเอ็กซ์เปอร์เน็ต. (2556). ภาษาอาเซียนเล่มเดียวเอาอยู่. กรุงเทพฯ: บิสคิด.
- มิสเตอร์ อาเซียน. (2556). อาเซียน ไม่รู้ไม่ได้. กรุงเทพฯ: อินส์พัล.
- รุจิร ภูสาระ. (2545). การพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: บุคพอยท์.
- วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร. (2556). เศรษฐกิจอาเซียน. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- วิชัย ดิสสระ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
 สุวีริยาสาส์น.

- วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2549). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วิทย์ บัณฑิตกุล. (2554). *รู้จักประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- วิน เชื้อโพธิ์หัก. (2537). *การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วัฒนา ชื่นวงศา. (2536). *ผลของการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องกิจกรรมนาฏศิลป์สำหรับครูสอนดนตรีและนาฏศิลป์ระดับประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2543). *การประเมินหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมคิด บางโม. (2544). *เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สมชาติ กิจยรรยง. (2537). *เทคนิคการจัดฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเลชั่น.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- สุนันทา แซมเพชร. (2547). *การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเรื่องแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพสำหรับครูประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนหลักสูตร*. เชียงใหม่: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเชียงใหม่.
- สุรางค์ ฐปฐากร. (2553). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการทำ School Mapping*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาคณะศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรรัตน์ ทองอินทร์. (2556). *ภาษาอังกฤษเพื่ออาเซียน*. กรุงเทพฯ: บิสคิด.
- สุรินทร์ พิศสุวรรณ. (2555). *อาเซียนรู้ไว้ได้เปรียบแน่*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชิ่ง.
- สุรินทร์ พิศสุวรรณ. (2556). *ก้าวอย่างที่มั่นคงของประเทศไทยกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในทศวรรษหน้า*. เข้าถึงได้จาก <http://www.psu.ac.th/node/5166.html>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). *แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา*. เข้าถึงได้จาก <http://www.mua.go.th.html>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). *การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2555). *การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- อมรศรี แสงส่องฟ้า. (2553). *การสร้างและการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อการเสริมสร้างความรู้และทักษะปฏิบัติการทดสอบและการวัดผลภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา*. คุณุณิพนธ์ปรัชญาคุณุณิบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรรวรรณ สีวานิช. (2554). *ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน*. สารนิพนธ์พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อาชญญา รัตนอุบล. (2540). *กระบวนการฝึกอบรมสำหรับการศึกษานอกระบบโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: ประชาชน.
- อารีย์ พรหมเล็ก. (2553). *ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาความสามารถการจัดประสบการณ์ที่เสริมสร้างความปลอดภัยทางอารมณ์สำหรับเด็กปฐมวัย*. คุณุณิพนธ์ปรัชญาคุณุณิบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอกราช อมะวัลย์. (2554). *การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี.ศ. 2558*. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2546). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาแนวคิดสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บุกพอยท์.

- Beach, D. S. (1980). *Personnel: the management of people at work*. New York: Mac millan publishing.
- Beauchamp, G. A. (1968). *Curriculum theory*. Illinois: The kagg press.
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of education objectives*. New York: Mckay.
- Dave, R. H. (1975). *Developing and writing behavioral objectives*. Arizona: Education Innovator Press.
- Gagne, R. M. (1985). *The conditions of learning*. New York: Holt & Winston.
- Harrow, A. J. (1972). *A taxonomy of the psychomotor domain*. New York: David McKay.
- Irwin, L. (1993). *Training in organization*. USA: Brooks/ Cole.
- Joyce, B., & Weil, M. (1996). *Models of teaching* (5th ed.). London: Allyn and Bacon.
- Kerlinger, N. F. (1986). *Foundation of behavioral research* (3th ed.). USA: Holt, rinehart and winston.
- Likert, R. (1993). *A technique for the measurement of attitude*. Chicago: McNally.
- Oliva, P. E. (1992). *Developing the curriculum*. Boston: Little, brown & company.
- Provus, M. (1971). *Discrepancy evaluation for educational program improvement and assessment*. Berkeley, CA.: McCutchan.
- Saylor, J. G., Alexander, W., & Lewis, A. J. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Saylor, J. G., & Alexander, W. (1966). *Curriculum planning for modern school*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Scriven, M. (1967). *The methodology of evaluation*. in tyler, R.; Gagne, R.; and Scriven. M. *perspectives of curriculum evaluation*. Chicago: Rand MC Nally.
- Simpson, E. (1972). *The classification of educational objectives in the psychomotor domain: The psychomotor domain*. Vol. 3. Washington, DC: Gryphon House.
- Stake, R. E. (1967). The countenance of educational evaluation. *Teachers college record*, 68, 523-540.
- Stufflebeam, D. L. (1971). *Educational evaluation and decision*. itasca, Illinois: Peacock publishing.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourts Brace & World Nic.

Tyler, R. W. (1950). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: University of Chicago.

Wexley, K. N., & Latham, G. P. (1991). *Developing and training human resources in organizations* (2nd ed.). New York: Harper collins.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ชมดิษฐ์	อาจารย์ประจำวิทยาลัย
มวชไทยการแพทย์แผนไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติคม คาวิรัตน์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
4. รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	อาจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. อาจารย์ปรีชา หมั่นคง	นักวิชาการศึกษา ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๖๒๑/ว.๑๓๘๕

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๕ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำร้องขอวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาววนิดา สารระติ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาศุภบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย เป็นประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้อำนวยการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้

โทร. ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕ หรือ ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๕

ผู้วิจัย ๐๘-๘๔๘๕๕๕๕๕

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๖๒๑/ว.๑๓๘๕

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๕ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ชมดิษฐ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ค่าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาววนิดา สารระติ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย เป็นประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยของนิสิตในครั้งนี

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้

โทร. ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕ หรือ ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๕

ผู้วิจัย ๐๘-๘๔๘๕๕๕๕๕

(สำเนา)

ที่ ศท ๖๖๒๑/ว.๑๓๘๕

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๕ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ปรีชา หมั่นคง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาววนิดา สารระติ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย เป็นประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยของนิสิตในครั้งนี

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้

โทร. ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕ หรือ ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๕

ผู้วิจัย ๐๘-๘๔๘๕๕๕๕๕

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๖๒๑/ว.๑๓๘๕

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๕ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติคม กาวิรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงการวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาววนิดา สารระติ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาคุณูปบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย เป็นประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้

โทร. ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕ หรือ ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๕

ผู้วิจัย ๐๘-๘๔๘๕๕๕๕๕

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๖๒๑/ว.๑๓๘๕

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๕ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาววนิดา สารระติ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย เป็นประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้

โทร. ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕ หรือ ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๕

ผู้วิจัย ๐๘-๘๔๘๕๕๕๕๕

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๖๒๑/๑๗๘๕

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๕ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๒ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาววนิดา สารระติ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง” ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย เป็นประธาน กรรมการ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักศึกษาสาขาวิชา การประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๒๕ คน โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ ๑๘-๓๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๖ อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอน การพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

มนตรี เข้มกลสิกร

(รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี เข้มกลสิกร)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้

โทร. ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕ หรือ ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๕

ผู้วิจัย ๐๘-๘๔๘๕๕๕๕๕

ภาคผนวก ข

- หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
- แบบวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียน
- แบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียน
- แบบสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

หลักสูตรฝึกอบรบความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

นางสาววนิดา สาระติ

นิสิต หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

เหตุผลและความจำเป็น

ประเทศไทยคือประเทศหนึ่งใน 5 ประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนที่เริ่มก่อตั้งประชาคมอาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN: The Association of South East Asian Nations) ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ ประชากร ในกลุ่มประเทศสมาชิกในอาเซียนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มั่นคงปลอดภัย ในแต่ละประเทศมีการติดต่อสัมพันธ์กันอย่างสะดวกกว่าในอดีตที่ผ่านมาและพลังสำคัญที่ผลักดันให้กลุ่มประเทศอาเซียนมีการรวมตัวกันก็คือความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม (วิทย์ บัณฑิตกุล, 2554, หน้า 39) ณ ปัจจุบันประชาคมอาเซียนได้มีสมาชิกถึง 10 ประเทศด้วยกันซึ่งแต่ประเทศมีจุดมุ่งหมายร่วมกันโดยได้ตัวอย่างจากการรวมตัวของประเทศหลายประเทศในยุโรปจนกลายเป็นสหภาพยุโรปเพื่อทำให้เกิดความร่วมมือกันในด้านธุรกิจ การค้า ทำให้ประเทศในสหภาพยุโรปมีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีการเดินทางติดต่อสื่อสารกันอย่างเสรี ไม่มีการแบ่งเชื้อชาติศาสนา และมีการกำหนดให้ใช้เงินสกุลเดียวกันในบางประเทศ ประชาคมอาเซียนก็กำลังก้าวไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อประเทศไทยเป็นหนึ่งในประชาคมอาเซียน ประชากรทุกภาคส่วนในประเทศจึงควรที่จะมีความกระตือรือร้นที่จะปรับตัว เตรียมตัวเพื่อให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น สำหรับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมนั้น ประเทศไทยในฐานะที่เป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน มีศักยภาพในการเป็นแกนนำในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เข้มแข็ง จึงได้มีการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยจะมุ่งเน้นเรื่องการศึกษา ซึ่งจัดอยู่ในประชาคมสังคมสังคมและวัฒนธรรม ที่จะมียุทธศาสตร์ที่จะส่งเสริมให้ประชาคม ด้านอื่น ๆ ให้มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุก ๆ ด้านและจะมีการส่งเสริมให้เป็นประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านอาเซียนศึกษา เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา ด้วยการสร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียนความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประเทศอาเซียน (ถนอมศักดิ์ จิรายุสวัตต์, 2555, หน้า 26)

จากการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน ทำให้ประชากรแต่ละประเทศสามารถไปประกอบอาชีพในประเทศสมาชิกได้อย่างเสรีโดยมีการกำหนดอาชีพ 7 อาชีพตามข้อตกลงให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานได้อย่างเสรี ได้แก่ วิศวกร พยาบาล สถาปนิก

การสำรวจ นักบัญชี ทันตแพทย์ และแพทย์ การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในกลุ่ม 7 อาชีพนั้นมีผลดีต่อประเทศไทยไม่น้อยเพราะในภาพรวม สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในไทยมีศักยภาพในการผลิตด้านบุคลากรในสายวิชาชีพทั้ง 7 ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งทำให้ผู้จบการศึกษาในสายวิชาชีพทั้ง 7 ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอกมีตลาดงานที่เปิดกว้างมากขึ้น (ฝ่ายวิชาการปัญญาชน, 2556, หน้า 152) เพราะฉะนั้นประเทศไทยจึงควรที่จะใส่ใจในการเตรียมความพร้อมให้ประชาชนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพราะ ประชาชนของอาเซียนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของอาเซียน เราต้องทำให้แน่ใจว่าพวกเขามีช่องทางที่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาบุคคลและเราควรดำเนินการดังกล่าวโดยการส่งเสริมและลงทุนในด้านการศึกษาระียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างศักยภาพในด้านอื่น ๆ นี่คือนสิ่งที่เราเรียกว่าการลงทุนระยะยาวเพื่ออนาคตของประชาคม ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการสร้างประชาคมยั่งยืนต่อไป ในคำกล่าวในพิธีเปิดการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเมื่อ โดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 (ฟาฏินา วงศ์เสชา, 2553, หน้า 6)

ประเทศไทยในทุกภาคส่วนได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่ว่าจะเป็นบุคคลผู้ประกอบการอาชีพใด ๆ ก็ตาม การเตรียมตัวเพื่อความร่วมมือในประชาคมอาเซียนที่สำคัญจริง ๆ มีอยู่ด้วยกัน 2 ประการคือ การเตรียมตัวในเรื่องของภาษา เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อความเข้าใจซึ่งกันและกันอีกทั้งภาษาเป็นกุญแจสำหรับไขเข้าไปสู่ความรู้จักและความเข้าใจที่ถ่องแท้ระหว่างกันเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการของประชาคมอาเซียน ดังนั้นประชากรอาเซียนจึงสมควรที่จะต้องรู้ภาษาอังกฤษและฝึกฝนให้ใช้งานเป็นอย่างดีนอกจากภาษาอังกฤษแล้ว การมีความรู้ในภาษาที่เป็นทางการของประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น ภาษามาลเลย์ ภาษาเวียดนาม ภาษาเมียนมาร์ ภาษาไทยและภาษาเขมร ก็จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่จะต้องติดต่อกับชาวเมืองนั้น ๆ (วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร, 2556, หน้า 198) ในส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้บรรจุวิชาอาเซียนศึกษาไว้ในแผนการเรียนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นแผนบังคับเฉพาะนักศึกษาในสาขาเท่านั้น ไม่ได้บรรจุไว้ในสาขาหรือคณะอื่น ๆ ทำให้นักศึกษาสาขาอื่นไม่ได้เรียนในรายวิชานี้ และนักศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจ ข้อมูลพื้นฐาน ที่เกี่ยวกับอาเซียน รวมไปถึงขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาสมาชิกอาเซียนเบื้องต้น ซึ่งภาษาอังกฤษประชาคมอาเซียนจะใช้เป็นภาษาในการสื่อสารการประชุม การทำกิจกรรมที่เป็นทางการอื่น ๆ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2556) ซึ่งถ้าหากขาดทักษะด้านนี้แล้วจะเป็นอุปสรรคและมีปัญหาในการอยู่ร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ติดต่อกัน ขาดขาดและสื่อสารระหว่างกันได้ รวมทั้งภาษาของประเทศเพื่อนบ้านด้วยตนเองก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องเรียนรู้ให้

สามารถสื่อสารได้ โดยเฉพาะประเทศที่มีขอบเขตประเทศติดต่อกัน (แพรรัทธ ยอดแก้ว, 2555, หน้า 223) สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553, หน้า 54) ที่กล่าวไว้ว่า คนไทยมีความรู้เกี่ยวกับชาติอื่นในอาเซียนน้อยมากแต่เข้าใจว่ารู้ ในทางกลับกันประชากรประเทศอื่นในอาเซียนรู้จักประเทศไทยและประเทศสมาชิกอื่น ๆ มากกว่าคนไทยแต่ยังคงมีความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพิ่มขึ้น จะเห็นได้จากชาติอื่นในอาเซียน เช่น เวียดนาม กัมพูชา และอินโดนีเซีย ฯลฯ ที่มีการกระตุ้นให้จัดการเรียนการสอนภาษาไทยในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จำนวนไม่น้อย ในขณะที่ไม่มีการประชาสัมพันธ์หรือสนับสนุนให้คนไทยภาษาเพื่อนบ้านในสถาบันการศึกษาของไทยเลย นอกจากนี้จังหวัดราชบุรี เป็นจังหวัดที่ติดกับประเทศเมียนมาร์ที่มีการหลั่งไหลเข้ามาประกอบอาชีพในเขตจังหวัดราชบุรี ชาวต่างชาติเหล่านี้สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ในระดับหนึ่ง แต่ชาวไทยเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาพม่าได้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นและให้มีความพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถรู้เท่าทันประเทศสมาชิกอาเซียนจึงต้องมีการเตรียมพร้อมนักศึกษาทั้งด้านความรู้ ทักษะภาษาและเจตคติที่ดีต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

หลักการ

หลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคม อาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีหลักการดังนี้

1. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่มุ่งเน้นด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
2. เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการ สภาพและปัญหาของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. เป็นหลักสูตรที่พัฒนามาจากกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Taba, Saylor Alexander and Lewis
4. เป็นหลักสูตรพัฒนามาจากตัวชี้วัดคุณลักษณะของเด็กไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะการสื่อสารระหว่างประชาคมอาเซียน
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีเจตคติที่ดีต่อประชาคมอาเซียน

เนื้อหาสาระ

เนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมความร่วมมือผู้ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีทั้งหมด 10 หน่วยดังนี้ (รายละเอียดในภาคผนวกหน้า 133)

หน่วยที่ 1 ประชาคมอาเซียนกล่าวถึง ข้อมูลเบื้องต้นของประชาคมอาเซียน จุดเริ่มต้นประชาคมอาเซียน สัญลักษณ์ประชาคมอาเซียนเพลงอาเซียน 3 เสาหลักประชาคมอาเซียน การประกอบอาชีพในประชาคมอาเซียน

หน่วยที่ 2 เอกลัทธิชาติอาเซียน ประวัติศาสตร์ชาติอาเซียน สกุลเงิน สินค้าส่งออก สินค้านำเข้าแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ การเมืองการปกครองชาติอาเซียนธงประจำชาติอาเซียนภาษา ศาสนา ประชากรดอกไม้ประจำชาติอาเซียน ชุดประจำชาติอาหารประจำชาติ

หน่วยที่ 3 เตรียมพร้อมเข้าสู่อาเซียน การเตรียมความพร้อมของภาครัฐการเตรียมความพร้อมของภาคเอกชนการเตรียมความพร้อมของภาคประชาชนและการเตรียมพร้อมสำหรับนักศึกษา

หน่วยที่ 4 สนทนาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 5 สนทนาภาษามาลาย์ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 6 สนทนาภาษาฟิลิปปิน โน ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 7 สนทนาภาษาเวียดนามประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 8 สนทนาภาษาลาวประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 9 สนทนาภาษาพม่า ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

หน่วยที่ 10 สนทนาภาษาเขมร ประกอบด้วย การนับเลข การทักทาย แนะนำตัวการเดินทาง และสถานที่ร้านอาหาร ซ็อบปิ้ง โดยมีทั้งคำศัพท์และบทสนทนา

กิจกรรมและประสบการณ์

1. ติดต่อประสานงานกับผู้เข้ารับการอบรม เพื่อชี้แจงเวลาและสถานที่พร้อมทั้งรายละเอียดในการเข้ารับการอบรมทั้งหมด

2. ให้ผู้เข้ารับการอบรมทำแบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียนแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและทำการวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียนโดยใช้แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษและภาษาของประชาคมอาเซียน เป็นการทดสอบภาคปฏิบัติ

3. ทำการฝึกรอบรมจนครบตามจำนวนแผนการฝึกรอบรมทั้งหมดโดยหน่วยที่ 1 หน่วยที่ 2 หน่วยที่ 3 หน่วยที่ 4 และหน่วยที่ 8 ทำการฝึกรอบรมโดยผู้วิจัย ในส่วนที่เป็นภาษาของประชาคมอาเซียนที่เหลือได้แก่ หน่วยที่ 5 หน่วยที่ 6 หน่วยที่ 7 หน่วยที่ 9 และหน่วยที่ 10 ทำการอบรมโดยใช้วิทยากรที่เป็นเจ้าของภาษาและทำการวัดทักษะด้านภาษาของประชาคมอาเซียนอีกครั้งหลังจากอบรมแต่ละแผน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

4. ให้ผู้เข้ารับการฝึกรอบรมทำแบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียนและ แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอีกครั้งโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

สื่อ

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบการฉายภาพ
3. แบบวัดความรู้แบบวัดทักษะและแบบวัดเจตคติ

การวัดและประเมินผล

การวัดและการประเมินผลการฝึกรอบรมตามโดยใช้หลักสูตรฝึกรอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ใช้การประเมิน 3 ด้านตามเกณฑ์ดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการฝึกรอบรมโดยใช้แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
2. ด้านทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการฝึกรอบรมโดยใช้แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาประชาคมอาเซียน
3. ด้านเจตคติต่อประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกรอบรมโดยใช้แบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียน

คำนำ

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ เป็นแรงผลักดันให้ประเทศต่าง ๆ มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาประเทศของตนเองให้ก้าวทันกับประเทศอื่น ๆ ในโลก แต่เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ไม่อาจอยู่เพียงลำพังได้ จึงต้องมีการรวมกันเป็นกลุ่มเพื่อการต่อรองอำนาจหรือการเพิ่มศักยภาพในการกระทำการกิจต่าง ๆ เนื่องจากในปีพุทธศักราช 2558 นี้ เป็นปีแรกของการรวมตัวเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN: The Association of South East Asian Nations) สำหรับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนนั้น ประเทศไทยในฐานะที่เป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน มีศักยภาพในการเป็นแกนนำในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เข้มแข็ง จึงได้มีการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยจะมุ่งเน้นเรื่องการศึกษาผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง โดยเนื้อหาที่จะนำมาฝึกอบรมมีทั้งสิ้น 10 หน่วย รายละเอียดของเนื้อหาผู้วิจัยได้รวบรวมเอาความความเป็นมาของประชาคมอาเซียน ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ รวมไปถึง ภาษาประจำชาติของประเทศต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ประเทศสมาชิกในประชาคมอาเซียนจำเป็นต้องรู้ เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้า

วนิดา สารระติ

ผู้วิจัย

หน่วยที่ 1

ชื่อหน่วย ประชาคมอาเซียน

ระยะเวลา 3 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถบอกประวัติและความเป็นมาของประชาคมอาเซียน
2. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถวิเคราะห์เหตุการณ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผู้ประชาคมอาเซียน

3. ผู้เข้ารับการอบรมมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลกรที่มี

ประสิทธิภาพเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กิจกรรมการฝึกอบรม

1. การบรรยายโดยผู้วิจัยและใช้สื่อการอบรมต่าง ๆ
2. การร่วมกันอภิปราย เสนอความคิดเห็น
3. ทำแบบฝึกหัดทำหน่วยงานอบรม
4. สรุปร่วมกัน

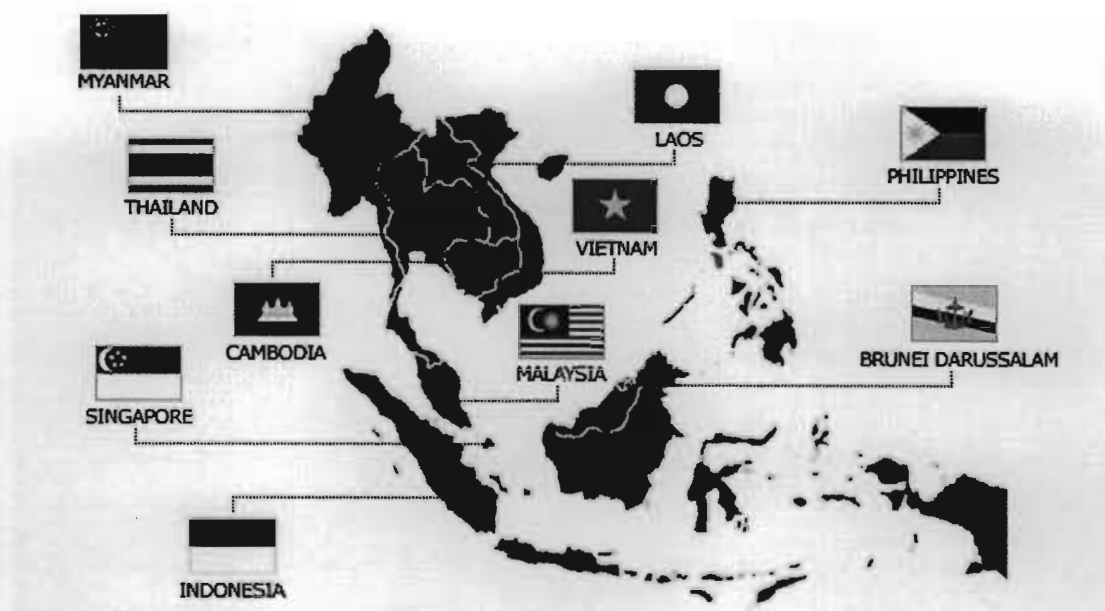
สื่อที่ใช้ในการอบรม

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบเครื่องฉาย
3. ข่าวจากอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

การวัดผลประเมินผล

1. ทำแบบฝึกหัดทำบท
2. ทำแบบทดสอบ
3. สังเกตพฤติกรรมการเข้าอบรม

เนื้อหาสาระ

ภาพที่ 1 : แผนที่ประชาคมอาเซียน

จุดเริ่มต้นประชาคมอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of South East Asian Nations :ASEAN) ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อ 8 สิงหาคม 2510 โดยมีประเทศผู้ก่อตั้งแรกเริ่ม 5 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมาในปี 2527 บรูไน ก็ได้เข้าเป็นสมาชิก ตามด้วย 2538 เวียดนาม ก็เข้าร่วมเป็นสมาชิก ต่อมา 2540 ลาวและเมียนมาร์ เข้าร่วม และปี 2542 กัมพูชา ก็ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนเป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ มีประชากร รวมกันเกือบ 500 ล้านคน จากนั้นในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่อินโดนีเซีย เมื่อ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community : APSC)
2. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community :ASCC)
3. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)

คำขวัญของอาเซียน คือ “ One Vision, One Identity, One Community.” หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม

เดิมกำหนดเป้าหมายที่จะตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2563 แต่ต่อมาได้ตกลงกันเลื่อนกำหนดให้เร็วขึ้นเป็นปี พ.ศ. 2558 และก้าวสำคัญต่อมาคือการจัดทำปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Charter) ซึ่งมีผลใช้

บังคับแล้วตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2552 นับเป็นการยกระดับความร่วมมือของอาเซียนเข้าสู่มิติใหม่ในการสร้างประชาคม โดยมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งทางกฎหมายและมืองค์กรรองรับการดำเนินการเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในปี พ.ศ. 2558 ปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียน รวม 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย เมียนมาร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา บรูไนดารุสซาลาม (กรมอาเซียน, 2555)

สัญลักษณ์ประชาคมอาเซียน

ต้นข้าวสีเหลือง 10 ต้น มีครวมกันไว้ หมายถึงประเทศสมาชิก
รวมกันเพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง
สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและความก้าวหน้า
สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์
สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

ภาพที่ 2 : สัญลักษณ์ประชาคมอาเซียน

เพลงอาเซียน

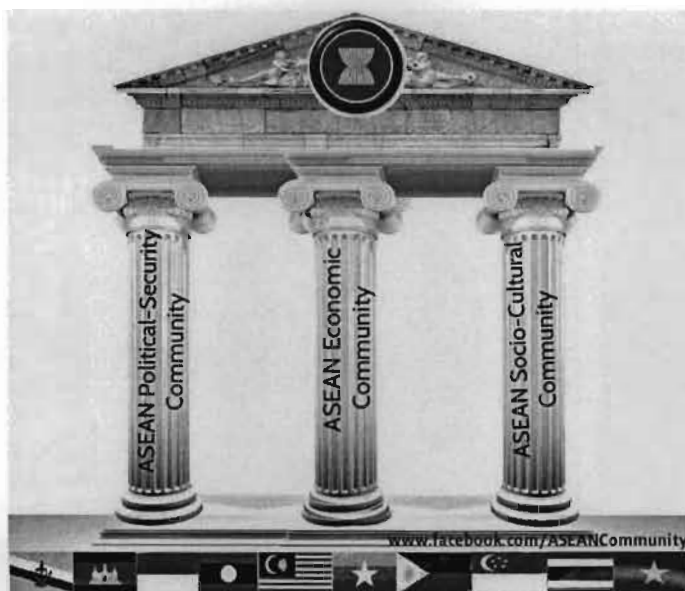
The ASEAN Way

Raise our flag high, sky high
 Embrace the pride in our heart
 ASEAN we are bonded as one
 Looking out to the world.
 For peace, our goal from the very start
 And prosperity to last.
 We dare to dream we care to share.
 Together for ASEAN
 we dare to dream,
 we care to share for it's the way of ASEAN

เนื้อร้องภาษาไทยอย่างเป็นทางการ

พลีผู้กล้าม โบกสะบัด ได้หมู่ธงปลิวไสว
 สัญญาแห่งสัญญาทางใจ
 วันที่เรามาพบกับ
 อาเซียนเป็นหนึ่งในสิ่งที่ใจเราปรารถนา
 เราพร้อมเดินทางไปทางนั้น
 หล่อหลอมจิตใจให้เป็นหนึ่งเดียว
 อาเซียนยึดเหนี่ยวสัมพันธ์
 ให้สังคมนี้มีแต่แบ่งปัน
 เศรษฐกิจสังคมก้าวไกล

3 เสาหลัก ประชาคมอาเซียน

ภาพที่ 3 : 3 เสาหลักประชาคมอาเซียน

เสาที่ 1 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community-APSC)

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนถือว่าเป็นเสาหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยมีเป้าหมายคือทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนนั้นเป็นสังคมที่มีความไว้เนื้อเชื่อใจซึ่งกันและกัน มีเสถียรภาพ มีสันติภาพและมีความปลอดภัยมากขึ้นในชีวิตและทรัพย์สินอันเป็นพื้นฐานที่จะส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ

1. สร้างค่านิยมและแนวปฏิบัติร่วมกันของอาเซียนในด้านต่าง ๆ ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะร่วมกันทำเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หลักการประชาธิปไตย การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การต่อต้านการทุจริตการส่งเสริมหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล การไม่ใช้อาวุธนิวเคลียร์ เป็นต้น

2. ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมในทุกด้านครอบคลุมความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในรูปแบบเดิมและมาตรการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ ทั้งนี้เพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุข โดยไม่มีความหวาดระแวงอีกทั้งเป็นการขยาย

ความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่นการต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ อาทิ ยาเสพติดการค้ามนุษย์ตลอดจนการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ

3. ส่งเสริมให้ประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลก โดยให้อาเซียนมีบทบาทนำในภูมิภาคมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกเพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบอาเซียน +3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออกตลอดจนความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศและองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ (กรมอาเซียน, 2555)

เสาที่ 2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community-AEC)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) คือเป้าหมายการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ประกอบด้วย ไทย เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และ บรูไนเพื่อก่อให้เกิดความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกันอันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญรุ่งเรือง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน นอกจากนี้ยังสามารถอ่านจذورองด้านต่าง ๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้าส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรีกว่าวันสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว) ส่วนแต่ละประเทศอาเซียนก็จะมีจุดเด่นในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC แตกต่างกันไป อาทิ ประเทศเมียนมาร์เด่นในเรื่องการเกษตรและประมง, ประเทศมาเลเซีย เ่นในเรื่องผลิตภัณฑ์ยาง และผ้าทอ, ประเทศอินโดนีเซีย เ่นในเรื่องการผลิตภาพยนตร์ และผลิตภัณฑ์ไม้, ประเทศฟิลิปปินส์เด่นในเรื่องอิเล็กทรอนิกส์, ประเทศสิงคโปร์ เ่นเรื่องเทคโนโลยี และสุขภาพส่วนประเทศไทย เ่นในเรื่องการท่องเที่ยว และสายการบิน โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ตรงกลางอาเซียนพอดีสำหรับการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยที่คาดว่าจะเห็นได้ชัดเจนหลังจากเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ยกตัวอย่าง เช่นการลงทุนจะเสรีมากประเทศใดจะลงทุนที่ไหนก็ได้ ฉะนั้นประเทศไทยที่มีระบบการศึกษาดี ๆ หากมาเปิดโรงเรียนในประเทศไทยก็ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้เรียนโรงเรียนที่มีคุณภาพมากขึ้นประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและศูนย์กลางการบิน เนื่องจากประเทศของเราอยู่ตรงกลางอาเซียนพอดีและประเทศไทยยังเด่นเรื่องการจัดประชุมต่าง ๆ การแสดงนิทรรศการ ศูนย์กระจายสินค้า รวมถึงยังเด่นเรื่องการค้าคนอีกด้วย นอกจากนี้ยังคาดว่าบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขจะเติบโตมากขึ้น เนื่องจากมีช่องทางที่จะผสมผสานส่งเสริมกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและค่าบริการทางการแพทย์ของประเทศอื่น ๆ ยังมีราคาสูงมากการค้าขายจะขยายตัวอย่างน้อย 25% ในส่วนของอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น รถยนต์, การท่องเที่ยว, การคมนาคม แต่ทั้งนี้

อุตสาหกรรมที่น่าเป็นห่วงของไทยนั้น ได้แก่ อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก เช่น ภาค การเกษตรก่อสร้างอุตสาหกรรม สิ่งทอ อาจจะได้รับผลกระทบเนื่องจากฐานการผลิตอาจย้ายไป ประเทศที่ผลิตสินค้าทดแทนได้ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยผู้ลงทุนอาจย้ายฐานการผลิตจาก ประเทศไทยไปยังประเทศที่มีค่าแรงถูกกว่าเนื่องด้วยบางธุรกิจไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะมากนัก เพราะฉะนั้นค่าแรงจึงถูก เรื่องภาษาอังกฤษจะเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากเนื่องจากจะมีคนอาเซียน เข้ามาอยู่ในไทยเป็นจำนวนมาก และมักจะพูดภาษาไทยไม่ค่อยได้แต่จะใช้ภาษาอังกฤษ (AEC มีมาตรฐานแจ้งว่าจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางใน AEC) ส่วนสิ่งแวดล้อมนั้น ป้ายต่าง ๆ หนังสือพิมพ์สื่อต่าง ๆ จะมีภาษาอังกฤษมากขึ้น และจะมีโรงเรียนสอนภาษามากมาย หลากหลาย หลักสูตรการค้าขายบริเวณชายแดนจะคึกคักอย่างมากเนื่องจากด่านศุลกากรชายแดนอาจมี บทบาทน้อยลงมาก แต่จะมีปัญหาเรื่องยาเสพติดและปัญหาสังคมตามมาด้วยประเทศไทยจะไม่ขาด แรงงานต่างชาติอาทิ แรงงานชาวพม่าลาวกัมพูชาแต่ทั้งนี้แรงงานต่างชาติดังกล่าวอาจจะส่งผล กระทบต่อแรงงานไทยโดยการแย่งงานคนไทยบางส่วน และอาจจะมีปัญหาเรื่องสังคมอาชญากรรม ตามมาด้วยทางรัฐบาลควรมีมาตรการรองรับปัญหาดังกล่าวอุตสาหกรรม โรงแรมการท่องเที่ยว ร้านอาหารรถเช่า บริเวณชายแดนจะคึกคักมากขึ้นเนื่องจากการสัญจรมากขึ้น และเมืองตาม ชายแดนจะพัฒนามากขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากเป็นจุดขนส่งกรุงเทพฯจะแออัดเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากมี ตำแหน่งเป็นตรงกลางของอาเซียนและเป็นเมืองหลวงของไทย โดยเมืองหลวงที่อาจจะมีสำนักงาน ของต่างชาติมาตั้งมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การจราจรติดขัดมากขึ้นและสนามบินสุวรรณภูมิจะแออัด มากขึ้นเช่นกัน ไทยจะเป็นศูนย์กลางอาหารโลกในการผลิตอาหารเนื่องจากบริษัทอาหารในไทยนั้น มีชื่อเสียง และแข็งแกร่งประกอบทำเลที่ตั้งเหมาะสมอย่างมากซึ่งก็คือเป็นธุรกิจของคนไทย ที่ชำนาญอยู่แล้ว (กรมอาเซียน, 2555)

เสาที่ 3 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Asean Socio-Cultural Community-ASCC)

กลุ่มอาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรม อาเซียนเพื่อให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดีปราศจากโรคภัยไข้เจ็บมีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความรู้สึก เป็นหนึ่งเดียวกัน โดยเน้นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจระหว่างประเทศสมาชิกในด้านความ เชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์มรดกทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระดับภูมิภาคร่วมกันทั้งนี้การ เสริมสร้างรากฐานและความเชื่อมโยงระหว่างกันที่แข็งแกร่งนำไปสู่ความเข้าใจของการเป็นเพื่อน บ้านที่ดีการรู้เขารู้เราและมีความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกภายใต้สังคมที่เอื้ออาทร โดยแผนปฏิบัติการ

เพื่อนำไปสู่การจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยได้กำหนดกิจกรรมความร่วมมือที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางโดยเน้นความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development)
2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)
3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)
4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Ensuring Environmental Sustainability)
5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building ASEAN Identity)
6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

นอกจากนี้ยังจะเน้นการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเขียน นักคิดและศิลปินในภูมิภาค ตลอดจนการเสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนในภูมิภาค โดยเฉพาะในระดับประชาชน (กรมอาเซียน, 2555)

การประกอบอาชีพในประชาคมอาเซียน

การเลือกอาชีพจำเป็นต้องมีการเริ่มต้นด้วยการวางแผนชีวิตด้านอาชีพตั้งแต่วัยเรียน ซึ่งเป็นการวางแผนระยะยาวที่ต้องใช้เวลานานมากและใช้ความพยายามอย่างมาก รวมทั้งควรเลือกอาชีพและการศึกษาให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพตัวเองด้วยเพื่อผลตอบแทนอันคุ้มค่าคนไทยมักเลือกเรียนตามความถนัดหรือตามคะแนนของผลการเรียนของชั้นมัธยมปลาย ผู้ที่เรียนดีมักเลือกเรียนสายวิทย์ ศิลป์คำนวณเพื่อไปเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาในสาขาแพทย์ วิศวกร สถาปนิก เกษตรกร ส่วนคนที่ชอบภาษามักเลือกสายศิลป์ซึ่งมักจบปริญญาตรีออกมาทำงานด้านภาษา เป็นครูบาอาจารย์ และอีกหลายคนเลือกสายวิชาชีพเฉพาะเจาะจง เช่น ช่างเทคนิค ไฟฟ้า (โสภภาพรรณ, 2556, หน้า 3)

การเป็นประชาคมอาเซียน ในด้านของธุรกิจจะไม่มีกีดกันทางการค้า สินค้า บริการและการลงทุนแรงงานฝีมือสามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรีรวมทั้งได้ตั้งกฎปฏิญญาอาเซียนด้านการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจร่วมกันเพื่อความเป็นหนึ่ง (ฝ่ายวิชาการปัญญาชน, 2556, หน้า 7)

ภาพที่ 4: 7 อาชีพสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานได้อย่างเสรี

ผลจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี

สำหรับ 7 อาชีพที่มีข้อตกลงกันแล้วให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานได้อย่างเสรี ได้แก่

อาชีพวิศวกร (Engineering Services)

อาชีพพยาบาล (Nursing Services)

อาชีพสถาปนิก (Architectural Services)

อาชีพการสำรวจ (Surveying Qualifications)

อาชีพนักบัญชี (Accountancy Services)

อาชีพทันตแพทย์ (Dental Practitioners)

อาชีพแพทย์ (Medical Practitioners)

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในกลุ่ม 7 อาชีพนั้น มีผลดีต่อไทยไม่น้อย เพราะในภาพรวมสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในไทยมีศักยภาพในด้านการผลิตบุคลากรในสายวิชาชีพทั้ง 7 ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งทำให้ผู้จบการศึกษาในสายวิชาชีพทั้ง 7 ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอกมีตลาดงานที่เปิดกว้างมากขึ้น (ฝ่ายวิชาการปัญญาชน, 2556, หน้า 8)

อาชีพยอดนิยมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ทางเลือกในการประกอบอาชีพมีอยู่มากมายในยามสภาพเศรษฐกิจยามปรกติรุ่งเรืองเพียงพอเป็นอันดี อาชีพยอดนิยมที่มักอ่านพบในหน้าหนังสือและเว็บไซต์ต่าง ๆ กล่าวถึง 10 อาชีพยอดนิยมไว้ดังนี้ (โสภภาพรรณ, 2556, หน้า 4-9)

1. งานด้านสื่อสารมวลชนและการประชาสัมพันธ์ เช่น นักข่าว นักเขียน นักประชาสัมพันธ์
2. งานบริการเช่น แอร์โฮสเตส สจ๊วตประจำสายการบิน งานบริการด้านอาหาร
3. นักจัดอีเวนต์เช่นรับจ้างจัดงานเปิดตัวสินค้า งานวิวาห์ ปาร์ตี้วันเกิด
4. นักออกแบบดีไซน์เนอร์เช่น ออกแบบอัญมณี เครื่องประดับ เสื้อผ้า
5. งานด้านไอทีเช่น โปรแกรมเมอร์ นักวิเคราะห์ระบบ นักจัดการแผนงานด้าน

คอมพิวเตอร์

6. อาชีพนักขายและนักการตลาด
7. งาน โฆษณาเช่นนักโฆษณา
8. ทำธุรกิจส่วนตัวเช่น เปิดร้านอาหาร บริษัทจัดหางาน
9. งานเชี่ยวชาญเฉพาะทางเช่น แพทย์ พยาบาล ทนายความ
10. งานอาชีพอิสระ เช่น ช่างทำผม ช่างแต่งหน้าช่างแปล

การรวมกลุ่มกันของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยเหตุผลที่จะทำให้ประเทศสมาชิกมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community: APSC) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC) และประชาคมความมั่นคงอาเซียน (Political and Security Pillar) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) มีผลทำให้ประเทศสมาชิกมีการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งมีการเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น ซึ่งทุกส่วนในประเทศจะมีบทบาทในการเตรียมพร้อมร่วมกันทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนในประเทศ โดยเฉพาะประชาชนที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ จะได้รับผลกระทบไปด้วยเพราะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีสำหรับอาชีพบางประเภท ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ทั้งในด้านดีถ้าปรับตัวและเตรียมตัวได้ทัน และอาจได้รับผลกระทบในด้านลบถ้าหากไม่สามารถปรับตัวและเตรียมตัวที่จะรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น

แบบฝึกหัดหน่วยที่ 1

1. ให้นักศึกษาบอกถึงข้อดีและข้อเสียที่นักศึกษาคาดว่าน่าจะเกิดขึ้นหลังจากที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ด้านการเมืองและความมั่นคง

ข้อดี.....
.....

ข้อเสีย.....
.....

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ข้อดี.....
.....

ข้อเสีย.....
.....

เศรษฐกิจอาเซียน

ข้อดี.....
.....

ข้อเสีย.....
.....

2. นักศึกษาคิดว่าอาชีพใดที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุดหากมีการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีและเพราะเหตุใด

.....
.....
.....
.....

3. นักศึกษาคิดว่า อาชีพครู จะได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีหรือไม่ ถ้าหากมี นักศึกษามีวิธีการแก้ปัญหาที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

4. การเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นหน้าที่ของใครบ้างและมีหน้าที่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5. ในขณะที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย นักศึกษามีวิธีการเตรียมตัวอย่างไรให้พร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558

.....

.....

.....

.....

.....

6. ถ้าหากนักศึกษาจบการศึกษาไปแล้ว ไม่ได้ประกอบอาชีพครู หรืออาจารย์ นักศึกษาจะประกอบอาชีพอะไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

หน่วยที่ 2

ชื่อหน่วย เอกลักษณ์ชาติอาเซียน ระยะเวลา 3 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถบอกประวัติศาสตร์ สกุลเงิน สินค้าส่งออก สินค้านำเข้าแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ การเมืองการปกครอง ธงประจำชาติภาษา ศาสนา ประชากรดอกไม้ประจำชาติชุดประจำชาติอาหารประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนได้

2. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างของเอกลักษณ์ประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน

3. ผู้เข้ารับการอบรมมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลกรที่มีประสิทธิภาพเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กิจกรรมการฝึกอบรม

1. การบรรยาย โดยผู้วิจัย
2. คู่มือประกอบประกอบการอบรม
3. การร่วมกันอภิปราย เสนอความคิดเห็น
4. ทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยการอบรม
5. สรุปร่วมกัน

สื่อที่ใช้ในการอบรม

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบเครื่องฉาย
3. ข่าวจากอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
4. วัสดุประวัติศาสตร์ชาติอาเซียน

การวัดผลประเมินผล

1. ทำแบบฝึกหัดท้ายบท
2. ทำแบบทดสอบ
3. สังเกตพฤติกรรมการเข้าอบรม

เนื้อหาสาระ

ประวัติศาสตร์ชาติอาเซียน

1. บรูไนดารุสซาลาม (BRUNEI DARUSSALAM)

ภาพที่ 5: แผนที่ประเทศบรูไนดารุสซาลาม

ประเทศบรูไนดารุสซาลามเป็นประเทศที่มีอำนาจและเป็นที่ยึดอย่างกว้างขวางในช่วง ค.ศ. 14-16 โดยมีอาณาเขตครอบครองส่วนใหญ่ของเกาะบอร์เนียว (หรือเกาะกาลิมันตันซึ่งเป็นเกาะโลก) และยังเป็นส่วนหนึ่งของหมู่เกาะซูลูที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลกต่อมาในปี ค.ศ. 1929 บรูไนดารุสซาลามได้สำรวจพบก๊าซธรรมชาติและน้ำมันที่เมืองเซรีอา ทำให้บรูไนดารุสซาลามเป็นประเทศที่มีฐานะร่ำรวยขึ้นมา (พินิตา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า

32-34)

2. ราชอาณาจักรกัมพูชา (KINGDOM OF CAMBODIA)

แต่เดิมนั้นกัมพูชามีชื่อเรียกว่า “ขอม” เป็นชื่อของชนชาติที่เก่าแก่ ต่อมาเปลี่ยนชื่อเรียกเป็นเขมร และกลายเป็นกัมพูชาในปัจจุบัน กัมพูชาเป็นประเทศเพื่อนบ้านของไทยที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของแหลมทองในส่วนที่เรียกว่า “อินโดจีน”

หลังสงครามกลางเมืองนานหลายทศวรรษ กัมพูชามีความคืบหน้าอย่างรวดเร็วในด้านเศรษฐกิจและทรัพยากรมนุษย์ จนเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีความเติบโตทางเศรษฐกิจและทรัพยากรมนุษย์ จนเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มี

ความเติบโตทางเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็วมากประเทศหนึ่ง (พินิตา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 42-44)

ภาพที่ 6: แผนที่ประเทศกัมพูชา

3. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (REPUBLIC OF INDONESIA)

ภาพที่ 7: แผนที่ประเทศอินโดนีเซีย

อินโดนีเซียเป็นประเทศหมู่เกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลก ตั้งอยู่ระหว่างคาบสมุทรอินโดจีนกับทวีปออสเตรเลีย และระหว่างมหาสมุทรอินเดียกับมหาสมุทรแปซิฟิก มีพรมแดนติดกับประเทศมาเลเซียบนเกาะบอร์เนียวหรือกาลิมันตัน (Kalimantan), ประเทศปาปัวนิวกินีบนเกาะนิวกินีหรืออีเรียน (Irian) และประเทศติมอร์-เลสเตบนเกาะติมอร์ (Timor) เนื่องจากอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีทรัพยากรน้ำมันมากมาย ในอดีตที่ผ่านมาเศรษฐกิจหลัก จึงพึ่งพาการส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติเป็นหลัก (พนิดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 52-54)

4. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) (LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC)

ภาพที่ 8: แผนที่ประเทศลาว

ประวัติศาสตร์ยุคแรก ๆ ของลาวนั้น จากที่มีการบันทึกกล่าวไว้ว่า ลาวอยู่ภายใต้การครอบครองของอาณาจักรน่านเจ้า โดยมีขุนบรมและขุนลอเป็นผู้ปกครอง และมีลูกสืบหลานต่อกันมา จนถึงรัชสมัยพระเจ้าฟ้างุ้มได้รวบรวมอาณาจักรล้านช้างได้สำเร็จ และเป็นกษัตริย์องค์แรกของอาณาจักรล้านช้าง ตั้งแต่ช่วงสมัยพุทธศตวรรษที่ 19 มีกษัตริย์ปกครองสืบทอดต่อกันมาหลายพระองค์ ต่อมาในปีพ.ศ. 1896 พระเจ้าฟ้างุ้มทรงทำสงครามตีเอานครเวียงจันทน์หลวงพระบาง หัวเมืองพวนและหัวเมืองอีกหลายแห่ง

สถานการณ์ในลาวทั้งเรื่องของการปกครองและเศรษฐกิจเริ่มดีขึ้น เมื่อเจ้าสุภานุวงศ์สละตำแหน่งจากประธานผู้ดำรงตำแหน่งประธานประเทศต่อคืน ท่านไก่อสอน พรหมวิหารซึ่งเป็นผู้ปกครองที่เข้มแข็งในระบอบคอมมิวนิสต์ และต่อมาถึงแก่อสัญกรรมลง ทำให้นายหนูฮัก พูมสะหวัน ขึ้นดำรงตำแหน่งแทน การกำจัดเสรีภาพค่อย ๆ ถูกยกเลิกไป ชาวลาวที่ลี้ภัยไปอยู่ที่ประเทศอื่นก็เริ่มทยอยกลับเข้าสู่ประเทศบ้านเกิดได้ และลาวได้เริ่มฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย เริ่มตั้งแต่การเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาวในปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา (พนิดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 64-70)

5. ประเทศมาเลเซีย (MALAYSIA)

ภาพที่ 9: แผนที่ประเทศมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซีย เป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชนเผ่าที่รวมกันอยู่ในประเทศ นอกจากนี้ ชาวมาเลย์และกลุ่มชนชาวพื้นเมืองแล้ว ยังมีผู้อพยพต่างเชื้อชาติอีกหลายหลาย ไม่ว่าจะเป็นอินเดีย จีน ทำให้มาเลเซีย

อิทธิพลจากสองประเทศนี้เป็น

อย่างมากในส่วนของวัฒนธรรมในสมัยต้นและศาสนา มาเลเซียได้รับอิทธิพลอย่างมากจากอินเดีย

ภูมิศาสตร์ของประเทศมาเลเซีย ที่ตั้งอยู่ระหว่างอินเดียและจีนนั้นถือเป็นข้อได้เปรียบอย่างมาก ซึ่งอยู่ใกล้เส้นทางการค้าระหว่างตะวันออกกับตะวันตกซึ่งทำให้เป็นศูนย์กลาง ในการติดต่อ แลกเปลี่ยนสินค้า ค่าขายกันระหว่างเหล่าพ่อค้าจากทั่วทุกมุมโลก ทั้งในโซนยุโรป ได้แก่ ชาวโปรตุเกส รวมไปถึงชาวอังกฤษที่เริ่มเข้ามาตั้งแต่เมืองท่าในปีนังและเซียงคิมะละกาในอีก 10 ปีต่อมา ทำให้มาเลเซียตะวันออกตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษซึ่งได้เข้ามาทำอุตสาหกรรมและพาแรงงานชาวอินเดียเข้ามาอยู่บนแหลมมลายูเป็นจำนวนมาก (พนิดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 80-81)

6. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (REPUBLIC OF THE PHILIPPINES)

ภาพที่ 10: แผนที่ประเทศฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์ มีเกล โลเปซ เด เลกัสปี ได้เดินทางมาถึงฟิลิปปินส์ในปี ค.ศ. 1565 และตั้งชุมชนชาวสเปนขึ้นพร้อมกับเผยแพร่วรรณคดีศาสนาให้กับชาวพื้นเมืองและหลังจากนั้นก็มีการเข้ามาของนักบวชคริสต์ศาสนาในหลาย ๆ นิกาย และมีการจัดตั้งโบสถ์ขึ้น และนิกายโรมันคาทอลิกก็ได้กลายเป็นศาสนาหลักของฟิลิปปินส์ในตอนนั้นและในปี ค.ศ. 1781 ฟิลิปปินส์กลายเป็นจังหวัดหนึ่งของสเปนในที่สุด และได้รับการบริหารโดยตรงจากสเปนทำให้มีนักศึกษาที่ได้รับการศึกษาจากตะวันตกมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการเปิดคลองสุเอซ ซึ่งเป็นคลองที่เป็นเส้นทางลัดในการเดินทางระหว่างยุโรปและเอเชีย (พินดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 92-93)

7. สาธารณรัฐสิงคโปร์ (THE REPUBLIC OF SINGAPORE)

ภาพที่ 11: แผนที่ประเทศสิงคโปร์

ในอดีตพื้นที่ของประเทศฟิลิปปินส์ชนเผ่าที่เข้ามาตั้งรกรากในฟิลิปปินส์ในตอนแรกนั้นคือมนุษย์โฮโมเซเปียนส์ และชนเผ่าที่พูดภาษาในตระกูลออสโตรนีเซีย และได้จัดตั้งเส้นทางเครือข่ายการค้ากับเอเชียอาคเนย์ต่อมาในปี ค.ศ. 1512 นักสำรวจของชาวสเปนได้เดินทางเข้ามายัง

แต่เริ่มนั้นสิงคโปร์เริ่มเป็นที่รู้จักในช่วงสมัยศตวรรษที่ 3 ของชาวจีนโดยมีชื่อเรียกสิงคโปร์ว่า “พู เลา ซุง” ซึ่งหมายถึง เกาะปลายคาบสมุทร จนในศตวรรษที่ 14 สิงคโปร์ถูกผนวกเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรศรีวิชัย และรู้จักกันในชื่อของเทมาเซ็ค (เมืองแห่งทะเล) (พินดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 102)

8. ราชอาณาจักรไทย (KINGDOM OF THAILAND)

ภาพที่ 12: แผนที่ประเทศไทย

ประวัติศาสตร์ของไทยนั้นเริ่มต้นที่สมัยอาณาจักรสุโขทัยตั้งแต่ พ.ศ. 1781 ซึ่งมีพ่อขุนรามคำแหงมหาราชเป็นผู้ปกครองและถือเป็นช่วงรุ่งเรืองที่สุด แต่ก็เริ่มเสื่อมถอยลงเมื่อพระองค์สวรรคตจากนั้นในปี พ.ศ. 1893 พระเจ้าอู่ทองทรงก่อตั้งอาณาจักรอยุธยาขึ้น และมีการปกครองในแบบทวารวดี มีการปรับปรุงและปฏิรูปบ้านเมืองในหลาย ๆ ด้าน ทั้งการปกครอง การทหาร วัฒนธรรม และเริ่มมีการติดต่อกับชาวต่างชาติ

ต่อมาในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยคณะราษฎรคือกลุ่มบุคคลที่ได้ทำการปฏิวัติขึ้นซึ่งตรงกับสมัยของรัชกาลที่ 7 และได้เข้ามามีบทบาททางการเมืองเป็น

อย่างมาก และในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็ได้เปลี่ยนชื่อประเทศจากสยามมาเป็นประเทศไทย และเป็นชื่อที่ใช้มาจนถึงปัจจุบัน (พินิตา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 112-114)

9. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM)

อารยธรรมก่อนประวัติศาสตร์ในเวียดนามมีชื่อเสียงมาก โดยเฉพาะอารยธรรมยุคหินใหม่

ที่มีหลักฐานคือถ้ำงอม โหระทึกสำริด และชุมชนโบราณที่ดงเซิน เขตเมืองแทงหวา ทางใต้ของปากแม่น้ำแดง สันนิษฐานว่าบรรพบุรุษของชาวเวียดนามโบราณผสมผสานระหว่างชนเผ่ามองโกลอยด์เหนือจากจีนและใต้ ซึ่งเป็นชาวทะเล ดำรงชีพด้วยการปลูกข้าวแบบนาดำและจับปลา และอยู่กันเป็นเผ่า บันทึกประวัติศาสตร์ยุคหลังของเวียดนามเรียกยุคนี้ว่าอาณาจักรวันลาง มีผู้นำปกครองสืบต่อกันหลายร้อยปีเรียกว่า กษัตริย์หุ่ง แต่ถือเป็นยุคก่อนประวัติศาสตร์ (พินิตา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 122-124)

ภาพที่ 13: แผนที่สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

10. สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR)

ประวัติศาสตร์ของพม่าได้เริ่มขึ้นโดยชนชาติที่เข้ามาเป็นกลุ่มแรกคือ มอญ ซึ่งในช่วงพุทธศตวรรษที่ 13 ก็ได้อพยพย้ายถิ่นฐานมาอยู่ที่ราบลุ่มแม่น้ำอิระวดีได้รับอิทธิพลของศาสนาพุทธ และก่อให้เกิดวัฒนธรรมของตนเองที่มีส่วนผสมจากอินเดียมาด้วย ในราวพุทธศตวรรษที่ 14 ชาวมอญได้เข้าครอบครองและมีอิทธิพลในดินแดนตอนใต้ของพม่า

ภาพที่ 14: แผนที่ประเทศเมียนมาร์

เมื่อปี พ.ศ. 2533 โดยนางซูจีได้เข้าร่วมประชุม
สภาเศรษฐกิจโลกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ประเทศไทย
และเดินทางไปเยือนยุโรปตลอดเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2555
อีกทั้งได้เดินทางไปยังประเทศนอร์เวย์เพื่อรับรางวัลโนเบล
สาขาสันติภาพด้วยตัวเองที่นางซูจีได้รับรางวัลนี้ ซึ่งเคย
ประกาศผลไว้เมื่อปี พ.ศ. 2534 ในช่วงสองสัปดาห์ก่อนการ
เลือกตั้งปี พ.ศ. 2553 รัฐบาลทหารของพม่าเปลี่ยนธงชาติ
เพลงชาติ และชื่ออย่างเป็นทางการ โดยชื่อใหม่ของพม่า คือ
สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า หรือในภาษาอังกฤษว่า
REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR และ
เปลี่ยนธงชาติใหม่ของพม่า โดยเป็นธงมีลายทางตามขวาง
สีเหลือง เขียว แดง และมีดาวสีขาวอยู่ตรงกลาง (พินิตา
อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 134-141)

สกุลเงิน สินค้าส่งออกสินค้านำเข้า

ประเทศ	สกุลเงิน	สินค้าส่งออก	สินค้านำเข้า
อินโดนีเซีย	รูเปียห์ (10,000 รูเปียห์ ประมาณ 35 บาท)	ก๊าซธรรมชาติ แร่ธาตุ ถ่านหิน ผลิตภัณฑ์จากไม้ และสิ่งทอ	น้ำมัน เหล็ก สิ่งทอ เคมีภัณฑ์
มาเลเซีย	ริงกิต (1 ริงกิต ประมาณ 10.22 บาท)	ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์ น้ำมัน ปาล์ม เคมีภัณฑ์ก๊าซ ธรรมชาติเหลว (LNG) และน้ำมันดิบ	ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์ด้านการขนส่ง
ฟิลิปปินส์	เปโซ (1 เปโซ ประมาณ 0.70 บาท)	เนื้อมะพร้าว น้ำมัน มะพร้าว น้ำตาล ผ้า พื้นเมือง ไม้แกะสลัก เครื่องเงิน ป่านมนิลา แร่โครไมต์	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ พลังงานเชื้อเพลิง เครื่องจักร สิ่งทอ เหล็ก เคมีภัณฑ์ พลาสติก
สิงคโปร์	ดอลลาร์สิงคโปร์ (0.03 ดอลลาร์ สิงคโปร์ ประมาณ 1 บาท)	เป็นการส่งออกต่อ (Re - Export) สินค้าต่าง ๆ อย่าง ปิโตรเลียม อาหารและ เครื่องดื่ม เคมีภัณฑ์	อาหารและเครื่องดื่ม แร่ เชื้อเพลิง น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ เหล็ก เครื่องจักรและอุปกรณ์
ไทย	บาท (1 ดอลลาร์ สหรัฐ ประมาณ 31 - 34 บาท)	คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องประดับ อัญมณี รถยนต์	น้ำมันดิบ เครื่องจักรกล และส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้า เหล็ก
บรูไน	ดอลลาร์บรูไน (1 ดอลลาร์ บรูไน ประมาณ 24.5 บาท)	น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ เสื้อผ้า	เครื่องจักรและอุปกรณ์ การขนส่ง สินค้า อุตสาหกรรม อาหาร เคมีภัณฑ์

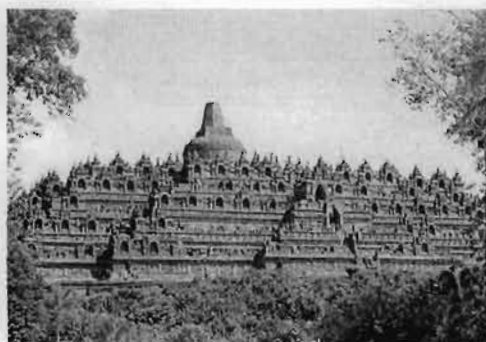
เวียดนาม	คอง (1,00 คอง ประมาณ 1.14 บาท)	เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า น้ำมันดิบ อาหารทะเล ข้าว ยางพารา กาแฟ	เครื่องจักร เหล็ก น้ำมัน สำเร็จรูป ผ้า ชิ้นส่วน คอมพิวเตอร์
กัมพูชา	เรียล (1 บาท ประมาณ 130 เรียล)	ข้าว สิ่งทอ เสื้อผ้า ไม้ ยางพารา ปลา ยาสูบ รองเท้า	ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เครื่องจักร ยานพาหนะ บุหรี ทองคำ
เมียนมาร์	จัต (1 บาท ประมาณ 25 จัต)	ก๊าซธรรมชาติ ไม้เนื้อแข็ง เครื่องนุ่งห่ม แร่ธาตุ อัญมณี ยาง ถั่ว อาหาร ทะเล	เครื่องจักร เส้นใย สังเคราะห์ น้ำมันดิบ เหล็ก โลหะและ ผลิตภัณฑ์จากโลหะ
ลาว	กีบ (1 บาท ประมาณ 250 กีบ)	ไฟฟ้าพลังงานน้ำ สินแร่ ถ่านหิน ไม้แปรรูป เสื้อผ้า สำเร็จรูป	เครื่องอุปโภคบริโภค น้ำมันและแก๊สหุงต้ม ยานพาหนะและชิ้นส่วน ยานพาหนะ เครื่องใช้ไฟฟ้า

(ฝ่ายวิชาการหนังสือเด็กและเยาวชน, 2556, หน้า 16-158)

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

1. ประเทศอินโดนีเซีย

1.1 ยอกยาคาร์ตา

ภาพที่ 15: บوروبุดูโร

สำหรับเมือง “ยอกยาคาร์ตา” (Yogyakarta) หรือ “ยอกยา” (Jogja) ถือว่าเป็นเมืองที่มีความสำคัญของประเทศอินโดนีเซีย ได้ชื่อว่าเป็น “อู่อวัฒนธรรมชาว” เพราะเป็นศูนย์กลางทางศิลปวัฒนธรรมสำคัญของชาว มีศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ธรรมชาติ รวมถึงวิถีชีวิตของคนอินโดนีเซียให้ได้สัมผัสผ่านสถานที่ท่องเที่ยวชื่อดังที่น่าที่ชาวชมมากมายสถานที่ท่องเที่ยวชื่อดังของโลกที่ถ้าหากมาเยือนยอกยาแล้วก็ต้องไม่พลาดที่จะไปเที่ยวชม “บوروبุดูโร” (Borobudur-โบโรบูดูร์ หรือ บรมพุทธโธ) เป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ของประเทศอินโดนีเซีย ได้รับมรดกโลกจากองค์การยูเนสโก ปี ค.ศ.1991

1.2 บาทลี

อินโดนีเซีย จะเป็นที่ ๆ นิยมมากที่สุดสำหรับชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ภาพที่ 16: บาทลี

โดยเฉพาะชาติตะวันตกที่เล็งเห็นวัฒนธรรมที่ดูแปลกตาและมีมายาวนานสืบทอดต่อ ๆ กันมาเกาะบาทลีกว่าร้อยละ 90 นับถือศาสนาฮินดู วัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมบนเกาะนี้จึงมีเอกลักษณ์ของตนเองมีการขุดพบเครื่องมือที่ทำจากหินมีอายุกว่า 3,000 ปี และมนุษย์ในยุคโบราณกว่า 4,000 ปี แน่แน่นอนว่าบรรยากาศการท่องเที่ยวในเกาะบาทลีจึงอบอวนไปด้วยทะเล ธรรมชาติความลึกลับไปในคราวเดียวกัน

1.3 อุทยานแห่งชาติโคโมโด

ภาพที่ 17: มังกรโคโมโด

ได้รับการประกาศให้เป็นมรดกโลกจากยูเนสโกในปี 2534 มีความสำคัญคือเป็นแหล่งพักพิงของมังกร โคโมโด ซึ่งสามารถพบได้ในบริเวณอุทยานแห่งชาตินี้เท่านั้นนอกจากนี้ยังมีความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลสูง บริเวณที่ตั้งอยู่แถบหมู่เกาะซุนดาน้อย (Mr. ASEAN, 2556, หน้า 70-80)

2. ประเทศมาเลเซีย

2.1 ตึกแฝดปิโตรนาส

ภาพที่ 18: ตึกแฝดปิโตรนาส

ตั้งอยู่ใจกลางกรุงกัวลาลัมเปอร์มีความสูงกว่า 88 ชั้น ถูกจัดให้เป็นหนึ่งในอาคารที่มีความสูงอันดับต้น ๆ ของโลกภายนอกจะเป็นสำนักงานใหญ่ของบริษัทปิโตรนาส ยังเป็นสำนักงานให้เช่าและห้างสรรพสินค้าซูเรีย (Suria) ที่มีชื่อเสียงโดยมีการเปิดให้นักท่องเที่ยวได้ขึ้นไปเยี่ยมชม ส่วนบนของอาคารอีกด้วย

2.2 เมืองมะละกา

ภาพที่ 19: เมืองมะละกา

ได้รับการประกาศให้เป็นมรดกโลกทางด้านวัฒนธรรมเมื่อปี 2551 ความโดดเด่นคือ สถาปัตยกรรมที่ผสมผสานความเป็นตะวันตก โดยเฉพาะ โปรตุเกส และฮอลันดา เข้ากับความเป็นตะวันออกเนื่องจากในอดีตเมืองมะละกาแห่งนี้เคยเป็นท่าเรือสำคัญสำหรับการค้าขายสถานที่ที่เกี่ยวสำคัญคือ โบสถ์คาทอลิก ซึ่งท้าวด้วยสีแดงทั้งหมดถือเป็นสัญลักษณ์ของเมืองมะละกาด้วย

2.3 เกาะปีนัง

มีรูปแบบของสถาปัตยกรรมแนว ชิโน โปรตุเกส เช่นเดียวกับเกาะภูเก็ตในอดีตปีนังเคยเป็นสถานที่ยอดนิยมสำหรับชาวไทยที่นิยมส่งลูกหลานมาศึกษาที่นี่เนื่องจากถูกปกครองโดยอังกฤษความพิเศษของปีนังคือเป็นรัฐเดี่ยวที่เป็น เกาะและมีสะพานเชื่อมมาจากแผ่นดินใหญ่ ซึ่งมีความยาวที่สุดในอาเซียน เมืองหลวงของรัฐชื่อ จอร์จ ทาวน์ บ่งบอกถึงอิทธิพลของอังกฤษที่มีต่อปีนัง ได้อย่างดี (Mr. ASEAN, 2556, หน้า 112-114)

ภาพที่ 20: สะพานเชื่อมเกาะปีนังกับแผ่นดินใหญ่

3. ประเทศฟิลิปปินส์

3.1 เกาะเซบู

ภาพที่ 21: เกาะเซบู

เกาะเซบูเป็นเกาะทางตอนใต้ของฟิลิปปินส์มีพื้นที่ประมาณเกาะภูเก็ต ถือเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในอาเซียน โดยได้รับการคัดเลือกให้เป็นสถานที่จัดประชุมงานสำคัญ เช่น การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนหลายครั้ง

3.2. Laswitan Lagoon

ภาพที่ 22: Laswitan Lagoon

คลื่นกระทบกับโขดหิน จึงทำให้เกิดน้ำตกขนาดเล็กขึ้น ซึ่งน้ำทะเลได้ไหลมารวมกัน จนเกิดเป็นทะเลสาบขนาดย่อม สร้างความสวยงามแปลกตาไปอีกแบบ

3.3 มะนิลา

ภาพที่ 23: Laswitan Lagoon

เป็นเมืองหลวงของประเทศฟิลิปปินส์ ตั้งอยู่บนชายฝั่งตะวันออกของอ่าวมะนิลา (Manila Bay) บนเกาะลูซอนซึ่งเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดและตั้งอยู่ทางเหนือสุดของฟิลิปปินส์ บางส่วนของเมืองมีความยากจน อย่างไรก็ตาม มะนิลาเป็นเมืองที่มีชนชาติรวมกันอยู่มากมาย และเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม

การศึกษา และอุตสาหกรรมของประเทศ (Mr. ASEAN, 2556, หน้า 151)

4. ประเทศสิงคโปร์

4.1 เมอร์ไลออน

ภาพที่ 24: เมอร์ไลออน

การที่สิงคโปร์เป็นประเทศเกิดใหม่ สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยวจึงเกิดขึ้นจากฝีมือมนุษย์ทั้งหมด โดยสัญลักษณ์ที่คนทั่วโลกรู้จัก สิงคโปร์มากที่สุดคือ สิงโตทะเลที่เรียกว่า เมอร์ไลออน (MERLION) ซึ่งมีทั้งหมด 4 จุดสำคัญทั่วเกาะ สิงคโปร์ รวมถึงเกาะเซนโตซ่า

4.2 ถนนออชาร์ด

ภาพที่ 25: ถนนออชาร์ด

การช้อปปิ้งยังเป็นเป้าหมายสำคัญของนักท่องเที่ยวในการมาขังสิงคโปร์ทุกคนต้องนึกถึงถนนออชาร์ด ซึ่งเป็นถนนสายช้อปปิ้งที่ขึ้นชื่อแห่งหนึ่งในเอเชีย

4.3 เกาะเซนโตซ่า

ภาพที่ 25: เกาะเซนโตซ่า

สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญอีกแห่งหนึ่งคือ เกาะเซนโตซ่า ซึ่งในอดีตเคยถูกใช้เป็นฐานทัพของอังกฤษจนกระทั่งสงครามสงบรัฐบาลจึงให้เรียกเกาะแห่งนี้ว่าเซนโตซ่าที่แปลว่าความสงบ บนเกาะยังเป็นที่ตั้งของโรงถ่ายภาพยนตร์ยูนิเวอร์แซล และหาดทรายขาวสำหรับพักผ่อนอีกด้วย (Mr. ASEAN, 2556, หน้า 173-174)

5. ประเทศไทย

5.1 วัดพระแก้ว

ภาพที่ 26: วัดพระแก้ว

มีชื่อเต็มว่า วัดพระศรีรัตนศาสดารามเป็นวัดที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช โปรดเกล้าฯ ให้ก่อสร้างขึ้นใน พ.ศ. 2325 เป็นวัดในพระบรมมหาราชวังเช่นเดียวกับวัดพระศรีสรรเพชญ์ซึ่งเป็นวัดในพระราชวังหลวงสมัยอยุธยา

5.2 ภูเก็ต

ภาพที่ 27: ภูเก็ต

ภูเก็ต ได้ชื่อว่าเป็น ดินแดนแห่งไข่มุกอันดามัน เคยเป็นดินแดนที่รุ่งโรจน์และมีความมั่งคั่งจากการทำเหมืองแร่ดีบุก ภูเก็ตมีแร่ดีบุกมากที่สุดในประเทศไทย ซึ่งการขุดแร่ดีบุกที่ภูเก็ต มีประวัติความเป็นมาว่า 500 ปีมาแล้ว ปัจจุบันภูเก็ตถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย พร้อมทั้งยังมีโรงแรมที่พัก พร้อมสรรพในทุกระดับราคา เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังจังหวัดภูเก็ต ตกเฉลี่ยปีละ 4 - 5 ล้านคน

5.3 พัทยา

ภาพที่ 28: พัทยา

พัทยา มีฐานะเป็นเขตการปกครองพิเศษ 1 ใน 2 แห่งของประเทศไทย (อีกแห่งคือกรุงเทพมหานคร) มีพื้นที่แบ่งได้เป็น 4 ส่วน ได้แก่ พัทยาเหนือ พัทยากลาง พัทยาใต้ และหาดจอมเทียน อย่างไรก็ตาม เมืองพัทยานั้นเหมาะแก่การเดินทางไปท่องเที่ยวพักผ่อนในวันหยุดสุดสัปดาห์ เพราะอยู่ใกล้กรุงเทพฯ แถมนี่ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกมาก ไม่ว่าจะเป็น ทะเล ชายหาด สวนสนุก พิพิธภัณฑ์

เครื่องเล่น กีฬานานาชนิด ร้านค้า ร้านอาหาร เป็นต้น (Mr. ASEAN, 2556, หน้า 206)

6. ประเทศบรูไน

6.1 กัมปงไอยอร์

วิถีชีวิตแบบโบราณของคนบรูไนจะผูกพันอยู่กับสายน้ำและยังคงดำเนินต่อมาจนถึงปัจจุบันจึงมีชุมชนที่อาศัยอยู่ริมน้ำกว่า 30,000 คน เชื้อง โยงถึงกันด้วยสะพานเท้าที่มีความยาวกว่า 29,140 เมตร เอกลักษณะอย่างหนึ่งคือ การสัญจรทางน้ำโดยเรือซึ่งทำหน้าที่เป็นแท็กซี่

ภาพที่ 29: กัมปงไอยอร์

6.2 พระราชวังอิสตานา นูร์ด อีมาน

ภาพที่ 30: พระราชวังอิสตานา นูร์ด อีมาน

เป็นพระราชวังสำคัญสุดด้านและ
เพื่อพระวงศ์รวมถึงทำเนียบรัฐบาลได้รับ
การยอมรับว่าเป็นพระราชวังที่ใหญ่ที่สุด
ในโลกมีพื้นที่รวมกว่า 300 เอเคอร์
จำนวนห้องกว่า 1,788 ห้อง

6.3 เกาะลาบวน

ภาพที่ 31: พระราชวังอิสตานา นูร์ด อีมาน

เกาะนี้ได้รับการพัฒนาให้เป็นท่าเรือ
ปลอดภาษี มีชื่อเสียงด้านตลาดตราสาร
การเงิน หรือ International Offshore
Financial Centre (IOFC) มีพื้นที่
ประมาณ 98 ตร.กม. เกาะนี้มี
สถานที่เที่ยว อาทิ อนุสาวรีย์

อุทยานสันติภาพเพื่อรำลึกถึงทหารในสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นศูนย์การกู้เรือชั้นนำของส่วนภูมิภาค
เนื่องจากเกาะนี้เป็นเขตปกครองพิเศษของมาเลเซีย นักท่องเที่ยวที่ได้เดินทางมาเยี่ยมชมเขียนได้ขนาน
นามเกาะแห่งนี้ว่า ไข่มุกแห่งทะเลจีนใต้ เกาะลาบวน เป็นเกาะที่มีเมืองถ้ำหินมากมาย กองเรือ
ของอังกฤษเคยใช้เป็นที่เติมเชื้อเพลิงของกองทัพ (Mr. ASEAN, 2556, หน้า 47-48)

7. ประเทศเวียดนาม

7.1 ดานังหรือด่าหนัง

ภาพที่ 32: ดานังหรือด่าหนัง

เป็นเมืองท่าสำคัญของเวียดนามกลางตอนใต้
ตั้งอยู่ริมชายฝั่งทะเลจีนใต้ เป็น 1 ใน 5 เขตการ
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเวียดนาม ในอดีตฝรั่งเศส
เคยส่งเรือรบมาจอดได้ที่บาทหลวงถูกฆ่าตายที่
เมืองแห่งนี้ ดานังจึงมีชื่อเรียกภาษาฝรั่งเศสว่า

ดูราน นอกจากนี้ยังเป็นฐานทัพทางอากาศของสหรัฐฯ ในช่วงสงครามเวียดนามด้วย คานังจึงเป็นเมืองสำคัญหนึ่งใน 5 ของอินโดจีน

7.2 ฮอยอันโฮ่ยาน

เป็นเมืองขนาดเล็กริมฝั่งทะเลจีนใต้ ทางตอนกลางของประเทศเวียดนาม ในอดีตเคยเป็นเมืองท่าที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือและเคยเป็นศูนย์กลางทางการค้าในช่วง คศ. 16-17

ภาพที่ 33: ฮอยอันโฮ่ยาน

7.3 อ่าวฮาลอง

ภาพที่ 34: อ่าวฮาลอง

ตั้งอยู่บริเวณอ่าวตังเกี๋ย ทางตอนเหนือของประเทศเวียดนามใกล้ชายแดนประเทศจีน มีพื้นที่ทั้งหมด 1,500 ตารางกิโลเมตรและมีชายฝั่งยาว 120 กิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงฮานอยไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ 170 กิโลเมตรมีความหมายแปลว่าอ่าวแห่งมังกรผู้ดำดิ่ง (Mr. ASEAN, 2556, หน้า 188-190)

8. ลาว

8.1 ประตูชัย

ภาพที่ 35: ประตูชัย

ในเมืองหลวงเวียงจันทน์มีสถานที่สำคัญเช่น ประตูชัย หรือประตูชัย ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อรำลึกถึง ผู้เสียชีวิต จากการทำสงครามก่อนการปฏิวัติของพรรค คอมมิวนิสต์ เป็นสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานระหว่าง แบบฝรั่งเศส (คล้ายกับประตูชัยแห่งปารีส) กับแบบ ล้านช้าง

8.2 หลวงพระบาง

ภาพที่ 36: หลวงพระบาง

สถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของลาวคือเมือง หลวงเก่าอย่างหลวงพระบาง ซึ่งได้รับการประกาศให้ เป็นมรดกโลกในปี 2538 อยู่ทางตอนเหนือของประเทศ เอกลักษณะคือการใช้ชีวิตของผู้คนและอาคารบ้านเรือน ต่าง ๆ ยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมเอาไว้เป็น อย่างดี สามารถเดินทางไปโดยง่าย เพราะมีรถประจำ ทางจากเวียงจันทน์ให้บริการ

8.3 น้ำตกคอนพะเพ็ง

ภาพที่ 37: น้ำตกคอนพะเพ็ง

ที่เรียกกันตามภาษาชาวบ้านคือ ตาดคอน เป็น น้ำตกลาวได้ที่ใหญ่ที่สุด ในเขตแม่น้ำโขงตอนล่าง และมี กระแสน้ำที่มีพลังรุนแรงมหาศาล ขนาดที่ว่าสามารถ ทำลายล้างเรือเล็ก-ใหญ่ให้แตกกระจายได้ในพริบตา ด้วย ความแรงของ กระแสน้ำที่ ไหลน้ำ ตกอยู่ห่างจากบ้านนา กะสังลงมาราว 10 กิโลเมตร และห่างจากบ้านท่าม่วงลงมา ราว 8 กิโลเมตรเป็นน้ำตกที่ขนาดใหญ่ที่สุดในเขตแม่น้ำโขง ตอนล่าง (Mr. ASEAN, 2556, หน้า 94-95)

9. ประเทศเมียนมาร์

9.1 เจดีย์ชเวดากอง

ภาพที่ 38: เจดีย์ชเวดากอง

หนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญที่ทุกคนต้องไปสักการะเมื่อเดินทางไปถึงเมียนมาร์

คาดว่าเจดีย์ชเวดากอง ถูกสร้างเมื่อ 2500 ปีที่แล้ว มีตำนานว่ามีพี่น้องพ่อค้า สองคนได้ไปเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า พระองค์ 5 ได้ประทานพระเกศามา 8 เส้น โดยนำมาบรรจุอยู่ที่พระธาตุ 2 เส้น ปัจจุบันเจดีย์ชเวดากอง ตั้งอยู่ในกรุงย่างกุ้ง เป็น

9.2 พุกาม

ภาพที่ 39: พุกาม

อดีตเคยเป็นที่ตั้งอาณาจักร โบราณพุกาม ระหว่าง พศ 1587-1830 ถือเป็นอาณาจักรแห่งแรกในประวัติศาสตร์เมียนมาร์ ตั้งอยู่ห่างจากเมือง มัณฑะเลย์ ประมาณ 145 กิโลเมตร พุกามได้รับขนานนามว่าเป็นเมืองแห่งทะเลเจดีย์ ในอดีตเคยมีเจดีย์กว่า 4000 องค์

9.3. พระธาตุอินทร์แขวน

ภาพที่ 40: พระธาตุอินทร์แขวน

ชาวมอญ เมียนมาร์ เรียก ไจก์ ทิโย ทิโย หรือดีโย หมายถึง ฉัตร นี้อาจเป็น เป็นชื่อเรียกตามภาพลักษณ์ของพระเจดีย์ทรงมอญองค์เล็ก ๆ ที่มีฉัตรครอบ ที่ประดิษฐานพระเกศธาตุ สร้างตั้งไว้บนก้อนหินขนาดสูงท่วมหัว คือสูง

ถึง 5.5 เมตร หรือยาว 18 ฟุต เส้นรอบวงของก้อนหินราว 50 ฟุต ตั้งอยู่บนหน้าผาสูงจากน้ำทะเลปานกลาง 3,000 ฟุต แต่ต่อมาได้มีการสร้างซานซาลาเป็นวงกลมให้พุทธศาสนิกชนลงไปเดินและมองเห็น ใจกัทโย ในมุมเงยได้อย่างชัดเจน ในระดับความสูงขึ้นจากซานซาลา 80 ฟุต ขนาดใหญ่ของก้อนหินกับการตั้งวางอยู่บนหน้าผาลาดเอียงอย่างหมิ่นเหม่ กลายเป็นปมปริศนาของผู้คนทุกยุคทุกสมัย ว่าพระอินทร์จากดาวดึงส์ลงมานิรมิตเขavnไว้ให้มนุษย์ได้กราบไหว้แทนพระเกศาแก้วจุฬามณีบนสวรรค์จริง ๆ (Mr. ASEAN, 2556, หน้า 132)

10. ประเทศกัมพูชา

10.1 ปราสาทนครวัด

ภาพที่ 41: ปราสาทนครวัด

เริ่มก่อสร้างในปี พ.ศ. 1656-1693 หรือกว่า 37 ปี โดยพระเจ้าสุริยวรมัน ที่ 2 เพื่อถวายพระวิษณุ ตามความเชื่อของพราหมณ์ฮินดู นอกจากนี้ยังใช้เป็นที่เก็บพระศพของพระมหากษัตริย์ โดยมีพื้นที่กว่า 200,000 ตารางเมตร

10.2 นครธม

ภาพที่ 42: นครธม

สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 เพื่อเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรขอม มีประตูทั้งหมด 4 ทิศ รวม 5 ประตู มีประตูสำคัญคือ ประตูชัยสำหรับกองทัพเดินทางออกไปสู้รบ ส่วนประตูหลังจะใช้นำศพทหารที่รบกลับมาเผาในเมือง

10.3 สีหนุวิลล์

ภาพที่ 43: สีหนุวิลล์

จุดสูงสุดอีกครั้งหนึ่ง ในโฉมหน้าของรีสอร์ทริมทะเลอันหรูหราของกัมพูชา (Mr. ASEAN, 2556, หน้า 60-61)

ก่อนที่จะเกิดสงครามกลางเมืองในกัมพูชา สีหนุวิลล์ เคยเป็นเมืองรีสอร์ททาสไต์ฝรั่งเศสสุดหรูอันเป็นที่โปรดปรานของเหล่าคนคั่งและมหาเศรษฐีทั้งหลาย ตั้งแต่นั้นมา เมืองท่าเล็ก ๆ แห่งนี้ต้องเผชิญกับการเข้ามาครอบครอง การทิ้งระเบิด และการปล่อยปละเลเลย จนปัจจุบัน ได้พัฒนามาจนเกือบถึง

การเมืองการปกครองชาติอาเซียน

1. บรูไน ดารุสซาลาม (BRUNEI DARUSSALAM)

ระบบสมบูรณาญาสิทธิราช โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยมีสมเด็จพระราชาธิบดีฮัจญี ฮัสซานัล โบลเกียห์ มูอิซซัดดิน วัตเดาะห์ (His Majesty Sultan Haji Hassanal Bolkiah Mu'izzaddin Waddaulah) ทรงเป็นสมเด็จพระราชาฯ องค์ที่ 29 และทรงเป็นองค์พระประมุขของประเทศตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2510 แบ่งการปกครองออกเป็น 4 เขต คือ (Districts daerah) บรูไนและมูอารา, เบเลต, ตูตง และเตมบุง (พินดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 39)

2. ราชอาณาจักรกัมพูชา (KINGDOM OF CAMBODIA)

ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยมีฝ่ายบริหารหรือนายกรัฐมนตรีคือ สมเด็จฮุน เซน (Samdech Hun Sen) ซึ่งยังคงดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงปัจจุบัน (พินดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 49)

3. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (REPUBLIC OF INDONESIA)

ประชาธิปไตยที่มีประธานาธิบดีเป็นประมุข และหัวหน้าฝ่ายบริหารรัฐธรรมนูญ โดยมีประธานาธิบดี ดร. ซูซิโล บัมบัง ยูโดโยโน (Susilo Bambang Yudhoyono) ดำรงตำแหน่งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบัน (พินดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 61)

4. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) (THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC OF LAO PDR)

ระบบการปกครองแบบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์โดยพรรคการเมืองเดียว (ทางการลาวใช้คำว่า ระบอบประชาธิปไตยประชาชน) คือ พรรคประชาชนปฏิวัติลาว ซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุด ตั้งแต่ลาวเริ่มปกครองในระบอบสังคมนิยม โดยมีประธานประเทศ (ประธานาธิบดี) คือ พลโท จูมมะลี ไซยะสอน ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 จนถึงปัจจุบัน (พินิตา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 77)

5. ประเทศมาเลเซีย (MALAYSIA)

ประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา (Parliamentary Democracy) โดยมีสมเด็จพระราชาธิบดีสุลต่านอับดุล มูอัดซัม ซาห์ เป็นพระประมุข พระองค์ที่ 14 ของมาเลเซีย ซึ่งเป็นการครองราชย์ครั้งที่ 2 ของพระองค์ (พินิตา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 88)

6. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (REPUBLIC OF THE PHILIPPINES)

ประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร (วาระ 6 ปี) ประธานาธิบดีคนปัจจุบันคือนายเบนิโย ไชมอน นอยนอย อาควิโน ประธานาธิบดีคนที่ 15 ของประเทศฟิลิปปินส์ และเป็นนายกรัฐมนตรีตั้งแต่ พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบัน (พินิตา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 99)

7. สาธารณรัฐสิงคโปร์ (THE REPUBLIC OF SINGAPORE)

สาธารณรัฐ (ประชาธิปไตยแบบรัฐสภามีสภาเดียว) โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข และนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร โดยมีประธานาธิบดี โทนี ดัน เต็ง ยัม ดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน (พินิตา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 109)

8. ราชอาณาจักรไทย (KINGDOM OF THAILAND)

ระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญในแบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นพระมหากษัตริย์ องค์ปัจจุบันของประเทศไทย (พินิตา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 118)

9. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM)

ระบอบสังคมนิยม โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามเป็นพรรคการเมืองเดียวในเวียดนาม โดยแบ่งการปกครอง 53 เขตการปกครอง มีเมืองใหญ่ 3 เมือง คือ ฮานอย กรุงโฮจิมินห์ และไฮฟอง และ 50 มณฑล มีนาย เหงียน เติน สุง เป็นนายกรัฐมนตรี (พินิตา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 131)

10. สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR)

แต่เดิมนั้นการปกครองของเมียนมาร์อยู่ในระบอบเผด็จการทหารมาตลอดซึ่งเมื่อปี ค.ศ. 1990 พม่าได้จัดการเลือกตั้ง ทำให้พรรค NLD (National League for Democracy) นำโดย นางออง ซาน ซูจี ซึ่งถูกกักขังอยู่ในบ้านพักโดยทหารได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งรัฐบาลทหาร เมียนมาร์ไม่ยอมถ่ายโอนอำนาจให้กับพรรค NLD แต่อย่างใด หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 2010 พม่าได้ จัดการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นอีกครั้งในรอบ 20 ปี ซึ่งพรรคสหสามัคคีและการพัฒนาได้รับชัยชนะ และมีพลเอก เต็ง เส่ง เป็นประธานาธิบดีจนถึงปัจจุบัน (พนิดา อนันต์รัตนสุข, 2555, หน้า 148)

ธงประจำชาติอาเซียน

ประเทศ	ธงชาติ	ความหมาย
อินโดนีเซีย		สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญ และอิสรภาพ สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ยุติธรรม
มาเลเซีย		ดาว 14 แฉก หมายถึง ความเป็นเอกภาพในหมู่รัฐ ดังก้าวทั้งหมด พระจันทร์เสี้ยว หมายถึง ศาสนาอิสลามอันเป็นศาสนา ประจำชาติ สีเหลืองในพระจันทร์เสี้ยว และดาว 14 แฉก สื่อถึง ผู้เป็นประมุขแห่งสหพันธรัฐ สีน้ำเงิน หมายถึง ความสามัคคีของชาวมลายู
ฟิลิปปินส์		สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพ สัจจะ และความยุติธรรม สีแดง หมายถึง ความรักชาติ และความมีคุณค่า ดวงอาทิตย์มีรัศมี 8 แฉก หมายถึง 8 จังหวัดแรกของ ประเทศ ที่มีความพยายาม ในการเรียกร้องเอกราชจาก ประเทศสเปน กระทั่งเกิดการปฏิวัติในปี พ.ศ. 2439 ดาวสามดวง หมายถึง การแบ่งพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของ ประเทศออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่ เกาะลูซอน เกาะมิน ดาเนา และหมู่เกาะวิซายัน
สิงคโปร์		สีแดง หมายถึง ภราดรภาพ และความเสมอภาคของมนุษย์ โดยทั่วหน้าสีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ และความดีงามที่ แพร่หลาย และคงอยู่ตลอดกาลรูปพระจันทร์เสี้ยว ซึ่งเป็น จันทร์เสี้ยวข้างขึ้น หมายถึง ความเป็นชาติใหม่ที่ถือกำเนิด ขึ้นดาว 5 ดวง หมายถึง อุดมคติ 5 ประการของชาติ ได้แก่ ประชาธิปไตย สันติภาพ ความก้าวหน้า ความยุติธรรม และ ความเสมอภาค

ไทย		สีแดง หมายถึง เลือดอันยอมพลีให้แก่ชาติ สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์แห่งพระพุทธศาสนา และ ธรรมะ สีน้ำเงิน หมายถึง สีส่วนพระองค์ขององค์พระมหากษัตริย์
บรูไน		สีเหลือง หมายถึง กษัตริย์ สีขาว และสีดำ หมายถึง มุขมนตรี มีตราแผ่นดินกลางธง
เวียดนาม		สีแดง หมายถึง การปฏิวัติโดยชนชั้นกรรมาชีพ ดาวสีทอง หมายถึง การชี้นำของพรรคคอมมิวนิสต์ เวียดนาม
กัมพูชา		สีน้ำเงิน หมายถึง กษัตริย์ สีแดง หมายถึง ชาติ ปราสาทนครวัดสีขาว หมายถึง สันติภาพ
เมียนมาร์		สีเขียว หมายถึง สันติภาพ ความสงบ และความอุดม สมบูรณ์ของพม่า สีเหลือง หมายถึง ความสามัคคี สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญ ความเข้มแข็ง เด็ดขาด ดาวสีขาว หมายถึง สหภาพอันมั่นคงเป็นเอกภาพ
ลาว		สีแดง หมายถึง เลือดแห่งการต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาวลาว สีน้ำเงิน หมายถึง ความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ของชาติ พระจันทร์สีขาว หมายถึง เอกภาพ

(กรมอาเซียน, 2555)

ภาษา ศาสนา ประชากร

ประเทศ	ภาษาประจำชาติ	ศาสนา	*ประชากร(คน)	**ขนาดพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)
อินโดนีเซีย	มาเลย์	อิสลาม คริสต์	234,181,000	1,680,360
มาเลเซีย	มาเลย์	อิสลาม พุทธ คริสต์	28,909,000	330,252
ฟิลิปปินส์	ฟิลิปปิโน (ตากาล็อก)	คริสต์, อิสลาม	94,013,000	300,000
สิงคโปร์	จีนกลาง	พุทธ อิสลาม	5,077,000	710
ไทย	ไทย	พุทธ,อิสลาม, คริสต์	67,312,000	513,120
บรูไน	มาเลย์	อิสลาม	415,000	5,765
เวียดนาม	เวียดนาม	ไม่มีศาสนา ประจำชาติ, พุทธ	86,930,000	331,051
กัมพูชา	เขมร	พุทธ	15,269,000	181,035
เมียนมาร์	เมียนมาร์	พุทธ คริสต์	60,163,000	676,577
ลาว	ลาว	พุทธ	6,230,000	263,800

*,** พิกพ อุดร (2556) 50 คำ กุญแจไขอาเซียน, กรุงเทพฯ: สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กระทรวงการต่างประเทศ.

ดอกไม้ประจำชาติอาเซียน

1. ดอกไม้ประจำชาติอินโดนีเซีย “ดอกกล้วยไม้ราตรี”

ภาพที่ 44: ดอกกล้วยไม้ราตรี

ดอกไม้ประจำชาติอินโดนีเซีย คือ ดอกกล้วยไม้ราตรี (Moon Orchid) ซึ่งเป็นหนึ่งในดอกไม้กล้วยไม้ที่บานอยู่ได้นานที่สุด โดยช่อดอกนั้นสามารถแตกกิ่งและอยู่ได้นาน 2-6 เดือน โดยดอกจะบานแค่ปีละ 2-3 ครั้งเท่านั้น ทั้งนี้ดอกไม้กล้วยไม้ราตรีสามารถเจริญเติบโตได้ดีใน

อากาศชื้น จึงพบเห็นได้ง่ายในพื้นที่ราบต่ำของประเทศอินโดนีเซีย

2. ดอกไม้ประจำชาติของประเทศมาเลเซีย “ดอกชบาแดงหรือบุหงารายา”

ชบาแดงหรือบุหงารายา ได้รับเลือกเป็นดอกไม้ประจำชาติเมื่อปี ค.ศ. 1960 สีแดงของดอกชบาหมายถึงความกล้าหาญ กลีบดอกทั้ง 5 หมายถึงหลัก 5 ประการของความเป็นชาตินอกจากนี้ชบาแดงยังพบเห็นได้ทั่วไปในมาเลเซียอีกด้วย

ภาพที่ 45: ดอกชบาแดงหรือบุหงารายา

3. ดอกไม้ประจำชาติของประเทศฟิลิปปินส์ “ดอกพุดแก้ว”

ดอกไม้ประจำชาติฟิลิปปินส์ คือ ดอกพุดแก้ว (Sampaguita Jasmine) ดอกมีสีขาวกลีบดอกเป็นรูปดาว มีกลิ่นหอม บานส่งกลิ่นในตอนกลางคืน ถือเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ เรียบง่าย อ่อนน้อมถ่อมตน รวมถึงความเข้มแข็งอีกด้วย เคยถูกนำมาใช้เฉลิมฉลองใน

ภาพที่ 46: ดอกพุดแก้ว

ตำนานเรื่องเล่ารวมทั้งบท

เพลงของฟิลิปปินส์ด้วยเช่นกัน

4. ดอกไม้ประจำชาติของประเทศสิงคโปร์ “แวนด้า มิสโจควิม”

ภาพที่ 47: แวนด้า มิสโจควิม

ดอกไม้ประจำชาติของสิงคโปร์คือ กล้วยไม้ลูกผสมสกุลแวนด้า ชื่อว่า แวนด้ามิส โจควิม ที่ตั้งตามชื่อ Agnes Joaquim ผู้ค้นพบดอกไม้ชนิดนี้ ได้รับการคัดเลือกให้เป็นดอกไม้ประจำชาติเมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1981 เพราะกล้วยไม้สกุลนี้มี ความแข็งแรง ดอกบานตลอดปีจึงสะท้อนถึงความเจริญก้าวหน้าความสมบูรณ์ในทุกมุมมองของชีวิต นอกจากนี้สิงคโปร์ยังเป็นแหล่งปลูกและส่งออก กล้วยไม้ที่สำคัญของโลกด้วย

5. ดอกไม้ประจำชาติของประเทศไทย “ดอกราชพฤกษ์หรือดอกกฤษณา”

ภาพที่ 48: ดอกราชพฤกษ์หรือดอกกฤษณา

ดอกไม้ประจำชาติไทยคือ ดอกราชพฤกษ์ (Ratchaphruk) ที่มีสีเหลืองสวยสง่างาม เมื่อเบ่งบานแล้วให้ความรู้สึกอบอุ่น ถือเป็นสัญลักษณ์ของความมีเกียรติยศศักดิ์ศรี ซึ่งชาวไทยหลายคนรู้จักกันดีในนามของ ดอกกฤษณา โดยมีความเชื่อว่าสีเหลืองอร่ามของดอกราชพฤกษ์คือสีแห่งพระพุทธศาสนาและความรุ่งโรจน์ รวมทั้งยังเป็นสัญลักษณ์แห่งความสามัคคีปรองดองของคนในชาติอีกด้วย โดยดอกราชพฤกษ์จะเบ่งบานในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม มีจุดเด่นเวลาเบ่งบานคือการผลัดใบออกจนหมดต้น เหลือไว้เพียงแต่สีเหลืองอร่ามของดอกราชพฤกษ์เท่านั้น

6. ดอกไม้ประจำชาติของประเทศบรูไน “ดอกซิมปอร์”

ภาพที่ 49: ดอกซิมปอร์

ดอกไม้ประจำชาติบรูไน ก็คือ ดอกซิมปอร์ (Simpor) หรือที่รู้จักกันในชื่อ ดอกด้านชะวา (Dillenia) ดอกไม้ประจำท้องถิ่นบรูไน ที่มีกลีบขนาดใหญ่สีเหลือง หากบานเต็มที่แล้วกลีบดอกจะมีลักษณะคล้ายร่ม พบเห็นได้ตามแม่น้ำทั่วไปของบรูไน มีสรรพคุณช่วยรักษาบาดแผล หากใครแวะไปเยือนบรูไน จะพบเห็นได้จากธนบัตรใบละ 1 ดอลลาร์ของประเทศบรูไน และในงานศิลปะพื้นเมืองอีกด้วย

7. ดอกไม้ประจำชาติของประเทศเวียดนาม “บัวหลวงสีชมพู”

ภาพที่ 50: บัวหลวงสีชมพู

บัวหลวงสีชมพู (Pink Lotus) คือดอกไม้ประจำชาติของเวียดนาม กระทรวงวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยวของเวียดนามได้จัดให้ประชาชนร่วมลงคะแนนเลือกดอกไม้ประจำชาติขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 2010 ดอกบัวหลวงสีชมพูมีคนเลือกมากที่สุด เนื่องจากพบเห็นได้ทั่วไปนอกจากนี้ยังเป็นสัญลักษณ์แห่งคุณธรรมและจิตวิญญาณอันบริสุทธิ์ของชาวเวียดนามด้วย

8. ดอกไม้ประจำชาติของประเทศไทย “ดอกจําปา”

ดอกไม้ประจำชาติของประเทศไทยคือดอกจําปาซึ่งก็คือดอกทิวลิปหรือดอกต้นหมขงไทยเรานั้นเอง ในลาวสามารถพบเห็นดอกจําปาได้ทั่วไปตั้งแต่เหนือจรดใต้ สำหรับชาวลาวแล้วดอกจําปาหมายถึงความสนุกสนานในชีวิตและความจริงใจ

ภาพที่ 51: ดอกจําปา

9. ดอกไม้ประจำชาติของประเทศไทย “ดอกประดู่”

ดอกไม้ประจำชาติของประเทศไทยคือดอกประดู่ซึ่งจะผลิดอกช่วงเดือนเมษายนและส่งกลิ่นหอมไปทั่ว ชาวพม่าถือว่าดอกประดู่มีสีเหลืองทองงดงามและผลิดอกช่วงงานเฉลิมฉลองเทศกาลปีใหม่คือสัญลักษณ์ของความแข็งแกร่งและอดทน ทั้งยังหมายถึงวัยหนุ่มสาวและความรักด้วย ดอกไม้ชนิดนี้มีบทบาทสำคัญในงานพิธีต่าง ๆ ทั้งงานประเพณีและพิธีทางศาสนา

ภาพที่ 52: ดอกประดู่

10. ดอกไม้ประจำชาติของประเทศไทย “ดอกลําควน”

กัมพูชามีดอกไม้ประจำชาติเป็น ดอกลําควน (Rumdul) ดอกไม้สีขาวปนเหลืองนวล กลีบดอกหนา ทึบและแข็งเล็กน้อย มีกลิ่นหอมเย็นแบบกรุ่น ๆ ถูกจัดเป็นไม้มงคลชนิดหนึ่งเพราะมีความหมายถึงความสดชื่นหอมกรุ่น และเป็นดอกไม้สำหรับสุภาพสตรี

ภาพที่ 53: ดอกลําควน

ชุดประจำชาติ

<p>อินโดนีเซีย</p> 	<p>ผู้ชาย</p> <p>สวมเสื้อคอปิด นุ่งโสร่ง สวมหมวกมุสลิม</p> <p>ผู้หญิง (กะบาย่า)</p> <p>เป็นเสื้อแขนยาว คอแหลม สวมผ้าโสร่งที่รู้จักในชื่อผ้าบาติก</p>
<p>มาเลเซีย</p> 	<p>ผู้ชาย</p> <p>สวมชุดแขนยาวคอปิด เรียกว่า “บาจู มลายู” และมีผ้าคาดเอว สวมหมวกมุสลิมที่เรียกว่า “ซอเกาะ”</p> <p>ผู้หญิง</p> <p>สวมเสื้อ “บาจูกรุง” หรือเสื้อ “เคบาย่า” นุ่งโสร่งและมีผ้าพันคอ</p>
<p>ฟิลิปปินส์</p> 	<p>ผู้ชาย</p> <p>สวมเสื้อบารองกาดาล็อกและกางเกงขาสั้น</p> <p>ผู้หญิง</p> <p>สวมเสื้อบาลินตาวัก เกล็ดลักษณะคือ เสื้อแขนสั้นจับจีบยก คั้งขึ้นเหนือไหล่คล้ายปีกผีเสื้อ</p>
<p>สิงคโปร์</p>	<p>ไม่มีชุดประจำชาติเพราะมีหลายเชื้อชาติ</p> <p>ผู้ชาย</p> <p>สวมสูทสากลทั่วไป</p>

	<p>ผู้หญิง</p> <p>สวมผ้าถึงพิมพ์ลาย หรือชุดสากลทั่วไป</p>
<p>ไทย</p> 	<p>ผู้ชาย</p> <p>สวมเสื้อราชปะแตน ตีศกระดุม 5 เม็ด นุ่งโจงกระเบน</p> <p>ผู้หญิง</p> <p>สวมชุดไทยจักรี มีสไบเฉียง เปิดบ่าขวา นุ่งผ้าซิ่นไหมยก</p>
<p>บรูไน ดารุสซาลาม</p> 	<p>ผู้ชาย</p> <p>สวมหมวกอิสลาม เสื้อแขนยาว คอปิด มีผ้าพันรอบเอว</p> <p>ผู้หญิง</p> <p>สวมเสื้อคลุมยาวและกระโปรงที่ปิดมิดชิด เรียกว่า “บาจุงรุง” และสวมใส่ “ฮิญาบ” คลุมใบหน้า</p>
<p>เวียดนาม</p> 	<p>ผู้ชาย</p> <p>สวมชุดอ่าวหญ่ย ประกอบไปด้วยชุดผ้าไหมที่พอดีตัวสวมทับกางเกงขาวยาวสวมใส่ชุดในพิธีแต่งงานหรือพิธีศพ</p> <p>ผู้หญิง</p> <p>สวมชุดอ่าวหญ่ย ประกอบไปด้วยชุดผ้าไหมที่พอดีตัวสวมทับกางเกงขาวยาวซึ่งเป็นชุดที่มักสวมใส่ในงานแต่งงานและพิธีการสำคัญของประเทศมีลักษณะคล้ายชุดกี่เพ้าของจีน</p>

<p>ลาว</p> 	<p>ผู้ชาย</p> <p>มักแต่งกายแบบสากลหรือนุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อชั้นนอก กระดุมเม็ดเล็กคล้ายเสื้อพระราชทานของไทย</p> <p>ผู้หญิง</p> <p>จะนุ่งผ้าซิ่น และเสื้อแขนยาวทรงกระบอก</p>
<p>เมียนมาร์</p> 	<p>ผู้ชาย</p> <p>นุ่งโสร่งที่เรียกว่า “ลองยี” และสวมเสื้อเชิ้ตคนจีนหรือเสื้อคลุม ไม่มีปกมีผ้าแพรคลุมศีรษะ</p> <p>ผู้หญิง</p> <p>นิยมนุ่งผ้าซิ่น ใส่เสื้อติดกระดุมหน้าๆที่เรียกว่า “ซินซี” หรือเสื้อติดกระดุมข้างที่เรียกว่า “ซินบอน”</p>
<p>กัมพูชา</p> 	<p>ผู้ชาย</p> <p>สวมเสื้อราชปะแตนคล้ายของไทย</p> <p>ผู้หญิง</p> <p>สวมเสื้อลูกไม้ มีสไบเหมือนกับของไทย</p>

(Mr. ASEAN, 2556, หน้า 38-207)

อาหารประจำชาติ

ประเทศ	อาหาร	ส่วนประกอบ
อินโดนีเซีย		<p>กาโด กาโด (Gado Gado) ประกอบไปด้วยผักและธัญพืชหลากหลายชนิด ทั้งแครอท มันฝรั่ง กะหล่ำปลี ถั่วงอก ถั่วเขียว นอกจากนี้ยังมีเต้าหู้และไข่ต้มสุกด้วย กาโด กาโดจะนำมารับประทานกับซอสถั่วที่คล้ายกับซอสสะเต๊ะ อย่างไรก็ตาม ด้วยเครื่องสมุนไพรในซอส อาทิ รากผักชี หอมแดง กระเทียม ตะไคร้ ทำให้เมื่อรับประทานแล้วจะไม่รู้สึกลื่นกะทิมากจนเกินไปนั่นเอง</p>
มาเลเซีย		<p>นาซี เลอมัก (Nasi Lemak) เป็นข้าวหุงกับกะทิและใบเตย ทานพร้อมเครื่องเคียง 4 อย่าง ได้แก่ ปลากระดักทอดกรอบ แดงกวาหั่น ไข่ต้มสุก และถั่วอบ ซึ่งนาซี เลอมักแบบดั้งเดิมจะห่อด้วยใบตอง และมักทานเป็นอาหารเช้า แต่ในปัจจุบันกลายเป็นอาหารยอดนิยมที่ทานได้ทุกมื้อ และแพร่หลายในประเทศเพื่อนบ้านอีกหลายแห่ง เช่น สิงคโปร์ และภาคใต้ของไทยด้วย</p>
ฟิลิปปินส์		<p>อโด โบ้ (Adobo) ทำจากเนื้อหมู หรือเนื้อไก่ ที่ผ่านการหมัก และปรุงรส โดยจะใส่น้ำส้มสายชู ซีอิ๊วขาว กระเทียมสับ ใบกระวาน พริกไทยดำนำไปทำให้สุกโดยอบในเตาอบ หรือทอด แล้วนำมารับประทานกับข้าวสวยร้อน ๆ</p>

สิงคโปร์		<p>ลักซา (Laksa) มีลักษณะคล้ายก๋วยเตี๋ยวต้มยำใส่กะทิ ทำให้รสชาติเข้มข้น คล้ายคลึงกับข้าวซอยของไทย โดยลักซาจะมีส่วนผสมของ กุ้งแห้ง พริก กุ้งต้ม และหอยแครง เหมาะสำหรับคนที่ชอบรับประทานอาหารทะเลเป็นอย่างยิ่ง</p> <p>อย่างไรก็ตาม ลักซามีทั้งแบบที่ใส่กะทิ และไม่ใส่กะทิแต่ว่าแบบที่ใส่กะทิจะเป็นที่นิยมมากกว่า</p>
ไทย		<p>ต้มยำกุ้ง (Tom Yam Goong) เป็นอาหารคาวที่เหมาะสมสำหรับรับประทานกับข้าวสวยร้อน ๆ กลิ่นหอมของสมุนไพรที่เป็นส่วนประกอบในต้มยำกุ้ง นอกจากจะทำให้รู้สึกสดชื่นแล้ว ยังช่วยกระตุ้นการเจริญอาหารได้เป็นอย่างดี</p>
บรูไน		<p>อัมบูยัต (Ambuyat) ตัวแป้งจะเหนียวข้นคล้ายข้าวต้ม หรือ โจ๊ก โดยมีแป้งสาตูเป็นส่วนผสมหลัก ตัวแป้งอัมบูยัตเอง ไม่มีรสชาติ แต่ความอร่อยจะอยู่ที่การจิ้มกับซอสผลไม้ที่มีรสเปรี้ยว</p> <p>นอกจากนี้ยังมีเครื่องเคียงอีก 2-3 ชนิด เช่น ผักสด เนื้อห่อใบตองย่าง หรือเนื้อทอด ทั้งนี้ การรับประทานอัมบูยัตให้ได้รสชาติ ต้องรับประทานตอนร้อน ๆ จึงจะดีที่สุด</p>
เวียดนาม		<p>ปอเปี๊ยะเวียดนาม (Vietnamese Spring Rolls) เป็นแผ่นแป้งซึ่งทำจากข้าวเจ้ามาห่อไส้ ซึ่งอาจจะเป็นไก่ หมู กุ้ง หรือหมูยอ โดยนำมารวมกับผักสมุนไพรอีกหลายชนิด เช่น สะระแหน่ ผักกาดหอม และนำมารับประทานคู่กับน้ำจิ้มหวาน โดยจะมีถั่วคั่ว แครอทซอย ไซเท้าซอย ให้เติมตามใจชอบ และบางครั้งอาจมีเครื่องเคียงอย่างอื่นเพิ่มด้วย</p>

ลาว		ซูปไก่ (Chicken Soup) เป็นอาหารยอดนิยมของลาวมีส่วนผสมสำคัญ ได้แก่ ตะไคร้ ใบสะระแหน่ กระเทียม หอมแดง รวมถึงรสชาติเปรี้ยว ๆ เผ็ด ๆ จากมะนาวและพริก รับประทานร้อน ๆ กับข้าวเหนียว
เมียนมาร์		หล่าเฟ็ด (Lahpet) เป็นการนำใบชาหมักมาทานกับเครื่องเคียง เช่น กระเทียมเจียว ถั่วชนิดต่าง ๆ งาคั่ว กุ้งแห้ง จิง มะพร้าวคั่ว เรียกได้ว่า มีลักษณะคล้ายคลึงกับเมี่ยงคำของประเทศไทย
กัมพูชา		อาม็อก (Amok) มีลักษณะคล้ายห่อหมกของไทย โดยเป็นการนำเนื้อปลาสด ๆ พริกเครื่องแกง และกะทิ แล้วทำให้สุกโดยการนำไปนึ่ง ซึ่งนอกจากจะใช้เนื้อปลาแล้ว อาจเลือกใช้เนื้อไก่แทนก็ได้

(กรมอาเซียน, 2555)

แบบฝึกหัดหน่วยที่ 2

1. เพราะเหตุใดเราจึงต้องศึกษาประวัติศาสตร์และความเป็นมาของประเทศสมาชิกอาเซียน

.....

.....

.....

.....

2. จากการศึกษาประวัติศาสตร์ของประเทศสมาชิกอาเซียนนักศึกษามีความประทับใจในประวัติศาสตร์ของชาติใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

3. ให้นักศึกษาวิเคราะห์ลักษณะ ข้อดีและข้อเสียของการปกครองของประเทศลาว

.....

.....

.....

.....

.....

4. ลักษณะการแต่งกายของชาวบรูไน สามารถคาดเดาได้ว่าสภาพอากาศเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

5. เพราะเหตุใดในประเทศกัมพูชาจึงนิยมรับประทาน อาม็อก และสามารถหาได้แทบทุกภาคในประเทศ

.....

.....

.....

6. ให้นักศึกษาบอกความหมายของสีธงชาติแต่ละสี โดยสรุปโดยเรียงลำดับสีที่ปรากฏอยู่บนธงชาติจากมากไปหาน้อย (ทุกสีที่ปรากฏอยู่บนธงชาติของทั้ง 10 ประเทศ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7. ให้นักศึกษาเรียงลำดับความหนาแน่นของประชากรของประเทศสมาชิกอาเซียนจากมากไปหาน้อย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หน่วยที่ 3

ชื่อหน่วย เตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน **ระยะเวลา** 3 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถวิเคราะห์หน้าที่และบทบาทในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของทุกฝ่าย

2. ผู้เข้ารับการอบรมตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กิจกรรมการฝึกอบรม

1. การบรรยายโดยผู้วิจัย
2. การร่วมกันอภิปราย เสนอความคิดเห็น
3. ทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยการอบรม
4. สรุปร่วมกัน

สื่อที่ใช้ในการอบรม

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบเครื่องฉาย
3. ข่าวจากอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

การวัดผลประเมินผล

1. ทำแบบฝึกหัดท้ายบท
2. ทำแบบทดสอบ
3. สังเกตพฤติกรรมการเข้าอบรม

เนื้อหาสาระ

จากการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนในครั้งที่ 4 ได้มอบหมายให้สำนักงานเลขาธิการอาเซียนและ Southeast Asian Ministers of Education Organization (SEAMEO) จัดทำแผนปฏิบัติการทางด้านการศึกษา 5 ปี (Work Plan on Education 2011-2015: WEP) ซึ่งแผนดังกล่าวจะให้ความสำคัญใน 4 ด้าน อันได้แก่ 1) ความตระหนักในเรื่องอาเซียน (ASEAN Awareness) 2) การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ (Access to Quality Education Inputs) เพื่อดำเนินแผนการดังกล่าวให้ไปสู่ความสำเร็จ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายสู่การสร้างประชาคมอาเซียนดังนี้

1. การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษาและประชาชนเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2558

2. การพัฒนาศักยภาพของนักเรียนนักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อม

3. การพัฒนามาตรฐานการศึกษา เพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ในอาเซียน รวมทั้งเพื่อให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกันในอาเซียน

4. การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียน โดยจัดทำข้อตกลงความร่วมมือด้านการศึกษา และการพัฒนาความสามารถ ประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่าง ๆ

5. การพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน นอกจากนี้แล้วเพื่อให้การดำเนินงานมีรูปธรรมมากขึ้น หน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำโครงการต่าง ๆ อาทิ โครงการ Spirit of ASEAN หรือ การจัดทำยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทย ในการเตรียมพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เป็นต้น อีกทั้งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ยังได้ร่วมมือกับผู้ประกอบการเพื่อจัดทำโครงการนำร่องการพัฒนาศักยภาพของแรงงานด้านภาษาและวัฒนธรรม โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นแรงงานที่ทำงานแล้ว และแรงงานใหม่ที่จะเข้าสู่ระบบ เพื่อฝึกภาษาที่เน้นถึงการสื่อสารเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้มีการตื่นตัวในการเตรียมความพร้อมที่จะรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนมากขึ้น โดยรูปแบบในการเตรียมพร้อมเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนนั้นส่วนใหญ่อยู่ในรูปการจัดสัมมนาให้ความรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555, หน้า ๖-๗) สอดคล้องกับกรมอาเซียน (2555) ที่กล่าวถึงการเตรียมพร้อมไทยว่า

1. ภาพรวม

1.1 ไทยต้องสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมและการเมืองและความมั่นคงรวมทั้งเร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ทั้งในมิติเศรษฐกิจสังคมและความมั่นคงตลอดจนการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมขนส่งภายในและภายนอกภูมิภาคซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกประเทศในอาเซียนตกลงกันไว้แล้วเพื่อรักษาความน่าเชื่อถือและส่งเสริมบทบาทของไทยในอาเซียนต่อไป

1.2 ไทยควรดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคมอีกหลายประการเพื่อรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนทั้งนี้การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกส่วนราชการและทุกภาคส่วนรวมทั้งภาคประชาชน

1.3 ไทย ได้จัดตั้งกลไกในระดับชาติเพื่อรองรับการดำเนินการในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้แก่

1.3.1 คณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานเป็นกลไกประสานงานระดับนโยบายเพื่อบูรณาการการดำเนินการของหน่วยงานไทยและเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 อย่างเป็นทางการและมีประสิทธิภาพและกระทรวงการต่างประเทศได้รวบรวมแผนงานสำหรับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนปี 2558 ของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อให้รัฐบาลเห็นภาพรวมของสิ่งที่ต้องดำเนินการเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ซึ่งครอบคลุมถึงการดำเนินการตามพันธกรณีของไทยตามแผนการจัดตั้งประชาคมของแต่ละเสา (Blueprint) การสร้างความตระหนักรู้แก่ภาคส่วนต่าง ๆ ฯลฯ

1.3.2 คณะอนุกรรมการว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกัน ในอาเซียนจัดตั้งขึ้นภายใต้คณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติโดยมีรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานเพื่อประสานงานและติดตามให้มีการดำเนินการตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกัน ในอาเซียนที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของไทย

1.3.3 คณะอนุกรรมการด้านการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียนจัดตั้งขึ้นภายใต้คณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติโดยมีอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นประธานเพื่อบูรณาการงานการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและการสร้างความตระหนักรู้เรื่องอาเซียนแก่ทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้ประชาชนไทยมีส่วนร่วมกับการสร้างประชาคมอาเซียนและสามารถใช้โอกาสจากประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มที่

1.3.4 คณะกรรมการ/ อนุกรรมการสำหรับการดำเนินการตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในแต่ละเสา โดยหน่วยงานที่เป็นผู้ประสานงานหลักของแต่ละเสาเป็นประธาน เสาการเมืองและความมั่นคงได้แก่คณะกรรมการดำเนินการเพื่อจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงโดยมีปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานเสาเศรษฐกิจได้แก่คณะอนุกรรมการดำเนินการตามแผนงานไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานและสำหรับเสาสังคมและวัฒนธรรมได้แก่คณะกรรมการแห่งชาติด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธาน

2. การดำเนินการของกรมอาเซียนในการเตรียมความพร้อมของภาคส่วนต่าง ๆ

2.1 การเตรียมความพร้อมของภาครัฐ

ในการเตรียมความพร้อมของภาครัฐกรมอาเซียนให้ความสำคัญกับการดำเนินการในหลายมิติทั้งการปรับส่วนราชการให้รองรับการเป็นประชาคมอาเซียนการพัฒนาบุคลากรและการสร้างศักยภาพแก่ข้าราชการและการส่งเสริมการปฏิบัติตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในทั้งสามเสาโดยที่ผ่านมามีการดำเนินการในประเด็นต่างๆ อาทิ

2.1.1 ผลักดันให้มีการจัดตั้งกลุ่มงานหรือส่วนงานที่รับผิดชอบประเด็นเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรง (ASEAN Unit) ในแต่ละหน่วยงานเพื่อให้สามารถดำเนินการและเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.2 ประสานกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาข้าราชการพลเรือนเพื่อให้มีการจัดโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนแก่ข้าราชการพัฒนาทักษะการทำงานและเจรจาระหว่างประเทศรวมทั้งทักษะภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านให้แก่ข้าราชการ

2.1.3 จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมอาเซียนร่วมกับสถาบันการต่างประเทศเพื่อฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนให้แก่ข้าราชการหรือพนักงานหน่วยงานของรัฐ (ระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการ) หรือหน่วยงานภาคเอกชน (ระดับไม่ต่ำกว่าผู้จัดการ) ซึ่งปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนและประเทศเพื่อนบ้าน โดยกำหนดจัดฝึกอบรมรุ่นแรกระหว่างวันที่ 13-26 สิงหาคม พ.ศ.2555 ทั้งนี้การฝึกอบรมจะประกอบด้วยการบรรยายความรู้เกี่ยวกับอาเซียนจากผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาดูงานภายในประเทศโดยเฉพาะจังหวัดที่เป็นจุดเชื่อมโยงหรือเป็นจุดยุทธศาสตร์ของไทยต่ออาเซียนในด้านต่างๆและการดูงานในต่างประเทศให้แก่สำนักเลขาธิการอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา

2.1.4 ประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในเรื่องการแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับพันธกรณีของไทยภายใต้ประชาคมอาเซียนในทั้งสามเสาเพื่อให้กฎหมายมีความทันสมัยและเอื้อให้ไทยสามารถแข่งขันและใช้โอกาสจากประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มที่

2.2 การเตรียมความพร้อมของภาคเอกชน

เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถใช้ประโยชน์จากการเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการที่อาเซียนมุ่งสู่การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันและเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก กรมอาเซียน ได้มีบทบาทในการประสานกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการในประเด็นสำคัญต่าง ๆ อาทิ

2.2.1 การพัฒนาศักยภาพของภาคเอกชนและแรงงานไทยให้ตอบสนองความต้องการและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดอาเซียน

2.2.2 การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความตกลงเขตการค้าเสรีทั้งระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศนอกภูมิภาค (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์)

2.2.3 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการกำหนดนโยบายและการเจรจาความตกลงต่าง ๆ ของภาครัฐ โดยในปัจจุบันมีผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและสมาคมธนาคารไทยในองค์ประกอบคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ

2.2.4 การรักษาคุณภาพสินค้าให้ได้ตามความต้องการของตลาดและผ่านเกณฑ์มาตรฐานระหว่างประเทศที่กำหนด

2.2.5 การส่งเสริมการสร้างและใช้ประโยชน์จากเครือข่ายนักธุรกิจและผู้ประกอบการในอาเซียน

2.2.6 การจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อลดทอนผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อภาคธุรกิจไทย โดยเฉพาะกับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม

2.3 การเตรียมความพร้อมของภาคประชาชน

ในการเตรียมความพร้อมของภาคประชาชนกรมอาเซียนให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียนและได้ร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับจากหน่วยราชการทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนในประชาชนทุกภาคส่วนและในทุกระดับ โดยที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการที่สำคัญหลายประการ อาทิ

2.3.1 กิจกรรมอาเซียนสัญจรกรมอาเซียนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมอาเซียนสัญจรไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศเพื่อเผยแพร่ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน รวมทั้งสร้างความตระหนักถึงประโยชน์และโอกาสที่คนไทยจะได้รับจากการเป็นประชาคมอาเซียน โดยการจัดการบรรยายความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนให้แก่บุคลากรของสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนและประชาชนผู้สนใจและมีการพบปะกับภาคประชาชนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและรับฟังข้อเสนอแนะของสาธารณชนที่ผ่านมากรมอาเซียนได้จัดกิจกรรมอาเซียนสัญจรแล้วทั้งสิ้น 7 ครั้งในปีงบประมาณ 2555 โดยมีผู้เข้าร่วมครั้งละประมาณ 1,000 คน ครอบคลุมหน่วยงานและผู้สนใจจากจังหวัดต่าง ๆ ทั้งสิ้น 13 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ภูเก็ต ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก จันทบุรี กาญจนบุรี สมุทรสาคร ลพบุรี ชลบุรี ระยอง ตาก และ เชียงราย นอกจากนี้ กรมอาเซียนยังมีแผนการจัดกิจกรรมอาเซียนสัญจรในปีงบประมาณ 2555 ต่อไปอีกหลายแห่งเพื่อให้ครอบคลุมถึงทุกภาคของประเทศ

2.3.2 งานวันอาเซียนในวันที่ 8 สิงหาคมของทุกปีกรมอาเซียนกำหนดจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสครบรอบการก่อตั้งอาเซียนที่กระทรวงการต่างประเทศเป็นประจำทุกปี (ปี 2554 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่กระทรวงการต่างประเทศจัดขึ้นประมาณ 1,000 คนและมีนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ กว่า 60 แห่งทั่วประเทศเข้าร่วม) สำหรับปี พ.ศ. 2555 นี้จะมีกิจกรรมสำหรับเยาวชนทั่วประเทศอาทิการแข่งขันตอบปัญหาเกี่ยวกับอาเซียนการประกวดเรียงความหรือวาดภาพเกี่ยวกับอาเซียนการจัดนิทรรศการภาพถ่ายสถานที่ท่องเที่ยวอาเซียนและจะมีการเสวนาโดยวิทยากรจากผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อที่เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ.2558” โดยเชิญผู้สนใจเข้าร่วมรับฟังโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

2.3.3 การจัดทำสื่อเผยแพร่

1) สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือแผนงานการจัดตั้งประชาคม 3 เสาหลัก โปสเตอร์แผ่นพับแผ่นป้ายนิทรรศการเคลื่อนที่โดยตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2554 มีนาคม พ.ศ. 2555 กรมอาเซียนได้ส่งเอกสารหนังสือไปตามคำขอของหน่วยงานและผู้สนใจต่าง ๆ กว่า 3,000 ราย

2) รายการวิทยุ“เราคืออาเซียน” คลื่น A.M.1575 KHz ออกอากาศทุกวันอังคาร เวลา 17.30-18.00 น. เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลความรู้ต่างๆที่เกี่ยวกับอาเซียนทั้งข้อมูลพื้นฐานของอาเซียนกิจกรรมอาเซียนสัญจรอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาผลการประชุมของอาเซียนที่สำคัญ ๆ รวมทั้งการถามคำถามชิงรางวัลอาเซียน

3) เว็บไซต์กรมอาเซียน www.mfa.go.th/asean เป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของอาเซียนและการจัดกิจกรรมต่างๆของกรมอาเซียนรวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาสื่อมัลติมีเดียอาทิ ASEAN E-Book วิกิ โอการ์ตูนท่องโลกอาเซียน เพลง ASEAN Way เป็นต้น

4) Facebook “เราคืออาเซียน” เป็นอีกช่องทางการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือความคิดเห็นเรื่องราวเกี่ยวกับอาเซียน

5) อื่น ๆ เช่นจัดทำ CD ROM รวบรวมสื่อความรู้เกี่ยวกับอาเซียนจัดทำการ์ตูนเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนจัดทำสปอร์ต โฆษณาการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558

2.3.4 การจัดอบรมครูกรมอาเซียนได้ร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการในการจัดอบรมครูทั่วประเทศเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนและการเตรียมพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นการ Train the trainers เพื่อครูที่เข้าร่วมกิจกรรมกลับไปถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับครูใน โรงเรียนและ โรงเรียนเครือข่ายนักเรียนผู้ปกครองและชุมชนต่อไป

2.3.5 การเป็นวิทยากรอบรมสัมมนากรมอาเซียนได้รับเชิญจากหน่วยราชการ สถาบันการศึกษาและภาคเอกชนให้เป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น เกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนเป็นจำนวนมาก โดยในปีงบประมาณ 2554 มีจำนวนถึง 148 ครั้งและในปีงบประมาณ 2555 จนถึงเดือนมิถุนายน 2555 กรมอาเซียนได้ ส่งวิทยากรไปแล้ว 212 ครั้งและยังมีคำเชิญตลอดทั้งปีที่กรมอาเซียนได้รับแล้วอีกเป็นจำนวนมาก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555 หน้า ฐ-ท)

ถนอมศักดิ์ จิรายุวัฒน์ (2555, หน้า 26-31) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่อาเซียนไว้ดังนี้

สำหรับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนนั้น ประเทศไทย ในฐานะที่เป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน มีศักยภาพในการเป็นแกนนำในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เข้มแข็ง จึงได้มีการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยจะ มุ่งเน้นเรื่องการศึกษา ซึ่งจัดอยู่ในประชาคมสังคมสังคมและวัฒนธรรม ที่จะมียุทธศาสตร์สำคัญที่ จะส่งเสริมให้ประชาคม ด้านอื่น ๆ ให้มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการ พัฒนาในทุก ๆ ด้านและจะมีการส่งเสริมให้เป็นประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านอาเซียนศึกษา เป็น ศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา ด้วยการสร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน ความแตกต่างทางด้าน ชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อ พัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ในประชาคมอาเซียน

ที่ผ่านมา ได้มีสาระสำคัญของปฏิญญาชะอำหัวหิน ว่าด้วยการเสริมสร้างความ ร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน เน้นย้ำถึงบทบาทของ การศึกษาในด้านการสร้างประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558 อันประกอบด้วย 3 เสาหลัก ดังนี้

1. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาการเมืองและความมั่นคง

สนับสนุนความเข้าใจและความตระหนักรับรู้เรื่องกฎบัตรอาเซียนให้มากขึ้น โดยผ่าน หลักสูตรอาเซียนในโรงเรียน และเผยแพร่กฎบัตรอาเซียนที่แปรเป็นภาษาต่าง ๆ ของชาติในอาเซียน ให้เน้นในหลักการแห่งประชาธิปไตยให้มากขึ้น เคารพในสิทธิมนุษยชนและคำนึงในเรื่อง แนวทางที่สันติภาพในหลักสูตรของโรงเรียนสนับสนุนความเข้าใจและความตระหนักรับรู้ในความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อในภูมิภาคในหมู่หม้ออาจารย์ผ่านการฝึกอบรม โครงการแลกเปลี่ยนและการจัดตั้งข้อมูลพื้นฐานออนไลน์ เกี่ยวกับเรื่องนี้จัดให้มีการประชุมผู้นำ วิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอในฐานะที่เป็นพื้นฐานสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น ในภูมิภาคอาเซียนที่หลากหลายการสร้างศักยภาพและเครือข่าย รวมทั้งยอมรับการดำรงอยู่ของเวที วิทยาลัยเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาเศรษฐกิจ

พัฒนากรอบทักษะภายในประเทศแต่ละประเทศสมาชิกเพื่อช่วยสนับสนุนการมุ่งไปสู่การจัดการทำการยอมรับทักษะในอาเซียนสนับสนุน การขับเคลื่อนของนักเรียนนักศึกษาให้ดีขึ้น โดยการพัฒนาบัญชีรายการระดับภูมิภาคของอุปกรณ์สารสนเทศด้านการศึกษาที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจัดทำได้สนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือในภูมิภาคอาเซียน โดยผ่านกลไกความร่วมมือในระดับภูมิภาคระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งจะต้องดำเนินควบคู่ไปกับความพยายามในการป้องกันและปรับปรุงมาตรฐานด้านอาชีพบนพื้นฐานของความสามารถในภูมิภาคอาเซียน โดยมุ่งไปที่การสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ทั้งในระดับภูมิภาคอุตสาหกรรม โดยประสานกับกระบวนการประกอบการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านแรงงาน

3. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาสังคมและวัฒนธรรม

พัฒนาเนื้อหาสาระร่วมมือในเรื่องอาเซียนสำหรับโรงเรียนเพื่อใช้เป็นตัวอ้างอิงสำหรับการฝึกอบรมและการสอนของครูอาจารย์เสนอให้มีหลักสูตรปริญญาด้านศิลปวัฒนธรรมอาเซียนในมหาวิทยาลัยเสนอให้มีภาษาประจำชาติอาเซียนให้เป็นภาษาต่างประเทศวิชาเลือกในโรงเรียนสนับสนุน โครงการระดับภูมิภาคที่มุ่งเน้นที่การส่งเสริม การตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน ให้แก่เยาวชน รับผิดชอบที่อยู่ของโครงการอื่น เช่น การนำเที่ยว โรงเรียนอาเซียน โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษาอาเซียน การประชุมเยาวชนอาเซียนด้านวัฒนธรรม การประชุมสุดยอดเยาวชนนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอาเซียน และการประกวดสุนทรพจน์ระดับเยาวชนสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตในประเทศสมาชิกอาเซียน โดยการสนับสนุนการศึกษาสำหรับทุกคนจัดให้มีการประชุมวิจัยทางการศึกษาอาเซียนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางการวิจัยและพัฒนาในภูมิภาคให้เป็นเวทีสำหรับนักวิจัยจากประเทศสมาชิกเพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองในประเด็นและเรื่องที่เกี่ยวข้องของภูมิภาค สนับสนุนความเข้าใจและการตระหนักรู้ในประเด็นและเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในภูมิภาคอาเซียน โดยการบูรณาการให้อยู่ในหลักสูตรในโรงเรียน และการมอบรางวัลโรงเรียนสีเขียวอาเซียนเฉลิมฉลองวันอาเซียน (วันที่ 8 สิงหาคมของทุกปี) ในโรงเรียนโดยเฉพาะในเดือนสิงหาคมผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การร้องเพลงชาติอาเซียน การจัดแข่งขันเรื่องประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาเซียน การจัดแสดงเครื่องหมาย และสัญลักษณ์อื่น ๆ ของอาเซียน การจัดค่ายเยาวชนอาเซียนเทศกาลเยาวชนอาเซียนและวันเด็กอาเซียนเห็นชอบที่จะเสนอในรัฐสมาชิกอาเซียน แบ่งปันทรัพยากรแก่กัน และพิจารณาการจัดตั้งกองทุนพัฒนาการศึกษาของภูมิภาคเพื่อให้มันว่าจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินอย่างเพียงพอในการปฏิบัติการต่าง ๆ ได้ตามที่ได้รับการเสนอแนะมาอบหมายให้องค์กรระดับรัฐมนตรีรายสาขาของอาเซียนเกี่ยวข้องและเลขาธิการอาเซียนดำเนินการปฏิบัติตามปฏิญญานี้ โดยการให้แนวทางและสนับสนุนแผน 5 ปีของอาเซียนว่าด้วยเรื่องการศึกษา รวมทั้งข้อตกลงในการควบคุมดูแล

ที่ได้รับการสนับสนุน โดยคณะกรรมการผู้แทนถาวรและรายงานต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเป็น ประจำผ่านคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนทราบผลการคืบหน้าของการ ดำเนินการปฏิญาณว่าความมุ่งมั่นและข้อผูกพันของผู้นำอาเซียนในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ด้านการศึกษาเพื่อให้เกิดประชาคมอาเซียนที่มีการเคลื่อนไหว ประชาคมที่มีความเชื่อมโยงกัน และประชาคมของประชาชนอาเซียนและเพื่อประชาชนอาเซียน

นักศึกษารุ่นใหม่ควรเตรียมตัวอย่างไร...ก่อนไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี 2558

การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนชี้ว่าสังคมไทยในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงในหลาย เรื่องที่กระทบต่อวิถีชีวิตที่เคยเคยมาในอดีตนักศึกษาจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ปรับตัว และเตรียมการ (Adaptability and Preparation) ประเด็นที่นักศึกษารุ่นใหม่ควรต้องเตรียมตนเอง เพื่อทำให้มีความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคตเช่น

1. ควรมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศ ต่าง ๆ สู่อประชาคมอาเซียนทั้งในเชิงประ โยชน์ที่ได้รับและข้อควรระวัง
2. การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนทำให้สังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุ วัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้นการเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติและการดำรงอยู่ของรัฐบาล ไทยเพิ่มมากขึ้น
3. ปรับกระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็น ไปอย่างมีเป้าหมายอย่างคนรู้ เท่าทันสถานการณ์
4. นักศึกษารุ่นใหม่จำเป็นต้องตระหนักถึงความเป็นชาติและความดำรงอยู่ของรัชาติ
5. พัฒนาความเป็นคนมีวินัยมุ่งเน้นความสามารถในการดำรงชีวิตภายใต้สังคมพหุ วัฒนธรรม
6. สร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นควรพัฒนาตนเองให้แน่ใจว่าสามารถ ที่จะทำงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรมได้
7. เรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจ อันดีระหว่างกัน
8. สร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นให้ สามารถสื่อสารได้

ฉะนั้นนักศึกษาใหม่ตั้งแต่ปี 2554 จึงต้องมีความตระหนักรู้เข้าใจและวางเป้าหมายชีวิตที่ ชัดเจนเพื่อให้ตนเองมีความพร้อมต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 นี้ (จิรวัดน์ วีรังกร, 2554)

แบบฝึกหัดหน่วยที่ 3

1. นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมอย่างไรบ้างมรเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558

.....

.....

.....

.....

2. หน้าที่ในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนควรเป็นของใคร

.....

.....

.....

.....

หน่วยที่ 4

ชื่อหน่วย สอนทบทวนภาษาอังกฤษ ระยะเวลา 3 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการพักอาศัย แนะนำตัวเป็นภาษาอังกฤษได้
2. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่ที่เป็นภาษาอังกฤษได้
3. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารเป็นภาษาอังกฤษได้
4. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการช้อปปิ้งเป็นภาษาอังกฤษได้

กิจกรรมการฝึกรอบรม

1. การบรรยายโดยผู้วิจัย
2. ฝึกทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษโดยการให้ผู้เข้าอบรมจับคู่ฝึก
3. จำลองสถานการณ์ให้ผู้เข้าฝึกรอบรมได้ใช้บทสนทนา

สื่อที่ใช้ในการอบรม

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบเครื่องฉาย
3. วิดีโอการสนทนาภาษาอังกฤษ

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมิน โดยใช้แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษ

เนื้อหาสาระ

การนับเลข					
0	:	zero	12	:	twelve
1	:	one	13	:	thirteen
2	:	two	14	:	fourteen
3	:	three	15	:	fifteen
4	:	four	20	:	twenty
5	:	five	30	:	thirty
6	:	six	40	:	forty
7	:	seven	50	:	fifty

8	:	eight	100	:	one hundred
9	:	nine	1,000	:	one thousand
10	:	ten	1,000,000	:	one million
11	:	eleven	10,000,000	:	ten million

การทักทาย แนะนำตัว

คำศัพท์

สวัสดี	:	hello	อายุ	:	age
สวัสดีตอนเช้า	:	good morning	ขอโทษ	:	sorry
สวัสดีตอนบ่าย	:	good afternoon	ขอบคุณ	:	thank you
สวัสดีตอนเย็น	:	good evening	ลาก่อน	:	goodbye
สบายดี	:	fine	แล้วพบกันใหม่	:	see you again
ชื่อ	:	name	ยินดี	:	nice

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี	Hello!
ข	:	สวัสดี	Hello!
ก	:	คุณสบายดีไหม	How are you?
ข	:	ฉันสบายดี ขอบคุณ	I'm fine. Thank you.
ก	:	คุณชื่ออะไร	What's your name?
ข	:	ฉันชื่อ...	My name is ...
ก	:	คุณชื่ออะไร	What's your name?
ข	:	ฉันชื่อ...	My name is ...
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร	Sorry. How old are you?
ข	:	ฉันอายุ ... ปี คุณล่ะ	I'm 30 years old and you?
ก	:	ฉันอายุ...ปี	I'm 23 years old.
ข	:	ยินดีที่ได้รู้จัก...	Nice to meet you.
ก	:	ยินดีที่ได้รู้จักเช่นกัน...	Nice to meet you too.
ข	:	ลาก่อน	Good bye.
ก	:	แล้วพบกันใหม่	see you again

การเดินทาง สถานที่

คำศัพท์

รถไฟ	:	train	สี่แยก	:	junction
รถบัส	:	bus	สถานี	:	station
เรือ	:	boat, ferry	โรงพยาบาล	:	hospital
เครื่องบิน	:	air plane	วัด	:	temple
รถยนต์	:	car	โรงเรียน	:	school
รถแท็กซี่	:	taxi	ตลาด	:	market
รถจักรยานยนต์	:	motorcycle	ร้านอาหาร	:	restaurant
ตรงไป	:	go ahead, straight on ห้างสรรพสินค้า:super market			
เลี้ยวซ้าย	:	turn left	สถานีตำรวจ	:	police station
เลี้ยวขวา	:	turn right	ถนน	:	road

บทสนทนา

ก	:	ขอโทษนะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหน Sorry. Where is train station?
ข	:	เดินตรงไป ถึงสี่แยกแล้วเลี้ยวซ้ายก็ถึง Go ahead until get to the junction, and then turn left
ก	:	ขอบคุณ Thank you.

ร้านอาหาร

คำศัพท์

จาน	:	plate	กาแฟ	:	coffee
ถ้วย	:	bowl	ข้าว	:	rice
ช้อน	:	spoon	ปลาทอดกับมันฝรั่ง:fish and chips		
ส้อม	:	fork	เปรี้ยว	:	sour
ตะเกียบ	:	chopstick	เค็ม	:	salty
แก้ว	:	glass	เผ็ด	:	spicy, hot
น้ำเปล่า	:	water	หวาน	:	sweet
น้ำผลไม้	:	fruit juice	อร่อย	:	delicious, tasty

บทสนทนา

ก	:	รับอะไรดีคะ	What would you like to order?
ข	:	มีอะไรแนะนำบ้าง	What is your suggestion?
ก	:	ขอแนะนำ.....	Fish and chips is the best dish here.
ข	:	ตกลงค่ะ	Okay. Can I have fish and chips, please.
ก	:	ดื่มอะไรดีคะ	What would you like to drink.
ข	:	น้ำเปล่าค่ะ	Water please.
ก	:	รอสักครู่ค่ะ	Wait a moment.
ข	:	คิดเงินด้วยค่ะ	Can I have a bill please?
ก	:	250	250 Baht

ข้อปิ้ง**คำศัพท์**

เสื้อยืด	:	t-shirt	ผลไม้	:	fruit
เสื้อเชิ้ต	:	shirt	เนื้อสัตว์	:	meat
กางเกงขาสั้น	:	shorts	ผัก	:	vegetable
กางเกงขายาว	:	trouser	แตงโม	:	water melon
กระโปรง	:	skirt	กล้วย	:	banana
ชุดชั้นใน	:	pants	สับปะรด	:	pine apple
รองเท้า	:	shoes	กุ้ง	:	shrimp
เข็มขัด	:	belt	ปลา	:	fish

บทสนทนา

ก	:	ปลาราคาเท่าไรคะ	How much is it?
ข	:	กิโลกรัมละ 100 ค่ะ	100 Bath a kilogram.
ก	:	เอา 1 กิโลกรัมค่ะ	Can I have 1 kilogram please.
ข	:	รอสักครู่ค่ะ	Wait a minute.
ก	:	100 ค่ะ	100 Baht
ข	:	นี่คะเงิน 500	This is 500 Baht.
ก	:	ทอน 400 ค่ะ	Change 100 Baht.

แบบฝึกหัดหน่วยที่ 4

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

- ก : สวัสดี
- ข : สวัสดี
- ก : คุณสบายดีไหม
- ข : ฉันสบายดี ขอบคุณ
- ก : คุณชื่ออะไร
- ข : ฉันชื่อ...
- ก : คุณชื่ออะไร
- ข : ฉันชื่อ...
- ก : ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?.....
- ข : ฉันอายุ ... ปี คุณล่ะ
- ก : ฉันอายุ...ปี
- ข : ยินดีที่ได้รู้จัก...
- ก : ยินดีที่ได้รู้จักเช่นกัน...
- ข : ลาก่อน
- ก : แล้วพบกันใหม่

การเดินทาง สถานที่

บทสนทนา

- ก : ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ.....
- ข : เดินตรงไป500 เมตร
- แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร
- ก : ขอขอบคุณค่ะ

ร้านอาหาร

บทสนทนา

ก	:	รับอะไรดีค่ะ
ข	:	มีอะไรแนะนำบ้าง
ก	:	ขอแนะนำ.....
ข	:	ตกลงค่ะ
ก	:	ดื่มอะไรดีค่ะ
ข	:	น้ำเปล่าค่ะ
ก	:	รอสักครู่ค่ะ
ข	:	คิดเงินด้วยค่ะ
ก	:	250

ซื้อปิ้ง

บทสนทนา

ก	:	ปลาราคาเท่าไรห๊ะ
ข	:	กิโลกรัมละ 100 ค่ะ
ก	:	เอา 1 กิโลกรัมค่ะ
ข	:	รอสักครู่ค่ะ
ก	:	100 ค่ะ
ข	:	นี่ค่ะเงิน 500
ก	:	ทอน 400 ค่ะ

หน่วยที่ 5

ชื่อหน่วย **สนทนาภาษามาลายู** **ระยะเวลา 3 ชั่วโมง**

วัตถุประสงค์

1. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการตกทาย แนะนำตัวเป็นภาษามาลายูได้
2. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่ที่เป็นภาษามาลายูได้
3. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารเป็นภาษามาลายูได้
4. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการซื้อปิ้งเป็นภาษามาลายูได้

กิจกรรมการฝึกอบรม

1. การบรรยายโดยวิทยากรและผู้วิจัย
2. ฝึกทักษะการสนทนาภาษามาลายูโดยการให้ผู้เข้าอบรมจับคู่ฝึก
3. จำลองสถานการณ์ให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ใช้บทสนทนา

สื่อที่ใช้ในการอบรม

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบเครื่องฉาย
3. วีดิโอการสนทนาภาษามาลายู

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมิน โดยใช้แบบวัดทักษะภาษามาลายู

เนื้อหาสาระ

การนับเลข

0	:	sifar	ไซฟา	12	:	dua belas	ดฺวาเบอละตฺส
1	:	satu	ซาตุ	13	:	tiga belas	ติกา เบอละตฺส
2	:	dua	ดูอา	14	:	empat belas	เอ้มปัดเบอละตฺส
3	:	tiga	ติกา	15	:	lima belas	ลิมาเบอละตฺส
4	:	empat	เอ้มปัด	20	:	dua puluh	ดฺวา ปูลูห์
5	:	lima	ลิมา	35	:	tiga puluh lima	ติกาปูลูห์ลิมา
6	:	enam	เออนาม	100	:	seratus	เซอราดุส
7	:	tujuh	ตุจูห์	1,000	:	seribu	เซอริบู
8	:	delapan	เดอลาปัน				

9	:	sebilan	เซมบิลัน
10	:	sepuluh	เซอปลูห์
11	:	sebelas	เซอเบอลัส
908	:	sembilan ratus delapan	เซมบิลัน ราตุส เดอลาปัน
2,300	:	dua ribu tiga ratus	ควา รีนูทิการาตุส
25,300	:	dua puluh lima ribu tiga ratus	ควา ญู ลู ลิมา รีนู ทิกา ราตุส
500,000:		lima ratus ribu	ลิมา ราตุส รีนู
8,000,000 :		delapan juta	เดอลาปัน จูตา

การทักทาย แนะนำตัว

คำศัพท์

สวัสดี	:	salam sejahtera	ซาลามเซอจะห์เตอรา
สวัสดีตอนเช้า	:	selamat pagi	เซอลามัตปาเกี
สวัสดีตอนบ่ายถึงเย็น	:	selamat petang	เซอลามัตเปอตัง
คุณสบายดีไหม	:	apa khabar	อาปา คะบัวร์
สบายดี	:	khabar baik	กะบัวร์ บาอิก
ลาก่อน	:	selamat jalan	เซอลามัต จาลัน
แล้วพบกันใหม่	:	sampai jumpa lagi	ซัมไป จุมปา ลากี
ผม/ฉัน	:	saya	ซาฮา
คุณ	:	anda/saudara	อันดา/เซาดารา
อายุ	:	umur	อุมูร์
ชื่อ	:	nama	นามา
ขอโทษ	:	saya minta maaf	ซาฮา มินตา มาอาฟ
ขอบคุณ	:	terima kasih	เตอริมา กาชีห์
ด้วยความยินดี	:	terima kasih kembali	เตอริมา กาชีห์ เกมบาลี
ไม่เป็นไร	:	tidak apa-apa	ติค๊ะกะ อะปา-อะปา

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี	salam sejahtera
			ซาลามเซอจะห์เตอรา

ข	:	สวัสดิ์	salam sejahtera ซาลามเซอจะห์เตอรา
ก	:	คุณสบายดีไหม	Apa khabar? อาปา คะบัวร์
ข	:	ฉันสบายดี ขอขอบคุณ	Khabar baik. Terima kasih. กะบัวร์ บาอิก. เตอริมา กาซึห์
ก	:	คุณชื่ออะไร	Siapa nama anda? เซียบา นามา อันดา
ข	:	ฉันชื่อ...	Nama saya ... นามา ซายา
ก	:	คุณชื่ออะไร	Siapa nama anda? เซียบา นามา อันดา
ข	:	ฉันชื่อ...	Nama saya ... นามา ซายา
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร	Saya minta maaf, berapakah umur anda. ซายา มินตา มาอาฟ, เบอราปากะห์ อุมูร์อันดา
ข	:	ฉันอายุ ... ปี	Umur saya (จำนวน) tahun อุมูร์ ซายา (จำนวน) ตาฮุน
ก	:	ยินดีที่ได้รู้จัก, ลาก่อน	Gembira mengenali anda , selamat jalan เกมบิรา เมอ เอนาลี อันดา, เซอลามัตจาตัน

การเดินทาง สถานที่

คำศัพท์

รถไฟ	:	kereta api	เกอเรตา อาปี
สถานีรถไฟ	:	stesen kereta api	สเตเซิน เกอเรตา อาปี
รถประจำทาง	:	bas	บัส
รถแท็กซี่	:	taksi	แท็กซี่
เรือ	:	perahu	เปอราฮู
ท่าเรือ	:	pelabuhan	เปลาบูฮัน
เครื่องบิน	:	kapal terbang	กาปัล เตออร์บัง
สนามบิน	:	lapangan terbang	ลาปางัน เตออร์บัง

เลี้ยวซ้าย	:	belok kiri	เบอโละกึ่ กึรี
เลี้ยวขวา	:	belok kanan	เบอโละกึ่ กานัน
ตรงไป	:	pergi terus	เปอรึ่กึ่ เตอรุส

บทสนทนา

ก:ขอโทษนะ ทำเรืออยู่ที่ไหน	Minta maaf. Di manakah pelabuhan?
	มินตา มาอาฟ. ดี มานากึ่หึ่ เปลาบูฮัน
ข: เดินตรงไป500 เมตร	Pergi terus lima ratus meter, belok kiri dua ratus แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร meter.
	เปอรึ่กึ่ เตอรุส ลิมา ราตุส เมเตอร์, เบอโละกึ่ กึรี ควา ราตุส เมเตอร์
ก: ขอขอบคุณ	Terima kasih. เตอรึมา กาศึหึ่

ร้านอาหาร

คำศัพท์

จาน	:	pinggan ปิงกาน
ช้อน	:	sudu ซูดู
ส้อม	:	garpu การ์ปู
แก้ว	:	gelas เกอลัส
อาหาร	:	makanan มากานัน
เครื่องดื่ม	:	minuman มินูมัน
ผลไม้	:	buah-buahan บูอะหึ่-บูอะหึ่ฮัน

บทสนทนา

ก	:	ขอเมนูหน่อย	Ada menu. อะคา เมนู
	:	มีอะไรแนะนำบ้าง	Ada makanan apa yang sedap/enak? อะคา มากะนัน อะปา ชัง เซอด้ป/เอนะกึ่
ข	:	ขอแนะนำ.....	Tuan harus rasa Gado Gado, Laksa . ดูวัน ฮารุส ราชา กาโด กาโด, ลักซา
ก	:	ฉันขอสั่ง...	Saya ingin pesan Gado Gado. ชายา อึจิน เปอชาน กาโด กาโด

		ขอน้ำเปล่า 1 แก้ว	Air ingin satu gelas. อาเยร์ อิงิน ซาตุ เกอลัส
ข	:	รอสักครู่	Tunggu sebentar. ตุงกู เซอเบนตา
ก	:	คิดเงินด้วย	Caj/Saya nak bayar ซาร์จ ซาชา นะกั บายาร์

ข้อป้ัง

คำศัพท์

กระเป๋า	:	beg	เบก
รองเท้า	:	kasut	กาซุต
เสื้อ	:	baju	บาจู
กระโปรง	:	skirt	สะเกิร์ต
กางเกง	:	seluar	เซอลูวาร์
เครื่องประดับ	:	alat tambahan	อะลัต ตัมบาฮัน
เครื่องสำอาง	:	alat kecantikan	อะลัต เกอจันตักัน
ของฝาก	:	buah tangan	บูอะห์ ตางัน

บทสนทนา

ก:	กระเป๋าราคาเท่าไรคะ	Beg ini berapa harganya? เบก อินี เบอราปา ฮัรกายา
ข:	ตัวละ 900 บาทค่ะ	Sembilan ratus baht seelai เซมบิลัน ราตุส บาท เซอเฮลัย
ก:	หว่าแพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม	Wah! Sangat mahal, boleh kurangkan harga sedikit. วَاه! ซาจัด มาฮัล, โบเลห์ กุรงกัน ฮัรกา เซอดิกิต
ข:	ได้เหลือ 700 บาท	Ya, begini tujuh ratuslah ยา เบอกินี ตูจู้ห์ ราตุสลาห์
ก:	ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ	Baik. Saya mahu helai inilah. บาอิก ซาชา มาหุ เฮลัย อินีละห์

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
- : มีอะไรแนะนำบ้าง.....
- ข : ขอแนะนำกาโตกาโต.....
และลักซา
- ก : ฉันขอสั่งกาโตกาโต.....
และลักซา

ช้อปปิ้ง

บทสนทนา

- ก : กระเป๋าราคาเท่าไรคะ
- ข : ตัวละ 90 ริงกิตค่ะ
- ก : หวาแพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม.....
- ข: ได้ เหลือ 70 ริงกิต
- ก : ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ

หน่วยที่ 6

ชื่อหน่วย สอนทบทวนภาษาฟิลิปปิน ระยะเวลา 3 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย แนะนำตัวเป็นภาษาฟิลิปปินได้
2. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่ที่เป็นภาษาฟิลิปปินได้
3. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารเป็นภาษาฟิลิปปินได้
4. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการช้อปปิ้งเป็นภาษาฟิลิปปินได้

กิจกรรมการฝึกอบรม

1. การบรรยายโดยวิทยากรและผู้วิจัย
2. ฝึกทักษะการสนทนาภาษาฟิลิปปิน โดยการให้ผู้เข้าอบรมจับคู่ฝึก
3. จำลองสถานการณ์ให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ใช้บทสนทนา

สื่อที่ใช้ในการอบรม

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบเครื่องฉาย
3. วิดีโอการสนทนาภาษาฟิลิปปิน

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมิน โดยใช้แบบวัดทักษะภาษาฟิลิปปิน

เนื้อหาสาระ

การนับเลข

0	:	sero เซอโร	12	:	labindalawa ลาบิง คาลาวา
1	:	isa อีซา	13	:	labintatlo ลาบิน ตัดโล
2	:	dalawa คาลาวา	20	:	dalawampu คาลา วัมปู
3	:	tatlo ตัดโล	100	:	isang daan อีซัง ค้าง
4	:	apat อาปัต	200	:	dalawan daan คาลาวัน ค้าง
5	:	lima ลิมา	1,000	:	isang libo อีซัง ลีโบ
6	:	anim อานิม	10,000	:	laksa ลักซา
7	:	pito ปีโต	100,000:	:	daan libo ค้าง ลีโบ
8	:	walo วาโล	1,000,000 :	:	milyon มิลยอน

9	:	siyam เข็ยม
10	:	sampu แซมปู
11	:	labing isa ลาบิง อีซา

การทักทาย แนะนำตัว

คำศัพท์

สวัสดี	:	hello, hi	เฮลโล, ไฮ
สวัสดีตอนเช้า	:	magandang umaga po	มากันดั่ง อูมากาโป
สวัสดีตอนบ่าย	:	magandang hapon po	มากันดั่ง ฮาปอน โป
สวัสดีตอนเย็น	:	magandang gabi po	มากันดั่ง กาบี โป
คุณสบายดีไหม	:	kamusta po ka	กามุस्ता โป กา
สบายดี	:	mabuti naman po	มาบูตี นามานโป
ลาก่อน	:	paalam	ปาอาลาม
แล้วพบกันใหม่	:	makita kayong muli	มากิตา กายอง มูลี
ผม/ฉัน	:	ako	อะโก
คุณ	:	ikaw	อีกา
ชื่อ	:	pangalan	ปางาลัน
ขอโทษ	:	paumanhin	ปาอูมานฮิน
ขอบคุณ	:	salamat	ซาลามัต
ด้วยความยินดี	:	walang anuman	วาลัง อานูมาน
ไม่เป็นไร	:	hindi bale	ฮินดี บาล

บทสนทนา

ก	:	สวัสดีตอนเช้า	magandang umaga po มากันดั่ง อูมากาโป
ข	:	สวัสดี	magandang umaga po มากันดั่ง อูมากาโป
ก	:	คุณสบายดีไหม	kamusta po kayo กามุस्ता โป กาโย?
ข	:	ฉันสบายดี ขอขอบคุณ	mabuti po naman, salamat มาบูตี โป นามาน, ซาลามัต

ก	:	คุณชื่ออะไร	Anong pangalan mo? อะ โนง ปางอัน โม
ข	:	ฉันชื่อ โมอัย	Ang pangalan ko ay si Moai อัง ปาลางัน โก ไอ ซี โมอัย
ก	:	คุณชื่ออะไร	Anong pangalan mo? อะ โนง ปางอัน โม
ข	:	ฉันชื่อฟาบี	Ang pangalan ko ay si Fabi อัง ปาลางัน โก ไอ ซี ฟาบี
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?	paumanhin, ilang taon kana? ปาอูมานฮิน, อิลัง ตาอน กานา
ข	:	ฉันอายุ 20 ปี	Akopo ay dalawampu taong gulang อะ โก โป ไอ ดาลา วัมปู ตาอง กูแลง
ก	:	ยินดีที่ได้รู้จัก, ลาก่อน	ikinagagalak kong makilala ka, paalam อีกินากากาลัก กง มากีลาลา กา, ปาอาลาม

การเดินทาง สถานที่

คำศัพท์

รถไฟ	:	tren	เตรน
สถานีรถไฟ	:	istasyon ng tren	อิสตัสซยอน นัง เทรน
รถประจำทาง	:	bus	บัส
รถแท็กซี่	:	taxi	แท็กซี่
เรือ	:	bangka	บางกา
ท่าเรือ	:	pantalan	ปันตาลาน
เครื่องบิน	:	eroplano	เอโรปลานอ
สนามบิน	:	paliparan	ปาลีปาราน
เลี้ยวซ้าย	:	lumiko pakaliwa	ลูมิโก ปากาลีวา
เลี้ยวขวา	:	lumiko pakanan	ลูมิโก ปากานาน
ตรงไป	:	dumiretso	ดูเมเรตโซ

บทสนทนา

ก:ขอโทษนะ Paumanhin , maari ko bang malaman kung saan yung
 สถานีรถไฟอยู่ทางไหน pantalan? ปาอูมานฮิน, มาอารี โก บาง มาลามาน กุง ซา
 อาน บันดาลาน

ข:เดินไปทางขวา เจอสี่แยกเลี้ยวซ้าย ตรงไปอีกประมาณ 500 เมตรก็ถึง

Lumiko pakanan at bandang kaliwa makikita mudoon ang
 interseksyon

ลูมีโก ปากานาน ฮัตบันดัง กาลีวา มากิกิตา มูดอน อัง
 อินเตอร์เซกซัน

ก: ขอขอบคุณ salamat po.

ซาลามัต โป

ร้านอาหาร**คำศัพท์**

จาน	:	plato จาน
ช้อน	:	kutsara คุตซารา
ส้อม	:	tinidor ทินิดอร์
แก้ว	:	baso บาโซ
อาหาร	:	pagkain ปีกกาอิน
เครื่องดื่ม	:	inumín อินูมิน
ผลไม้	:	gulay/prutas กุลัย/ปรูตาส

บทสนทนา

ก : มีอะไรแนะนำบ้าง Anu ang ma erekomenda mo?

อานู อัง มา อีรีโกเมนดา โม

ข : ขอแนะนำอาโดโบ Ang ma erekomenda ko sayo ay adobo at
 และซีนีแก๊ง sinigang

อัง มา อีรีโกเมนดา โกซาโย ไอ อาโดโบ

ฮัต ซีนีแก๊ง

ก : ตกลง ขอหมคนั้นเลย Sige, kukuhanin ko ang mga ito.

เอามาอย่างละ 2 ที่ ซีก, กูกูฮานิน โก อัง มะหงา อีโต

ข้อปิ้ง

คำศัพท์

กระเป๋า	:	bag	แบก
รองเท้า	:	sapatos	ซาปาโตส
เสื้อ	:	kamiseta	กามีเซตา
กระโปรง	:	palda/saya	ปัลดา/ซาฮา
กางเกง	:	pantalon	ปันตาลอน
เครื่องประดับ	:	alahas	อาลาฮัส
เครื่องสำอาง	:	gamit pampaganda	กามิต ปามปากันดา
ของฝาก	:	regalo/alaala	เรกาโล/อาลาอาลา

บทสนทนา

- ก: เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไรห๊ะ Magkano ang kamiseta na ito?
มักกาโน อัง กามีเซตา นา อีโต
- ข: ตัวละ 1,500 บาทครับ Ito ay isang libo at limang daang baht.
อีโต อัย อิชัง ลีโบ อัด ลีมัง คาอังก บาท
- ก: แพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม Masyadong mahal. Maaari mo bang akong bigyan ng taward
มาซาโดง มาฮาล มาอาอารี โม บาง อะกง บิเกียน นัง ตาวัด
- ข: ได้เหลือ 500 บาท Maari bang limang daang baht nalang
มาอารี บัง ลีมัง คาอังกบาท นาลัง
- ก: ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ Sige, kukuhanin ko ang mga ito.
ซีเก, กูกุฮานิน โก อัง มะหงา อีโต

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
- : มีอะไรแนะนำบ้าง.....
- ข : ขอแนะนำอโศโด้โป๊.....
 และซีนี่กั้ง
- ก : ตกกลง ขอหมคนั่นเลย
- เอามาอย่างละ 2 ที่

ซื้อปิ้ง

บทสนทนา

- ก : กระเป๋าราคาเท่าไรคะ
- ข : ตัวละ 900 เปโซค่ะ
- ก : หวาแพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม.....
- ข: ได้ เหลือ 700 เปโซ
- ก : ตกกลง ฉันทัวตัวนี้ละคะ

หน่วยที่ 7

ชื่อหน่วย สอนทนาภาษาเวียดนาม **ระยะเวลา 3 ชั่วโมง**

วัตถุประสงค์

1. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการพักท่าย แนะนำตัวเป็นภาษาเวียดนามได้
2. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่ที่เป็นภาษาเวียดนามได้
3. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารเป็นภาษาเวียดนามได้
4. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการช้อปปิ้งเป็นภาษาเวียดนามได้

กิจกรรมการฝึกอบรม

1. การบรรยายโดยวิทยากรและผู้วิจัย
2. ฝึกทักษะการสนทนาภาษาเวียดนาม โดยการให้ผู้เข้าอบรมจับคู่ฝึก
3. จำลองสถานการณ์ให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ใช้บทสนทนา

สื่อที่ใช้ในการอบรม

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบเครื่องฉาย
3. วิดีโอการสนทนาภาษาเวียดนาม

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมิน โดยใช้แบบวัดทักษะภาษาเวียดนาม

เนื้อหาสาระ

การนับเลข

0	:	khong	คง	12	:	muoi hai	เหมื่อยฮาย
1	:	mot	โหมค	13	:	muoi ba	เหมื่อยบา
2	:	hai	ฮาย	20	:	hai muoi	ฮายเหมื่อย
3	:	ba	บา	55	:	nam muoi nam	นัม เหมื่อย นัม
4	:	bon	โบ้น	100	:	mot tram	โหมค จัม
5	:	nam	นัม	239	:	hai tram ba muoi chin	ฮาย จัม บา จิ้น
6	:	sau	เส้า	1,000	:	mot nginh	โหมค หงิ้น
7	:	bay	ไบ้	10,000	:	muoi nginh	เหมื่อยหงิ้น
8	:	tam	ต้าม	100,000	:	mot tram nginh	โหมค จัม หงิ้น
9	:	chin	เซี่ยม	1,000,000	:	mot trieu	โหมค เจี้ยว

10	:	muoi หมื้อย
11	:	muoi mot หมื้อยโหมด

การทักทาย แนะนำตัว

คำศัพท์

สวัสดี	:	Xin chao	ซิน จ่าว
คุณสบายดีไหม	:	Co khoe khong	ก้อ แคว่ คง
สบายดี	:	Toi khoe	โตย แคว่
ลาก่อน	:	Tam biet	ต่าม เบียด
แล้วพบกันใหม่	:	Hen gap lai	แห่น กั๊บ หล่าย
ผม/ฉัน	:	Toi	โตย
คุณ(ชาย)	:	Anh(ชาย), Chi(หญิง)	แอง, จิ
ชื่อ	:	ten	เต็น
ขอโทษ	:	Xin loi a	ซิน โหลย อะ
ขอบคุณ	:	Cam on a	ก่าม เอิน อะ
ด้วยความยินดี	:	Khong co gi	คง ก้อ ลี
ไม่เป็นไร	:	Khong sao a	คง ซาว อะ

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี	Xin chao. ซิน จ่าว
	:	คุณสบายดีไหม	Chi co khoe khong? จิ ก้อ แคว่ คง ?
ข	:	ฉันสบายดี ขอขอบคุณ	Toi khoe, cam on. โตย แคว่, ก่าม เอิน
ก	:	คุณชื่ออะไร	Ten la gi? เต็น หล่า จี
ข	:	ฉันชื่อ โมอัย	Ten toi la Moai. เต็น โตย หล่า โมอัย
ก	:	คุณชื่ออะไร	Ten la gi? เต็น หล่า จี

ข	:	ฉันชื่อฟาบี	Ten toi la Fabi เต็น โดย หล่า ฟาบี
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?	Xin loi a, bao nhieu tuoi. ซิน โทลย อะ, บาว เขียว ด้วย
ข	:	ฉันอายุ 20 ปี	Nam nay toi hai muoi tuoi. นัม ไน โดย ฮาย เหมื่อย ด้วย
ก	:	ยินดีที่ได้รู้จัก, ลาก่อน	Rat vui duoc gap, tam biet. เรีต วุย เตือก กับ, ต่าม เบียด

การเดินทาง สถานที่

คำศัพท์

รถไฟ	:	Xe lua	แซ เหลื่อ
สถานีรถไฟ	:	Ga	กา
รถประจำทาง	:	Xe buyt	แซ บวิ๊ท
รถแท็กซี่	:	Xe taxi(tac xi)	แซ ตัก ซิ
เรือ	:	Thuyen	เทวียน
ท่าเรือ	:	Ben tau	เบ็น เต่า
เครื่องบิน	:	May bay	ไม้ม ไบ
สนามบิน	:	San bay	เซิน ไบ
เลียวซ้าย	:	Re trai	แส จ้าย
เลียวขวา	:	Re phai	แส ฝ่าย
ตรงไป	:	Di thang	ดี ถัง

บทสนทนา

ก: ขอโทษนะ, สถานีรถไฟอยู่ทางไหน? Xin loi, ga o dau?

ซิน โทลย, กา เอ้อ ไคว?

ข: เดินไปทางขวา เจอสี่แยกเลียวซ้าย ตรงไปอีกประมาณ 500 เมตรก็ถึง

Re phai den nga tu re trai, di thang khoang

500 m. thi den.

แส ฝ่าย เต็น หงา ตื่อ แส จ้าย ดี ถัง ขวาง นัมจัม แมต ถี่ เต็น

ก: ขอขอบคุณ Cam on a.

ก่าม เอิน อะ

ร้านอาหาร

คำศัพท์

จาน	:	Dia	เดียะ
ช้อน	:	Thia	เถี่ย
ส้อม	:	Nia	เหนีย
แก้ว	:	Coc	ก๊ิก
อาหาร	:	Do an	โด๋ อัน
เครื่องดื่ม	:	Do uong	โด๋ อ้วง
ผลไม้	:	Sinh to	ซิน โต๋

บทสนทนา

ก: :มีอะไรแนะนำบ้าง Em co thuc an khuyen nghi nao?
แอม ก้อ ทีก อัน เควียน หงิ หน่าว

ข :ขอแนะนำแหนมเนืองและเฟอคะ

Xin khuyen Nem Nuong va pho a.

ซิน เควียน แหนมเนืองหว่า เฟอ อะ

ก :ตกลง ขอหมคนั้นเลย เอามาอย่างละ 2 ที่คะ .

Vang, cho toi tat ca 2 bo a.

เวิง จอ โดย เต็ด ก่า ฮาย โปะ อะ

ช้อปปิ้ง

คำศัพท์

กระเป๋า	:	Tui	ตุ้ย
รองเท้า	:	Giay	เซี่ย
เสื้อ	:	Ao	อ้าว
กระโปรง	:	Vay dam	หวาย เด็ม
กางเกง	:	Guan	ก้วน
เครื่องประดับ	:	Do trang suc	โด๋ จาง ซึ๊ก
เครื่องสำอาง	:	My pham	หมี่ เฟี่ยม
ของฝาก	:	Mon qua luu niem	หมอน กว่า ลิว เหนี่ยม

บทสนทนา

- ก: เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไรห๊ะ Cai ao nay gia bao nhieu?
 ก้าย อ้าว ไม้ สิบ บาท เยียว
- ข: ตัวละ 1,500 บาทครับ Mot cai mot nghin nam tram a.
 โหมด ก้าย โหมด หงึน ไม้ จ้ม อะ
- ก: แพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม Troi oi, bat mot chud co duoc khong
 เจ้ย เอย คืท กว้า เบ็ท โหมด จู้ด ก้อ เดือก คง
- ข: ได้ เหลือ 500 บาท U 500 cung duoc.
 อือ ไม้ จ้ม กุ้ง เดือก
- ก: ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ Toi lay cai nay a.
 โดย เหลย ก้าย ไม้ อะ

แบบฝึกหัดหน่วยที่ 7

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

- ก : สวัสดี
- ข : สวัสดี
- ก : คุณสบายดีไหม
- ข : ฉันสบายดี ขอขอบคุณ
- ก : คุณชื่ออะไร
- ข : ฉันชื่อ...
- ก : คุณชื่ออะไร
- ข : ฉันชื่อ...
- ก : ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร.....
- ข : ฉันอายุ ... ปี
- คุณอายุเท่าไร
- ก : ฉันอายุ...ปี
- ข : ยินดีที่ได้รู้จัก...
- : ลาก่อน
- ก : แล้วพบกันใหม่

การเดินทาง สถานที่

บทสนทนา

- ก : ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ.....
- ข : เดินตรงไป500 เมตร
- แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร
- ก : ขอขอบคุณค่ะ

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
- : มีอะไรแนะนำบ้าง.....
- ข : ขอแนะนำแฮมเนื้อ.....
และเฟอ
- ก : ตกลง ขอหมคนั้นเลย
- : เอมาย่างละ 2 ที่

ข้อปิ้ง

บทสนทนา

- ก : กระจ่าราคาเท่าไรคะ
- ข : ตัวละ 600,000 ค่ะ
- ก : หวาแพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม.....
- ข: ได้ เหลือ 500,000 ค่ะ
- ก : ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ

หน่วยที่ 8

ชื่อหน่วย สอนทนาภาษาลาว ระยะเวลา 3 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย แนะนำตัวเป็นภาษาลาวได้
2. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่ที่เป็นภาษาลาวได้
3. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารเป็นภาษาลาวได้
4. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการช้อปปิ้งเป็นภาษาลาวได้

กิจกรรมการฝึกอบรม

1. การบรรยายโดยผู้วิจัย
2. ฝึกทักษะการสนทนาภาษาลาวโดยการให้ผู้เข้าอบรมจับคู่ฝึก
3. จำลองสถานการณ์ให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ใช้บทสนทนา

สื่อที่ใช้ในการอบรม

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบเครื่องฉาย
3. วีดีโอการสนทนาภาษาลาว

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมิน โดยใช้แบบวัดทักษะภาษาลาว

เนื้อหาสาระ

การนับเลข

0	:	ศูนย์	12	:	สิบสอง
1	:	หนึ่ง	13	:	สิบสาม
2	:	สอง	20	:	ชาว
3	:	สาม	55	:	ห้าสิบห้า
4	:	สี่	100	:	ร้อย
5	:	ห้า	239	:	สองร้อยสามสิบเก้า
6	:	หก	1,000	:	พัน
7	:	เจ็ด	10,000	:	หมื่น, ซิบพัน

8	:	แปด	100,000:	แสน, ส้อยพัน
9	:	เก้า	1,000,000:	ล้าน
10	:	สิบ		
11	:	สิบเอ็ด		

การทักทาย แนะนำตัว

คำศัพท์

สวัสดิ์	:	สหายดี
คุณสหายดีใหม่	:	สหายดีบ่
สหายดี	:	สหายดี
ลาก่อน	:	ลาก่อน
แล้วพบกันใหม่	:	แล้วพบกันใหม่
ผม/ฉัน	:	ข่อย
คุณ	:	เจ้า
ท่าน	:	ท่าน
ชื่อ	:	ชื่อ
ขอโทษ	:	ขอโทษ
ขอบคุณ	:	ขอบใจ
ด้วยความยินดี	:	ยินดี
ไม่เป็นไร	:	บ่เป็นหยัง

บทสนทนา

ก	:	สวัสดิ์	สหายดี
	:	คุณสหายดีใหม่	เจ้าสหายดีบ่
ข	:	ฉันสหายดี ขอขอบคุณ	ข่อยสหายดี ขอบใจ
ก	:	คุณชื่ออะไร	เจ้าชื่อหยัง
ข	:	ฉันชื่อ คำหล้า	ข่อยชื่อ คำหล้า
ก	:	คุณชื่ออะไร	เจ้าชื่อหยัง
ข	:	ฉันชื่อดอกแก้ว	ข่อยชื่อดอกแก้ว
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไรขอโทษ เจ้าอายุเท่าไหร่	
ข	:	ฉันอายุ 20 ปี	ข่อยอายุ ชาวปี
ก	:	ยินดีที่ได้รู้จัก, ลาก่อน	ยินดีที่ได้รู้จัก ลาก่อน

การเดินทาง สถานที่

คำศัพท์

รถไฟ	:	ลคไฟ
สถานีรถไฟ	:	สถานีลคไฟ
รถประจำทาง	:	ลคเม, ลคประจำทาง
รถแท็กซี่	:	ลคโดยसान
เรือ	:	เฮือ
ท่าเรือ	:	ท่าเฮือ
เครื่องบิน	:	เฮือบิน
สนามบิน	:	เคินยน
เลียวซ้าย	:	เหลียวซ้าย
เลียวขวา	:	เหลียวขว
ตรงไป	:	กงไป

บทสนทนา

ก: ขอโทษคะ, สถานีรถไฟอยู่ทางไหน?

ข: โทคเจ้า, สถานีลคไฟอยู่บ่อนได้

ก: เดินไปทางขวา เจอสี่แยกเลียวซ้าย ตรงไปอีกประมาณ 500 เมตรก็ถึง
ย่างไปทางขว พอสี่แยกเหลียวซ้าย กงอีกประมาณห้าร้อยเมตร กะฮอด

ก: ขอบคุณคะ

ขอบใจเจ้า

ร้านอาหาร

คำศัพท์

จาน	:	จาน
ช้อน	:	บ่วง
ส้อม	:	ส้อม
แก้ว	:	จอก
อาหาร	:	อาหาน
เครื่องดื่ม	:	น้ำกินน้ำดื่ม
ผลไม้	:	หมากไม้
ขวด	:	แก้ว

บทสนทนา

ก: มีอะไรแนะนำบ้าง

มีอาหารแห้งแนะนำแต่เจ้า

ข: ขอแนะนำ ชุปไก่และข้าวเปียกเส้น

ขอแนะนำชุปไก่และข้าวเปียกเส้น

ก: ตกลง ขอหมคนั้นเลย เอามาอย่างละ 2 ที่ค่ะ

ตกลง ขอเมล็ดเลย เอามาอย่างละ 2 บ่อนน้อ

ข้อปิ้ง**คำศัพท์**

กระเป่า	:	หีบรองเท้า	:	เก็บ
เสื่อ	:	เสื่อของฝาก	:	ของต้อนรับ
กระโปรง	:	กะโปงเครื่องสำอาง	:	เครื่องแต่งเพศ
กางเกง	:	โสังเครื่องประดับ	:	เครื่องเอ้

บทสนทนา

ก: กางเกงตัวนี้ราคาเท่าไรค่ะ

โสัง โคนี่ราคาเท่าใดเจ้า

ข: ตัวละ 100,000 กีบครับ

โตะละชิบพันกีบเจ้า

ก: แพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม

แพงแท้ ลูคราคาให้แค่ได้บ่

ข: ได้ เหลือ 80,000 กีบ

อืม เหลือ 80,000 กีบ

ก: ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ

ตกลง ช้อยเอา โคนี่เจ้า

แบบฝึกหัดหน่วยที่ 8

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี
ข	:	สวัสดี
ก	:	คุณสบายดีไหม
ข	:	ฉันสบายดี ขอขอบคุณ
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร
ข	:	ฉันอายุ ... ปี
		คุณอายุเท่าไร
ก	:	ฉันอายุ...ปี
ข	:	ยินดีที่ได้รู้จัก...
		ลาก่อน
ก	:	แล้วพบกันใหม่

การเดินทาง สถานที่

บทสนทนา

ก	:	ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ.....
ข	:	เดินตรงไป 500 เมตร
		แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร
ก	:	ขอบคุณค่ะ

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
- : มีอะไรแนะนำบ้าง.....
- ข : ขอแนะนำซูชิไก่และ.....
ข้าวเป็ยกเส้น
- ก : ตกลง ขอหมคนั้นเลย
- : เามาอย่างละ 2 ที่

ซื้อปิ้ง

บทสนทนา

- ก : กระเป๋าราคาเท่าไรคะ
- ข : ตัวละ 20,000 กีบค่ะ
- ก : หวาแพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม.....
- ข: ได้ เหลือ 15,000 กีบ
- ก : ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ

หน่วยที่ 9

ชื่อหน่วย สอนทบทวนภาษาพม่า ระยะเวลา 3 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการพักท่าย แนะนำตัวเป็นภาษาพม่าได้
2. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่ที่เป็นภาษาพม่าได้
3. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารเป็นภาษาพม่าได้
4. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการช้อปปิ้งเป็นภาษาพม่าได้

กิจกรรมการฝึกอบรม

1. การบรรยายโดยวิทยากรและผู้วิจัย
2. ฝึกทักษะการสนทนาภาษาพม่าโดยการให้ผู้เข้าอบรมจับคู่ฝึก
3. จำลองสถานการณ์ให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ใช้บทสนทนา

สื่อที่ใช้ในการอบรม

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบเครื่องฉาย
3. วีดีโอการสนทนาภาษาพม่า

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมิน โดยใช้แบบวัดทักษะภาษาพม่า

เนื้อหาสาระ

การนับเลข

0	:	โตง	12	:	เซ่หนัจ
1	:	ตัจ/ตะ	13	:	เซ่โตง
2	:	หนัจ/นะ	20	:	นะเส่
3	:	โตง	100	:	ตะหยา
4	:	เล	1,000	:	ตะถาวน์
5	:	งา	10,000	:	ตะตาวน์
6	:	เซ่กั	100,000	:	ตะเตง
7	:	ขุ่น/ขุ่หนัจ	1,000,000	:	ตะตาน
8	:	ซิจ		:	

9	:	โก
10	:	เส้/ตะเส้
11	:	เซ้คั้ง

การทักทาย แนะนำตัว

คำศัพท์

สวัสดี	:	มิ่งกะลาบา
คุณสบายดีไหม	:	เหน่กาวนั้ลา
สบายดี	:	เหน่กาวนั้บ่าแค้
ลาก่อน	:	ตวาเค้ะเหม่
แล้วพบกันใหม่	:	เนากั้ฮมะเป็ยงคเว้ะเหม่
ผม	:	จะหน่อ
ฉัน	:	จะมะ
คุณ	:	คิมมยา (ผู้พูดเป็นเพศชาย)
คุณ	:	ฉิน (ผู้พูดเป็นผู้หญิง)
ชื่อ	:	ชื่อ
ขอโทษครับ/ค่ะ	:	กะเค้ะบ่าหน่อ คิมมยา/ฉิน
ขอบคุณครับ/ค่ะ	:	เจชูตั้นบ่าแค้ คิมมยา/ฉิน
ด้วยความยินดี	:	ยะบ่าแค้
ไม่เป็นไร	:	บาสมะมะผย็จบ่าญ

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี	มิ่งกะลาบา
	:	คุณสบายดีไหม	เหน่กาวนั้ลา
ข	:	ฉันสบายดี, ขอบคุณ	เหน่กาวนั้บ่าแค้, เจชูตั้นบ่าแค้ ฉิน
ก	:	คุณชื่ออะไร	หน้าเหม่บ่าแล
ข	:	ฉันชื่อ คำหล้า	จะมะ หน้าเหม่คำหล้า บ่า
	:	คุณชื่ออะไร	หน้าเหม่บ่าแล
ก	:	ผมชื่อชื่อลูเธอร์	จะเน้ะ หน้าเหม่ลูเธอร์ บ่า
	:	ขอโทษนะ, คุณอายุเท่าไร	กะเค้ะบ่าหน่อ คิมมยา, อะเค้ะแม่เลากั้
			ชิบี่แล

ข : ฉันอายุ 20 ปี จะมะอะเต๊ะ นะแล้ว หนี่จขี้บี้
 ก : ยินดีที่ได้รู้จัก, ลาก่อน ตเวะยะค่าวานด่าบ่าแค้, ตวาเคื้อะเหม

การเดินทาง สถานที่

คำศัพท์

รถไฟ : มียะทา
 สถานีรถไฟ : บูต้าโฮย่ง
 รถประจำทาง : ลายกา
 รถแท็กซี่ : เต็กกะซี
 เรือ : เหล่
 ท่าเรือ : เหล่เซ๊ะ
 เครื่องบิน : เหล่หยิ่ง
 สนามบิน : เหล่หยิ่งกวิง
 เลี้ยวซ้าย : แป๊ะเบ๊ะ โก่อโซโลก์
 เลี้ยวขวา : หย่าเบ๊ะ โก่อโซโลก์
 ตรงไป : อะเซ๊ะเต๊ะเต๊ะตวาบ่า

บทสนทนา

ก: ขอโทษค่ะ, สถานีรถไฟอยู่ทางไหนคะ?

กะเคื้อะบ่าหน่อ ฉิน, บูต้าโฮย่งแป้นาหมาแลฉิน

ข: เดินไปทางขวา เจอสี่แยกเลี้ยวซ้าย ตรงไปอีกประมาณ 500 เมตรก็ถึง

ดีกะเหน่นหย่าเบ๊ะ โก่อโซตวาปีตางโส่ง โก่อตเวะเหมปีเนาก์แป๊ะโ๊ะ

โก่อโซตวาปีอะเซ๊ะเต๊ะเต๊ะหมี่ด่า เล้าก์กลางเซ้าก์ตวาบ่า

ก: ขอบขอบคุณค่ะ

เจชูตี้นบ่าแค้ฉิน

ร้านอาหาร

คำศัพท์

จาน : ปะก่าน
 ช้อน : ชุน
 แก้ว : เหล่คเวะ
 อาหาร : อะซาอะซ่า
 เครื่องดื่ม : อะเหย

ผลไม้ : อะคี
 ขวด : ปะลิ่ง

บทสนทนา

ก: มีอะไรแนะนำบ้าง

บ่าอะทูอะซาอะซ่า ดเวชีแล

ข : ขอแนะนำ หล้าเพ็ดและมั่งฮิงคา ครับ

หล้าเพ็ด มั่งฮิงคา ซิบาแค่ คิมมยา

ก : ตกลง ขอหมคนั้นเลย เอามาอย่างละ 2 ที่ค่ะ

กาวนบี้ อาโงหญ่เหม่ตะคูโก้นะปะเวหญ่เปบ่าฉิ่น

ข้อปึง

คำศัพท์

กระเป่า : ลแห่วเอ๊ะ
 รองเท้า : พะนัด
 เสื้อ : อิงจี
 กระโปรง : สะกั๊ด
 กางเกง : บาวนบี้
 เครื่องประดับ : อะวู้ตตะซ่า
 เครื่องสำอาง : เม๊ะกั๊ด
 ของฝาก : แล๊ะสาวน

บทสนทนา

ก: เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไรคะ

แอดีอิงจีแบ่แลกแลฉิ่น

ข: ตัวละ 100,000 จั๊ดครับ

ตะแถโก้ตะถ่องงาหย่าบ่าคิมมยา

ก: แพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม

เซจีโลก์ค่าเซาะบ่าโองฉิ่น

ข: ได้ เหลือ 80,000 จั๊ด

แอด่าโส่งาหย่าเน๊ะหญ่บ่า

ก: ตกลง ฉินเอาตัวนี้ละค่ะ

โฮ๊ะบี้แอด่าหญ่เหม่ฉิ่น

แบบฝึกหัดหน่วยที่ 9

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี	
ข	:	สวัสดี	
ก	:	คุณสบายดีไหม	
ข	:	ฉันสบายดี ขอขอบคุณ	
ก	:	คุณชื่ออะไร	
ข	:	ฉันชื่อ...	
ก	:	คุณชื่ออะไร	
ข	:	ฉันชื่อ...	
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?	
ข	:	ฉันอายุ ... ปี	
		คุณอายุเท่าไร?	
ก	:	ฉันอายุ...ปี	
ข	:	ยินดีที่ได้รู้จัก...	
	:	ลาก่อน	
ก	:	แล้วพบกันใหม่	

การเดินทาง สถานที่

บทสนทนา

ก	:	ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ.....	
ข	:	เดินตรงไป 500 เมตร	
		แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร	
ก	:	ขอบคุณค่ะ	

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
- : มีอะไรแนะนำบ้าง.....
- ข : ขอแนะนำห่อซ่าเผ็ด.....
 และมั่งซึงกา
- ก : ตกลง ขอหมคนั่นเลย
- เอามาอย่างละ 2 ที่

ข้อป้ัง

บทสนทนา

- ก : กระเป๋าราคาเท่าไรคะ
- ข : ตัวละ 200,000 จี๊ดคะ
- ก : หวาแพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม
- ข: ได้ เหลือ 100,000 จี๊ด
- ก : ตกลง ฉินเอาตัวนี้ละคะ

หน่วยที่ 10

ชื่อหน่วย สนทนาภาษาเขมร **ระยะเวลา** 3 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย แนะนำตัวเป็นภาษาเขมรได้
2. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่ที่เป็นภาษาเขมรได้
3. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารเป็นภาษาเขมรได้
4. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถสนทนาเกี่ยวกับการช้อปปิ้งเป็นภาษาเขมรได้

กิจกรรมการฝึกอบรม

1. การบรรยายโดยวิทยากรและผู้วิจัย
2. ฝึกทักษะการสนทนาภาษาเขมร โดยการให้ผู้เข้าอบรมจับคู่ฝึก
3. จำลองสถานการณ์ให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ใช้บทสนทนา

สื่อที่ใช้ในการอบรม

1. เอกสารประกอบการอบรม
2. อุปกรณ์ประกอบเครื่องฉาย
3. วีดิโอการสนทนาภาษาเขมร

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมินโดยใช้แบบวัดทักษะภาษาเขมร

เนื้อหาสาระ

การนับเลข

0	:	โชน	12	:	คือปปี
1	:	มวย	13	:	คือปเบย
2	:	ปี	20	:	มเพ็ย
3	:	เบ็ย	30	:	ชามเส็ป
4	:	บวน	40	:	แซเส็ป
5	:	ปรา	50	:	ฮาเส็ป
6	:	ปรามวย	60	:	ฮกเส็ป
7	:	ปราปี	70	:	เจ็ดเส็ป
8	:	ปราเบ็ย	80	:	แปดเส็ป

9	:	ปราบนวน	90	:	เกาเสีป
10	:	ดี้อป	100	:	มวยโรย
11	:	ดี้อปมวย	101	:	มวยรอมวย
			200	:	ปีรอย
			1,000	:	มวยป้อน
			100,000	:	มวยแซน
			1,000,000	:	มวยเลียน

การทักทาย แนะนำตัว

คำศัพท์

สวัสดิ์	:	ซัวสเคีย/จุมเรียบซัว (ใช้กับผู้อาวุโส)
อรุณสวัสดิ์	:	อะรุณซัวสเคีย
สวัสดิ์คอบบ้าย	:	สายอนซัวสเคีย
คุณสบายดีใหม่	:	ซกสับบายเต
สบายดี	:	ซกสับบาย
ลาก่อน	:	เลียเซินเฮอย/จุมเรียบเลีย (ใช้กับผู้อาวุโส)
แล้วพบกันใหม่	:	จวบเคเนียถเมย
ผม/ฉัน	:	คณุม
คุณ	:	โลก/เนียะ
ชื่อ	:	ซมัวะฮ
ขอโทษครับ/ค่ะ	:	ซม โตะฮ
ขอบคุณครับ/ค่ะ	:	ออกุน
ด้วยความยินดี	:	คอยเสีจ กเคียเตรีก ออ
ไม่เป็นไร	:	มินเฮียเต

บทสนทนา

ก	:	สวัสดิ์	ซัวสเคีย
	:	คุณสบายดีใหม่	ซกสับบายเต
ข	:	ฉันสบายดี ขอขอบคุณ	คณุมซกสับบาย ออกุน
ก	:	คุณชื่ออะไร	โลกซมัวะฮ เฮีย
ข	:	ฉันชื่อ เนียง	คณุมซมัวะฮ เนียง
ก	:	คุณชื่ออะไร	โลกซมัวะฮ เฮีย

- ข : ฉันทชื่อละออ คณุมหมัวส ละออ
 ก : ขอโทษนะคุณอายุเท่าไรรชม โตะสโลกอาไย้ะปนมานเต
 ข : ฉันทอายุ20 ปี คณุมอาไย้ะ มเพี้ย
 ก : ยินคิที่ไค้รู้จัก, ลาก่อน คณุม เตรี้กออณะแคลบานชูเกือลโลก

การเดินทาง สถานที่

คำศัพท์

- รถไฟ : รถเพลิง/โรเตียะเพลิง
 สถานีรถไฟ : สะถานีรถเพลิง
 รถประจำทาง : รถขวนกรง
 รถแท็กซี่ : ตี้ะซี
 เรือ : ตุก
 ท่าเรือ : ทมนบโรลค/กือมบงแพ
 เครื่องบิน : กะปัลเฮ้าะ/ย่วนเฮ้าะ
 สนามบิน : เวียลกะป็นเฮ้าะ
 เลี้ยวซ้าย : บคละเวง
 เลี้ยวขวา : บคสะคำ
 ตรงไป : ติวตรง/ตรงติว

บทสนทนา

ก: ขอโทษค่ะ, สถานีรถไฟอยู่ทางไหน?

ชม ตี้ะจ้่าสะถานีรถเพลิงนิวแอนา

ข: เดินไปทางขวา เจอสี่แยกเลี้ยวซ้าย ตรงไปอีกประมาณ 500 เมตรก็ถึง

เดอตี้วขาง สะคำจวบบอมแขกเจียบวนเฮอย บคละเวง ตรงติวปนมาน ปรัารอ

แมค กอคนเฮอย

ก: ขอบคุณค่ะ

ออกุนจ้่า

ร้านอาหาร

คำศัพท์

จาน	:	จาน
ช้อน	:	สละบาเพรีย
ส้อม	:	ซอม
แก้ว	:	แกว
อาหาร	:	อาหา/จีอมเนย
เครื่องดื่ม	:	เพสต์จจะ
ผลไม้	:	แพลเซอ
ขวด	:	คอบ

บทสนทนา

ก: มีอะไรแนะนำบ้างคะ

เขียนอาหอะเวียแนะนำวมขละจำ

ข : ขอแนะนำ เป็นอามีอกครับ

โสมแนะนำวมเจียอามีอกบาด

ก : ตกลง เอามา 2 ที่นะคะ

โอเค ยกมกนิมวณิมวยปีปรอเกดจำ

ข้อปิ้ง

คำศัพท์

กระเป๋	:	โหเป้า/กาตาบ
รองเท้า	:	สะแบกเชิง
เสื้อ	:	อาว
กระโปรง	:	กีอมโปรงเนียร์
กางเกง	:	โค
เครื่องประดับ	:	เครื่องคบแดง
เครื่องสำอาง	:	เครื่องซอมออง
ของฝาก	:	บ็อนเขอ

บทสนทนา

- ก: กระโปรงตัวนี้ราคาเท่าไรค่ะ
ก็อม โปรรงเนียร์เนะทะ ไลปนมานเต
- ข: ตัวละ 10,000 เรียลครับ
ก็อม โปรรงเนียร์ นีมวยมวยเมนเรียลบาด
- ก: แพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม
ทะ ไลณะ โจ๊ะต้อม ไลบานเตจ๋า
- ข: ได้ เหลือ 5,000 เรียล
ซ็อนปรับ็อนเรียลกอท้วสอมเฮอย
- ก: ฉันเอาตัวนี้ล่ะค่ะ
คณุมยกขลวญเนะจ๋า

แบบฝึกหัดหน่วยที่ 10

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี	
ข	:	สวัสดี	
ก	:	คุณสบายดีไหม	
ข	:	ฉันสบายดี ขอขอบคุณ	
ก	:	คุณชื่ออะไร	
ข	:	ฉันชื่อ...	
ก	:	คุณชื่ออะไร	
ข	:	ฉันชื่อ...	
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?	
ข	:	ฉันอายุ ... ปี	
		คุณอายุเท่าไร?	
ก	:	ฉันอายุ...ปี	
ข	:	ยินดีที่ได้รู้จัก...	
	:	ลาก่อน	
ก	:	แล้วพบกันใหม่	

การเดินทาง สถานที่

บทสนทนา

ก	:	ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ.....
ข	:	เดินตรงไป 500 เมตร
		แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร
ก	:	ขอบคุณค่ะ

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
- : มีอะไรแนะนำบ้าง.....
- ข : ขอแนะนำอาหารมีอกและรากูแซชโมอันค่ะ.....
- ก : ตกลง ขอหมคนั้นเลย
- เอามาอย่างละ 2 ที่

ซื้อปิ้ง

บทสนทนา

- ก : กระเป๋าราคาเท่าไรค่ะ
- ข : ตัวละ 30,000 เรียลค่ะ
- ก : หวาแพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม
- ข: ได้ เหลือ 20,000 เรียล
- ก : ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ

บรรณานุกรม

- กรมอาเซียน. (2555). *ความเป็นมาของอาเซียน*. วันที่ค้นข้อมูล 16 มิถุนายน 2556, เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th/asean/th/other.html>.
- _____. (2556). 58 คำตอบสู่ประชาคมอาเซียน 2558. กรุงเทพฯ: กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ.
- กองบรรณาธิการ. (2556). *ย้อนรอยประวัติศาสตร์อาเซียน*. กรุงเทพฯ: พาส เอ็ดดูเคชั่น.
- จิรวัดน์ วีรังกร. (2554). *นักศึกษารุ่นใหม่ควรเตรียมตัวอย่างไร...ก่อนไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558*. วันที่ค้นข้อมูล 16 มิถุนายน 2556, เข้าถึงได้จาก <http://ait.nsruc.ac.th/imt2013/knowIMT/1259837181.4921.pdf>.
คณะอนุกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษานอกชั้นเรียน เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา เขตภาคกลางเพื่อพัฒนาบัณฑิตอุดมคติ
- พนิดา อนันต์รัตนสุข. (2555). *เรียนรู้เรื่องอาเซียน*. นนทบุรี: ชิงค์ บีคอนด์ บุคส์.
- พิภพ อุดร. (2556). *50 คำ กุญแจใจอาเซียน*, กรุงเทพฯ : สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กระทรวงการต่างประเทศ.
- ฝ่ายวิชาการปัญญาชน. (2556). *ทำมาหากินอย่างไรเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน AEC 2558*. กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพรส.
- ฝ่ายวิชาการหนังสือเด็กและเยาวชน. (2556). *Welcome to ASEAN เรียนรู้เพื่อนบ้านอาเซียน*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ฝ่ายวิชาการเอ็กซ์เปอร์เน็ท. (2556). *ภาษาอาเซียนเล่มเดียวเอาอยู่!*. กรุงเทพฯ : บิสกิต.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2555). *การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. กรุงเทพฯ: พรินทวาทกราฟฟิค.
- โสภภาพรรณ. (2556). *อาชีพอิสระในอาเซียน*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- สุทัศน์ จิตร โชติ สังคะพันธ์. (2556). *ภาษาอาเซียน*. กรุงเทพฯ : เพชรประกาย.
- สุรินทร์ พิศสุวรรณ. (2556). *อาเซียน รู้ไว้ได้เปรียบแน่*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พรินติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- Mr. ASEAN. (2556). *อาเซียนไม่รู้...ไม่ได้*. กรุงเทพฯ: อินพัส.
- Mr. Piyaphon H. (2555). *รู้จักอาเซียน รู้ก่อน ดีก่อน*. กรุงเทพฯ: อักษรเงินดี.

แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง : แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 60 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 60 คะแนน ให้ผู้ทำแบบทดสอบทำเครื่องหมายกากบาทคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวลงในกระดาษคำตอบ ใช้เวลาทั้งหมด 60 นาที

1. ข้อใดต่อไปนี้เป็นไม่ใช่ประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน

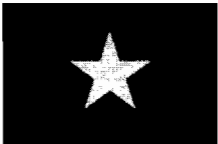
ก. สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า	ข. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
ค. สาธารณรัฐประชาชนจีน	ง. มาเลเซีย
2. ประเทศใดที่ไม่ได้ถูกกำหนดให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานได้อย่างเสรีในประชาคมอาเซียน

ก. ครู	ข. วิศวกร
ค. พยาบาล	ง. นักบัญชี
3. ข้อใดคือคำขวัญของประชาคมอาเซียน

ก. “ One Goal, One Identity, One Communication.”	
ข. “ One Vision, One Project, One Community.”	
ค. “ One Option, One Identity, One Community.”	
ง. “ One Vision, One Identity, One Community.”	
4. ภาษาที่ใช้เป็นภาษาประจำชาติของสาธารณรัฐอินโดนีเซียคือข้อใด

ก. ภาษาอาหรับ	ข. ภาษาอังกฤษ
ค. ภาษาตากาล็อก	ง. ภาษามาลเลย์
5. อาหารประจำชาติของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามคือข้อใด

ก. นาซีเลอหมัก	ข. กาโต กาโต
ค. ปอเปี๊ยะ	ง. หล้าเพ็ด
6.

เป็นธงชาติของชาติใด

ก. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ข. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	ง. บรูไนดารุสซาลาม
7. ศาสนาที่มีผู้นับถือมากที่สุดในสาธารณรัฐสิงคโปร์คือศาสนาใด

ก. คริสต์	ข. พุทธ
ค. อิสลาม	ง. ฮินดู

13.

รูปวงกลมที่ปรากฏอยู่ตรงกลางธงชาติสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสื่อความหมายอย่างไร

- ก. ศาสนาพุทธอันรุ่งเรือง ข. ความเข้มแข็งของระบอบคอมมิวนิสต์
ค. ความสะอาดบริสุทธิ์ของประชาชน
ง. เอกภาพของชาติภายใต้พรรคประชาชนปฏิวัติลาว

14. ประเทศใดในสมาชิกอาเซียนมีตราแผ่นดินเป็นรูปครุฑซึ่งมีลักษณะคล้ายกับครุฑของราชอาณาจักรไทย

- ก. สาธารณรัฐสิงคโปร์ ข. สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า
ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

15. ดอกบัว ซึ่งเป็นดอกไม้ประจำชาติของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สื่อความหมายถึงอะไร

- ข. ความบริสุทธิ์ ความผูกพัน
ก. ความเข้มแข็งของกองทัพทหาร
ค. ความเจริญงอกงามของวัฒนธรรม
ง. ความนำเคารพเลื่อมใสของพระพุทธศาสนา

16. สีเหลืองของดอกจันทน์ดอกไม้อประจำชาติของราชอาณาจักรไทยสื่อความหมายอย่างไร

- ก. ความรุ่งโรจน์ของพระพุทธศาสนา
ข. ความอ่อนน้อมถ่อมตนของชาวไทย
ค. ความกล้าหาญของทหารผู้ปกป้องชาติ
ง. ความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

17. ชาวชาวเรียกเกาะสิงคโปร์ว่า “เทมาเส็ก” หมายถึงข้อใด

- ก. เมืองแห่งทะเล ข. เมืองแห่งเศรษฐกิจ
ค. เมืองแห่งความเจริญรุ่งเรือง ง. เมืองแห่งความหลากหลายของเชื้อชาติ

18. ดอกบุหงารายา (ดอกไม้ประจำชาติของมาเลเซีย) หมายถึงดอกไม้ชนิดใด

- ก. ดอกบัว ข. ดอกพุดแก้ว
ค. ดอกชบาแดง ง. ดอกลำดวน

19. รูปดวงอาทิตย์ 8 แฉกในธงชาติสาธารณรัฐฟิลิปปินส์สื่อความหมายถึงอะไร
- ก. ภาษาถิ่น 8 ภาษาของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
 ข. จำนวนเกาะที่อยู่รอบๆสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
 ค. 8 จังหวัดแรกของประเทศที่ออกมาเรียกร้องเอกราชจากสเปน
 ง. วีรบุรุษทั้ง 8 ท่านของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ที่ปกป้องประเทศจากการรุกรานของสเปน
20. รูปพระจันทร์เสี้ยวในธงชาติของมาเลเซียสื่อความหมายถึงอะไร
- ก. ศาสนาอิสลาม
 ข. สถาบันพระมหากษัตริย์
 ค. ทหารกล้าผู้เสียสละ
 ง. ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรน้ำมัน

21.

เป็นลักษณะการแต่งกายของชนชาติใด

- ก. สาธารณรัฐสิงคโปร์
 ข. สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า
 ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
 ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
22. หากต้องการไปเที่ยวโดนเลสาบ แหล่งปลาน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียนต้องไปที่ประเทศใด
- ก. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
 ข. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
 ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
 ง. ราชอาณาจักรกัมพูชา
23. หากต้องการรับประทานซูปลั้แบบดั้งเดิมสำหรับควรจะไปประเทศใด
- ก. ราชอาณาจักรกัมพูชา
 ข. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
 ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
 ง. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
24. การเดินทางท่องเที่ยวจับจ่ายซื้อของในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ต้องใช้เงินสกุลใด
- ก. รูเปียห์
 ข. รिंगกิต
 ค. เรียล
 ง. ดอลลาร์
25. การเดินทางท่องเที่ยวจับจ่ายซื้อของในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามต้องใช้เงินสกุลใด
- ก. รูเปียห์
 ข. รिंगกิต
 ค. เรียล
 ง. ดอลลาร์

31. ปัญหาสำคัญที่เรื้อรังและต่อเนื่องในสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่าคือปัญหาใด
- ปัญหาความยากจน
 - ปัญหาการสู้รบในเขตชายแดน
 - ปัญหาความขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติ
 - ปัญหาขาดแคลนพื้นที่ทำการเกษตร
32. เขตเศรษฐกิจแห่งใหม่ที่มีความสำคัญมากต่อการพัฒนาประเทศของราชอาณาจักรกัมพูชาและเป็นแหล่งลงทุนของชาวต่างชาติคือเมืองใด
- สีหนุวิลล์
 - เนปีตอว์
 - ร่างกุ้ง
 - เสียมเรียบ
33. ข้อใดไม่สัมพันธ์กัน
- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กับ ดอกจำปา
 - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับ ผ้าถุงขึ้นทอลาย
 - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับ ประตูดัชฝรั่งเศส
 - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กับ เมืองท่าทางทะเล
34. จุดเด่นทางด้านเศรษฐกิจของสาธารณรัฐอินโดนีเซียคือข้อใด
- มีทรัพยากรเป็นจำนวนมาก
 - มีประชากรที่เป็นแรงงานจำนวนมาก
 - แรงงานมีความรู้และทักษะในการทำงานสูง
 - มีการเปิดประเทศให้ชาวต่างชาติมาลงทุนในประเทศเป็นจำนวนมาก
35. ข้อใดต่อไปนี้ไม่สัมพันธ์กัน
- สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กับ ริงกิต
 - สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กับ ดอกบัว
 - สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กับ โฮจิมินห์
 - สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กับ พรรคคอมมิวนิสต์
36. ชาติใดที่ถือว่ามีความใกล้ชิดทางประวัติศาสตร์กับชาติไทยมากที่สุด
- ราชอาณาจักรไทย
 - สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
 - สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า
 - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
37. ประเทศใดในประชาคมอาเซียนที่มีค่าแรงขั้นต่ำต่อวันมากที่สุด
- สาธารณรัฐสิงคโปร์
 - บรูไนดารุสซาลาม
 - สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
 - สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

38. มาเลเซียเป็นแหล่งผลิตสินค้าประเภทใดที่ใหญ่ที่สุดในโลก

- ก. อาหารทะเล
- ข. รถยนต์
- ค. อาหารฮาลาล
- ง. น้ำมันปาล์ม

39. เพราะเหตุใดจำนวนประชากรในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์มีจำนวนมากขึ้นและไม่มีการคุมกำเนิด

- ก. ภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น
- ข. ข้อจำกัดทางศาสนาที่ไม่ให้มีการคุมกำเนิด
- ค. รัฐบาลสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ต้องการเพิ่มจำนวนประชากร
- ง. รัฐบาลสาธารณรัฐฟิลิปปินส์มีสถานะทางการเงินและการเมืองมั่นคงสามารถเลี้ยงดู

ประชาชนจำนวนมากได้

40. บรูไนดารุสซาลาม ใช้ภาษาราชการเหมือนกันกับประเทศใด

- ก. มาเลเซีย
- ข. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
- ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- ง. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

41. ประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ ปกครองรูปแบบสาธารณรัฐ มีหน่วยการเงินคือ จี๊ด สรุปได้ว่าเป็นประเทศใด

- ก. สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า
- ข. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- ค. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
- ง. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

42. ประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ ดอกไม้ประจำชาติคือดอกกล้วยไม้ ชุดประจำชาติผู้ชายคือเสื้อราชปะแตน สรุปได้ว่าเป็นประเทศใด

- ก. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- ข. ราชอาณาจักรกัมพูชา
- ค. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

43. ประเทศที่มีพื้นที่เป็น Land Lock มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมากเช่น ทองแดงและทองคำ นับถือศาสนาพุทธ สรุปได้ว่าเป็นประเทศใด

- ก. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- ข. ราชอาณาจักรกัมพูชา
- ค. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

44. เมื่อพูดถึงคำว่า ประชาคมอาเซียน ทำให้นักถึงคำกล่าวใด

- ก. เข็นครกขึ้นเขา
- ข. รวมกันเราอยู่ แยกกันเราตาย
- ค. สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น
- ง. ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น

52. การกักขังนางอองซานซูจีไว้ในบ้านพักเมื่อขณะการเลือกตั้ง ของกลุ่ม SLORC เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่

- ก. ถูกต้อง เพราะนางอองซานซูจี เป็นผู้นำกลุ่มคอมมิวนิสต์
- ข. ไม่ถูกต้อง เพราะนางอองซานซูจี ไม่ได้ต้องการที่จะเป็นผู้บริหารประเทศ
- ค. ไม่ถูกต้อง เพราะนางอองซานซูจี ขณะการเลือกตั้งจากการจัดการเลือกตั้งทั่วประเทศ
- ง. ถูกต้อง เพราะนางอองซานซูจี เป็นผู้นำต่อต้านรัฐบาลและสร้างความไม่สงบให้กับประเทศ

53. การเพิ่มจำนวนประชากรของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์โดยไม่มีการคุมกำเนิดเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศหรือไม่

- ก. เป็นผลเสีย เพราะรัฐบาลต้องบังคับให้เปลี่ยนศาสนา
- ข. เป็นผลเสีย เพราะรัฐบาลต้องเพิ่มภาระการเลี้ยงดู และไม่มีงานทำ
- ค. เป็นผลดี เพราะรัฐบาลต้องการจะเพิ่มจำนวนประชากรของประเทศ
- ง. เป็นผลดี เพราะ รัฐบาลประเทศฟิลิปปินส์ร่ายสามารถดูแลคุณภาพชีวิตให้ได้ดี

54. พระราชกรณียกิจข้อใดของรัชกาลที่ 5 ที่เกิดผลดีต่อประเทศไทยมากที่สุด

- ก. การก่อสร้างการรถไฟ
- ข. การคำนวณสุริยุปราคา
- ค. การเสด็จประพาสยุโรป
- ง. การเลิกทาส

55. ประเทศใด ในประชาคมอาเซียนที่ถือว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว

- ก. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- ข. สาธารณรัฐสิงคโปร์
- ค. บรูไนดารุสซาลาม
- ง. ราชอาณาจักรไทย

56. ประเทศที่ยากจนที่สุดในประชาคมอาเซียนคือประเทศใด (ค่าแรงขั้นต่ำต่อวัน ข้อมูลปี 2556)

- ก. สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า
- ข. ราชอาณาจักรกัมพูชา
- ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

57. การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนส่งผลเสียต่อการประกอบอาชีพครูหรือไม่

- ก. ไม่ส่งผลเสียเพราะครูไทย มีคุณภาพมากกว่าประเทศอื่น
- ข. ส่งผลเสีย เพราะครูชาวต่างชาติจะมีสิทธิ์สอบบรรจุเป็นข้าราชการ
- ค. ส่งผลเสีย เพราะครูชาวต่างชาติจะได้ค่าตอบแทนสูงกว่าครูชาวไทย
- ง. ไม่ส่งผลเสีย เพราะอาชีพครูไม่ได้อยู่ในกลุ่มวิชาชีพที่เปิดเสรี 8 ประเทศ

58. บุคคลอาชีพใดต่อไปนี่ต้องมีการพัฒนาตนเอง เพื่อให้ไม่เสียเปรียบและด้อยกว่าประเทศอื่นเมื่อเปิดแรงงานเสรี

ก. วิศวกรรวม	ข. พยาบาล
ค. สถาปนิก	ง. ทูทอาชีพ

59. ในอนาคตหากมีการเพิ่มจำนวนประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนจะเกิดผลดีหรือผลเสีย

- ก. ผลดี เพราะจะทำให้ราคาสินค้าถูกลง
- ข. ผลเสีย เพราะจะเกิดการแก่งแย่งแข่งขันมากขึ้น
- ค. ผลเสีย เพราะจะทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น
- ง. ผลดี เพราะทำให้ประชาคมอาเซียนเข้มแข็งมากขึ้นและขยายโอกาสด้านต่างๆมากขึ้น

60. การสวมเสื้อ และกระโปรงที่ยาวปิดมิดชิด และการคลุมผม ของหญิงสาวชาวบรูไนในคารูซาลาม มีความเหมาะสมหรือไม่

- ก. ไม่เหมาะสม เพราะขัดกับหลักศาสนา
- ข. ไม่เหมาะสม เพราะทำให้ไม่สะดวกต่อการเดินทาง
- ค. เหมาะสม เพราะประเทศบรูไนมีอากาศหนาวเย็นตลอดทั้งปี
- ง. เหมาะสม เพราะประเทศบรูไน มีอากาศค่อนข้างร้อน ช่วยในการป้องกันผิวจากแสงแดด

แบบวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง: แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษในระดับเบื้องต้นนี้ แบ่งทักษะการสนทนาออกเป็น 4 สถานการณ์ ได้แก่ การทักทาย แนะนำตัว, การเดินทาง สถานที่, ร้านอาหาร และช้อปปิ้ง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการทดสอบผู้เข้าอบรมหลังจากเสร็จสิ้นการอบรมและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ชุดที่ 1

แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี
ข	:	สวัสดี
ก	:	คุณสบายดีไหม
ข	:	ฉันสบายดี ขอบคุณ
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?
ข	:	ฉันอายุ ... ปี คุณล่ะ
ก	:	ฉันอายุ...ปี
ข	:	ยินดีที่ได้รู้จัก...
ก	:	ยินดีที่ได้รู้จักเช่นกัน...
ข	:	ลาก่อน
ก	:	แล้วพบกันใหม่

การเดินทาง สถานที่**บทสนทนา**

- ก : ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ
- ข : เดินตรงไป 500 เมตร
- แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร
- ก : ขอขอบคุณค่ะ

ร้านอาหาร**บทสนทนา**

- ก : รับประทานดีค่ะ
- ข : มีอะไรแนะนำบ้าง
- ก : ขอแนะนำ.....
- ข : ตกลงค่ะ
- ก : ค่ะ รับประทานดีค่ะ
- ข : น้ำเปล่าค่ะ
- ก : รอสักครู่ค่ะ
- ข : คิดเงินด้วยค่ะ
- ก : 250

ช้อปปิ้ง**บทสนทนา**

- ก : ปลาราคาเท่าไรค่ะ
- ข : กิโลกรัมละ 100 ค่ะ
- ก : เอา 1 กิโลกรัมค่ะ
- ข : รอสักครู่ค่ะ
- ก : 100 ค่ะ
- ข : นี่ค่ะเงิน 500
- ก : ทอน 400 ค่ะ

ชุดที่ 2

แบบวัดทักษะการสนทนาภาษามาเลย์

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี
ข	:	สวัสดี
ก	:	คุณสบายดีไหม
ข	:	ฉันสบายดี ขอบคุณ
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?
ข	:	ฉันอายุ ... ปี
		คุณอายุเท่าไร?
ก	:	ฉันอายุ...ปี
ข	:	ยินดีที่ได้รู้จัก...
		ลาก่อน
ก	:	แล้วพบกันใหม่

การเดินทาง สถานที่

บทสนทนา

ก	:	ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ
ข	:	เดินตรงไป 500 เมตร
		แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร
ก	:	ขอบคุณค่ะ

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
 : มีอะไรแนะนำบ้าง
 ข : ขอแนะนำนาซีเลอมัก
 ก : ฉันขอสั่งนาซีเลอมัก

ซื้อปิ้ง

บทสนทนา

- ก : กระเป๋าราคาเท่าไรค่ะ
 ข : ตัวละ 90 ริงกิตค่ะ
 ก : หวา แพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม
 ข: ได้ เหลือ 70 ริงกิต
 ก : ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ

ชุดที่ 3

แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาฟิลิปปิน

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี
ข	:	สวัสดี
ก	:	คุณสบายดีไหม
ข	:	ฉันสบายดี ขอขอบคุณ
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?
ข	:	ฉันอายุ ... ปี
		คุณอายุเท่าไร?
ก	:	ฉันอายุ...ปี
ข	:	ยินดีที่ได้รู้จัก...
	:	ลาก่อน
ก	:	แล้วพบกันใหม่

การเดินทาง สถานที่

บทสนทนา

ก	:	ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ
ข	:	เดินตรงไป 500 เมตร
		แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร
ก	:	ขอบคุณค่ะ

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
 : มีอะไรแนะนำบ้าง
 ข : ขอแนะนำอโศกใบ
 และซีนีกัง
 ก : ตกลง ขอหมคนั้นเลย
 เอามาอย่างละ 2 ที่

หือปิ้ง

บทสนทนา

- ก : กระจเปีราราคาเท่าไรหะ
 ข : ตัวละ 900 เปโซหะ
 ก : หวาแพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม
 ข: ได้ เหลือ 700 เปโซ
 ก : ตกลง ฉันเอาตัวนี้หะหะ

ชุดที่ 4

แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาเวียดนาม

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี
ข	:	สวัสดี
ก	:	คุณสบายดีไหม
ข	:	ฉันสบายดี ขอบคุณ
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?
ข	:	ฉันอายุ ... ปี
		คุณอายุเท่าไร?
ก	:	ฉันอายุ...ปี
ข	:	ยินดีที่ได้รู้จัก...
	:	ลาก่อน
ก	:	แล้วพบกันใหม่

การเดินทาง สถานที่

บทสนทนา

ก	:	ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ
ข	:	เดินตรงไป 500 เมตร
		แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร
ก	:	ขอบคุณค่ะ

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
 : มีอะไรแนะนำบ้าง
 ข : ขอแนะนำแฮมเนือง
 และเฟอ
 ก : ตกลง ขอหมคนั้นเลย
 เอามาอย่างละ 2 ที่

ซื้อปิ้ง

บทสนทนา

- ก : กระเป๋าราคาเท่าไรค่ะ
 ข : ตัวละ 600,000 ค่ะ
 ก : หวา แพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม
 ข: ได้ เหลือ 500,000 ค่ะ
 ก : ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ

ชุดที่ 5

แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาลาว

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี
ข	:	สวัสดี
ก	:	คุณสบายดีไหม
ข	:	ฉันสบายดี ขอขอบคุณ
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?
ข	:	ฉันอายุ ... ปี
		คุณอายุเท่าไร?
ก	:	ฉันอายุ...ปี
ข	:	ยินดีที่ได้รู้จัก...
	:	ลาก่อน
ก	:	แล้วพบกันใหม่

การเดินทาง สถานที่

บทสนทนา

ก	:	ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ
ข	:	เดินตรงไป 500 เมตร
		แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร
ก	:	ขอบคุณค่ะ

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
 : มีอะไรแนะนำบ้าง
 ข : ขอแนะนำซูชิไก่และ
 ข้าวเบ็ยกเส้น
 ก : ตกลง ขอหมคนั้นเลย
 เอามาอย่างละ 2 ที่

ซื้อปิ้ง

บทสนทนา

- ก : กระเป๋าราคาเท่าไรคะ
 ข : ตัวละ 20,000 กีบค่ะ
 ก : หวาแพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม
 ข: ได้ เหลือ 15,000 กีบ
 ก : ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ

ชุดที่ 6

แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาเมียนมาร์

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี
ข	:	สวัสดี
ก	:	คุณสบายดีไหม
ข	:	ฉันสบายดี ขอขอบคุณ
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?
ข	:	ฉันอายุ ... ปี
		คุณอายุเท่าไร?
ก	:	ฉันอายุ...ปี
ข	:	ยินดีที่ได้รู้จัก...
	:	ลาก่อน
ก	:	แล้วพบกันใหม่

การเดินทาง สถานที่

บทสนทนา

ก	:	ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ
ข	:	เดินตรงไป 500 เมตร
		แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร
ก	:	ขอบคุณค่ะ

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
 : มีอะไรแนะนำบ้าง
 ข : ขอแนะนำหล่าพิเศษ
 และมังฮิงคา
 ก : ตกกลาง ขอหมคนั้นเลย
 เอามาอย่างละ 2 ที่

ข้อปิ้ง

บทสนทนา

- ก : กระเป๋าราคาเท่าไรคะ
 ข : ตัวละ 200,000 จี๊ดค่ะ
 ก : หวาแพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม
 ข: ได้ เหลือ 100,000 จี๊ด
 ก : ตกกลาง ฉันทัวนี้ละค่ะ

ชุดที่ 7

แบบวัดทักษะการสนทนาภาษาเขมร

การทักทาย แนะนำตัว

บทสนทนา

ก	:	สวัสดี
ข	:	สวัสดี
ก	:	คุณสบายดีไหม
ข	:	ฉันสบายดี ขอขอบคุณ
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	คุณชื่ออะไร
ข	:	ฉันชื่อ...
ก	:	ขอโทษนะคุณอายุเท่าไร?
ข	:	ฉันอายุ ... ปี
		คุณอายุเท่าไร?
ก	:	ฉันอายุ...ปี
ข	:	ยินดีที่ได้รู้จัก...
	:	ลาก่อน
ก	:	แล้วพบกันใหม่

การเดินทาง สถานที่

บทสนทนา

ก	:	ขอโทษค่ะ สถานีรถไฟอยู่ที่ไหนคะ
ข	:	เดินตรงไป 500 เมตร
		แล้วเลี้ยวซ้ายอีก 200 เมตร
ก	:	ขอบคุณค่ะ

ร้านอาหาร

บทสนทนา

- ก : ขอเมนูหน่อย
- : มีอะไรแนะนำบ้าง
- ข : ขอแนะนำอาหารมีอกและ ราวูแซชโมอันค่ะ.....
- ก : ตกลง ขอหมคนั้นเลย
- เอามาอย่างละ 2 ที่

ซื้อปิ้ง

บทสนทนา

- ก : กระเป๋าราคาเท่าไรค่ะ
- ข : ตัวละ 30,000 เรียลค่ะ
- ก : หวา แพงมาก ลดราคาให้หน่อยได้ไหม
- ข: ได้ เหลือ 20,000 เรียล
- ก : ตกลง ฉันเอาตัวนี้ละค่ะ

เกณฑ์การให้คะแนน

การตกทาย แนะนำตัว

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ต้องปรับปรุง
1.การออกเสียง					
2. การสร้างเสียงและคำ					
3. การเปล่งเสียง					
4.การประสานระหว่างเสียงและท่าทาง					

การเดินทาง สถานที่

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ต้องปรับปรุง
1.การออกเสียง					
2. การสร้างเสียงและคำ					
3. การเปล่งเสียง					
4.การประสานระหว่างเสียงและท่าทาง					

ร้านอาหาร

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ต้องปรับปรุง
1.การออกเสียง					
2. การสร้างเสียงและคำ					
3. การเปล่งเสียง					
4.การประสานระหว่างเสียงและท่าทาง					

ข้อปึง

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ต้องปรับปรุง
1.การออกเสียง					
2. การสร้างเสียงและคำ					
3. การเปล่งเสียง					
4.การประสานระหว่างเสียงและท่าทาง					

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	5	คะแนน
ดี	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
ไม่ดี	=	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	=	1	คะแนน

เกณฑ์การประเมินผล

17 – 20 คะแนน	อยู่ในระดับดีมาก
13 – 16 คะแนน	อยู่ในระดับดี
9 – 12 คะแนน	อยู่ในระดับปานกลาง
5 – 8 คะแนน	อยู่ในระดับพอใช้
1 – 4 คะแนน	อยู่ในระดับต้องปรับปรุง

แบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓/ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา

ข้อที่	รายการวัดเจตคติ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เจตคติต่อเชื้อชาติ						
1	ประเทศไทยสมควรที่จะได้รับการพัฒนาเพื่อให้ก้าวทันต่อประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน					
2	ประชาชนชาวไทยมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย					
3	ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าเท่าเทียมกับลาวหรือกัมพูชา					
4	ประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนทุกประเทศมีสิทธิ์ได้รับการพัฒนาและเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกัน					
5.	ประเทศไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาได้เทียบเท่ากับประเทศสิงคโปร์					
6.	ลาวและไทยมีความสัมพันธ์กันเหมือนบ้านพี่เมืองน้อง โดยไม่ได้เปรียบเทียบประเทศใดเป็นพี่หรือน้อง					
เจตคติต่อศาสนา						
7	ทุกศาสนามีความสำคัญเท่ากัน ไม่ว่าจะ มีผู้นับถือมากหรือน้อยก็ตาม					
8	การยอมรับและสามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติร่วมกับผู้นับถือศาสนาอื่นจะทำให้สังคมมีความสุข					
9	ทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดีทั้งสิ้น					
10.	ให้ความเคารพต่อการปฏิบัติศาสนกิจของศาสนาอื่นเป็นการให้เกิดริศผู้อื่น					
11.	ควรมีความภูมิใจและยึดมั่นต่อศาสนาที่ตนเองนับถืออยู่					
12.	ความแตกต่างของศาสนาที่นับถือไม่ได้เป็นสิ่งแบ่งแยกชนชั้นของประชาคมอาเซียน					

ข้อที่	รายการวัดเจตคติ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เจตคติต่อภาษา						
13.	ภาษาของประชาคมอาเซียนมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต					
14.	ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่จำเป็นต่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนมากที่สุด					
15.	คนไทยควรฝึกพูดภาษาไทยให้ถูกต้องและชัดเจน					
16.	ควรฝึกพูดภาษาประชาคมอาเซียนให้ได้มากกว่าสองภาษา					
17.	ภาษาทุกภาษาในประชาคมอาเซียนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน					
18.	คนไทยควรมีความภาคภูมิใจในภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของประเทศไทย					
เจตคติต่อวิธีการดำเนินชีวิต						
19.	ประชากรของประเทศไทยสามารถพัฒนาให้มีความสามารถทัดเทียมกับประชากรของประเทศที่พัฒนาแล้ว					
20.	ประชากรจากประเทศต่าง ๆ มีศักยภาพในการทำงานเท่าเทียมกัน					
21.	แรงงานจากทุกประเทศในประชาคมอาเซียนควรได้รับค่าแรงขั้นต่ำเท่ากัน					
22.	ประชากรในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนสามารถทำงานร่วมกันกับประชากรจากประเทศอื่น ๆ ได้อย่างราบรื่น					
23.	แรงงานต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยส่วนมากเป็นแรงงานที่มีคุณภาพ					
24.	คุณค่าความเป็นมนุษย์มีความเท่าเทียมกันไม่ว่าจะมาจากประเทศใด					

ข้อที่	รายการวัดเจตคติ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เจตคติต่อประชากรของประชาคมอาเซียน						
25.	คนไทยควรมีความภาคภูมิใจในวิถีการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมของประเทศไทย					
26.	การเรียนรู้วิถีการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมของประเทศอื่น ๆ เป็นสิ่งจำเป็น					
27.	วิถีการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนล้วนเป็นสิ่งดีงาม					
28.	คนไทยควรรู้วิถีการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมของไทยไว้แม้ต้องเรียนรู้และรับรู้ของประเทศอื่น ๆ					
29.	การอยู่ร่วมกันของประชากรประชาคมอาเซียนจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาเรื่องวิถีการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรม					
30.	คนไทยควรพยายามเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับวิถีการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมของประเทศอื่น ๆ					

แบบสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง: แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ทักษะการใช้ภาษาของประชาคมอาเซียน และเจตคติที่มีต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีทั้งหมด 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์

เพศ.....อายุ.....ชั้นปีที่.....

คณะ..... สาขา.....

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1. ท่านทราบหรือไม่ว่าประเทศสมาชิกของประชาคมอาเซียนได้แก่ประเทศอะไรบ้าง

.....

2. ท่านติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนบ้างหรือไม่ ผ่านสื่อช่องทางใด

.....

3. ท่านเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนหรือไม่

.....

4. ท่านต้องการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่อาเซียนหรือไม่ ถ้าต้องการท่านต้องการเน้นเนื้อหาอะไรบ้าง

.....

5. ท่านเคยเรียนวิชาอาเซียนศึกษามาก่อนหรือไม่

.....

6. ท่านคิดว่าท่านพร้อมหรือไม่สำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558

.....

7. ท่านคิดว่าการเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำเป็นสำหรับท่านหรือไม่

.....

.....

.....

8. ท่านทราบข้อมูลพื้นฐานอย่างเช่นภาษา ศาสนา วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิต ของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนหรือไม่

.....

.....

.....

9. ท่านสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้หรือไม่ ถ้าได้อยู่ในระดับใด

.....

.....

.....

10. ท่านสามารถสื่อสารภาษาของสมาชิกประชาคมอาเซียนได้กี่ภาษา ภาษาใดบ้าง

.....

.....

.....

11. ท่านคิดว่าประเทศไทยควรถูกจัดลำดับความมั่นคง ความเจริญก้าวหน้า ด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมวัฒนธรรมไว้ในลำดับที่เท่าไร

.....

.....

.....

12. ท่านคิดว่าประเทศใดที่ยังล่าช้าและยังค้อยกว่าประเทศไทยในทุก ๆ ด้าน

.....

.....

.....

13. ท่านคิดว่าประชากรประเทศใดในสมาชิกประชาคมอาเซียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุด

.....

.....

.....

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรื่อง ความสอดคล้อง และเหมาะสมของโครงร่างของหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคม

อาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

1. แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตรฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของโครงร่างของหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ซึ่งอยู่ในวิธีการดำเนินงานวิจัย ในขั้นที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร

2. แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตรฉบับนี้ ใช้ประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร และเครื่องมือประเมินผลหลักสูตร แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม 42 ข้อ

ตอนที่ 2 ความสอดคล้องของแบบวัดความรู้ 60 ข้อ

ตอนที่ 3 ความสอดคล้องของแบบวัดทักษะ 7 ข้อ

ตอนที่ 4 ความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติ 30 ข้อ

3. วิธีการประเมิน แบบประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตร พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องและเหมาะสมและ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ความสอดคล้อง

ข้อใดมีความเห็นว่าสอดคล้องกำหนดคะแนนเป็น 1

ข้อใดมีความเห็นว่าไม่แน่ใจกำหนดคะแนนเป็น 0

ข้อใดมีความเห็นว่าไม่สอดคล้องกำหนดคะแนนเป็น - 1

ความเหมาะสม

เป็นแบบมาตราประมาณค่า แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึงรายการประเมินในข้อนั้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึงรายการประเมินในข้อนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึงรายการประเมินในข้อนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึงรายการประเมินในข้อนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึงรายการประเมินในข้อนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

เมื่ออ่านข้อรายการที่กำหนดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสม
ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว โปรดเพิ่มเติมข้อเสนอแนะในการ
ปรับปรุงหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรลงในช่องว่าง เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง
หลักสูตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้กรุณาตรวจเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้

นางสาววนิดา สาระติ

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม

ข้อ ที่	ข้อรายการ	ระดับความเหมาะสม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
	เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร					
1	กล่าวถึงเหตุผลที่พัฒนาหลักสูตร					
2	กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร					
	หลักการของหลักสูตร					
3	หลักการมีความชัดเจนและสามารถแสดงจุดเน้นของหลักสูตร					
4	หลักการของหลักสูตรมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ					
5	หลักการของหลักสูตรสอดคล้องกับความเป็นมาของหลักสูตร					
6	การใช้ภาษาและเรียงลำดับความต่อเนื่องอย่างถูกต้องและเข้าใจง่าย					
	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
7	การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ					
8	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมเป็นสอดคล้องกับความต้องการในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา					
9	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเป็นไปได้และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					
	เนื้อหาสาระ					
10	เนื้อหาสาระครอบคลุมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
11	เนื้อหาสาระมีความทันสมัย					
12	เนื้อหาสาระมีความจำเป็นต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน					

ตอนที่ 1 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อรายการ	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	กิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรม					
13	ความเหมาะสมของการกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรมของหน่วยฝึกอบรมหน่วยที่ 1					
14	ความเหมาะสมของการกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรมของหน่วยฝึกอบรมหน่วยที่ 2					
15	ความเหมาะสมของการกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรมของหน่วยฝึกอบรมหน่วยที่ 3					
16	ความเหมาะสมของการกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรมของหน่วยฝึกอบรมหน่วยที่ 4					
17	ความเหมาะสมของการกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรมของหน่วยฝึกอบรมหน่วยที่ 5					
18	ความเหมาะสมของการกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรมของหน่วยฝึกอบรมหน่วยที่ 6					
19	ความเหมาะสมของการกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรมของหน่วยฝึกอบรมหน่วยที่ 7					
20	ความเหมาะสมของการกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรมของหน่วยฝึกอบรมหน่วยที่ 8					

ตอนที่ 1(ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อรายการ	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
21	ความสอดคล้องเหมาะสมของการกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรบของหน่วยฝึกอบรบหน่วยที่ 9					
22	ความเหมาะสมของการกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การฝึกอบรบของหน่วยฝึกอบรบหน่วยที่ 10					
	สื่อการฝึกอบรบ					
23	ความเหมาะสมของสื่อการฝึกอบรบ ของหน่วยฝึกอบรบ หน่วยที่ 1					
24	ความเหมาะสมของสื่อการฝึกอบรบ ของหน่วยฝึกอบรบ หน่วยที่ 2					
25	ความเหมาะสมของสื่อการฝึกอบรบ ของหน่วยฝึกอบรบ หน่วยที่ 3					
26	ความเหมาะสมของสื่อการฝึกอบรบ ของหน่วยฝึกอบรบ หน่วยที่ 4					
27	ความเหมาะสมของสื่อการฝึกอบรบ ของหน่วยฝึกอบรบ หน่วยที่ 5					
28	ความเหมาะสมของสื่อการฝึกอบรบ ของหน่วยฝึกอบรบ หน่วยที่ 6					
29	ความเหมาะสมของสื่อการฝึกอบรบ ของหน่วยฝึกอบรบ หน่วยที่ 7					
30	ความเหมาะสมของสื่อการฝึกอบรบ ของหน่วยฝึกอบรบ หน่วยที่ 8					
31	ความเหมาะสมของสื่อการฝึกอบรบ ของหน่วยฝึกอบรบ หน่วยที่ 9					

ตอนที่ 1(ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อรายการ	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	การวัดและประเมินผลการฝึกอบรม					
32	ความเหมาะสมของสื่อการฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 10					
33	ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 1					
34	ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 2					
35	ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 3					
36	ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 4					
37	ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 5					
38	ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 6					
39	ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 7					
40	ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 8					
41	ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 9					
42	ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 10					

ตอนที่ 2 ความสอดคล้องของแบบวัดความรู้

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
บอกประวัติและความเป็นมาของประชาคมอาเซียนได้	1. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ใช่ประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน ก. สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ข. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ค. สาธารณรัฐประชาชนจีน ง. มาเลเซีย			
บอกประวัติและความเป็นมาของประชาคมอาเซียนได้	2. ประเทศใดที่ไม่ได้ถูกกำหนดให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานได้อย่างเสรีในประชาคมอาเซียน ก. ครู ข. วิศวกร ค. พยาบาล ง. นักบัญชี			
บอกประวัติและความเป็นมาของประชาคมอาเซียนได้	3. ข้อใดคือคำขวัญของประชาคมอาเซียน ก. “ One Goal, One Identity, One Communication.” ข. “ One Vision, One Project, One Community.” ค. “ One Option, One Identity, One Community.” ง. “ One Vision, One Identity, One Community.”			
บอกข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้	4. ภาษาที่ใช้เป็นภาษาประจำชาติของสาธารณรัฐอินโดนีเซียคือข้อใด ก. ภาษาอาหรับ ข. ภาษาอังกฤษ ค. ภาษาคาตาล็อก ง. ภาษามาเลย์			
บอกข้อมูลพื้นฐานของประเทศ	5. อาหารประจำชาติของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามคือข้อใด			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
สมาชิกประชาคมอาเซียนได้บอกข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้ บอกข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้ บอกข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้ บอกข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้	ก. นาซีเลอมัก ข. กาโค กาโค ค. ปอเปี้ยะ ง. หล่าเฟ็ด 6. เป็นธงชาติของชาติใด ก. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ข. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ง. บรูไนดารุสซาลาม 7. ศาสนาที่มีผู้นับถือมากที่สุดในสาธารณรัฐสิงคโปร์คือศาสนาใด ก. คริสต์ ข. พุทธ ค. อิสลาม ง. ฮินดู 8. หน่วยเงินตราของมาเลเซียคือชื่อใด ก. ริงกิต ข. เปโซ ค. ดอลลาร์ ง. รูเปีย 9. ระบบการเมืองการปกครองของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์เป็นแบบใด ก. ระบอบคอมมิวนิสต์ ข. ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช ค. ระบอบประชาธิปไตยโดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข ง. ระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
<p>บอกข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้ เข้าใจและอธิบายความหมายของเอกลักษณ์ของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้ เข้าใจและอธิบายความหมายของเอกลักษณ์ของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้</p>	<p>10. ภาษาประจำชาติของบรูไนในคารุสชาลามคือข้อใด ก. ภาษาทมิฬ ข. ภาษามาลเลย์ ค. ภาษาอังกฤษ ง. ภาษาบรูเนียน</p> <p>11. “หล่าเพ็ด” หมายถึงอะไรสิ่งใดในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ก. ประเพณีอันศักดิ์ ข. เมืองหลวง ค. อาหารประจำชาติ ง. แหล่งท่องเที่ยวที่โด่งดัง</p> <p>12. ข้อใดต่อไปนี้เป็นลักษณะการแต่งกายของหญิงชาวราชาอาณาจักรกัมพูชา</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>ก.</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>ข.</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center; margin-top: 10px;"> <div style="text-align: center;"> <p>ค.</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>ง.</p> </div> </div> <p>13.</p> <p>รูปวงกลมที่ปรากฏอยู่ตรงกลางธงชาติสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสื่อความหมายอย่างไร</p> <p>ก. ศาสนาพุทธอันรุ่งเรือง ข. ความเข้มแข็งของระบอบคอมมิวนิสต์ ค. ความสะอาดบริสุทธิ์ของประชาชน ง. เอกภาพของชาติภายใต้พรรคประชาชนปฏิวัติลาว</p>			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
เข้าใจและอธิบาย ความหมายของ เอกลักษณ์ของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้	14. ประเทศใดในสมาชิกอาเซียนมีตราแผ่นดิน เป็นรูปครุฑซึ่งมีลักษณะคล้ายกับครุฑของ ราชอาณาจักรไทย ก. สาธารณรัฐสิงคโปร์ ข. มาเลเซีย ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว			
เข้าใจและอธิบาย ความหมายของ เอกลักษณ์ของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้	15. ดอกบัวซึ่งเป็นดอกไม้ประจำชาติของ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สื่อความ หมายถึงอะไร ข. ความบริสุทธิ์ ความผูกพัน ก. ความเข้มแข็งของกองทัพทหาร ค. ความเจริญของงานของวัฒนธรรม ง. ความนำเคารพเลื่อมใสของพระพุทธศาสนา			
เข้าใจและอธิบาย ความหมายของ เอกลักษณ์ของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้	16. สีเหลืองของดอกราชพฤกษ์ดอกไม้ประจำ ชาติของราชอาณาจักรไทยสื่อความหมาย อย่างไร ก. ความรุ่งโรจน์ของพระพุทธศาสนา ข. ความอ่อนน้อมถ่อมตนของชาวไทย ค. ความกล้าหาญของทหารผู้ปกป้องชาติ ง. ความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์			
เข้าใจและอธิบาย ความหมายของ เอกลักษณ์ของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้	17. ชาวชวาเรียกเกาะสิงคโปร์ว่า “เทมาเส็ก” หมายถึงข้อใด ก. เมืองแห่งทะเล ข. เมืองแห่งเศรษฐกิจ ค. เมืองแห่งความเจริญรุ่งเรือง ง. เมืองแห่งความหลากหลายของเชื้อชาติ			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
<p>เข้าใจและอธิบาย ความหมายของ เอกลักษณ์ของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>เข้าใจและอธิบาย ความหมายของ เอกลักษณ์ของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>เข้าใจและอธิบาย ความหมายของ เอกลักษณ์ของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>นำข้อมูลที่ศึกษาไป ใช้ได้</p>	<p>18. ดอกนุหงารายา(ดอกไม้ประจำชาติของ มาเลเซีย) หมายถึงดอกไม้ชนิดใด ก. ดอกบัว ข. ดอกพุดแก้ว ค. ดอกชบาแดง ง. ดอกลำควน</p> <p>19. รูปดวงอาทิตย์ 8 แฉกในธงชาติสาธารณรัฐ ฟิลิปปินส์สื่อความหมายถึงอะไร ก. ภาษาถิ่น 8 ภาษาของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ข. จำนวนเกาะที่อยู่รอบๆสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ค. 8 จังหวัดแรกของประเทศที่ออกมาเรียกร้อง เอกราชจากสเปน ง. วีรบุรุษทั้ง 8 ท่านของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ที่ ปกป้องประเทศจากการรุกรานของสเปน</p> <p>20. รูปพระจันทร์เสี้ยวในธงชาติของมาเลเซียสื่อ ความหมายถึงอะไร ก. ศาสนาอิสลาม ข. สถาบันพระมหากษัตริย์ ค. ทหารกล้าผู้เสียสละ ง. ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรน้ำมัน</p> <p>21. เป็นลักษณะการแต่งกายของชนชาติใด ก. สาธารณรัฐสิงคโปร์ ข. สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว</p>			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
นำข้อมูลที่ศึกษาไปใช้ได้	22. หากต้องการไปเที่ยวโดนเลสาบ แล่งปลา น้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียนต้องไปที่ประเทศใด ก. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ข. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ง. ราชอาณาจักรกัมพูชา			
นำข้อมูลที่ศึกษาไปใช้ได้	23. หากต้องการรับประทานซูปลั้ไก่แบบต้นตำหรับควรจะไปอยู่ที่ประเทศใด ก. ราชอาณาจักรกัมพูชา ข. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ง. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม			
นำข้อมูลที่ศึกษาไปใช้ได้	24. การเดินทางท่องเที่ยวจับจ่ายซื้อของใน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ต้องใช้เงินสกุลใด ก. รูเปียห์ข. ริงกิต ค. เรียล ง. คอง			
นำข้อมูลที่ศึกษาไปใช้ได้	25. การเดินทางท่องเที่ยวจับจ่ายซื้อของใน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามต้องใช้เงินสกุลใด ก. รูเปียห์ ข. ริงกิต ค. เรียล ง. คอง			
นำข้อมูลที่ศึกษาไปใช้ได้	26. เป็นลักษณะการแต่งกายของชนชาติใด ก. สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ข. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ค. ราชอาณาจักรไทย ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
นำข้อมูลที่ศึกษาไปใช้ได้	<p>27. หากต้องการพบปะสังสรรค์กับแรงงานไทยในสาธารณรัฐสิงคโปร์จะต้องไปที่ใด</p> <p>ก. ห้างมูस्ताฟา ข. ถนนออร์ชาร์ด</p> <p>ค. ห้างโกลเด้นไมล์(Golden Mile)</p> <p>ง. สวนสาธารณะเมอร์ไลออน</p> <p>28. บริษัทด้านพลังงานแห่งชาติของสหพันธรัฐมาเลเซียที่เข้ามาร่วมทุนกับบริษัท ปตท. ของไทยคือบริษัทใด</p> <p>ก. แอลพีจี (LPG) ข. เซลล์</p> <p>ค. ซีเอ็นจี (CNG) ง. ปีโตรนาส</p>			
นำข้อมูลที่ศึกษาไปใช้ได้	<p>29. เป็นลักษณะการแต่งกายของชนชาติใด</p> <p>ก. สาธารณรัฐสิงคโปร์ ข. บรูไนดารุสซาราม</p> <p>ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย</p> <p>ง. สาธารณสาธารณรัฐฟิลิปปินส์</p> <p>30. อาหารฮาลาลทำจากวัตถุดิบชนิดใด</p> <p>ก. ผักทุกชนิด ข. เนื้อสัตว์ทุกชนิด</p> <p>ค. อาหารทะเล</p> <p>ง. วัตถุดิบในการปรุงอาหารมุสลิม</p>			
นำข้อมูลที่ศึกษาไปใช้ได้	<p>31. ปัญหาสำคัญที่เรื้อรังและต่อเนื่องในสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่าคือปัญหาใด</p> <p>ก. ปัญหาความยากจน</p> <p>ข. ปัญหาการสู้รบในเขตชายแดน</p> <p>ค. ปัญหาความขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติ</p> <p>ง. ปัญหาขาดแคลนพื้นที่ทำการเกษตร</p>			
วิเคราะห์แยกแยะข้อมูลพื้นฐานของ				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
<p>ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p>	<p>32.เขตเศรษฐกิจแห่งใหม่ที่มีความสำคัญมากต่อ การพัฒนาประเทศของราชอาณาจักรกัมพูชา และเป็นแหล่งลงทุนของชาวต่างชาติคือเมืองใด ก. สีหนุวิลล์ ข. เนปีดอว์ ค. ร้างกุ้งง. เสียมเรียบ</p> <p>33. ข้อใดไม่สัมพันธ์กัน ก. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับ ดอกจាំปา ข. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับ ฝ้าลุงซันทอลาย ค. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับ ประดุษย์ฝรั่งเศส ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับ เมืองท่าทางทะเล</p> <p>34. จุดเด่นทางด้านเศรษฐกิจของสาธารณรัฐ อินโดนีเซียคือข้อใด ก. มีทรัพยากรเป็นจำนวนมาก ข. มีประชากรที่เป็นแรงงานจำนวนมาก ค. แรงงานมีความรู้และทักษะในการทำงานสูง ง. มีการเปิดประเทศให้ชาวต่างชาติมาลงทุนใน ประเทศเป็นจำนวนมาก</p> <p>35. ข้อใดต่อไปนี้ไม่สัมพันธ์กัน ก. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กับ ริงกิต ข. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กับ ดอกบัว ค. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กับ โฮจิมินห์ ง. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กับ พรรค คอมมิวนิสต์</p>			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
<p>ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p> <p>วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานของ ประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้</p>	<p>36. ชาติใดที่ถือว่ามีความใกล้ชิดทาง ประวัติศาสตร์กับชาติไทยมากที่สุด</p> <p>ก. ราชอาณาจักรไทย ข. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ค. สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว</p> <p>37. ประเทศใดในประชาคมอาเซียนที่มีค่าแรง ขั้นต่ำต่อวันมากที่สุด</p> <p>ก. สาธารณรัฐสิงคโปร์ ข. บรูไนดารุสซาลาม ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ง. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์</p> <p>38. มาเลเซียเป็นแหล่งผลิตสินค้าประเภทใดที่ ใหญ่ที่สุดในโลก</p> <p>ก. อาหารทะเล ข. รถยนต์ ค. อาหารฮาลาล ง. น้ำมันปาล์ม</p> <p>39. เพราะเหตุใดจำนวนประชากรในสาธารณรัฐ ฟิลิปปินส์มีจำนวนมากขึ้นและไม่มีการ คุมกำเนิด</p> <p>ก. ภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น ข. ข้อจำกัดทางศาสนาที่ไม่ให้มีการคุมกำเนิด ค. รัฐบาลสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ต้องการเพิ่ม จำนวนประชากร ง. รัฐบาลสาธารณรัฐฟิลิปปินส์มีสถานะทาง</p>			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้	การเงินและการเมืองมั่นคงสามารถเลี้ยงดูประชาชนจำนวนมากได้ 40. บรูไนดารุสซาลาม ใช้ภาษาราชการเหมือนกันกับประเทศใด ก. มาเลเซีย ข. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ง. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม 41. ประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ ปกครองรูปแบบสาธารณรัฐ มีหน่วยการเงินคือ จี๊ดสรุปได้ว่าเป็นประเทศใด ก. สหภาพพม่า ข. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ค. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ง. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม			
สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและนำไปสู่การสรุปได้	42. ประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ ดอกไม้ประจำชาติคือดอกคำควน ชุดประจำชาติผู้ชายคือเสื้อราชปะแตน สรุปได้ว่าเป็นประเทศใด ก. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ข. ราชอาณาจักรกัมพูชา ค. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว			
สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและนำไปสู่การสรุปได้	43. ประเทศที่มีพื้นที่เป็น Land Lock มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมากเช่น ทองแดงและทองคำ นับถือศาสนาพุทธ สรุปได้ว่าเป็นประเทศใด ก. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ข. ราชอาณาจักรกัมพูชา ค. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและนำไปสู่การสรุปได้	44. เมื่อพูดถึงคำว่า ประชาคมอาเซียน ทำให้นึกถึงคำกล่าวใด ก. เข็นครกขึ้นเขา ข. รวมกันเราอยู่ แยกกันเราตาย ค. ลิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น ง. ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น			
สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและนำไปสู่การสรุปได้	45. “โฮจิมินห์” สัมพันธ์กับข้อใดมากที่สุด ก. คอมมิวนิสต์ ข. ประชาธิปไตย ค. ราชาธิปไตย ง. สมบูรณาญาสิทธิราชย์			
สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและนำไปสู่การสรุปได้	46. การรวมตัวกันของประชาคมอาเซียนแสดงคุณธรรมข้อใดเด่นชัดที่สุด ก. ความอดทน ข. ความสามัคคี ค. ความเสียสละ ง. ความกล้าหาญ			
สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและนำไปสู่การสรุปได้	47. ทำอย่างไร ราชอาณาจักรไทยจึงจะพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก. ครู อาจารย์ควรเพิ่มสาระการเรียนรู้อาเซียน ข. รัฐบาลควรใส่ใจกับการเตรียมพร้อมมากขึ้น ค. ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม ควรวางแผนในการรับแรงงานจากต่างชาติ ง. ประชาชนทุกคน ในประเทศไทย ควรตระหนักและเตรียมพร้อมในการเข้าสู่อาเซียน			
สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและนำไปสู่การสรุปได้	48. ประชาคมอาเซียนเกิดจากการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ทำอย่างไรถึงจะเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาความขัดแย้ง ก. ปฏิบัติตามกฎหมายอาเซียน			

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
<p>สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและนำไปสู่การสรุปได้</p> <p>สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและนำไปสู่การสรุปได้</p> <p>ประเมินค่าจากการศึกษาข้อมูลประชาคมอาเซียนได้</p>	<p>ข. การตัดสินใจโดยใช้ฉันทามติ</p> <p>ค. การไม่แทรกแซงในกิจการภายในของกันและกัน</p> <p>ง. การร่วมมือเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชน</p> <p>49. หากการรวมตัวของประชาคมอาเซียนเกิดผลในด้านบวกและมีความเข้มแข็งขึ้น เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะเป็นอย่างไร</p> <p>ก. ประเทศสมาชิกชะลอการพัฒนาเพราะมาถึงทางตัน</p> <p>ข. ประเทศอื่นๆขอเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน</p> <p>ค. ประเทศสมาชิกถอนตัวจากการเป็นสมาชิกเพราะประเทศของตนเองเข้มแข็งแล้ว</p> <p>ง. ประเทศอื่นทั่วโลกยกเลิกการติดต่อกับประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน</p> <p>50. Battery of Asia หรือ หม้อไฟแห่งเอเชียทำให้ถึงประเทศใด</p> <p>ก. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย</p> <p>ข. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม</p> <p>ค. สาธารณรัฐสิงคโปร์</p> <p>ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว</p> <p>51. การก่อตั้งประชาคมอาเซียน เป็นผลดีต่อประเทศไทยหรือไม่</p> <p>ก. เป็นผลเสีย เพราะอาจมีการขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์</p> <p>ข. เป็นผลเสีย เพราะจะเกิดความสับสนในด้าน</p>			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
ประเมินค่าจากการศึกษาข้อมูลประชาคมอาเซียนได้	<p>ค. เป็นผลดี เพราะเป็นการสร้างความร่วมมือด้านต่าง ๆ กับประเทศสมาชิก</p> <p>ง. เป็นผลดี เพราะประเทศไทยจะได้เป็นผู้นำและเข้มแข็งกว่าประเทศสมาชิกอื่น</p> <p>52. การกักขังนางองซานซูจีไว้ในบ้านพักเมื่อชนะการเลือกตั้ง ของกลุ่ม SLORC เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่</p> <p>ก. ถูกต้อง เพราะนางองซานซูจี เป็นผู้นำกลุ่มคอมมิวนิสต์</p> <p>ข. ไม่ถูกต้อง เพราะนางองซานซูจี ไม่ได้ต้องการที่จะเป็นผู้บริหารประเทศ</p> <p>ค. ไม่ถูกต้อง เพราะนางองซานซูจี ชนะการเลือกตั้งจากการจัดการเลือกตั้งทั่วประเทศ</p> <p>ง. ถูกต้อง เพราะนางองซานซูจี เป็นผู้นำต่อต้านรัฐบาลและสร้างความไม่สงบให้กับประเทศ</p>			
ประเมินค่าจากการศึกษาข้อมูลประชาคมอาเซียนได้	<p>53. การเพิ่มจำนวนประชากรของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์โดยไม่มีการคุมกำเนิดเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศหรือไม่</p> <p>ก. เป็นผลเสีย เพราะรัฐบาลต้องบังคับให้เปลี่ยนศาสนา</p> <p>ข. เป็นผลเสีย เพราะรัฐบาลต้องเพิ่มภาระการเลี้ยงดู และไม่มียานทำ</p> <p>ค. เป็นผลดี เพราะรัฐบาลต้องการจะเพิ่มจำนวนประชากรของประเทศ</p> <p>ง. เป็นผลดี เพราะ รัฐบาลประเทศฟิลิปปินส์ ร่ำรวยสามารถดูแลคุณภาพชีวิตให้ดีได้</p>			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
ประเมินค่าจากการศึกษาข้อมูลประชาคมอาเซียนได้	54. พระราชกรณียกิจข้อใดของรัชกาลที่ 5 ที่เกิดผลดีต่อประเทศไทยมากที่สุด ก. การก่อสร้างการรถไฟ ข. การคำนวณสุริยุปราคา ค. การเสด็จประพาสยุโรป ง. การเลิกทาส			
ประเมินค่าจากการศึกษาข้อมูลประชาคมอาเซียนได้	55. ประเทศใด ในประชาคมอาเซียนที่ถือว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ก. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ข. สาธารณรัฐสิงคโปร์ ค. บรูไนดารุสซาลาม ง. ราชอาณาจักรไทย			
ประเมินค่าจากการศึกษาข้อมูลประชาคมอาเซียนได้	56. ประเทศที่ยากจนที่สุดในประชาคมอาเซียนคือประเทศใด (ข้อมูลปี 2556) ก. สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ข. ราชอาณาจักรกัมพูชา ค. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ง. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว			
ประเมินค่าจากการศึกษาข้อมูลประชาคมอาเซียนได้	57. การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนส่งผลเสียต่อการประกอบอาชีพหรือไม่ ก. ไม่ส่งผลเสียเพราะชาวไทย มีคุณภาพมากกว่าประเทศอื่น ข. ส่งผลเสีย เพราะครูชาวต่างชาติจะมีสิทธิ์สอบบรรจุเป็นข้าราชการ ค. ส่งผลเสีย เพราะครูชาวต่างชาติจะได้ค่าตอบแทนสูงกว่าครูชาวไทย			

ตอนที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดความรู้	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
ประเมินค่าจากการศึกษาข้อมูลประชาคมอาเซียนได้	<p>ง. ไม่ส่งผลเสีย เพราะอาชีพครูไม่ได้อยู่ในกลุ่มวิชาชีพที่เปิดเสรี 8 ประเทศ</p> <p>58. บุคคลอาชีพใดต่อไปนี่ต้องมีการพัฒนาตนเอง เพื่อให้ไม่เสียเปรียบและด้อยกว่าประเทศอื่นเมื่อเปิดแรงงานเสรี</p> <p>ก. วิศวกรรม ข. พยาบาล</p> <p>ค. สถาปนิก ง. ทุกอาชีพ</p> <p>59. ในอนาคตหากมีการเพิ่มจำนวนประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนจะเกิดผลดีหรือผลเสีย</p> <p>ก. ผลดี เพราะจะทำให้ราคาสินค้าถูกลง</p> <p>ข. ผลเสีย เพราะจะเกิดการแข่งขันมากขึ้น</p> <p>ค. ผลเสีย เพราะจะทำให้เกิดความยุ่งยากสับสนมากขึ้น</p> <p>ง. ผลดี เพราะทำให้ประชาคมอาเซียนเข้มแข็งมากขึ้นและขยายโอกาสด้านต่างๆมากขึ้น</p> <p>60. การสวมเสื้อ และกระโปรงที่ยาวปิดมิดชิด และการคลุมผม ของหญิงสาวชาวบรูไนดารุสซาลาม มีความเหมาะสมหรือไม่</p> <p>ก. ไม่เหมาะสม เพราะขัดกับหลักศาสนา</p> <p>ข. ไม่เหมาะสม เพราะทำให้ไม่สะดวกต่อการเดินทาง</p> <p>ค. เหมาะสม เพราะประเทศบรูไนมีอากาศหนาวเย็นตลอดทั้งปี</p> <p>ง. เหมาะสม เพราะประเทศบรูไน มีอากาศค่อนข้างร้อน ช่วยในการป้องกันผิวจากแสงแดด</p>			

ตอนที่ 3 ความสอดคล้องของแบบวัดทักษะ

วัตถุประสงค์	แบบวัดทักษะ	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับเบื้องต้นได้	ชุดที่ 1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ			
สามารถสื่อสารภาษามาลาย์ในระดับเบื้องต้นได้	ชุดที่ 2 ทักษะการพูดภาษามาลาย์			
สามารถสื่อสารภาษาฟิลิปปินโนในระดับเบื้องต้นได้	ชุดที่ 3 ทักษะการพูดภาษาฟิลิปปินโน			
สามารถสื่อสารภาษาเวียดนามในระดับเบื้องต้นได้	ชุดที่ 4 ทักษะการพูดภาษาเวียดนาม			
สามารถสื่อสารภาษาลาวในระดับเบื้องต้นได้	ชุดที่ 5 ทักษะการพูดภาษาลาว			
สามารถสื่อสารภาษาพม่าในระดับเบื้องต้นได้	ชุดที่ 6 ทักษะการพูดภาษาพม่า			
สามารถสื่อสารภาษาเขมรในระดับเบื้องต้นได้	ชุดที่ 7 ทักษะการพูดภาษาเขมร			

ตอนที่ 4 ความสอดคล้องของแบบวัดเจคติ

วัตถุประสงค์	แบบวัดเจคติ	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม
		1	0	-1
มีเจตคติที่ดีต่อเชื้อชาติในประชาคมอาเซียน	1. ประเทศไทยสมควรที่จะได้รับการพัฒนาเพื่อให้ก้าวทันต่อประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน			
มีเจตคติที่ดีต่อเชื้อชาติในประชาคมอาเซียน	2. ประชาชนชาวไทยมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย			
มีเจตคติที่ดีต่อเชื้อชาติในประชาคมอาเซียน	3. ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าเท่าเทียมกับลาวหรือกัมพูชา			
มีเจตคติที่ดีต่อเชื้อชาติในประชาคมอาเซียน	4. ประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนทุกประเทศมีสิทธิ์ได้รับการพัฒนาและเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกัน			
มีเจตคติที่ดีต่อเชื้อชาติในประชาคมอาเซียน	5. ประเทศไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาได้เทียบเท่ากับประเทศสิงคโปร์			
มีเจตคติที่ดีต่อเชื้อชาติในประชาคมอาเซียน	6. ลาวและไทยมีความสัมพันธ์กันเหมือนบ้านพี่เมืองน้องโดยไม่ได้เปรียบเทียบประเทศใดเป็นพี่หรือน้อง			
มีเจตคติที่ดีต่อศาสนาในประชาคมอาเซียน	7. ทุกศาสนามีความสำคัญเท่ากันไม่ว่าจะมีผู้นับถือมากหรือน้อยก็ตาม			
มีเจตคติที่ดีต่อศาสนาในประชาคมอาเซียน	8. การยอมรับและสามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติร่วมกับผู้นับถือศาสนาอื่นจะทำให้สังคมมีความสุขสงบสุข			

ตอนที่ 4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดเจตคติ	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม
		1	0	-1
มีเจตคติที่ดีต่อศาสนาในประชาคมอาเซียน	9. ทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดีทั้งสิ้น			
มีเจตคติที่ดีต่อศาสนาในประชาคมอาเซียน	10. ให้ความเคารพต่อการปฏิบัติศาสนกิจของศาสนาอื่นเป็นการให้เกียรติผู้อื่น			
มีเจตคติที่ดีต่อศาสนาในประชาคมอาเซียน	11. ควรมีความภูมิใจและยึดมั่นต่อศาสนาที่ตนเองนับถืออยู่			
มีเจตคติที่ดีต่อศาสนาในประชาคมอาเซียน	12. ความแตกต่างของศาสนาที่นับถือไม่ได้เป็นสิ่งแบ่งแยกชนชั้นของประชาคมอาเซียน			
มีเจตคติที่ดีต่อภาษาในประชาคมอาเซียน	13. ภาษาของประชาคมอาเซียนมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต			
มีเจตคติที่ดีต่อภาษาในประชาคมอาเซียน	14. ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่จำเป็นต่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียน			
มีเจตคติที่ดีต่อภาษาในประชาคมอาเซียน	15. คนไทยควรฝึกพูดภาษาไทยให้ถูกต้องและชัดเจน			
มีเจตคติที่ดีต่อภาษาในประชาคมอาเซียน	16. ควรฝึกพูดภาษาประชาคมอาเซียนให้ได้มากกว่าสองภาษา			
มีเจตคติที่ดีต่อภาษาในประชาคมอาเซียน	17. ภาษาทุกภาษาในประชาคมอาเซียนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน			

ตอนที่ 4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	แบบวัดเจคติ	ความคิดเห็น		
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
		1	0	-1
มีเจตคติที่ดีต่อภาษาในประชาคมอาเซียน	18. คนไทยควรมีความภาคภูมิใจในภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของประเทศไทย			
มีเจตคติที่ดีต่อวิถีการดำเนินชีวิตในประชาคมอาเซียน	19. ประชากรของประเทศไทยสามารถพัฒนาให้มีความสามารถทัดเทียมกับประชากรของประเทศที่พัฒนาแล้ว			
มีเจตคติที่ดีต่อวิถีการดำเนินชีวิตในประชาคมอาเซียน	20. ประชากรจากประเทศต่าง ๆ มีศักยภาพในการทำงานเท่าเทียมกัน			
มีเจตคติที่ดีต่อวิถีการดำเนินชีวิตในประชาคมอาเซียน	21. แรงงานจากทุกประเทศในประชาคมอาเซียนควรได้รับค่าแรงขั้นต่ำเท่ากัน			
มีเจตคติที่ดีต่อวิถีการดำเนินชีวิตในประชาคมอาเซียน	22. ประชากรในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนสามารถทำงานร่วมกันกับประชากรจากประเทศอื่น ๆ ได้อย่างราบรื่น			
มีเจตคติที่ดีต่อวิถีการดำเนินชีวิตในประชาคมอาเซียน	23. แรงงานต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยส่วนมากเป็นแรงงานที่มีคุณภาพ			
มีเจตคติที่ดีต่อวิถีการดำเนินชีวิตในประชาคมอาเซียน	24. คุณค่าความเป็นมนุษย์มีความเท่าเทียมกันไม่ว่าจะมาจากประเทศใด			
มีเจตคติที่ดีต่อประชากรในประชาคมอาเซียน	25. คนไทยควรมีความภาคภูมิใจในวิถีการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมของประเทศไทย			
มีเจตคติที่ดีต่อประชากรในประชาคมอาเซียน	26. การเรียนรู้วิถีการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมของประเทศอื่น ๆ เป็นสิ่งจำเป็น			

ภาคผนวก ค

- แสดงค่าความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม
- แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความรู้
- แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทักษะ
- แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติ
- แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์
- แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
- แสดงผลคะแนนกลุ่มสูง 27 %
- แสดงผลคะแนนกลุ่มต่ำ 27 %
- แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากของแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 5 แสดงค่าความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม

ประเด็น	ระดับการประเมิน					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความ เหมาะสม
	คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5		
เหตุผลและความจำเป็นของ หลักสูตร	5	4	5	4	5	4.60	มากที่สุด
1. กล่าวถึงเหตุผลที่พัฒนา หลักสูตร							
2. กล่าวถึงความสำคัญและ ความจำเป็นในการพัฒนา หลักสูตร	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
หลักการของหลักสูตร	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3. หลักการมีความชัดเจนและ สามารถแสดงจุดเน้นของ หลักสูตร							
4. หลักการของหลักสูตรมี ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	5	5	5	4	4	4.60	มากที่สุด
5. หลักการของหลักสูตร สอดคล้องกับความเป็นมาของ หลักสูตร	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
6. การใช้ภาษาและเรียงลำดับ ความต่อเนื่องอย่างถูกต้อง และเข้าใจง่าย	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
7. การกำหนดจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ							
8. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ฝึกอบรมเป็นสอดคล้องกับความ	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับการประเมิน					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความ เหมาะสม
	คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5		
ต้องการในสถานศึกษา							
ระดับอุดมศึกษา							
9. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมี ความเป็นไปได้และสามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
เนื้อหาสาระ	5	4	5	5	4	4.60	มากที่สุด
10. เนื้อหาสาระครอบคลุม และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร							
11. เนื้อหาสาระมีความ ทันสมัย	5	5	4	5	5	4.80	มากที่สุด
12. เนื้อหาสาระมีความจำเป็นต่อ การใช้ในชีวิตประจำวัน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
กิจกรรมและประสบการณ์การ ฝึกอบรม	4	5	5	4	5	4.60	มากที่สุด
13. ความสอดคล้องเหมาะสม ของการกำหนดกิจกรรมและ ประสบการณ์การฝึกอบรมของ หน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 1							
14. ความสอดคล้องเหมาะสม ของการกำหนดกิจกรรมและ ประสบการณ์การฝึกอบรมของ หน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 2	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
15. ความสอดคล้องเหมาะสม ของการกำหนดกิจกรรมและ	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับการประเมิน					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความ เหมาะสม
	คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5		
และประสบการณ์การ							
ฝึกอบรมของหน่วยฝึกอบรม							
หน่วยที่ 3							
16. ความสอดคล้องเหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
ของการกำหนดกิจกรรมและ							
ประสบการณ์การฝึกอบรมของ							
หน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 4							
17. ความสอดคล้องเหมาะสม	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
ของการกำหนดกิจกรรมและ							
ประสบการณ์การฝึกอบรมของ							
หน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 5							
18. ความสอดคล้องเหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
ของการกำหนดกิจกรรมและ							
ประสบการณ์การฝึกอบรมของ							
หน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 6							
19. ความสอดคล้องเหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
ของการกำหนดกิจกรรมและ							
ประสบการณ์การฝึกอบรมของ							
หน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 7							
20. ความสอดคล้องเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	มากที่สุด
ของการกำหนดกิจกรรมและ							
ประสบการณ์การฝึกอบรมของ							
หน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 8							
21. ความสอดคล้องเหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
ของการกำหนดกิจกรรมและ							

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับการประเมิน					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความ เหมาะสม
	คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5		
ประสบการณ์การฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรมหน่วยที่ 9							
22. ความสอดคล้องเหมาะสม ของการกำหนดกิจกรรม และประสบการณ์การฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 10	4	5	5	5	5	4.80	มากที่สุด
สื่อการฝึกอบรม							
23. ความเหมาะสมของสื่อการ ฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 1	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
24. ความเหมาะสมของสื่อการ ฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 2	5	5	5	5	4	4.80	มากที่สุด
25. ความเหมาะสมของสื่อการ ฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 3	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
26. ความเหมาะสมของสื่อการ ฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 4	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
27. ความเหมาะสมของสื่อการ ฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 5	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
28. ความเหมาะสมของสื่อการ ฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 6	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับการประเมิน					ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	ความ หมาย
	คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5		
29. ความเหมาะสมของสื่อการ ฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 7	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
30. ความเหมาะสมของสื่อการ ฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 8	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
31. ความเหมาะสมของสื่อการ ฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 9	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
32. ความเหมาะสมของสื่อการ ฝึกอบรม ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 10	5	5	4	4	5	4.60	มากที่สุด
การวัดและประเมินผลการ ฝึกอบรม	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
33. ความเหมาะสมของวิธีการ ประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 1							
34. ความเหมาะสมของวิธีการ ประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 2	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
35. ความเหมาะสมของวิธีการ ประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 3	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับการประเมิน					ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	ความ หมาย
	คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5		
36. ความเหมาะสมของวิธีการ ประเมินผล ของหน่วยฝึก อบรม หน่วยที่ 4	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
37. ความเหมาะสมของวิธีการ ประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 5	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
38. ความเหมาะสมของวิธีการ ประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 6	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
39. ความเหมาะสมของวิธีการ ประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 7	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
40. ความเหมาะสมของวิธีการ ประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 8	5	5	4	5	5	4.80	มากที่สุด
41. ความเหมาะสมของวิธีการ ประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 9	5	5	5	4	4	4.60	มากที่สุด
42. ความเหมาะสมของวิธีการ ประเมินผล ของหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 10	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
ผลการประเมินอยู่ระหว่าง						4.89	มากที่สุด
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.31							

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับการประเมิน					ค่าดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อคำถามข้อที่ 47	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 48	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 49	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 50	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 51	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 52	0	+1	+1	+1	+1	+0.80	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 53	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 54	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 55	+1	+1	+1	0	+1	+0.80	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 56	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 57	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 58	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 59	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 60	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ผลการประเมินอยู่ระหว่าง 0.80-1.00						0.97	สอดคล้อง

ตารางที่ 7 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียน

ประเด็น	ระดับการประเมิน					ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
แบบวัดทักษะชุดที่ 1	0	+1	+1	+1	+1	+0.80	สอดคล้อง
แบบวัดทักษะชุดที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
แบบวัดทักษะชุดที่ 3	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
แบบวัดทักษะชุดที่ 4	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
แบบวัดทักษะชุดที่ 5	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
แบบวัดทักษะชุดที่ 6	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
แบบวัดทักษะชุดที่ 7	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ผลการประเมินอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00						0.97	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับการประเมิน					ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อคำถามข้อที่ 24	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 25	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 26	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 27	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 28	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 29	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 30	0	+1	+1	+1	+1	+0.80	สอดคล้อง
ผลการประเมินอยู่ระหว่าง 0.80-1.00						0.97	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์

ประเด็น	ระดับการประเมิน					ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ ที่ 1	คนที่ ที่ 2	คนที่ ที่ 3	คนที่ ที่ 4	คนที่ ที่ 5		
ข้อคำถามข้อที่ 1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 3	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 4	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 5	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 6	0	+1	+1	+1	+1	+0.80	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 7	+1	+1	+1	+1	0	+0.80	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 8	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 9	+1	+1	+1	+1	+1	+1	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 10	0	+1	+1	+1	+1	+0.80	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 11	0	+1	+1	+1	+1	+0.80	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 12	+1	+1	+1	+1	0	+0.80	สอดคล้อง
ข้อคำถามข้อที่ 13	+1	+1	+1	+1	0	+0.80	สอดคล้อง
ผลการประเมินอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00						0.91	สอดคล้อง

ตารางที่ 10 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

คนที่	ข้อที่																						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1	1	0	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	1	1
2	1	1	0	0	0	1	0	0	0	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	0	0	0	0
3	0	0	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1
4	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1
5	1	0	1	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0
6	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7	1	1	0	1	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	1	1
8	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0
9	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1
10	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	1
11	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1
12	0	1	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0	0	0	1
13	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	0	1	0	0	1	1	1	0
14	1	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0

ตารางที่ 10 (ต่อ)

คนที่	ข้อที่																						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
15	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	1
16	0	1	1	0	1	0	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1
17	0	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	0
18	1	0	0	0	0	0	1	0	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1
19	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1
20	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0
Σ	12	9	11	11	12	13	8	10	8	14	10	12	13	9	14	12	12	10	9	9	11	9	15
p	0.60	0.45	0.55	0.55	0.60	0.65	0.40	0.50	0.40	0.70	0.50	0.60	0.65	0.45	0.70	0.60	0.60	0.50	0.45	0.45	0.55	0.45	0.75
q	0.40	0.55	0.45	0.45	0.40	0.35	0.60	0.50	0.60	0.30	0.50	0.40	0.35	0.55	0.30	0.40	0.40	0.50	0.55	0.55	0.45	0.55	0.25
pq	0.24	0.25	0.25	0.25	0.24	0.23	0.24	0.25	0.24	0.21	0.25	0.24	0.23	0.25	0.21	0.24	0.24	0.25	0.25	0.25	0.25	0.25	0.19

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อมูล

คน	ข้อที่																							
ที่	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47
1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1
2	0	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1
3	0	0	1	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	1	1
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1
5	0	1	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	1	1	1	1
6	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	0	0	1	0	1	0	1
8	1	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1
9	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1
10	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0
11	1	1	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	1	1
12	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1
13	0	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1
14	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0

ตารางที่ 10 (ต่อ)

คน	ปี																											
	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47				
15	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1			
16	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1			
17	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	0			
18	0	1	1	0	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	0			
19	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1			
20	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1			
Σ	10	11	13	11	12	9	12	12	10	15	14	14	15	13	13	13	12	11	8	13	15	15	13	15	16			
	0.5	0.	0.	0.																								
p	0	55	65	55	60	0.45	0.60	0.60	0.50	0.75	0.70	0.70	0.75	0.65	0.65	0.65	0.60	0.55	0.40	0.65	0.75	0.65	0.75	0.80				
q	0.5	0.	0.	0.																								
	0	45	35	45	0.40	0.55	0.40	0.40	0.50	0.25	0.30	0.30	0.25	0.35	0.35	0.35	0.40	0.45	0.60	0.35	0.25	0.35	0.25	0.20				
pq	0.2	0.	0.	0.																								
	5	25	23	25	0.24	0.25	0.24	0.24	0.25	0.19	0.21	0.21	0.19	0.23	0.23	0.23	0.24	0.25	0.24	0.23	0.19	0.23	0.19	0.16				

ตารางที่ 10 (ต่อ)

คนที่	ข้อที่														X	X ²
	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60			
1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	41	1,681
2	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	37	1,369
3	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	37	1,369
4	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	50	2,500
5	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	29	841	
6	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	53	2,809	
7	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	36	1,296	
8	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	22	484	
9	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	48	2,304	
10	1	1	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0	1	23	529	
11	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	37	1,369	
12	1	1	0	1	0	0	1	1	0	1	1	0	1	27	729	
13	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	37	1,369	
14	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	36	1,296	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

คนที่	ข้อที่														X	X ²
	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60			
15	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	50	2,500
16	1	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	37	1,369
17	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	1	0	37	1,369	
18	1	0	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	0	30	900	
19	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	44	1,936	
20	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	16	256	
Σ	15	14	12	15	16	12	15	13	12	9	15	12	14			
p	0.75	0.70	0.60	0.75	0.80	0.60	0.75	0.65	0.60	0.45	0.75	0.60	0.70			
q	0.25	0.30	0.40	0.25	0.20	0.40	0.25	0.35	0.40	0.55	0.25	0.40	0.30			
pq	0.19	0.21	0.24	0.19	0.16	0.24	0.19	0.23	0.24	0.25	0.19	0.24	0.21			
														727	28,275	

$$\Sigma pq = 13.62 \quad S^2 = 97.29 \quad \Sigma X = 727 \quad \Sigma X^2 = 28,275$$

ตารางที่ 11 แสดงผลคะแนนกลุ่มสูง 27 %

คนที่	ข้อที่																						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
6	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1
15	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1
9	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1
19	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1
1	1	0	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	1
Σ	5	3	5	4	5	5	3	4	3	5	5	4	6	5	5	5	4	4	3	3	4	3	6

ตารางที่ 11 (ต่อ)

คน ที่	ข้อที่																							
	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47
6	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0
15	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
9	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1
19	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	1	1
Σ	4	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	6	5	6	5	5	5	5	3	5	6	5	5	6

ตารางที่ 11 (ต่อ)

คนที่	ข้อที่													X
	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	
6	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	53
4	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	50
15	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	50
9	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	48
19	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	44
1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	41
Σ	6	5	4	6	5	5	6	5	5	4	6	5	6	

ตารางที่ 12 แสดงผลคะแนนกลุ่มต่ำ 27 %

คนที่	ข้อที่																						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
20	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1
8	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0
10	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	1
12	0	1	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0	0	0	1
5	1	0	1	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0
18	1	0	0	0	0	0	1	0	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1
Σ	3	1	2	2	3	3	1	2	1	3	2	2	4	1	3	3	2	2	1	1	1	1	4

ตารางที่ 12 (ต่อ)

คน ที่	ข้อที่																								
	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	
20	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
8	1	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1
10	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0
12	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	1	0	0	1
5	0	1	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	1	1	1	1	1
18	0	1	1	0	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0
Σ	2	3	2	2	3	1	2	2	2	4	3	2	3	2	3	3	2	3	1	2	4	3	3	3	4

ตารางที่ 12 (ต่อ)

คนที่	ข้อที่												X		
	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59		60	
20	0	0	0	0	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	17
8	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	0	1	1	1	22
10	1	1	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0	1	1	23
12	1	1	0	1	0	0	1	1	0	1	1	0	1	1	27
5	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	0	0	30
18	1	0	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	0	0	30
Σ	4	3	2	4	3	3	3	3	2	4	3	3	3	3	

ตารางที่ 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากของแบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ข้อที่	คะแนนกลุ่ม สูง	คะแนนกลุ่มต่ำ	ผลต่าง	ผลรวม	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความยาก (P)
1	5	3	2	8	0.20	0.60
2	3	1	2	4	0.20	0.45
3	5	2	3	7	0.30	0.55
4	4	2	2	6	0.20	0.55
5	5	3	2	8	0.20	0.60
6	5	3	2	8	0.20	0.65
7	3	1	2	4	0.20	0.40
8	4	2	2	6	0.20	0.50
9	3	1	2	4	0.20	0.40
10	5	3	2	8	0.20	0.70
11	5	2	3	7	0.30	0.50
12	4	2	2	6	0.20	0.60
13	6	4	2	10	0.20	0.65
14	5	1	4	6	0.40	0.45
15	5	3	2	8	0.20	0.70
16	5	3	2	8	0.20	0.60

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนกลุ่ม สูง	คะแนนกลุ่ม ต่ำ	ผลต่าง	ผลรวม	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความยาก (P)
17	4	2	2	6	0.20	0.60
18	4	2	2	6	0.20	0.50
19	3	1	2	4	0.20	0.45
20	3	1	2	4	0.20	0.45
21	4	1	3	5	0.30	0.55
22	3	1	2	4	0.20	0.45
23	6	4	2	10	0.20	0.75
24	4	2	2	6	0.20	0.50
25	5	3	2	8	0.20	0.55
26	5	2	3	7	0.30	0.65
27	4	2	2	6	0.20	0.55
28	5	3	2	8	0.20	0.60
29	5	1	4	6	0.40	0.45
30	5	3	2	8	0.20	0.60
31	4	2	2	6	0.20	0.60
32	5	3	2	8	0.20	0.50

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนกลุ่ม สูง	คะแนนกลุ่ม ต่ำ	ผลต่าง	ผลรวม	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความยาก (P)
33	5	3	2	8	0.20	0.75
34	5	3	2	8	0.20	0.70
35	6	4	2	10	0.20	0.70
36	5	3	2	8	0.20	0.75
37	6	2	4	8	0.40	0.65
38	5	3	2	8	0.20	0.65
39	5	3	2	8	0.20	0.65
40	5	2	3	7	0.30	0.60
41	5	3	2	8	0.20	0.55
42	3	1	2	4	0.20	0.40
43	5	2	3	7	0.30	0.65
44	6	4	2	10	0.20	0.75
45	5	3	2	8	0.20	0.65
46	5	3	2	8	0.20	0.75
47	6	4	2	10	0.20	0.80

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนกลุ่ม สูง	คะแนนกลุ่ม ต่ำ	ผลต่าง	ผลรวม	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความยาก (P)
48	6	4	2	10	0.20	0.75
49	5	3	2	8	0.20	0.70
50	4	2	2	6	0.20	0.60
51	6	4	2	10	0.20	0.75
52	5	3	2	8	0.20	0.80
53	5	3	2	8	0.20	0.60
54	6	3	3	9	0.30	0.75
55	5	3	2	8	0.20	0.65
56	5	2	3	7	0.30	0.60
57	4	2	2	6	0.20	0.45
58	6	3	3	9	0.30	0.75
59	5	3	2	8	0.20	0.60
60	6	3	3	9	0.30	0.70

ภาคผนวก ง

- แสดงคะแนนสอบ โดยใช้แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ก่อน และหลังการฝึกอบรม
- แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาประชาคมอาเซียน โดยใช้แบบวัดทักษะภาษาประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม
- แสดงคะแนนเจตคติ โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม

ตารางที่ 14 แสดงคะแนนสอบโดยใช้แบบวัดความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ก่อนและ
หลังการฝึกอบรม

คนที่	คะแนนสอบก่อน	คะแนนสอบหลัง	ผลต่าง	อันดับ ของ ผลต่าง	อันดับของ เครื่องหมาย
	ฝึกอบรมคะแนนเต็ม 60 คะแนน	ฝึกอบรม คะแนนเต็ม 60 คะแนน			
1	24	57	33	22	
2	23	54	31	20	
3	29	52	23	5	
4	30	50	20	3	
5	29	42	13	2	
6	28	56	28	12	
7	26	56	30	17	
8	30	56	26	8	
9	20	55	35	24	
10	31	52	21	4	
11	27	55	28	13	
12	27	54	27	10	
13	30	56	26	9	
14	28	52	24	6	
15	18	52	34	23	
16	24	54	30	18	
17	21	51	30	19	
18	21	49	28	14	
19	21	48	27	11	
20	26	54	28	15	
21	21	56	35	25	
22	27	56	29	16	
23	29	54	25	7	

ตารางที่ 14 (ต่อ)

คนที่	คะแนนสอบก่อน ฝึกอบรมคะแนนเต็ม 60 คะแนน	คะแนนสอบหลัง ฝึกอบรม คะแนนเต็ม 60 คะแนน	ผลต่าง	อันดับ ของ ผลต่าง	อันดับของ เครื่องหมาย
24	19	30	11	1	
25	20	52	32	21	
	$\bar{x} = 25.16, SD = 4.05$	$\bar{x} = 52.12, SD = 5.67$			T = 0

ตารางที่ 15 แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาประชาคมอาเซียน โดยใช้แบบวัดทักษะภาษา
ประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการฝึกอบรม

คนที่	คะแนนก่อนฝึกอบรม	คะแนนหลังฝึกอบรม	ผลต่าง	อันดับ ของ ผลต่าง	อันดับของ เครื่องหมาย
	คะแนนเต็ม 560 คะแนน	คะแนนเต็ม 560 คะแนน			
1	208	471	263	17	
2	213	478	265	18	
3	208	470	262	16	
4	268	467	199	1	
5	186	424	238	9	
6	210	438	228	7	
7	186	467	281	21	
8	189	472	283	22	
9	197	464	267	19	
10	210	460	250	13	
11	216	465	249	12	
12	176	384	208	2	
13	211	470	259	15	
14	185	417	232	8	
15	182	402	220	4	
16	172	422	250	14	
17	172	393	221	5	
18	186	481	295	25	
19	177	465	288	24	
20	189	434	245	10	
21	214	462	248	11	
22	211	432	221	6	
23	174	462	288	23	

ตารางที่ 15 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนฝึกอบรม คะแนนเต็ม 560 คะแนน	คะแนนหลังฝึกอบรม คะแนนเต็ม 560 คะแนน	ผลต่าง	อันดับ ของ ผลต่าง	อันดับของ เครื่องหมาย
24	168	385	217	3	
25	215	489	274	20	
	$\bar{x} = 196.92, SD = 21.95$	$\bar{x} = 446.96, SD = 31.47$			$T = 0$

ตารางที่ 16 แสดงคะแนนเจตคติโดยใช้แบบวัดเจตคติต่อประชาคมอาเซียนก่อนและ
หลังการฝึกอบรม

คนที่	คะแนนก่อนฝึกอบรม	คะแนนหลังฝึกอบรม	ผลต่าง	อันดับ ของ ผลต่าง	อันดับของ เครื่องหมาย
	คะแนนเต็ม 150 คะแนน	คะแนนเต็ม 150 คะแนน			
1	113	142	29	6	
2	106	130	24	4	
3	119	146	27	5	
4	119	142	23	3	
5	100	144	44	18	
6	112	145	33	11	
7	90	147	57	25	
8	101	146	45	20	
9	102	145	43	16	
10	111	147	36	13	
11	118	139	21	1	
12	118	140	22	2	
13	99	149	50	24	
14	107	150	43	17	
15	112	147	35	12	
16	103	145	42	15	
17	101	149	48	22	
18	114	146	32	10	
19	113	144	31	9	
20	100	146	46	21	
21	113	142	29	7	
22	98	142	44	19	
23	118	147	29	8	

ตารางที่ 16 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนฝึกอบรม คะแนนเต็ม 150 คะแนน	คะแนนหลังฝึกอบรม คะแนนเต็ม 150 คะแนน	ผลต่าง	อันดับ ของ ผลต่าง	อันดับของ เครื่องหมาย
24	100	148	48	23	
25	111	147	36	14	
	$\bar{x} = 107.92, SD = 8.07$	$\bar{x} = 144.60, SD = 4.133$			T = 0